

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 2338]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63 [දහසයවන වෙන් කළ
දින] : [නි. 2357]

95 වන ශීඝ්‍ර කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී.

වරප්‍රසාද : අමෙරිකානු සාමදූත පිරිස පිළිබඳ ප්‍රකාශය [නි. 2439]

සුරාබදු ආඥා [නි. 2532]

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [නි. 2549]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்ப்புல விடைகள் [ப. 2338]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1962-63 [ஒதுக்கப்பெற்ற 16 ஆம் நாள்] [ப. 2357] :

குழுவில் ஆராயப்பெற்றது

தலைப்பு 95

சிறப்புரிமை : ஐக்கிய அமெரிக்க சமாதானத் தூதுக்குழு பற்றிய அறிக்கை [ப. 2439]

மதுவரிக் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரகாரம் இடப்பட்ட கட்டளை [ப. 2532]

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 2549]

Volume 48
No. 9

Friday,
7th September, 1962

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [col. 2338]

APPROPRIATION BILL, 1962-63 [Sixteenth Allotted Day] [col. 2357] :

Considered in Committee

Head 95

PRIVILEGE : STATEMENT REGARDING UNITED STATES PEACE CORPS [col. 2439]

ORDERS UNDER EXCISE ORDINANCE [col. 2532]

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [col. 2549]

பிபி லேவாநாடிச பிபிஸ்தாநிபி

வாபிக பிபிஸ்தாநி

நியோஜித மந்திரி மனவலய

1962 ஐப்நாதினார் 7 வந ஸிஸ்தாநி

புஸ்தவலப வாபிக பிபிஸ்தாநி

வினாக்களுக்கு வாய்முல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

பு. ஸா. 10 டி மந்திரி மனவலய டிஸ்ட் விச.
கலாநாயகநும [ஹா. ஈ. பி. பி.
புலேபால] மூலாஸநாருப விச.

காலா டேபார்தமேந்த்நுல, லிஸ்ட் லெமி
லேர் ஸேவகஸிந் லுபுஸ்ட் பரிமாத
யன்

வனத் திணைக்களம், பூஸ்ட : கொதிகலப்
பரிசகர் சம்பளம்

பிபி லேவாநாடிச பிபிஸ்தாநிபி

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

1961-62 ஈக 96 டர்ஷ பரிபூரக ஈஸ்தமேந்த்நுல—
[வாஸித, வெலுடி, ஈகார ஸா நாபி கடுபுநு பிபிஸ்தா
ஈமதி வெநுலப ஹா மெந்ரிபால ஸேநாநாயக.]

ஸஸா மேஸஸ மந நிஸிச ஸுநுஸிசி நிஸேஸ கர்ந
லடி.

(1) பாஸுல ஹாபுரந் ஸே விஸ்தா மலுபுஸ்ட் பநநே
(432 வெநி ஈமிகாரஸ) 9 வெநி வஸந்நிச
ஸபநே பநவந லடி நிஸேஸ மாலா டேககன்.

(2) 1961 ஈக 65 டர்ஷ மூடிஸ்ட் பநநே 56 ஸா 60
யந வஸந்நி ஸபநே பநவந லடி நிஸேஸ
மாலாவகன்.

(3) 1961-62 ஈக 94 ஸா 97 டர்ஷ பரிபூரக
ஈஸ்தமேந்த்நு.—[ஹா. ஸி. பி. டி. ஸி. லா.]

ஸஸா மேஸஸ மந நிஸிச ஸுநுஸிசி நிஸேஸ கர்ந
லடி.

1961-62 ஈக 98 டர்ஷ பரிபூரக ஈஸ்தமேந்த்நுல.
[ஈமிஸாபந ஈமதி வெநுலப ஹா மெந்ரிபால ஸேநா
நாயக.]

ஸஸா மேஸஸ மந நிஸிச ஸுநுஸிசி நிஸேஸ கர்ந
லடி.

1961-62 ஈக 95 டர்ஷ பரிபூரக ஈஸ்தமேந்த்நுல.
—[ஹா. மெந்ரிபால ஸேநாநாயக.]

ஸஸா மேஸஸ மந நிஸிச ஸுநுஸிசி நிஸேஸ கர்ந
லடி.

ரூபாரகஸக ஸா விடேஸ கடுபுநு பிபிஸ்தா ஈமதி
விஸிந் 1949 ஈக 17 டர்ஷ ஸுடிஸி ஸமூடா பநநே
155 வந வஸந்நிச ஸபநே ஸபிபாடிநய கர்ந லடி
ரேஸுலாஸிசகன். [ரூபாரகஸக ஸா விடேஸ கடுபுநு
பிபிஸ்தா ஈமதி ஸாபிபிமேந்த்நு லேகமீ வெநுலப
ஹா. ஸி. பி. டி. ஸி. லா.]

ஸஸா மேஸஸ மந நிஸிச ஸுநுஸிசி நிஸேஸ கர்ந
லடி.

FOREST DEPARTMENT, BOOSSA : SALARY
SCALES OF BOILER ATTENDANTS

1. லிபிபி. டிஸ்தாஸக மஸா. (ஸாலே)
(திரு. டப்ளியு. தகஸுயக்க—காலி)
(Mr. W. Dahanayake)

காஸிசுரீம, ஓஸி, வாஸிஸாரிஸ ஸா விபுலி
லலய பிபிஸ்தா ஈமதிஸெந் ஈஸு புஸ்தாய :
(ஈ) பிச ஸா ஸமாத வலி கர்ந லெமிலேர்
ஸேவகஸிந் டேடேநேக லிஸ்ட் ஸே காலா
டேபார்தமேந்த்நுவே ஸேவஸ கர்ந நமூன்,
ஸிபுன் டேடேநாஸெந் பிச நானுநேக
ரூபிஸல்ட் 2.30—12—3.74 க ஸா ஈநிசு
நானுநா ரூபிஸல்ட் 1.60—04—2.12 பரி
மாத மந வலுபுஸ்ட் லெமி லவ பிசுமா டிந்ந
வாடி? (ஈ) மூலிந் ஸடிஸந் கர்ந லடி ஈஸ
ஸே ஓஸல வலுபுஸ்ட் பஸுப ஸடிஸந் ஈஸப
ஸெவந லேஸ பிசுமா நிபீடேஸ கர்நவாடி?
(ஓ) நோ பிசே நமீ, பீ மந்டி? (பீ) (ஈ)ஸி
ஸடிஸந் வந நிஸிஸாஸெந் வலுபுஸ்ட் பரிமாத
நயப வலி மடிந் வலி வலுபுஸ்ட் பரிமாதயகன்
மந பிஸப பஸுப லெமிலேர் மிசுநிசு
வரூன் டேடேநேக பந் கர்ந லடி லவ
பிசுமா டிந்நவாடி? (பி) ஸேவகஸிந் நுல
நாஸ்திசகன் ஈநி கிபிம ஸடிஸா மே ஸிஸபிம
கூம விஸேஸிஸாஸெந் ஓவந் கிபிமப பிசுமாத
ஸலஸ்தவநவாடி? (பி) நோ பிசே நமீ, பீ
மந்டி?

கமத்தொழில், காணி, நிர்ப்பாசன, மின்விசை
அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) பூஸ்ட
விஸுள்ள வனத்திணைக்களப்பகுதியில் இரு
கொதிகலப்பரிசகர்கள் கடமையாற்றுகின்றார்
களென்பதையும், ஓரே மாதிரியான வேலை
யைச் செய்கின்ற இவ்விரு கொதிகலப்பரிசகர்
களில் ஒருவருக்கு ரூபா 2.30—12 சதம்
ரூபா 3.74 என்ற சம்பள விகிதத்திலும்,
மற்றவருக்கு, ரூபா 1.60—4 சதம்—ரூபா 2.12
என்ற சம்பள விகிதத்திலும் வேதனம்
வழங்கப்படுகின்றதென்பதையும் அவர் அறி
வாரா? (ஆ) முன்னையவர் பெறும் உயர்ந்த

වෘත්ති විලිඳුරු

මානව පිළිතුරු

[ඔබ්බලිවි. දහනායක මයා.]

சம்பளத்தைப் பின்னையவருக்கும் வழங்கும் படி அவர் சிபார்சு செய்வாரா? (இ) அன்றேல், ஏன்? (ஈ) “அ” விற்குறிப்பிடப் பட்டுள்ள உத்தியோகத்தரது சம்பளத்திலும் பார்க்க சிறிது உயர்ந்த சம்பள விகிதத்தில் இரு கொதிகல இயந்திரத் தொழிலாளர்கள் பின்னர் நியமிக்கப்பட்டார்களென்பதை அவர் அறிவாரா? (உ) சேவையில் மன நிறைவேற்படுவதற்கேதுவாக, இம்முரண்பாடுகளனைத்தையும் நீக்குவதற்கு அவர் வகை செய்வாரா? (ஊ) அன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power: (a) Is he aware that there are two Boiler-Attendants working in the Forest Department at Boosa, both doing identical work, but one drawing pay on the scale: Rs. 2.30—12 cents—3.74 and the other drawing pay on the scale Rs. 1.60—04 cents—2.12? (b) Will he recommend that the latter should receive the higher salary given to the former? (c) If not, why? (d) Is he aware that two Boiler-Mechanics were appointed subsequently on a slightly higher scale than the officer mentioned in Question (a)? (e) Will he cause all these anomalies to be removed for the purposes of contentment in the service? (f) If not, why?

ගරු සි. පී. ද සිල්වා (කෘෂිකර්ම, ඉඩම්,
වාරිමාගී හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමති මුදල්
ඇමති හා සභානායක)

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா—கமத்தொழில், காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை, நிதி அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Agriculture, Land, Irrigation, Power and Finance and Leader of the House)

(a) Yes. (b) No. (c) The latter is paid on the appropriate scale applicable to Boiler-Attendants while the former is paid on a higher scale due to a mistake. The Salary Anomalies Commission while allowing the former to continue on the higher scale as personal to him has refused the request of the latter to be placed on the higher scale. (d) No. The two Boiler-Attendants subsequently appointed are paid on the

correct scale applicable to the grade, i.e., Rs. 1.60—.04—Rs. 2.12 per diem or Rs. 504—12—Rs. 744 per annum. (c) and (d) Do not arise.

බබ්ලිවි. දහනායක මයෝ.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

As both these officers do identical work, in which there is no difference whatsoever, cannot he please reconsider the matter and place the second officer concerned also on the higher scale personal to him because they work in the same place and do the same work ?

ଗୁ. ସି. ପି. ଓ ସିଲ୍‌ସା

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

As I said earlier the Salary Anomalies Commission has gone into this matter because it is an anomaly, and they have settled it.

බබ්ලිවි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Has not the Salary Anomalies Commission created another anomaly?

ଗୁ. ବି. ଦି. ବିଳାସୀ

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I do not think that will be rectified by creating further anomalies.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (කොට්ඨාච)

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ)

(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

මටත් ප්‍රශ්නයක් අහන්න තිබේ
නවා. සමහර ස්ථානවල බොහෝ අවස්ථාවල
දී පුහුණු හා අර්ධ පුහුණු කම්කරුවන් වැඩ
කරනවා. මේ ස්ථානයෙන් අර්ධ පුහුණු කම්
කරුවන් එලෙස වැඩ කර තිබෙනවා. ඔවුන්
එක සමාන වැඩයි කරන්නේ. මේ දෙපාර්ත
මේන්තුවේ වැඩ කරන අර්ධ පුහුණු කම්
කරුවන් පුහුණු ශ්‍රේණියට දැමීම යටපත්
කරගෙන යන නිසා අවුරුදු 5, 6 වැඩ කර
තිබෙන මේ කම්කරුවන් පුහුණු ශ්‍රේණියට
දැමීම ගැන තමුන් නාන්සේ කල්පනා කර
ලියා තියාද ?

වෘත්තික පිළිතුරු

(The Hon. C. P. de Silva)

ஸரீஸரீ உருவம் உவ அடிமை மனம் அடிமை
காவித் துறைமுகத்துக்கு சேறுவாரும் கருவி
முதலியன

DREDGERS, &C., FOR THE PORT OF GALLE

(Mr. W. Dahanayake)

தொழில், தேசியமயச்சேவைகள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) காலித் துறைமுகத்திற்கு மிக அவசர தேவையாகவுள்ள கீழ்க்காணும் பொருட்கள் எப்பொழுது விநியோகிக்கப்படும்? (i) சேலுவாரும் கருவி, (ii) நீர்ப்படகு, (iii) நங்கூரப்படகு, (iv) இழுவை வள்ளம், (v) இயந்திர வள்ளம். (ஆ) இத் தேவைகளுக்கான பணம் அநேக வருடங்களாக மதிப்பீடுகளில் ஒதுக்கப்பட்டு வந்துள்ளதென்பதையும், ஆனால் பெரும் அசிரத்தை காரணமாக இவ்வவசர தேவைகள் பூர்த்திசெய்யப்படவில்லையென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (இ) தனிநலன்கருதும் சில பகுதியினரால் காலித்துறைமுக வேலை தடைபெருமலிருப்பதற்கு அவர் வகை செய்வாரா?

(Mr. W. Dahanayake)

Will he appoint an impartial committee to inquire into the question of any delays in the execution of work in the Port of Galle? I put this Question because I am firmly convinced that there are parties in Colombo who do not want to improve the Port of Galle because there are business interests involved. There is corruption that prevents the work being executed fully in the Port of Galle. I want, therefore, a special committee of impartial people to go into the question. All that I am asking you is to please expedite the work.

වෘත්තික පිළිතුරු

questions arising with regard to the periods of service of its employees favourably ?

ගරු ද සොසෙසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்ஸா சிரிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

(අ) කොළඹ ග්‍රැන්ඩ්පාස් හි වොල්කාට් සමාගමේ අයිතිකරුවන් විසින් එය විකිණීමට තීරණය කරගෙන නොමැත. (ආ) පැන නොනඹී.

වෛද්‍ය ජීවි සම්මානම

(Mr. W. Dahanayake)

මොකද නැත්තේ ?

வொல்காட் பிறதேர்ஸ்

MESSRS. VOLKART BROS.

5. ବେଦେୟାଚାର୍ଯ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରିସି. ଷି. ଓ ଷିର୍ଲସ୍
(ନୋହଲ୍)

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. டி சில்வா—
பொறளை)

(Mr. W. D. de Silva—Borella)

කම්කරු හා ජනසතු සේවා පිළිබඳ
ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) කොළඹ
ග්‍රෑන්ඩ් පාස් හි වෝල් කට් සමාගමේ අයිති
කරුවන් විසින් එය විකිණීමට තීරණය
කර ඇති බව එතුමා දන්නවාද ? (ආ)
එසේ කිරීමට ඔවුන් අදහස් කර තිබේ
නම් හෝ දැනටමත් එය විකුණා තිබේ
නම් හෝ එහි සේවකයින්ගේ සේවා
කාලය සම්බන්ධයෙන් පැන නගින ප්‍රශ්න
සාධාරණ ලෙස නිරාකරණය කරන ලෙස
එතුමා එම සමාගමේ අයිතිකරුවන්ට බල
කරනවාද ?

தொழில், தேசியமயச் சேவைகள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) கொழும்பு கிருண்டிப்பாஸிலுள்ள வொல்காட் பிறதேர்ஸின் சொந்தக்காரர்கள் அத்தாபனத்தை விற்பதற்குத் தீர்மானித்துள்ளனரென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) அவ்வாறு செய்வதற்கு அவர்கள் உத்தேசித்திருப்பின் அல்லது ஏற்கெனவே அதனை விற்ப்றிருப்பின் அத்தாபனத்திலுள்ள ஊழியர்களது சேவைக்காலம் பற்றிய பிரச்சனையைச் சாதகமானமுறையில் கவனிக் கும் படி அத்தாபனத்தின் நிர்வாகத்தினருக்கு அவர் கட்டளையிடுவாரா?

asked the Minister of Labour and Nationalised Services: (a) Is he aware that the proprietors of Messrs. Volkart Bros., Grandpass, Colombo, have decided to sell the firm? (b) If they have decided to do so, or it has already been sold, will he order the management to consider the

తేదెందులవారికి ఇచ్చింది. వీ. ౬ జిల్లా

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. டி சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

තමුත් තාත්සෙට කවුද ඔක කිව්වේ ?

ගරු ද සොසිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்ஸா சிரிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

මම දන්නවා.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

වෙනත් සමාගම් සම්බන්ධයෙනුත්
 ඕහොම තීරණය කර නොමැති බවක්
 කිව්වා. ඒ වුණාට විකුණා දැමීමා. කරුණා
 කර මේ ගැන පරීක්ෂා කර බලන්න. කම්
 කරු ආරාදුල් එන්ට පුළුවනි. වාමස්
 ග්‍රැනරීස් එකෙන් ස්ථිරයික් එකක් තියෙ
 නවා. තමුන්නාන්සෙ නැවත වරක් සොයා
 බලන්න.

ලරු ද සොසිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்ஸா சிரிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

තැනි බව හොඳට දන්නවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මේ සමාගමේ අයිතිකරුවන් හදිසියෙන් මෙය විකුණා ගියහොත්, මෙහි සේවය කරන උදවියට නියම සේවා කාලය අනුව පාරිතෝෂික මුදල් ලබා දීමටත්, ඒ වගේම විදේශික කොටස්වලට මේ සමාගම නොවිකුණන ආකාරයටත් තමුන් තාන්සේ වගබලා ගන්නවාද ?

වෘත්ති විද්වතු

වෘත්තික පිළිතුරු

ගරු ද සොසෙසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்ஸா சிரிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

ඒ ගැන සලකා බලනවා.

ආල්ලේ විවිධ සෝවා සමුපකාර සමිතියේ
එච්. එස්. එච්. මන්ඩ් හා එ. ඩී. එස්.

ද සිල්වා යන මහතාණ්

காலி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தைச்
சேர்ந்த திருவாளர்கள் : எச். கே. எட்மண்ட்,

ஏ. டி. எஸ். டி சில்வா

MESSRS. H. K. EDMUND AND A. D. S. DE SILVA
OF THE GALLE MULTI-PURPOSE UNION

6. ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனையக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

වෘණිජ, වෙළඳ, ආහාර හා නැව් කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) එච්. කේ. එච්.මන්ඩි හා එච්. ඩී. එස්. ද සිල්වා යන මහතාගේ රක්ෂණ සංස්ථාවේ නියෝජිතයින් වශයෙන් කටයුතු කරද්දී, සීමාසහිත ගාල්ලේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමයේ පාලක මණ්ඩලයේ සේවය කිරීමට ඔවුන්ට ඉඩ දෙන්නේ මන්ද? (ආ) මේ සම්බන්ධයෙන් අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද?

வர்த்தக, வியாபார, உணவு, கப்பற் போக்கு
வரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ)
இன்சூரன்ஸ் கூட்டுத்தாபன முகவர்களாகக்
கடமையாற்றுகின்ற திருவாளர்கள் : எச். கே.
எட்மண்ட், ஏ. டி. எஸ். த சில்வா ஆகியோர்
காலிப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்
சமரூபத்தின் கட்டுப்பாட்டுச் சபையில்
தொடர்ந்திருக்க அனுமதித்ததேன்? (ஆ)
இவ்விடயம் சம்பந்தமாய் அரசாங்கத்தின்
கொள்கை யாது?

asked the Minister of Commerce, Trade, Food and Shipping: (a) Why are Messrs. H. K. Edmund and A. D. S. de Silva, allowed to remain in the controlling body of the Galle Multi-Purpose Union Ltd., when they are agents in the Insurance Corporation? (b) What is the policy on this matter?

ගරු ටී. බී. ඉලංගරත්න (වාණිජ, වෙළෙඳ,
ආහාර හා නැව් කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ ரி. பி. இலங்கரத்தன—வார்த்தக, வியாபார, உணவு, கப்பற்றுறை அமைச்சர்)

(The Hon. T. B. Ilangaratne—Minister
of Commerce, Trade, Food and Shipping)

(අ) රාජ්‍යයේ සංස්ථාවේ නියෝජිතයෝ සම්ප්‍රදායානුකූල සම්ප්‍රදායානුකූල මණ්ඩලවල සාමාජිකයින් වශයෙන් සේවය කිරීමට නුසුදුසු සේ නොවේ. (ආ) තමන්ගේ රාජ්‍ය යනාදිය හේතුකොටගෙන සිය පුද්ගලික කටයුතු හා සම්ප්‍රදායානුකූල කටයුතු අතර ගැටීමක් ඇති නොවන අයවලින් සම්ප්‍රදායානුකූල ව්‍යාපාරයට මැදහත් වන මෙන් උනන්දු කළ යුතුය.

ಪಿ. ಎ. ಫಾರ್. ಉತ್ತರವರ್ಧಮಾ ಮಠ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

පොද්ගලික වෙළඳ ආයතන අයිතිකරු
වත් මෙබඳු තැන්වලට භාර නොගැනීමට
තමුත්තාන්සෙගේ ප්‍රතිපත්තියක් තුබුණා
නේද ? ඇයි ඒ ප්‍රතිපත්තිය කඩා දූෂණයට
ඉඩ දෙන්නේ ?

ഗുരു ഭൂതംഗരത്ന

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

මගේ පිළිතුරට තමුන් තාත්සෙ හොඳින්
ඇහුම්කන් දී නැති බව පෙනි. මගේ
පිළිතුරේ දෙවැනි කොටස මෙහෙමයි :

තමන්ගේ රැකිරිකෂා යනාදිය හේතු කොටගෙන සිය පුද්ගලික කටයුතු හා සම්ප්‍රකාර කටයුතු අතර ගැටීමක් ඇති නොවන අයවලුන් සම්ප්‍රකාර ව්‍යාපාරයට මැදහත් වන මෙන් උනන්දු කළ යුතුයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

යු. කේ. එඩ්මන්ඩ් මහතා ලංකාවේ
 සිටින විශාල ව්‍යාපාරිකයකු බව තමුන්
 තාත්තේ හොඳම දන්නවා. එසේ දැන
 දැනත් ඔහු රක්ෂණ සංස්ථාවට පත්
 කෙළේ ඇයි ? විශාල බිස්නස් කාරයකු වූ
 යු. කේ. එඩ්මන් මහතා ශ්‍රී ලංකා නිදහස්
 පක්ෂයේ භාණ්ඩාගාරික වශයෙන් සිටින
 බව තමුන්තාත්තේ දන්නවා ඇති.

66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

මෙය මූලික ප්‍රශ්නයට අදාළ නැත. නමුත් උත්තර දෙන්නට කැමතියි. මා දන්නා හැටියට එඩ්මන්ඩ් මහතා ඉන්ජුව රජාණ්ඩු ව්‍යාපාරිකයෙක් නොවෙයි. එම

වෘත්ති පිළිතුරු

කොළඹ තුරන් තරන් සමාජයේ වැඩ කරන
සේවකයින්

கொழும்பு குதிரைப் பந்தயக் “கிளப்”
ஊழியர்

COLOMBO TURF CLUB EMPLOYEES

8. වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. சில்வா)

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. டி சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

(Dr. W. D. de Silva)

I ask Question No. 7, but the Hon. Minister of Local Government and Housing is not here to answer the Question.

කර්මාන්ත, ස්වදේශ හා සංස්කෘතික
වසතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය:

සු. බී. විරසේකර මයා. (කම්කරු හා
ජනසතු සේවා පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු
ලේකම්)

(අ) කොළඹ තුරන් තරන් සමාජය වසා දැමීමට රජය අදහස් කර තිබේද? (ආ) තුරන් තරන් නැවැත්වීමට තුරන් තරන් සමාජය විසින්ම තීරණය කර තිබේද? (ඉ) එසේ නම්, එහි දැනට වැඩ කරන සේවකයින්ගේ රක්ෂා ආරක්ෂා කිරීම පිණිස එතුමා කටයුතු සලස්සන්නාද?

(திரு. பூ. பி. வீரசேக்கர—தொழில், தேசிய மய சேவைகள் அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

கைத்தொழில், உள்நாட்டு, கலாச்சார விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) இலங்கைக் குதிரைப் பந்தயக் “கிளப்” பை மூடுவதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசித்துள்ளதா? (ஆ) குதிரைப் பந்தயங்களை நிறுத்துவதெனக் “கிளப்” பே தீர்மானித்துள்ளதா? (இ) அப்படியாயின், அங்கு தற்பொழுது கடமையாற்றும் ஊழியர்களின் தொழில்களைப் பாதுகாக்கும்வகையில் அவர் நடவடிக்கைகள் எடுப்பாரா?

(Mr. U. B. Weerasekara—Parliamentary Secretary to the Minister of Labour and Nationalised Services)

I have been asked to answer this Question.

ತಲೆದಾಸಾಬಾಯಿ ದತ್ತಿ. ೩. ೬ ಪುಟ.

(டொக்டர் டப்ளியு. ம. டி சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I am not addressing you. I am addressing the Speaker.

ਬਿਨਿਦਿਤਿ. ਦੁਹਤਾਯਕਾ ਮਯਾ.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

We object to his answering the Question.

asked the Minister of Industries, Home and Cultural Affairs: (a) Has the Government decided to close down the Colombo Turf Club? (b) Has the Club itself decided to close it down? (c) If so, will he make arrangements so as to safeguard the jobs of the present employees?

ගරු මෙමත්‍රීපාල සේනානායක (කර්
මාන්ත, ස්වදේශ හා සංස්කෘතික කටයුතු
පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க—
கைத்தொழில், உள்நாட்டு, கலாச்சார விவகார
அமைச்சர்)

(The Hon. Maithripala Senanayake—
Minister of Industries, Home and Cul-
tural Affairs)

(අ) මෙම ප්‍රශ්නය ලංකා තුරුම තරුම සමාජයට අදාළ යැයි සිතමි. 1964 අගෝස්තු 31 වෙනි දින සිට තුරුම තරුම නතර කරන බව මෙම සමාජයට 1960 සැප්තැම්බර් මස 10 වෙනි දින දී දන්වන ලදී. (ආ) නැත. (ඉ) ඉදින් තුරුම තරුම

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

This is not the first time that he has not been present. Sir, you want us to help you to preserve Order, but how can we when the Hon. Minister is not here to answer Questions?

ଗରୁ ଛି. ଛି. ଓ ଛିଲ୍‌ଘା

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගරු කථානායකතුමනි, 7 වැනි ප්‍රශ්නයට
පිළිතුරුදීමට කල් වුවමනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வாசிக பிழிதர்

[செனாயேபா சேனாயேக]

நகர கரந விட லுங்கு நகர நகர
சமாதய வசு துழுவதோன் இவன் அசாமிரண
லேச கடுதது கரநலா யுடி கடுகிய தோ
கா. உசே ஹென், துனடு சேவய கரந
சேவகயன் லே டுக்கி ரணா ஹாக்கி கடு
தோகா.

வேதயாபாசிய கடுகிவி. கி. து கடுகி

(டாக்டர் டப்ளியு. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

தே நகர நகர சமாதய வசு துழுவதோன்
மேகி சேவய கரந டுதய வதோன்
ஹாநதவடு பன் கோடு ஹே இவன் லே
சேவயகி சேவிரன் வயன் ஹா கரநலா?
தோயென் தோயென் ஹாநத சநகது
கடுகிதேதன் ஹாநதுவடு ஹாநதேதன் சீலா
யே யேதே கடுகி ஹாந டுக்கி ரணா ஹாநத
வதோ து. உம திசுடி மேகி ஹாநதே.
கடுகா கடுகி வடுகி கடுகிவடுகி யேதவடு?

செனாயேபா சேனாயேக

(கெளரவ மைத்திரிபால சேனாயேக)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

தேக சநகது கரநத லுபாபாபாநதது
வதோ து. உம திசுடி தே ஹா கடுகி
கடுகி ஹாந துமாதோன் ஹாநத.

வேதயாபாசிய கடுகிவி. கி. து கடுகி

(டாக்டர் டப்ளியு. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

சநகது கடுகிதேதன் தோயேகி. தே ஹாந
ரகிதா து. வதோ. துழுவதோன்
யடுதே திசுடி மைகிவடுகி ரகிதா தே டுத
யிடுதேதன்.

செனாயேபா சேனாயேக

(கெளரவ மைத்திரிபால சேனாயேக)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

பாபாபாநத வதோ து.

உன். உவி. உ. உ. கடுகாநத மை.

(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாதன்)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

தோதே விதேயன் கடுகி.

கடுகாநதது

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

12 வடுகி.

வாசிக பிழிதர்

செனாயேபா சேனாயேக — (ஹாநதேதன்
ஹாநதேதன் கடுகி கடுகி கடுகி
ஹாநதேதன் கடுகி கடுகி கடுகி
வடுகி)

(கெளரவ இலங்காதன்—பிரதம அமைச்சர்
தாம் பாதுகாப்பு வெளிவிவகார அமைச்சர்
தாம் பாராளுமன்றக் காரியதரிசிக்குப் பதி
லாக)

(The Hon. Ilangaratne—on behalf of
the Parliamentary Secretary to the Prime
Minister and Minister of Defence and
External Affairs)

This information has to be collected
from various files and various depart-
ments. Therefore, the hon. Parliamen-
tary Secretary desires to have more
time.

கி. கி. கடுகி. கடுகி கடுகி.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன்)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

Are those departments working?

செனாயேபா சேனாயேக

(கெளரவ இலங்காதன்)

(The Hon. Ilangaratne)

They are working.

கி. கி. கடுகி. கடுகி கடுகி. (கடுகி கடுகி
கடுகி கடுகி)

(திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு
மத்தி இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second
Colombo Central)

I can understand that the Answer
to (b) might take some time, but is it
not possible to give a policy state-
ment on (a) and (c) which have
nothing to do with information?

செனாயேபா சேனாயேக

(கெளரவ இலங்காதன்)

(The Hon. Ilangaratne)

When a Question is asked, we try
to get all the information together.
That is why we have not taken piece-
meal steps.

சுய்நய மது திசுடி கடுகி கடுகி கடுகி
கடுகி கடுகி.

වෘත්ති විලිඳුරු

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම්

ගරු ඉලංගරන් න — (අගමැතිගේත්
රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ
අගමැතිගේත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වෙත
වට)

(கௌரவ இலங்கரத்ன—பிரதம அமைச்சரதும் பாதுகாப்பு வெளிவிவகார அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசிக்குப் பதிலாக)

(The Hon. Ilangaratne—on behalf of the Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence and External Affairs)

The reply is the same as the reply to Question No. 12.

කොතමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I must protest. This poor lady has been applying for the last ten years for compensation in respect of her husband, a Police Sergeant, who was murdered while on duty. They have not been able to give a reply for ten years. I do not think I can accept this. I must protest against this. It has taken them ten years to decide whether they are going to give compensation to this lady or not, when her husband got murdered while being in their service.

ഗദ്യ ഭൂഠംഗരത്ന

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

I am sorry. I have got the file and I shall read the Answer.

(අ) ඔව්. (ආ) ඔව්. (ඉ) මේ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරගෙන යනු ලැබේ. පොලිස් ආඥාපණතේ (53 වැනි අධිකාරය) 28 වැනි වගන්තිය, 1962 අංක 15 දරණ පොලිස් (සංශෝධන) පණතින් සංශෝධනය කෙරිණ. දැනට පොලිස් ආඥාපණතේ (53 වැනි අධිකාරය) 28 ඒ වගන්තිය අනුව, ගරු රාජ්‍ය ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු ඇමති විසින් 1962 පොලිස් (වන්දි) රෙගුලාසි නමින් හැඳින්වෙන රෙගුලාසි මාලාවක් සකස් කොට ඇති අතර, මෙම රෙගුලාසි නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය හා උත්තර මන්ත්‍රී මණ්ඩලය විසින් සම්මත කොට, ඉක්බිතිව රජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කළ යුතු වේ. මේ සම්බන්ධයෙන් ඇති යෝජනාව 1962.9.5 වැනිදාට ගැනෙන ලෙස නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය විසින් සම්මත කළ බවට තීරණය විය.

ජීන මත්ත්‍රි මණ්ඩලයේ අංක 3 දරණ
නායය පුස්තක පරිශීයයේ ඇතුළත්
කොට ඇත.

කෙනමන^p මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

If there is going to be further delay in this matter, cannot the Government introduce a Motion in this House to pay compensation to this poor lady? It is possible by way of Resolution of Parliament for compensation to be granted. Instead of waiting for some changes in Police Regulations, which will never take place, will they see that a Motion is introduced without delay?

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

I shall bring that matter to the notice of the hon. Parliamentary Secretary.

මන්නි මණ්ඩලයේ කටයුතු

சபை அலுவல்

BUSINESS OF THE HOUSE

මතු පළවන යෝජනාව සභාසම්මත විය.

That notwithstanding the provisions of Standing Order No. 24, the motion appearing as item 3 on the Paper be proceeded with this day—[అర. జి. టి. 4 జి. ౭. ౭.]

මතු පළවන යෝජනාව සහායවීමට විය.

That the proceedings on items 2 and 3 of Public Business appearing on the Paper be exempted at this day's sitting from the provisions of paragraphs (5) and (6) of Standing Order No. 8.—
[అ. జి. టి. ౭ జిల్లా.]

මන්නි මණ්ඩලයේ රැස්වීම්

சபை ஆமர்வு

SITTING OF THE HOUSE

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

That notwithstanding the Resolution of the House agreed to at its Sitting on September 6, 1962, the hours of Sitting this Day shall be 10 A.M. to 12 NOON; 2 P.M. to 4 P.M.; and 6.30 P.M. to 10.30 P.M.; and (a) at 10 P.M. paragraphs (5) and (6) of Standing Order No. 8 shall operate; and (b) at 10.30 P.M. Mr. Speaker shall adjourn the House without Question put.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත්‍රය, 1962-63

—කාරක සභාව

This is to enable hon. Members of this House to attend Sir Claude Corea's funeral.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින් සභාසම්මත විය.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත්‍රය,
1962-63

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1962-63

APPROPRIATION BILL, 1962-63

කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී.—[ප්‍රගතිස
සැප්තැම්බර් 6.]

කළානායකතුමා මූලාසනාරූප විය.

බ්‍රිලි. දහන්‍යක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Mr. Chairman, it has been decided that, after the Votes of the Minister of Agriculture have been disposed of, the Votes of the Minister of Local Government should be taken up. It is necessary to inform hon. Members about this new arrangement.

සහ පරිත්‍යාස

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Have you agreed?

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I was told so by the hon. Leader of the Opposition and I have informed the Hon. Minister of Local Government.

සහ පරිත්තම

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Are you agreeable ?

ଗୁରୁ ଜି. ପି. ଏ. ସିଲ୍‌ସ,

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Yes, after the Votes of the Ministry of Agriculture have been disposed of.

95 වන ශ්‍රීතිය.—කෘෂිකම්, ඉඩම්, වාපිමාණී
සහ විදුලිබල අමාත්‍යාංශය

தலைப்பு 95.—கமத்தொழில், காணி, நீர்ப்
பாசன, மின்விசை அமைச்சர்

HEAD 95.—MINISTER OF AGRICULTURE, LAND,
IRRIGATION AND POWER

1 වන සම්මතය.—කායරී මණ්ඩලයේ පොදු
ලේක පඩි නඩි සහ අනිකුත් දීමනා,
රු. 5,80,826.

வாக்குப்பண இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா
5,80,826

Vote No. 1.—*Personal Emoluments
and other Allowances of Staff*
Rs. 580,826

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ
වැටුප්, රු. 3,60,390

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பள
மும், ரூ. 3,60,390

Sub-head 1.—Cadre and Salaries
Rs. 360,390

ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනය [සැප්තැම්බර් 6]—

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item ‘Minister’.”
—[ಬಿ. ಜಿ. ಲಾರ್ಡ್. ಉಪಲಬ್ಧತೆ ಇಲ್ಲ.]

ප්‍රශ්නය යළිත් සහානමුඛ කරන ලදී.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු සභාපතිතුමනි, කෘෂිකර්ම සංවර්ධනය අතින් කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගේ නැත්නම් මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති මොනවාද කියා මම ඊයේ ඇසුවා. විශේෂයෙන්ම ඒ ප්‍රතිපත්ති ගැන කලා කළ අතර මේ රටේ කෘෂිකර්මාන්තයේ දියුණුවට අදාළ වන කරුණක් මම ඉදිරිපත් කළා. පෝර නිෂ්පාදනය මේ රටේම කරන්නේ නැතිව, කවදාවත් මේ රටේ ආහාර ටික නියම විධියට නිෂ්පාදනය කර ගැනීමට බැරි බවත්, දැනට මේ රටේ පෝර කර්මාන්තය රැදී ඇත්තේ විදේශිකයන්ගේ වුවමනාවන් උඩ බවත්, මම පෙන්වා දුන්නා. විදේශයෙන් මේ රටට ලැබෙන පෝර ටික උඩයි මේ රටේ ආහාර නිෂ්පාදනය රැදී ඇත්තේ. විදේශික පෝර කර්මාන්තශාලා හිමියන්ට වුවමනා අවස්ථාවක අපේ රටවැසියා බඩ ගින්නේ තබන්න ඔවුන්ට පුළුවනි. ඒ වාගේම අපේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන තේ, රබර්, පොල් ආදියේ වගාව වුවමනා අවස්ථාවක පහත දැමීමට විදේශිකයාට පුළුවන්. ඒ නිසා මා විශේෂයෙන් කියා සිටින්නේ, මේ රටේ කෘෂිකර්මාන්තය දියුණු කරන්න ඕනෑ නම් ඒ පෝර නිෂ්පාදනය සඳහා කෙළින් ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙන්න ඕනෑ බවයි. විදේශිකයාට ගැතිකම් නොකර මේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

රටේ එබඳු පෝර කම්හලක් ඇති කර කෘෂි කර්මාන්තය දියුණු කිරීමේ මූලික පියවර ආණ්ඩුව විසින් ගත යුතු බව මම මතක් කරනවා.

අද මේ රටේ මූලික ආහාරය වන බත් ටික වැඩි කර ගැනීම පිණිස මේ රජය අර ගෙන තිබෙන ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද කියා ඊළඟට මම අහන්න කැමතියි. මා අහනවා, මේ රටේ ඇති කුඹුරු ක්‍රමානුකූලව අස් වැද්දීම සඳහා පසුගිය රජය විසින් පණවනු ලැබූ කුඹුරු පණත නියම අන්දමට ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා කුමන අන්දමේ විධිවිධාන යක් මේ රජය විසින් අරගෙන තිබෙනවාද කියා. මා මෙයට පෙරත් කීප වතාවක්ම මේ ප්‍රශ්නය අපේ ඇමතිතුමාගෙන් ඇසුවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, කුඹුරුවල වැඩ කරන අද ගොවියන්—අපේ රටේ සිටින අද ගොවියන්—මෙතෙක් කල් රදලයන්ටයි බැඳල තිබුණේ. කුඹුරු පණත ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් අදහස් කළේ අද ගොවියන් රදලයන්ට බැඳ තැබීම වෙනුවට කුඹුරට බැඳ තබා අස්වැන්න එමගින් දියුණු කිරීමයි. නමුත් ඒ පණත මේ වන තෙක් නියම අන්දමින් ක්‍රියාත්මක කරන්ට උනන්දු වක් දක්වුයේ නැහැ. මේ අවුරුදු දෙකක පමණ කාලය තුළදී නොයෙකුත් විධියේ අතුරු පණත් ඉදිරිපත් කර සංශෝධනය කළ නමුත් අද වන තුරුවත් අද ගොවියන්ට මෙයින් සහනයක් සැලසුනේ නැහැ. මේ කුඹුරු පණත ක්‍රියාත්මක කිරීම ආරම්භයින් පසු කුඹුරු හිමියන් විසින් සෑම තැනකම වාගේ අද ගොවියන් කුඹුරු වලින් පන්තා දමා තිබෙනවා. අද ගොවියන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන මෙබඳු දුක්ගැන විලි පරීක්ෂා කර බැලීමට “ඇග්රේරියන් සර්විස්” එකේ “ඇපිල් බෝඩ්” කියා මණ්ඩලයක් පත් කර තිබෙනවා. මේ මණ්ඩලය විසින් මෙතෙක් විසඳා නැති අද ගොවියන්ගේ දුක්ගැනවිලි දහස් ගණනාවක් තව මත් තිබෙනවා. මගේ කල්පනාවේ හැටියට දහසය දහසකට කිට්ටු ගණනක් තිබෙනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

දහ අට දහසකින් දහසය දහස් පමණ විභාග කර තීන්දුව දී සියලුම වැඩ කටයුතු අවසානයයි. තවත් තීන්දුව දුන්නේ නැති දෙදහසක් පමණ තිබෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුන්නාන්සේ නිවැරදි වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරනවා ඇතැයි අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. මගේ කල්පනාවේ හැටියට මෙයට වඩා විශාල සංඛ්‍යාවක්, දහස් ගණනාවක්ම, තීන්දුවක් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිනවා. ඒ මණ්ඩලය මගින් සහනයක් සලසා දෙනවා ඇත කියා මම කල්පනා කරනවා. පසුගිය දවස්වල නම් දහසය දහසකට කිට්ටු සංඛ්‍යාවක් තිබුණු බව මට දැනගන්ට ලැබුණා. සමහර විට ගරු ඇමතිවරයා පළ කළ අදහස නිවැරදි නම් ප්‍රමාණවත් වැඩ කොටසක් කර ඇති; නමුත් තවත් දහස් ගණනක් තීරණය බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින බව කියන්ට පුළුවනි.

ගරු සභාපතිතුමනි, බොහෝ කාලයක් අද ගොවියන් වැඩ කළ කුඹුරු ඒ අයට දිගටම වැඩ කරන්ට ඉඩ නොදී කුඹුරු හිමියන් ලබාගෙන තිබෙනවා. එසේ ලබාගෙන, මේ පණතට අසු වන්නේ නැති අන්දමට කුලියට මිනිසුන් ලවා වැඩ කර ගන්න බව බොහෝ තැන්වල පෙනෙන්න තිබෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, මම එක නිදර්ශනයක් පෙන්වන්නම්. අවිස්සාවේල්ල කොට්ඨාශයේ හංවැල්ලේ නිල්යාල කියන ගමේ, කුඹුරු හිමියකුට අයත් කුඹුරක අද ගොවියන් දෙදෙනෙක් අවුරුදු 18 ක කාලයක් තිස්සේම වැඩ කළා. මෙසේ වැඩ කරගෙන ආ නමුත් කුඹුරු හිමියා මේ අද ගොවියන් දෙදෙනා පන්තා දමා බලහත්කාරයෙන්, වෙනත් කොටසකට වැඩ කිරීමට අවකාශ සලසා දුන්නා. මේ පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කරන ලදින්, අද ගොවියන් දෙදෙනත් කැඳවා දෙපාර්තමේන්තුවේදී විභාගයක් පැවැත්තුවා; නමුත් විභාගය අවසානයේදී මොකද සිද්ධ වුණේ? අයිතිකාරයා කීවේ මේ දෙදෙනාට වැඩ කරන්ට දුන්නේ නැහැ කියායි; නමුත් අනිකුත් සාක්ෂිකරු වන්නේ විභාග කිරීමෙන් පසු, මේ අය එතෙක් කාලයක් වැඩ කළ බව ඔප්පු වුණා. නමුත් එයින් එක ගොවියකුගේ වචනයක් වැරදුනා. සාමාන්‍යයෙන් කුඹුරු වැඩ කරන කාලයේදී, මුලින්ම කුඹුර මඩ කිරීම, වැපිරීම ආදිය කරන කාලයේදී, දෙදෙනා එකතුව වැඩ කරනවා. නැවත වරක් කුඹුරු අස්වැන්න ලබාගන්න කාලයේදී දෙදෙනා එකතුව වැඩ කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

තමුත් අනික් කාලය තුළදී දෙදෙනකු කුඹුරේ වැඩ කරන්නට අවශ්‍ය නැහැ. එම නිසා එයින් එක ගොවියෙක් සඳහන් කළා “මගේ ගොවියා” කියා. තමුත් ඔහු එයින් අදහස් කළේ අර මා කලින් තේරුම් කර දුන්නු විධියට මුළු කාලයම කුඹුර බලා හදා ගෙන කටයුතු කරන අනික් ගොවියා ගැනයි. මේ වචනය පාවිච්චි කිරීම නිසා ගොවිකම් දෙපාර්තමේන්තුව කල්පනා කළේ ඒ ගොවියා ඉඩම් හිමියකු ලෙස කට යුතු කරන බවයි ; ඔහු අනික් ගොවියා ලවා වැඩ කරවා ගන්න බවයි. එම නිසා ඒ අද ගොවියන් දෙදෙනාට තම අයිතිවාසිකම් අහිමි වුණා.

ගරු සභාපතිතුමනි, බොහෝම ස්ථානවල වැඩ කෙරෙන්නේ මේ ආකාරයටයි. සාමාන්‍යයෙන් ගොවියන් දෙදෙනෙක් එකතුව එක කුඹුරක වැඩ කරනවා. එම නිසා ඒ ගොවියන් දෙදෙනාම අද ගොවි යන් ලෙස සලකන්නට ඕනැ. තමුත් මුළු කාලයම වැඩ කරන්නේ එක පුද්ගලයකු වෙන්ට පුළුවනි. ඒ මන්ද, සමහර විට දෙදෙනාටම මුළු කාලයේදීම වැඩ කරන්නට තරම් දෙයක් නැති නිසයි. එසේ වැඩ කිරීම නිසා දෙදෙනාටම ඇති අයිතිය අහිමි කිරීම සාධාරණ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ අන්දමේ සිදු වීම ඇති වෙන්නේ කුඹුරු පණත නියම අන්දමින් ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැති නිසයි.

පූ. හා. 10.30

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ කුඹුරු පණත නියම අන්දමින් ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස ගොවි කාරක මණ්ඩල පිහිටුවනු ලැබුවා. ඒ ගොවි කාරක සභාවලට ලේකම්ලා පත් කළා. එසේ මුල්වරට ලේකම්ලා පත් කළ අවස්ථාවේදී, ඒ පණත නියම විධියට ක්‍රියා වේ යොදා, ගොවීන්ට උපදෙස් දී, ගොවීන්ට වුවමනා කරන කරුණු පිළියෙල කර දී, හොඳ කල්පනාවක් ඇතිව ආදරයක් ඇතිව සමහර ගොවි පාලක ලේකම්ලා කටයුතු කළා. මුල් අවස්ථාවේදී තමුත්තාන්සේලා කෙලින්ම රජයෙන් මුදල් ණයට අරගෙන ඒ ගොවි පාලක ලේකම්ලාට වේතනයක් ගෙව්වා. අවුරුදු 1½ක් 2 ක් පමණ එසේ වේතනයක් ගෙව්වා. ඊට පසුව ඒ ගොවි පාලක කොමිටි නැති කර, ගොවි පාලක

ලේකම්ලා නැති කර, සියල්ලම නැති කර, වෙනමම වැඩ පිළිවෙලක් තමුත්තාන්සේලා ගෙනියනවා නොවේද? ඒ කාලයේ දී සමහර ගොවි පාලක ලේකම්ලා මරා දැමීමා, ඉඩම් හිමියො කොටසක් ලැහැස්ති වෙලා. අර නිවිතිගල එක්කෙනෙක් මරා දැමීමා. දඹදෙනිය පැත්තෙන් එක් කෙනෙක් ගැන මොකක්ද කථාවක් තිබුණා. ඔන්න ඔය විධියේ වැඩ කළා. අද ඒ පාලක ලේකම්ලාට කිසිවක් කර කියා ගන්නට බැරිව ඉන්නවා. ඊයේත් අර ඇග් රේජියන් සර්විස් කාර්යාලය ලග හිටියා, මොකක් හරි සහනයක් ලබාගන්න. අදත් ඉන්නවා 50 ක් 60 ක් පමණ. ගොවි පාලක ලේකම්ලාට, ගොවි කාරක සභා හදලා මේක දියුණු වන තුරු පොඩි පඩියක් තැත්තම් එලවන්ස් එකක් දෙන්න බැරි ඇයි? යම්කිසි මුදලක් දෙනවාය කියා කියන්න බැරි මොකද? හාල් ටික ගෙන් වන්ට කෝටි ගණන් මුදල් පිටරට යවනවා. මේ ගොවි පාලක ලේකම්වරු ගොවි කොමිටි මගින් ඒ කාලයේ කටයුතු කළ ප්‍රදේශවල අස්වැන්න ගැන තමුත්තාන්සේලා සලකා බැලුවාද? අස්වැන්න කොයි තරම් ප්‍රමාණ යකින් වැඩි වුණාද කියා තමුත්තාන්සේලා දන්නවාද? ඒ කොමිටි නියම විධියට ගොවීන් සමග එක් වෙලා ක්‍රියා කළ කාලයේදී අස්වැන්න වැඩි වුණා. ඒ අනුව පිට රටින් හාල් ගෙන්වීම අඩු කරන්න පුළුවන්. ඇතැම් ප්‍රදේශවල දිස්ත්‍රික්ක අනුව මෙය ක්‍රියාත්මක කරනවා කියා තමුත්තාන්සේලා පොරොන්දු වුණා. ඒ ප්‍රදේශ වලවත් නියම විධියට ක්‍රියාවේ යොදවන්න ඉඩ දුන්නේ නැහැ. ඇයි ඒකට ඉඩ දුන්නේ නැත්තේ? තමුත්තාන්සේලාට වුවමනාවක් නැහැ. ඒ පාලක ලේකම්ලාට අද ගොවීන් සමග එකතු වෙලා අර කලින් තිබුණු බැම් කඩා බිඳ දමා නියම විධියට ක්‍රියා කිරීමට ඉඩ දීමට තමුත්තාන්සේලාගේ සතුටක් නැහැ. අන්න ඒකයි පෙනෙන්නේ. ඒ නිසා තමයි, ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද කියා ඇහැව්වේ? කුඹුරු අයිතිකාරයන් දමා ඒ ගොවි කාරක මණ්ඩල කැඩීමට අද ක්‍රමය සකස් වී තිබෙනවා. එදත් තිබුණා; ඒකයි ඉවත් කරන්න කියන්නේ. අයිතිකාරයන් නොදමා ඒවා සකස් කරන්න ඕනැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඒ ගොවි මණ්ඩල පත් කරන්නේ ඒ කුඹුරු පණත අනුවයි. එහි කිසි වෙනසක් කර නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මම ඉල්ලුවේ ඒකයි. තමුන්නාන්සේලායි, ඒ දවස්වල කුඹුරු පණත ගෙනාවේ. අයිතිකාරයන් දමන්නේ නැතිවයි, ඒ මණ්ඩල පත් කරනට කියා කිව්වේ. තමුන්නාන්සේලා එදා බල කළා; කැබිනට් මණ්ඩලය බල කළා; ඒක උඩ තමයි අයිතිකාරයන් කොටසක්—සියයට 25ක්—ඒකට වැටුණේ ඒවා හංගන්න බැහැ. බඩේ බිජු නියාගෙන කපා කර හරියන්නේ නැහැ. ඇත්ත කියන්න ඔහු. එදා බඩේ බිජු නියාගෙන අයිතිකාරයන් දමා, අයිතිකාරයින්ගේ බල පැම උඩ අද ගොවියා නැති කිරීමට, කොමිටි තබාගෙන ගෙන යන්නයි තමුන්නාන්සේලා හැදුවේ. එදා ඒක සිද්ධ වුණේ බලකිරීම් උඩයි. කුඹුරු වැඩ කරන්නේ නැති තමුන් නාන්සේ වගේ කුඹුරු අයිතිකාරයෝ ඒකට දා ගත්ත. තබ්බෝවෙ තිබෙන කුඹුරුවල තමුන්නාන්සේ වැඩ කරන්නේ නැහැ. ඒ වගේ කුඹුරු අයිතිකාරයන් සියයට 25 ක් ගොවි කොමිටිවලට ඇතුල් කළා. පසුගිය වතාවේ තබ්බෝව ගොවි මණ්ඩලයේ සභා පතින් තමුන්නාන්සේනෙ. මේ රටේ ගොවි මණ්ඩලවලට පාලක ලේකම්වරුන් පත් කර ගෙන රට පුරාම මේ කුඹුරු පනත ක්‍රියා වෙ යෙදවීමට තමුන්නාන්සේ ලැහැස්තිද කියන ප්‍රශ්නයට තමුන්නාන්සේ මෙතැන දී කෙලින්ම උත්තරයක් දෙනවද? ගොවි මණ්ඩල පිහිටුවා පාලක ලේකම්වරුන් පත් කර නියම අන්දමට කුඹුරු වගා කිරීම පිළිබඳව ගොවීන්ට උපදෙස් ලබා දී කුඹුරු දියුණු කිරීමට අද ගොවීන්ටත් පාලක ලේකම්වරුන්ටත් එකතු වී කටයුතු කරනට පුළුවන් වන විධියේ වැඩ පිළි වෙළක් තමුන්නාන්සේ ක්‍රියාවේ යොදන වද? දේශීය ආලයක් ඇතිව මේ රට දියුණු කරනට හිතාගෙන පාලක ලේකම්වරුන්ගේ සේවයට බැඳුණු උගත් පිරිසක් සිටිනව. ඒ අය ඊයේ කරුණු කියනට ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව ලගට රැස් වුණාම

ඔවුන්ට ගහන්ට පොලීසිය යැව්වා කියා මට ආරංචියි. ගොවි පාලක ලේකම්වරුන් 50 ක් 60 ක් ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව ලගට එකතු වුණාම ඒ ස්ථානයට පොලීසිය කිව්ට කළා. තමුන්නාන්සේ වැඩ කරන්නෙ ඔය ආකාරයටයි.

එදා කුඹුරු පනතට විරුඬව මල්වත්තෙ සිට පෙළපාලියක් ගෙන ගියා, විමලා ඇමති නියත් එක්ක.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

පලාක ලේකම්වරුන්ට ගහන්ට පොලී සිය යැව්වෙ නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මතක නැහැ. ඇයි, “දිනමිණ” පත්‍රයේ විශාල ලිපියක් තිබුණ, මල්වත්තෙ සිට කොටුවෙ ස්ටේෂන් එකට ගිය පෙළපාලිය ගැන.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

නැහැ.

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා. (නිස්සමහා රාමය)

(තිரு. ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ—තිස්සමහාරාම)

(Mr. Lakshman Rajapaksa—Tissamaharama)

වෙළඳ ඇමතිතුමා සාක්ෂි දෙයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කුඹුරු පනතටත්, විවලට ගෙවන මුද ලෙන් කොටසක් පෝරවලට යොදාගන්නට යාමටත්, විරුද්ධව පෙළපාලියක් ගියා නේද? කවුද ඒ පෙළපාලියෙ ආවේ? මහ ගොවි මහගෙ විමලා ඇමතිවරිය, තමුන් නාන්සේල, බුද්ධරක්ඛිතල එහෙම ආව නේද? හැබැයි පෙළපාලියෙ ආව අයට ගුවි කා දුන්නට සිද්ධ වුණා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාව අඟුණකන්තවාර් ඉරුවාර්)

(An hon. Member)

ඒක පරණ රෙකෝඩ් එකක්.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

කාරක සභාව

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති.රු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

පරණ රෙකෝඩ් නොගත බැහැ, තමුන් තාත්සෙල පරණ ප්‍රතිපත්ති උඩම ගමන් කරන නිසා. ප්‍රතිගාමී අධිරාජ්‍යවාදීන්ට ඇවිටිකම් කරන, දේශිය ධනපතියාට ඇවිටිකම් කරන, රදලයාට ඇවිටිකම් කරණ පරණ ප්‍රතිපත්තියමයි තමුන්තාත් සෙල තවම අනුගමනය කරන්නේ. තමුන් තාත්සෙලාගේ ස්ථිර ප්‍රතිපත්තිය මොකක් ද කියා කෙළින් කියන්නට ඕනෑ.

රටේ කුඹුරු අක්කර ලක්ෂ 13 ක් විතර තිබෙනවා. එයින් යල මහ වැඩ කරන කුඹුරු අක්කර ලක්ෂ කීයක් තිබෙනවාද? යල මහ වැඩ කළ හැකි කුඹුරු අක්කර මෙපමණ තිබෙනවා; යලට පමණක් වැඩ කළ හැකි කුඹුරු අක්කර මෙපමණ තිබෙනවා; මහට පමණක් වැඩ කළ හැකි කුඹුරු අක්කර මෙපමණ තිබෙනවා; කියා පසුගිය දිනවලදී පාලක ලේකම්වරු ඒ ගැන ප්‍රසිද්ධියක් කළා. ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් — තමුන්තාත්සෙලාගේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් — කොහොමද එය වාර්තා කළේ කියා ඒ ලිපිය ප්‍රසිද්ධ කළ කට්ටියට තර්ජනය කළ බව මම දන්නවා. කුඹුරු අක්කර ලක්ෂ 13 ක් 14 ක් විතර තිබෙනවා. තමුන්තාත්සෙලා දන්නවාද, ඒවායින් කොපමණ ගණනක යල මහ වැඩ කළ හැකිද, කොපමණ ගණනක යලට පමණක් වැඩ කළ හැකිද, කොපමණ ගණනක මහට පමණක් වැඩ කළ හැකිද, කියා?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාභ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

මම උත්තර දෙන්නම්.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති.රු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ස්ථිරව තමුන්තාත්සෙලා කියන්නට බැහැ, යල මහ දෙකට මේ රටේ වැඩ කරන්නට පුළුවන් කුඹුරු අක්කර ලක්ෂ 13 යි, යලට පමණක් වැඩ කරන්නට පුළුවන් කුඹුරු අක්කර ලක්ෂ 10 යි, මහට පමණක් වැඩ කරන්නට පුළුවන් කුඹුරු අක්කර ලක්ෂ 8 යි, යන විධියේ ගණනක්. තමුන්තාත්සෙලා හරි හැටි සංඛ්‍යා ලේඛන ලැබී නැහැ. කාලයේ ගත දැලේ කුඹුරු අක්කර

දහස් ගණනක් තියෙනවා. කළු ගඟ දැලෙන් වලවේ ගඟ දැලෙන් අක්කර දහස් ගණන් ලක්ෂ ගණන් තියෙනවා. තමුන්තාත්සෙලා වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ගංවතුර වැළැක්වීමට ස්ථිර වැඩ පිළිවෙළක් යොදා නැති නිසා, ගංවතුර කාලයේදී මේවා විටින් විට නාස්තිය වෙනවා. හැමදාම චන්ද්‍රිකා වැව ගැන නැත්නම් මහවැලිගඟ ගැනයි, තමුන්තාත්සෙලා කියන්නේ. චන්ද්‍රිකා වැව ව්‍යාපාරයෙන් නම් කොන්ත්‍රාත්කාරයන්ට හොඳට යනවා. මේකයි, අද තියෙන වැඩ පිළිවෙළ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ලංකාවේ තිබෙන කුඹුරු අක්කර ගණන කීයද කියා මම අහනවා. දහතුන් ලක්ෂයකට අධික ගණනක් තියෙනවා. ඒකෙන් යලට කොච්චර වැඩ කෙරෙනවාද, මහට කොච්චර වැඩ කෙරෙනවාද, යල මහ දෙකටම කොච්චර වැඩ කෙරෙනවාද, යන්න ගැන අපට වාර්තාවක් ඕනෑ. අඩු වශයෙන් ඒ කුඹුරු අක්කර ගණනවත්, කුඹුරු පණත නියම විධියට ක්‍රියාවේ යොදවා, ගොවි කාරක මණ්ඩල පිහිටුවා, ගොවි කාරක මණ්ඩල මගින් පත් කර ගන්නා ගොවි පාලක ලේකම්වරුන්ට නියම වේතනයක් දීලා වැඩ කළොත්, අපේ රටට පිටින් හාල් ගෙනෙන්නට ඕනෑ නැහැ. හැබැයි, පෝරික කෙළින්ම අපට ඕනෑ. අධිරාජ්‍යවාදීන්ට ඕනෑ විධියට ඒකෙ මිළ නංවන්නට දෙන්න බැහැ. බවර් කොම්පැනියටයි, කොමර්ෂල් කොම්පැනියටයි, මුසාජ්ලාටයි ඕනෑ පිළිවෙළට පෝරි මිළ නංවන්නට ඉඩ දෙන්න බැහැ. අද තමුන්තාත්සෙලා කරන්නේ හොරකම.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාභ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගරු සභාපතිතුමනි, සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකෙන් පෝරි කෙළින්ම ගෙන්වනවා. ඇමෝනියම් සල්ෆේට් හුඟක් ලැබෙන්නේ රුසියාවෙන්.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති.රු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුන්තාත්සෙලා පොරුණි කොහෙන්ද ගෙන්වන්නේ? අවුත්සයක්වත් ගෙන්වනවාද?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එක ගෙන්වනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කොහෙන්ද සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එක ගෙන් වන්නේ? කවිද එකට මිල නියම කරන්නේ? එහෙ කොමිෂනි අයිතිකාරයෝ. එහෙ පෝර ටොන් එක රුපියල් 300 යි කීවොත් සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එක 300 ගණනේ ගන්නවා. එහෙ පෝර ටොන් එක රුපියල් 500 යි කීවොත් සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එක 500 ගණනේ ගන්නවා. එහෙ පෝර ටොන් එක රුපියල් 200 වන්නට ඇති. මෙහෙ තේ වතු හිමි අධිරාජ්‍යවාදියෝ තමයි, එහෙ පෝර කොමිෂනියෝ කොටස් කාරයෝ. මෙහෙ තේ වතුවලට බදු දාන විට එහෙ පෝර මිල උස්සනවා. මේ වැඩ පිළිවෙළ කැඩීමට වැඩ කරන්නට ඕනෑ. අපේ කුඹුරට පහර වැද්ලා නියෙන්තෙ ඔය ආකාරයටයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගරු සභාපතිතුමනි, මගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. මම ඒකට උත්තර දෙන්නට ලැස් තියි. අස්වැද්දූ මුළු බිම් ප්‍රමාණය අක්කර 11,95,200 යි. එයින් 1961-62 අවුරුද්දේදී මහට වැඩ වුණු ප්‍රමාණය අක්කර 9,56,000 යි. 1961-62 අවුරුද්දේදී යලට වැඩ වුණු ප්‍රමාණය අක්කර 5,37,500 යි. මහට වැඩ නොවූ ප්‍රමාණය අක්කර 2,39,000 යි. යලට වැඩ නොවූ ප්‍රමාණය අක්කර 6,58,000 යි. මීට කලින් අවුරුදුවල මේ තරම් ප්‍රමාණයක් වැඩ නොවුණු බව මට කියන්නට පුළුවන්.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මීට කලින් අවුරුදුවල වාර්තා දුන්නේ නැහැ. ඕකත් මම විශ්වාස කරන්නෙ

නැහැ. ඒ ගණන් හරියාකාරව දෙන්නට බැහැ. සත්‍ය සංඛ්‍යා ලේඛන ගන්නට පුළු වන් වන්නේ පාලක ලේකම්වරුන් හා ගොවි මණ්ඩල මගින්. සංඛ්‍යා ලේඛන ලබා ගන්නට තිබෙන්නේ ඒ අයගෙනුයි. එහෙත් තමුන්නාත්සේ ඒ අයට ඉඩ දුන්නේ නැහැ, සංඛ්‍යා ලේඛන පිළියෙළ කිරීමට. තමුන්නාත්සේට ලැබෙන වාර්තා අපට පිළිගන්නට බැහැ. තබ්බෝව ඉඩමේ ප්‍රමාණය ගැන මම තමුන්නාත්සේගෙන් ඇහුවා. මුස්ලිම් පවුලෙන් ගත්තේ අක්කර 17½ යි. එහෙත් අද දක්වා ඒ ඉඩමේ ප්‍රමාණය අප දන්නේ නැහැ. තමුන්නාත්සේ ඒ ගැන අපට විස්තර යක් දන්නාද? ඒකට තමුන්නාත්සේ උත්තරයක් දුන්නේ නැහැ. මේ කුඹුරු පණත ක්‍රියාවේ යෙදවුවොත් පිටින් භාල් ගෙන්වන්නවත් භාල් හුණ්ඩු දෙක දෙක කපන්නවත් කිසිම වුවමනාවක් වන්නේ නැහැ. කුඹුරේ නියම බලය වැඩ කරන ගොවියාට පවරා දෙන්න ඕනෑ. ගොවීන්ට උපදෙස් දී නියම විධියට කුඹුරු පණත ක්‍රියාවේ යෙදවීම සඳහා පාලක ලේකම් වරුන්ට බලය දෙන්න ඕනෑ. පාලක ලේකම්වරුන්ට ගෙවන පඩිය අපතේ යන්නේ නැහැ. තමුන්නාත්සේ කෝටි ගණන් පිටරට යවන මුදල්වලින් සිය යෙන් පංගුවක් මේ පාලක ලේකම්වරුන් සඳහා වැය වන්නේ නැහැ. කුඹුරු පණත රටපුරා හරියාකාරව ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස මම තමුන්නාත්සේගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ ඒ නිසයි. මගේ මේ ඉල්ලීමට කෙළින් පැහැදිලි පිළිතුරක් දෙන්න ඕනෑ.

ප්‍ර. භා. 10.45

ඊළඟට වර්ෂාව අධිකව තිබෙන ප්‍රදේශ වූ තෙත් කළාපයේ, කැළණි සහ කළු ගං අසබඩ ප්‍රදේශයන්හි ප්‍රධාන වාරිමාර්ග, සහ සුළු වාරිමාර්ග ආදිය දියුණු කිරීමට තමුන්නාත්සේලා අර ගෙන තිබෙන පිය වර කුමක්ද කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. විශේෂයෙන්ම අද මගේ කොට්ඨාශයේ හේවාගම්කෝරළේ—දොම්පේ කොට්ඨාශයේ තොටෙයි, දූන් පාලමක් දමා ගෙන තිබෙනවා ඉක්මණින් එහා පැත්තට යන්න—කැළණි ගඟේ වම් ඉවුරේ අක්කර දහස් ගණනක් අස්වැද්දීමට බැරිව තිබෙනවා. ඒ ඉඩම් අස්වැද්දන්න බැරි ගංවතුර නිසයි. ගංවතුර වැළැක්වීමට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව මගින් දොරටු දමා තිබෙන නමුත් සමහර තැන් වල ඒ දොරටු කැඩී, අබලන් වී තිබෙනවා. කොරතොට, කහන්තොට, මාදිවල යන වෙල්යායවල, අද අක්කර දහස් ගණනක් අස්වද්දන්ත බැහැ. අනෙක් ප්‍රදේශවල අක්කරයක් දෙකක් වගා කිරීමට තමුත් තාත්සේලා රූපියල් දහස් ගණන් විසි කරන නමුත් අක්කර දහස් ගණනක් තිබෙන මේ ප්‍රදේශයේ වී ගොවිතැන දියුණු කිරීමට මුදල් වැය කරන්නේ නැහැ. මේ ප්‍රදේශයේ වාරිමාර්ග දියුණු කළොත් නිසාකවම හේවාගම්කෝරළේ ජනතාවට වුවමනා ප්‍රමාණයටත් වඩා වී නිෂ්පාදනය කරන්නට පුළුවන් වෙනවා. පිටින් හාල් ඇටයක්වත් ගෙන්වන්නට වුවමනාවක් වන්නේ නැහැ. එහෙත් තමුත්තාත්සේලා ඒවා අතපසු කළා. කැලණි ගඟ දෙපස ඉවුරු තමුත්තාත්සේ ගොස් බලන්න. මම නම් ඊයේත් හෝකන්දර, මාදිවල වෙල්යාය බලන්න ගියා. ඒ පැත්ත අද වතුරට යට වෙලා. ගංවතුර නිසා නොවෙයි, වාරිමාර්ග ක්‍රම සකස් කර නැති නිසා, අද ඒවා යට වී තිබෙනවා. සමහර අවස්ථාවලදී වී කරල් පැසී ගෙන එන විට, ගොයම් පික කපා ගන්න සූදුනම් වන විට මේ ප්‍රදේශ වතුරට යට වෙනවා. ඒ නිසා ඒ වී ඇහැ වෙනවා. තමුත්තාත්සේ දන්නවා ඇති, ඇහැ වෙනවා කියන්නේ මොකක්ද කියා. ඇහැවුණාම බත් ඇවේ කිසි රසයක් නැහැ. ඒ වගේම ඒ වී බිත්තර විවලටත් ගන්න බැහැ. ඒවා නැවත පැළ කරන්න බැහැ.

මේ සියලුම යායවල වී කරල් වතුරට යට වීම නිසා ඇහැවෙනවා. එසේ වුවාම ඒ වී බිත්තර වී වශයෙන් ඊළඟ වතාවට ගන්න බැහැ. මේ කාරණා ගැන මම මිට පෙර නොයෙක් වතාවල කියා තිබෙනවා. කොට්ටේ, මාදිවෙල, බත්තරමුල්ල, හෝ කන්දර, ආදී හේවාගම් කෝරළේ වෙල් යායවල් ගැන අවුරුදු ගණනක් තිස්සේම මම මේ ගරු සභාවෙදී කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා; තමුත් ඉන් කිසිම වැඩක් සිදු වී නැහැ.

කැලණි ගඟ දෙපස ජලශාල්මෙන් ආරක්ෂා කිරීමටත් ඒ අනුව ගොවිතැන් කිරීමටත් සුදුසු සැලැස්මක් දැන් ඉදිරිපත්

කර තිබෙනවා, රුසියන් විශේෂඥයින් විසින්. එය ක්‍රියාවේ යෙදවීමට ඇමතිතුමා අදහස් කරනවාද?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

රුසියන් විශේෂඥයින් මූලික වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. දැන් දෙපාර්ත මේන්තුව ඒ වාර්තාව පරීක්ෂා කරගෙන යනවා. ඒ අතර “එස්ටිමේට්ස්”, “ඩිස යින්ස්”, ආදිය සෑදීම රුසියානුන්ටම බාර දෙන්නයයි මම ඇමති මණ්ඩලයට යෝජනා කර තිබෙනවා. ඇමති මණ්ඩලය එය බාරගත් පසු ගිවිසුම් අත්සන් කිරීමට කටයුතු සලසනවා. තමුත් රුසියානුන් කියා තිබෙනවා “එස්ටිමේට්ස්”, “ඩිස යින්ස්” ආදිය සකස් කිරීම සඳහා අවුරුදු දෙකක් තුනක් ගත වෙනවාය කියා. ඒ වැඩපිළිවෙල කැලණි ගඟේ ඉවුරු දෙකම ගොවිතැන් කිරීම පිණිසයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අවුරුදු දෙකක් යන කොට ඒ සියලු වැඩ අවසන් වේවිද?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

එහෙමයි, රුසියානුන් කියන්නේ. ඊට වඩා උත්තරයක් දෙන්න මට පුළුවන් කමක් නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒ ප්‍රදේශවල සුළු වාරිමාර්ග වැඩ කිරීම සඳහා පරීක්ෂා කර බැලීම පිණිස මැති මක් කිරීමට තමුත්තාත්සේ කටයුතු සල සනවාද? තමුත්තාත්සේගේ දෙපාර්ත මේන්තුවේ සිටින මිනින්දෝරුවන් යොදන වාද? අද වන තුරුත් එවැනි වැඩ පිළි වෙලක් ඇති කිරීමට කල්පනා කර නැහැ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඇස්තමේන්තු සකස් කරන කොටයි, මැතිමක් කරන්නේ. සැලැස්ම සෑදීමත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ගරු සී. පී. ද සිල්වා]

සමගම මැනවකුත් කෙරේ. මැනමක් කළ යුත්තේ ඒ ඉංජිනේරු මහතාට වුවමනා විධියටයි. ඔවුන්ට වුවමනා විධිය අපි දන්නේ නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුත්තාන්සෙලාට තව අවුරුදු කීපයක් ආණ්ඩු කරන්න පුළුවනි. කොතෙක් කල් පුළුවන් වේදැයි මම දන්නේ නැහැ. තමුත්තාන්සෙලාට කාල සීමාව තුළදී නම් කවදා වත් මේක කෙරෙන්නේ නැහැ. කොටින් කියනවා නම් තමුත්තාන්සෙ මේකට විරුද්ධයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(ගෙනරාම ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

නැහැ, මම විරුද්ධ නැහැ. මට හොඳටම වුවමනාව තිබෙනවා, ඒ වැඩේ කරන්න.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අපි දන්නවා තමුත්තාන්සෙ සුළු ඉඩම් කැබලිලක් පොදු කටයුත්තක් සඳහා ගන්න කොයි තරම් ප්‍රමාද වෙනවාද කියා. කී වතාවක් තමුත්තාන්සෙ 36 වන වගන්තිය උඩ කටයුතු කර තිබෙනවාද? වාරිමාර්ග කටයුත්තක් සඳහා හෝ වෙනත් සුළු පොදු කටයුත්තක් සඳහා ඉඩම් කැබලිලක් ගැනීමටයයි කිව්වොත් එය අවුරුදු ගණන් පමා කරනවා. 36 වන වගන්තිය යටතේ දවස් 14 කින් ගන්න පුළුවනි. තමුත්තාන්සෙ එලෙස වැඩ කිරීමට සූදානම් නැහැ. ඒ බව මට බය නැතිව කියන්න පුළුවනි. මන්ද? මම දිස්ත්‍රික්ක ඒකාබද්ධ කොමිටි රැස්වීමට ගියාම යම් සුළු ඉඩම් කැබලිලක් පොදු කටයුත්තක් සඳහා ගන්නයයි කිව්වට එහි ඉතා සුළු

කොටසකට—සමහර විට 65 න් කොටස කට—අයිතිකාරයෙක් ඉන්නවාය, ඒ නිසා එය ගැනීම අපහසුයයි ඒජන්තතුමා කියනවා. දවස් 15 න් ඒ ඉඩම් ගන්න පුළුවන් කම තිබෙන්නේ එසේ අවුරුදු ගණන් පමා කිරීමෙන් අපට කියන්න පුළුවනි, තමුත්තාන්සෙ මේ වැඩ කිරීමට ලැස්ති නැතිය කියා. ඒකයි හැමදාම තිබෙන අවහිරය. ඉඩම් කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ හරියට නොකෙරෙන්නේ තමුත්තාන්සෙගේ අමාත්‍යාංශයෙන් නියම විධියට නියෝග යවන්නේ නැති නිසයි. පොදු කටයුත්තක් සඳහා ගත යුතු ඉඩමක් ගත සොයා බලන විට ඒ ඉඩමෙන් 65 න් එක් කොටසක් අයිති පුද්ගලයෙක් ඒ ඉඩමේ පැලපතක් ගහගෙන ඉන්නවා නම් ඒ ඉඩම ගන්නේ නැහැ. ඒජන්තතුමා ඒ විධියටයි වැඩ කරන්නේ. ඇයි එවැනි අවසාන වක උසාවියේ මුදල් බැඳ ඒ ඉඩම පවරා ගන්ට ලැස්ති නැත්තේ? අමුණක් බැඳීමට හෝ සමුපකාරයට වුවමනා ගොඩනැගිල්ලක් තැනීමට හෝ ඇළ වේල්ලක් දැමීමට හෝ ඉස්කෝලයක් හැඳීමට හෝ ඉඩමක් වුවමනා වූ විටක ඊට ලැස්ති නැත්තේ මොකද? පෞද්ගලික අයිතිය රකින නිසා සමාජයේ දියුණුවට වැඩක් කරන්ට බැහැ.

කැලණි ගඟ පිළිබඳ වැඩ පිළිවෙළ ගැන තමුත්තාන්සෙ මොනවද කරන්නේ? මහ වැලිගඟ යෝජනා ක්‍රමයට මොකද කරල තියෙන්නේ? අවුරුදු 9 කට ඉස්සර මේ ගරු සභාවදී ඒ ගැන යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. මහවැලි ගඟේ වතුර පාර උතුරු-මැද පළාතට හරවන්ට පිළිවන් බව එදා පැහැදිලි ලෙස පෙන්වා දුන්නා. ඔය තරම් බිම් ගෙවල් භාරන්නේ නැතුව කරන හැටි පෙන්වා දුන්නේ නැද්ද එදා? දැන් ඒ වැඩේ ඇමෙරිකාවට භාර දීලලු. කවදා කරනවද දන්නේ නැහැ.

තමුත්තාන්සෙගේ ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද? ගොවිපොළවල් දියුණු කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද? කැබලි කර අක්කර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

දෙක තුන බැගින් බෙදා දෙන ප්‍රතිපත්තිය මද තවමත් තියෙන්නේ? සාමූහික ගොවි පොළවල් තැන් නම් සමුපකාර ගොවිපොළ වල් ඇති කිරීමේ ක්‍රියා මාර්ගයක් අනුගමනය කරන්නේ නැද්ද? ඒවා කරන්නට ලැස්ති නැහැ. තවම අර ඩී. එස්. සේනානායක මහත්තයගේ ප්‍රතිපත්තිය ගැටියට අක්කර තුනයි එලඳෙනයි දෙන ප්‍රතිපත්තියද තමුන්නාන්සේන් අනුගමනය කරන්නේ? පොළොන්නරුවේ ඉන්න කාලේ තමුන්නාන්සේන් වැඩ කළේ ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුවම නොවෙයිද? මේ රටේ ගොවිතැන දියුණු කරන්නට නම් උතුරු-මැද සහ නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල තිබෙන ස්වාභාවික භූමිය නියම ක්‍රමයට පාවිච්චි කරන්නට ඕනැ. විශේෂඥයන් පරීක්ෂාකර බැලීමෙන් පසුව ඒ උදවිය කියා තිබෙනවා නේද, සුළු සුළු කොටස්වලට කඩා ඉඩම් බෙදා දීම සුදුසු නැත කියා? ඒ පළාතේ පිහිටීමේ හැටියට අක්කර දහස් ගණන් එළි කර සාමූහික ගොවිපොළවල් හෝ සමුපකාර ගොවිපොළවල් හෝ ඇති කිරීමයි කළ යුතුව තිබෙන්නේ. මහලුප්පල්ලම සම්බන්ධ වාර්තාවෙන් එහෙම තියෙනවා නේද?

තමුන්නාන්සේ රියේ පෙරේදා මොකද කිව්වේ? මොකක්ද ඒ ප්‍රතිපත්තිය? මධ්‍යම පංතිකයින්ට අක්කර 50 බැගින් වගා කිරීමට දෙන්නට යනවය කිව්ව නේද? කොච්චර ඉඩම් තිබුණත් ධනපතියන්ට තවත් අක්කර සිය ගණන් ගොවිතැන් කිරීම සඳහා දෙන්නට යනවයි කිව්ව නේද? ඒ ක්‍රමයට පොල් වැවීමට, ගොවි තැන් කිරීමට, දෙන්නට තමුන්නාන්සේ ලැස්ති යෙන් ඉන්න බව ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙන් ප්‍රසිද්ධ කළා නේද? ඒ කියන්නේ තමුන්නාන්සේගේ ප්‍රතිපත්තිය ගැටියට මේ ආණ්ඩුව සූදානම් නැහැ, මේ රටේ සමුපකාර ක්‍රමයට හෝ සාමූහික ක්‍රමයට හෝ ගොවිපොළවල් ඇති කිරීමට. ඒක නේද? රටට වුවමනා කරන ආහාර ද්‍රව්‍ය සහ අනෙකුත් ද්‍රව්‍යයන් වගා කර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් තමුන්නාන්සේ ගෙන යන්නට හදන්නේ තබ්බෝවේ ගෙන ගිය ඒ ප්‍රති

පත්තියමයි. අද ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තිය, මුකලන්වල තිබෙන ලී ටික නැදැ හිනමිත්‍ර කොන්ත්‍රාත්කාරයන්ට කපා ගන්නට දී කාලේ ගිනිබත් කිරීම නේද? මේ විධියට ගියොත් කලක් යන කොට මේ ප්‍රදේශ කාන්තාර බවට පත් වෙනවා නේද? කපන කැළෑ වෙනුවට නැවත කැළෑ වගා නොකළොත් ලොකු අපරාධයක් නේද? මේ අවුරුද්දේ අක්කර 20,000 ක කැළෑ කපනවා නම්, ලබන අවුරුද්දේ අක්කර 5,000 වත් කැළෑ වැටිය යුතු නේද? ඒ විධියට වැඩ කිරීමට ඇමතිතුමා ලග සැලැස්මක් තිබෙනවාද? ඔය ඔතන ඉන්න මිලිගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (විජයබාහු විජයසිංහ මයා) අම්පාරේ සිටි කාලයේ දී වැඩ කළ හැටින් අපි දන්නවා. “යුනයිටඩ් ටරැක්ටරිස්” ලාට දැන් චන්ද්‍රිකා වැව තිබෙන පැත්තේ අක්කර 10,000 ක උක් වගා කරන්නට කොන්ත්‍රාත් දුන්නා නේද? දැන් චන්ද්‍රිකා වැවත් කැළෑ නැති කිරීමේ වැඩක් වෙලා නේද? ඇමතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තිය ඔන්න ඔය ආකාරයි.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා. (මිලිගම)

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ—மீரிசும)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha—Miri-gama)

වැඩ කෙරුණේ නැද්ද?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

වැඩ කෙරුණු හින්ද නේත්නම්, ඔක්කොම යන්නු සූත්‍ර මලකඩ කමින් තියෙන්නේ. “යුනයිටඩ් ටරැක්ටරිස්” ලාටයි, “සොයිසා කොම්පැනි” යටයි හදල දුන්න නේද? ඊට වඩා දෙයක් කෙරුණේ නැහැ. කර්මාන්ත ශාලාවට වුවමනා කරන උක් ගස් දැන් තිබෙනවාද?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)
මොකද නැත්තේ?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුත්තාන්සෙ නම් කිතුල් ගහ වගේ උසට ඉන්නවා නමයි. නමුත් උක් ගස් ඒ විධියට වැවිලා නැහැ.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

හොර අලි ඇවිත් කනකොට මොනව කරන්ටද ?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුත්තාන්සෙ දැනුත් අක්කර ගණනක් වවන්න යනව නේද? කැලෑ වැව්ම සඳහා ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද ?

ප්‍ර. හා. 11

පල්ලෙකැළේ පිළිබඳව ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද? ජාතික වස්තුවක් වූ වගා කරන ලද ඉඩම් කොටස් වලට කඩා දීමටයි, ඉඩම් ඇමතිතුමා ක්‍රියා කරන්නේ. කොකෝවා හා පොල් ඉඩම් කොටස් කරන්ට බැරිය කියා තවම නීතියක් ගෙනවිත් නැහැ. ඒ නිසා පසුගිය කාලයේදී බොහෝ දෙනෙක් ඉඩම් කැබලිවලට කඩා වික්කා. මේ ගැන ක්‍රියා කරන කොමිෂනරියන් ඉන්නවා. පසුගිය දවස්වල මේ ගරු සභාවේදී කරන ලද කථාවලදී හොඳ කරුණු එළිවුණා නේද? කොමිෂනරියන් එකතු වී ඉඩම් අක්කර 500 ක් ගත්තොත්, නැවත ඒවා කොටස් 50 ට නැත්නම් 100 ට ආදී වශයෙන් කඩා විකුණනවා. ඉඩම මිලදී ගන්නට වියදම් වුණේ රුපියල් 5 ලක්ෂයක් නම් කොටස් කඩා විකුණන්නම් රුපියල් 10 ලක්ෂයක් හම්බ කරනවා. මේ විධියේ වැඩ කරන උදවිය ආණ්ඩු පැත්තේම ඉන්නවා. තව දුරටත් මේ විධියේ වැඩ වලට ඉඩ දෙනවාද? එසේ නැත්නම් මේ වැඩ පිළිවෙළ නැති කිරීමට ක්‍රියා කරනවාද?

ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ වැය ශීර්ෂය යටතේ කථා කරන්නට නම්, තවත් කරුණු බොහොමයි. නමුත් වැඩි වේලාවක් ගත්ට අදහසක් නැහැ. ඒ වුණත් තවත් කරුණක් දෙකක් කියන්ට ඕනෑ. නමුත්

තාත්සේ ජනපදවල වැඩ කරන්නේ කොහොමද? පදවියෙහි කම්කරුවන් දහස් ගණනක් වැඩ කරනවා. ඒ වගේම වාරිමාර්ග අංශයේ කම්කරුවන් බොහෝ ගණනක් වැඩ කරනවා. ඒ කම්කරුවන්ගේ තත්ත්වය පිළිබඳව තමුත්තාන්සේ මේ ගරු සභාවේදී අමූලික බොරු ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඒ කම්කරුවන්ට අක්කර පහ, දහය ගණනේ දෙනවායයි කීවා. ඒ අය ඉල්ලුවේ අක්කර පහ දහයට වඩා ස්ථිර සේවයයි. අවුරුදු අට දහය සේවය කර තිබෙන අය ඉල්ලා සිටියේ ස්ථිර සේවයයි. සේවයෙන් ඇත් වෙලා යන්න නොවෙයි. නමුත් එය තවම ඉටු කළේ නැ. ඊයේ පෙරේදා පදවියෙ පත් සිය ගණනක් විතර අස් කරලා. ඒ අයට ස්ථිර වැඩ පිළිවෙළක් ඕනෑ. ඒ අය සතු වැඩ කරන්න පුළුවන් කාල සීමාව අවුරුදු අටක් දහයක් තිස්සේ වාරිමාර්ග සංවර්ධන කටයුතු සඳහා යෙදුවා නම්, කැලෑ එළි කර ජනපද පිහිටුවීමට යෙදුවා නම්, ඔවුන්ට අනාගතයක් ලබා දෙන්න ඕනෑ. ඒ අය ස්ථිර වශයෙන්ම එහි සේවය කරන්න ඕනෑ. ඒකයි ඔවුන්ගේ මූලික ඉල්ලීම. නමුත් අද වන තුරු එය ඉටු කර නැ. හැම තිස්සෙම ලිස්සල යන දෙපිටකාවටු වචන කියනවා පමණයි. ස්ථිර වැඩපිළිවෙළක් නැහැ. ඒ අය ස්ථිර රජයේ සේවකයන් වශයෙන් පත් කර ගන්න ඕනෑ. නැසී ගිය අගමැති බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා සිටි කාලයේදී කිව්ව, හය මාසෙන් කැපුවල් කට්ටිය ස්ථිර කරනවාය කියල. නමුත් එකක්වත් වෙලා නැ. උන්නැහේ ඉන්න කාලෙ යන් තම් වරාය කට්ටියෙන් ටික දෙනෙක් විතරක් එසේ වුණා. එව්වරයි. අනික් අයට නැ. මා දන්නව මේ වාරිමාර්ග අංශයේ හොඳට පුරුදු පුහුණු කට්ටිය, අවුරුදු දෙළහ දාහතර වැඩ කර තිබෙන කට්ටිය, එක තැනකින් තව තැනකට මාරු වෙව්වහම “සෙම්-ස්කිල්ඩ්” වෙනවා. එක වගේම වැඩ කරන එක කොටසක් “ස්කිල්ඩ්” කට්ටිය; ඒ වගේම තවත් කට්ටියක් “සෙම්-ස්කිල්ඩ්”. ඇඹිලිපිටිය පැත්තෙන් ගිහින් ඉන්න අවුරුදු ගණනක් වැඩ කළ අයෙක් “සෙම්-ස්කිල්ඩ්” කට්ටියට වැටී සිටිනවා. එයත් සමග එකට වැඩ කළ තවත් කට්ටියක් “ස්කිල්ඩ්” කට්ටිය වශයෙන් ඉන්නේ. නමුත් එක වැඩයි, දෙකොටසම කරන්නේ. ඒ උසස් නිල

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

ට්‍රැක්ටර් යුනිට් තියෙනව තැනින් තැන දාල. කොස්ගම තියෙනව එවැනි තැනක්. ඉතා දක්ෂ විධියට වැඩ කරන ට්‍රැක්ටර් ඩිරිජිවර්ල ඉන්නව එතන. ඒ ගැන ඉදිරි යේදී මම පරීක්ෂා කර බලා විස්තර දෙන්නම්. එතන අවංකව වැඩ කරන අයව තල්ලු කර දමා හොරකම් කිරීම සඳහා එතෙන්නට නිලධාරීන් යවල තියෙනව. ඊයේ පෙරේදා කෝලාහලයක්ද ඇති වුණා. එතන හිටිය පළමුවෙනිම ට්‍රැක්ටර් ඩිරිජිවර්ල ගහල බොරු පැමිණිල්ලක් දාල. මේ අය හොරකම් ගෙනියන වැඩ පිළිවෙළයි මේ. හැම තැනම ඒ විධියට කෙරෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයට මම ට්‍රැක්ටර් ඉල්ලුව. මාස ගණනක් ගියාට පස්සෙ ඊයේ පෙරේදා එකක් යවල තියෙනව. නමුත් ඒක බැරි වෙලාවත් කැඩිව්ව හැටියේ ඒක හදන්න වුව මනා බඩු එතෙන්නට යන්නෙ නැ. වෙන තැනකට ගෙනියනව සර්විස් එකට. ආපසු එවන්න හත් අට මාසයක් යනව. අනික් ඇතැම් ප්‍රදේශවල දහය පහළොව නිකම් තියෙනව. අනික් ප්‍රදේශවල නිකම් තියෙන ඒව මේ ප්‍රදේශවලට එවන්න බැරිද? මේ ප්‍රදේශයේ කුඹුරු විතරක් නොවෙයි, පොල් වතු, ඕවිටි, එහෙමත් හාත්ත දින පතා වැඩ තියෙනවා. මේ කොස්ගම සිද්ධිය ගැන විශේෂයෙන් සොයා බලන්න ඕනෑ. එතැන වැඩ කරන දක්ෂ ඩිරිජිවර්ල කෙනෙක් පන්නා ගැනීමට තමුන්නාත් සෙලාගේ නිලධාරීන් දෙතුන් දෙනා වැඩ කරනවා. ඒ ගැන ලියවිලි මම ඉදිරිපත් කරන්නම්. මොකද පන්නන්න හදන්නෙ? හොරකම්වලට විරුද්ධව වැඩ කරන නිසා.

සභාපතිතුමනි, ට්‍රැක්ටර්වලින් හැම සඳහා අක්කරයකට රුපියල් 30ක් බැගින් දැනට අය කරනවා. ට්‍රැක්ටර්වලින් හැමේ දී ඊට වඩා සහනයක් ගොවියාට දිය යුතුයි. ඒ මොකද, ගොවියාට ඒක පහසුවෙන් කරගන්න පුළුවන් වුණොත් ඒ කුඹුරේ අස්වැන්න වැඩි වෙනවා. තමුන්නාත් සේලාට වුවමනා කරන හාල් ටික වැඩි වෙනවා. එම නිසා රුපියල් 30 කට අඩු ගණනකට ගොවියාට ඒ කාර්යය කරවා ගැනීමට පහසුකම් ඇතිකර දෙන්න ඕනෑ.

ඊළඟට සතුන් ඇති කිරීම ගැන—කුකුළුන් එළුවන් ඇති කිරීම ගැන—කරුණු කීපයක් කියන්න තිබෙනවා. මේ සඳහා

මගේ හිතේ මහජන බැංකුවෙන් බොහෝ දෙනකුට මුදල් ලැබෙනවා. කුකුළුන් ඇති කිරීම පිණිස මහජන බැංකුවත් කී දෙනකුට මුදල් දී තිබෙනවාද කියා පරීක්ෂණයක් කරන ලෙස මම ඉල්ලනවා. කුකුළුන් ඇති කිරීමට මේ රටේ ඒ ඒ ප්‍රදේශවල ජනතාව ලැහැස්ති වී සිටින අවස්ථාවේදී ඒ සතුන් ඇති කිරීම සම්බන්ධයෙන් පහසුකම් සලසා දී නියම විධියට බේන් හේන් ටික දෙන්න ඕනෑ. ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කර බිත්තර ටික ලබා ගැනීමේ ක්‍රමයක් සකස් කර තිබෙනවාද? දෙපාර්තමේන්තුවට ඒ සඳහා නිලධාරීන් පත් කරගෙන, සතුන් සඳහා බේන් හේන් ආදිය දී, ඒ ව්‍යාපාර පවත්වාගෙන යාමේ ක්‍රමයක් සලස්වන්න ඕනෑ. එසේ නොකළොත් එක රෝගයෙන්ම අර සියල්ලම එහෙමපිටින් ම විනාශ වී යන්න පුළුවන්. එතකොට බැංකුවෙන් ගත් ණය ආපසු ලැබීමකුත් නැහැ. කුකුළොත් නැහැ, බිත්තරත් නැහැ. ඒ නිසයි අර විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්න ඕනෑ යයි මම කියන්නෙ. අපි හිතමු බස්නාහිර පළාතෙන් 5,000 ක් දෙනා කුකුළුන් ඇති කිරීමට ණය මුදල් අරගෙන තිබෙනවාය කියා. එතකොට ඒ අයගෙ කුකුල් කොටු පරීක්ෂා කර බලා උපදෙස් දීම, සතුන්ට අවශ්‍ය බේන් හේන් දීම, ආදී වැඩ කිරීමට සංවිධානයක් තිබෙන්න ඕනෑ. නමුත් අද වන තුරු එහෙම එකක් නැහැ. කොයි සතා ඇති කරන්න ගියත් ඔන්න ඔය උපදෙස් දීම පිළිබඳ වැඩ පිළිවෙළ මදි.

කෘෂිකර්ම අංශය සම්බන්ධයෙන් මිට වඩා කපා කිරීමට මම බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. මේ ඇමතිතුමාගේ යටතේම තිබෙන විදුලි බල පිළිබඳ අංශය පැමිණි විට ඒ සම්බන්ධයෙන් කපා කිරීමට තමුන්නාත්සේගේ අවසරය ලැබේවිය කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳව කපා කරන්න පුළුවන්.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

හොඳයි සභාපතිතුමනි, අද මේ රටේ විදුලි බලය උපද්දනවා. නමුත් ඒ ජල

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

විදුලි බලය නිපදවීමේ කොන්ත්‍රාත්තුව විදේශික රටවලටදී දී තිබෙන්නේ. ඒ සම්බන්ධ මූලික කොන්දේසියක් තමුන්නාන් සේලා මෙතෙක් කල් දාගෙන තිබෙනවා. ඇමෙරිකාවෙන් මේ රටේ ජල විදුලි බලය නිපදවනවා නම්, ඒක දියුණු කළාම, යුනිට් එක මේ රේට් එකයි කියා තමුන්නාන් සේලා කොන්දේසියක් දමාගෙන තිබෙනවා. එතකොට මේ රටේ ජල විදුලි බලය නිපදවා ඒ විදුලි බලය යම් කිසි කම්හලකට හෝ සුළු කර්මාන්තයකට හෝ ගෘහ කර්මාන්තයකට හෝ ප්‍රයෝජනයට ගන්න පෙර යුනිට් එක අධිරාජ්‍යවාදීන්ට, විදේශික රටවලට, බැඳී ඉවරයි. පහසුවෙන් වැඩ කර ගැනීමට ඉඩක් නැහැ. “වර්ල්ඩ් බැන්ක් කන්ඩිෂන්ස්” නියා මොන “කන්ඩිෂන්ස්” වුණත්, ඒකෙන් කෙටියෙන් පේන්නේ මේකයි. යම් කර්මාන්තයක් මගින් නිපදන ද්‍රව්‍යවල නිෂ්පාදන මිල වැඩි වීම නිසා විදේශික රටවල් සමග තරග කරන්න බැරි වෙනවා. ඒ නිසා විදේශයෙන් එන ද්‍රව්‍යවල මිල සමහර විට අඩු වෙන්න පුළුවන් ; මේ රටේ කම්හලෙන් පිට කරන ද්‍රව්‍යවල මිල වැඩි වෙන්න පුළුවන්. ඒ මොකද ? ඒ ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය සඳහා ගනු ලබන විදුලි බලයේ මිල වැඩි නිසා නිෂ්පාදන මිල වැඩි වෙනවා. ඒ නිසා ද්‍රව්‍යවල මිල නග්ගනවා. ඒ විධියට අධිරාජ්‍යවාදී බැම්මෙන් බැඳී තබනවා. තමුන්නාන්සෙලාගේ මේ කොන්ත්‍රාත් ක්‍රමයෙන් අපේ රට විදේශීයයන්ට බැඳී දෙනවා.

පු. භා. 11.15

එය නැති කිරීම පිණිස, විදුලි යුනිට් එකක මිල අඩු කර රටට දීම පළමුවැනි කාරණය ලෙස කල්පනා කරන්නට ඕනැ. එය කරන්නට ඕනැ නියම ප්‍රතිපත්තියක් උඩයි. මේ විධියේ කොන්ත්‍රාත් දීමෙන් තමුන්නාන්සෙලා අධිරාජ්‍ය බැම්ම කඩන්නට සූදානම් නැති බව පේනවා. අඩු මිලට විදුලි බලය ලබාගන්නට නම් ඔය විධියේ කොන්ත්‍රාත් දීම වැරදි බව කියන්නට ඕනැ. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ කොන්ත්‍රාත් ක්‍රමය නිසා අපේ රට විදේශිකයන්ට බැඳෙන බව කල්පනා කරන්නට ඕනැ. කෘෂි කර්මය දියුණු කිරීම පෝර හිමියන්ට භාරදී තිබෙනවා වාගේ, අපේ කර්මාන්ත දියුණු කිරීමට විදේශිකයින්ට ඉඩ දී තිබෙනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම මෙවැනි දේවලින් අපේ කර්මාන්ත දියුණුව හීන බව පෙන්වන්නට කැමතියි. අද අපේ කර්මාන්තන් විදේශිකයන්ට—අධිරාජ්‍ය වාදීන්ට— බැඳී තව වැඩි කලක් යන්නට ඉස්සර මුළු රටම අධිරාජ්‍යවාදීන්ට විකුණාවි. ඔය විධියට කරගෙන ගියොත් මේවා අපේ අනාගත පරම්පරාව සම්පූර්ණයෙන්ම බැඳී තබන බැම්ම බවට පත් වෙනවා, ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ කෘෂිකර්මික අංශය එහෙත් බැඳී තබල. මෙහෙත් අපේ කර්මාන්ත දියුණුවට, ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනයට, අවශ්‍ය විදුලි බලය සැපයීම බැඳී තබල. තමුන්නාන්සෙ දන්නවා සමාජ වාදය නියම අන්දමින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට විදුලි බල නිෂ්පාදනය වැදගත් තැනක් උසුලන බව. විදුලි බල නිෂ්පාදනය දියුණු කර ගත්තොත් සමාජවාදය කරා ඉක්මනින් ලඟා විය හැකියි. තමුන් අද විදුලි බල නිෂ්පාදනය විදේශිකයින්ට භාර කරන්නට යනවා ; අධිරාජ්‍යවාදී බැම්මෙන් බැඳී තබා ගන්නට උත්සාහ දරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ කාරණා සම්බන්ධයෙන් දීර්ඝ වශයෙන් කතා කරන්නට මා යන්නේ නැහැ. මා නැවත වරක් අපේ ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ, රටේ කර්මාන්ත දියුණු කිරීම සඳහා විදුලි යුනිට් එකක මිල අඩු කර ගම්බද ජනතාවට, පළාත් පාලන ආයතනවලට, ලබාගැනීමට වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්නටය කියායි. ඇත්ත වශයෙන් අප මේවා සම්බන්ධයෙන් නියම ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරන්නට ඕනැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන තවත් වැදගත් කර්මාන්තයක් නම් ධීවර කර්මාන්තයයි. අද අපේ මූලික ආහාර සපයා ගන්න ක්‍රම දෙකක් තිබෙනවා. එයින් එක ක්‍රමයක්, කුඹුරු වගාවෙන්. අනික් ක්‍රමය මහ මුහුදෙන්. මේ කාර්යයන් දෙකම පැවරී තිබෙන්නේ එකම ඇමතිතුමාටයි. තමුන් අද අපට පෙනී යන ආකාරයට නම් මේ ආහාර ටික නියම විධියට ලබාගැනීමේ මාර්ග වසා ගෙන තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන් අප නියම අන්දමේ ක්‍රියා මාර්ගයක් අනුගමනය කරනවා නම් අපට අවශ්‍ය භාල් ප්‍රමාණය මේ රටේම නිපදවා ගන්නට පුළුවන් වන අතර අවශ්‍ය තරම් මාලු අල්ලා ගැනීමට පුළුවනි. ගරු සභාපතිතුමනි, වෙනත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

රටවලත් අප රටේ වාගේ මහ මුහුදු තිබුණානම්, මසුන් පිටරට යැවීමෙන් රුපියල් කෝටි ගණනක් අවුරුදු පතා උපයා ගන්නවා ඇති. නමුත් කියන්නට කනගාටුයි, අප අවුරුදු පතා රුපියල් දස කෝටි යකට ආසන්න මුදලක ටින් මාළු පිටරටින් ගෙන්වනවා. අපටත්, වෙනත් රටවලට වාගේ, ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කර මසුන් පිටරට යැවීමට වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්නට බැරි මන්ද? නමුත් එබඳු වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්නට ඕනෑ කමක් නැහැ. එසේ කරන්නට නියම විධියේ සැලැස්මක් නැහැ. නමුත් විදේශිකයන්ට —අධිරාජ්‍යවාදීන්ට—ඩොලර් කොන්ත්‍රාත් දෙන්නට නම් පුළුවනි. මේ විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කරන්නට බැහැ.

මාළු අල්ලා විකුණන්නේ කොහොමද? ධුනා විකුණන හැටි තමුන්නාන්සේ දන්නවාද? අමුතු කොම්පැනියක් තිබෙනවා. සත 30 ට හෝ 35 ට ධුනා ගන්නවා. නමුත් අපට විකුණන්නේ සත 75 ට, තැන්නම් 80 ට. මේකේ ඉතිරි මුදල තැන්පත් වන්නේ අර අතික් කොම්පැනියේ. ජපන් රටේ තැන්පත් වෙන්නේ. මේ කට්ටියත් එක්ක හවුලේ. ධුනා අතනින් සත 35 ට ගන්නවා; මෙතන සත 75 ට තැන්නම් 80 ට විකුණනා. ඉතිරි බැලන්ස් එක තැන්පත් වන්නේ ජපන් රටේ. ඇයි මේවාට ඉඩ දී තිබෙන්නේ? හොඳ ට්‍රෝලර්ස් ටිකක් අරගෙන වුවමනා විධියට කටයුතු කරන්න අපට බැරිද? මාළු අල්ලලා, ඒකේදීම සුද්ධ කරලා, හරිගස්සලා, තම්බලා, ටින් කරලා, පැක් කරන්නට පුළුවන් යන්න තිබෙනවා. එදා එවේලේ අල්ලන මාළු ටික වුණත් නැවේදීම ඒ විධියට හරිගස්සන්න පුළුවන්. වුවමනා ටික ටින් කරලා, ඒකේ අතික් තෙල් ටික අරගෙන තෙල් වර්ග හදලා, තෙල් පැක් කරලා, තෙල් ටින් කරලා, බොටල් කරලා, මාළු ටික ටින් කරලා, රටට ගන්නවා. ඒවා කරන්නේ නැවේදීමයි. මාළු ටික අල්ලලා ඒකත් හරිගස්සා ගෙන, තෙල් ටිකත් අරගෙන, ඉතිරි ටික පෝරවලට ගත්තවා. කුඹුරුවලට පෝර ටිකක් ගන්න පුළුවන්. කෝටි 10 ක් ගියත් කමක් නැහැ. මොකද? පෝර ටිකත් තිබෙනවා; මාළු ටිකත් තිබෙනවා; තෙල් ටිකත් තිබෙනවා. එතකොට ඉස්කෝලවල ළමයින්ට බනිස් කැල්ලන් එක්ක හැලිබට් ඔයිල් හෝ තොඩ්

ලිවර් ඔයිල් තැන්නම් මෝර තෙල් බිංදු දහය දෙන්න පුළුවන්. පිටරටින් ගෙන්වන්න ඕනෑ නැහැ. අපට ඔය අවුරුද්දකට යන නව කෝටිය යෙදවෙත්, මේ කර්මාන්තය ගෙනියන්න පුළුවන්. එසේ කළොත්, පාසැලේ ඉන්න දරුවාට හැලිබට් ඔයිල් හෝ කොඩිලිවර් ඔයිල් හෝ දීමටත්, පිටරට පැක් කර හැරීමට මාළුත්, කුඹුරට පෝර ටිකත් ගන්නට පුළුවන්. මෙය කරන්න නම් පුළුවන්. නමුත් තමුන්නාන්සේලා ලැහැස්ති නැති එකයි වැරද්ද. ඒවා පිටරටවලට කොන්ත්‍රාත් දෙනවා. එසේ කොම්පැනිකාරයින්ට කොන්ත්‍රාත් දීලා, මේකේ ඉන්න කොටස් කාරයෝ අවුරුද්දකට දෙකකට වරක් සවාරි යනවා, කොමිෂන් එක ගන්න. මෙහෙමයි තත්ත්වය. මේ විධියට අපට ස්පිරි වැඩ පිළිවෙලක්, ප්‍රතිපත්තියක් නැහැ.

ඒ වාගේම තමුන්නාන්සේගේ කෘෂිකම් ප්‍රතිපත්තිය, ඉඩම් දීමේ ප්‍රතිපත්තිය, අද තිබෙන්නේ ධනපති කොටස් අතේ. සමාජයට ඔබ්බ ආකාරයට නොවෙයි. තමුන්නාන්සේලාගේ විදුලි ප්‍රතිපත්තියත් ධනපති යාට රට බඳින ප්‍රතිපත්තියක්. තමුන්නාන්සේලාගේ ධීවර කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තියත් ඒකයි. ප්‍රතිගාමී ප්‍රතිපත්තිය මිස රට සංවර්ධනය කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය නොවෙයි. ඒ නිසා තමුන්නාන්සේලාගේ පිරිපස්සේ ඉන්න මන්ත්‍රිවරුන්ට මේවා කෙළින්ම කියනවා. සමාජවාදය නොවෙයි; ධනවාදය. කුඹුරු ප්‍රතිපත්තිය, රදළවාදය. මේවායින් බේරී මේ බැම් කඩාගෙන රටට, සමාජයට, වුවමනා ආකාරයට, මේ රටේ ජනතාව පහත ආකාරයට, මේ රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වන ආකාරයට, ධනේශ්වර රදළ බැම් කඩා අපේ රට සංවර්ධනය කර සමාජවාදය කරා ගෙනයාමට කෙළින්ම ප්‍රතිපත්තියක් අපි ඉල්ලන්නේ. තමුන්නාන්සේගේ කැබිනට් මණ්ඩලයේවත් රජයේවත් ඒ ප්‍රතිපත්තිය නැහැ. ඒ වැඩ පිළිවෙල ගැන අපට තමුන්නාන්සේලාගෙන් පැහැදිලි උත්තරයක් ඕනෑ. නිකම් වචනවලින් පමණක් නොව ක්‍රියාවේ යෙදවිය හැකි යම්කිසි පැහැදිලි වැඩ පිළිවෙලක් ඕනෑය කියමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසන් කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)

(திரு. பேர்ணி விசுவசுந்தரம்—கம்புறுப் பிட்டிய)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kam-burupitiya)

සභාපතිතුමනි, කෘෂිකර්ම, ඉඩම්, වාරි මාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමතිතුමාගේ වැය ශීඝ්‍ර ගැන සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවේදී ඒ අමාත්‍යාංශයේ නොයෙක් අංශ වලින් ක්‍රියාත්මක වී බල පවත්නා ප්‍රතිපත්ති ගැන සුළු විස්තරයක් කරන්නට මා අදහස් කරනවා.

සභාපතිතුමනි, කෘෂිකර්ම ඇමති අංශයේ ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය ගැනයි, මා ප්‍රථමයෙන්ම කියන්නට බලාපොරොත්තු වන්නෙ. අද ගම් පළල් කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය යටතේ ඉඩම් කැබලි කර බෙදා දෙනව අක්කරය, අක්කර දෙක, අක්කර භාගය, ආදි වශයෙන්. මේ ඉඩම් බෙදා දීම පටන් ගත් මුල් අවස්ථාවේදී කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව විශේෂ පරිශ්‍රමයක් දැරුවා, ඉඩම්වල පස ආරක්ෂා කිරීම සම්බන්ධයෙන්. පස සෝදාගෙන යාමෙන් ඉඩම් ආරක්ෂා කිරීමට එදා උත්සාහයක් දැරුවා. එහෙත් අද ඉඩම් බෙදා දීමෙන් පසු ඒ ගැන වැඩි සැලකිල්ලක් නොදක්වන නිසා ඉඩම් එළි කිරීමෙන් පසු ඒවායේ වටිනාකම නැති වී යාම ස්වාභාවිකයි. මා දන්නවා, නොයෙක් ප්‍රදේශ වල ඉඩම් දුන් මුල් අවධියේදී ඉඩම් දුන් නාත් සමගම පස ආරක්ෂා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ සඳහා ඉඩම් කට්ටිකරුවන්ට යම් මුදලක් ගෙවූ බව. අද එවැනි මුදලක් නොගෙවන නිසාදෝ, මේ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ වගේම ඉඩම් බෙදා දීමෙන් පසු ඉඩම් ලැබුණු සමහර අය ඒවායේ පදිංචියට යනවා. තවත් සමහරු පදිංචියට යන්නේ නැතුව ඒව අතහැර දමනවා. ඒ අන්දමට අතහැර දමන ඉඩම්වල ඉඩම් අභලක්වත් නැති අය බලහත්කාරයෙන් පදිංචි වෙනවා. එවිට තමුන්නාත්සෙගෙ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් කරන්නේ කුමක්ද? ඔවුන්ට විරුද්ධව නඩු දමා මහේස්ත්‍රාත් ඉදිරියට පමුණුවල රුපියල් 25 ක් හෝ 50 ක් දඩ ගස්සවනවා; නැත්නම් හිරේ යවනවා. ඒ ඉඩම්වල පදිංචි වන්නේ ඉඩම් නැතිකම නිසයි. ඉඩම් නැතිකම නිසා පදිංචි වන අයට දඩුවම් කිරීම මොන සමාජවාදී ප්‍රතිපත්තියක්ද කියා මා අහන්නට කැමතියි.

සභාපතිතුමනි, එපමණක් නොවෙයි, බොහෝ අවස්ථාවලදී අප ඉල්ලා සිටියා, මේ අය සඳහා ඉඩම් කඩවේරි පවත්වන්නට බොහෝ කාලයක් ගත වන නිසා, එසේ පදිංචිව සිටින අය ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වා ඔවුන් ඉඩම් ලැබීමට සුදුස්සෝ නම් වහාම ඒ ඉඩම් ඔවුන්ට පවරා දෙන්නට යකියා. තමුන්නාත්සෙල ගම් පළල් කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය යටතේ ඉඩම් දී තිබෙන්නේ ගම්මුත්තට පදිංචි වීමටයි. බලහත්කාරයෙන් පදිංචි වී සිටින තැනැත්තෙක් ඉඩම් ලැබීමට සුදුස්සෙක් නම්, ඒ අයට ඉඩම් පවරා නොදී ඔහුට කරදර කරන්නේ, අවිටු කරන්නේ, ඇයි? නොයෙක් අවස්ථාවලදී මේ ගැන ප්‍රශ්න කළාම තමුන්නාත්සෙ කිව්වා, දිසා පතිවරුන්ට මේ පිළිබඳව දැනුම් දී තිබෙනවාය කියා; තමුන් අද වන තුරු එය ක්‍රියාත්මක වී නැහැ.

ඊළඟට මතක් කරන්නට තිබෙන්නේ මේකයි. අද තමුන්නාත්සෙගෙ දෙපාර්තමේන්තුව පසුගිය යුද්ධ කාලයේදී වගේ වැඩි වැඩියෙන් ආහාර වගා කරන්නට යකියා ප්‍රචාරයක් ගෙන යනවා. යුද්ධ කාලයේදී ආහාර වගා කිරීමට ආණ්ඩුවෙන් දුන් දෙණි වගා කරගෙන අද බොහෝ ගොවීන් සිටිනවා. ඔවුන් එදා සිට අද දක්වා වගා කරගෙන එන අක්කර 1/4, අක්කර 1/8 තරම් වන දෙණි තිබෙනවා. අද ගම්මුලාදැනින් ඔවුන්ට විරුද්ධව නඩු පවරා ඔවුන් දෙණිවලින් ඉවත් කරනවා. ආහාර වගාව දියුණු කරන්නට නම්, වැඩි වැඩියෙන් ආහාර වගා කරන්නට නම්, ඇයි මේ මිනිස්සුන්ට හිරිහැර කරන්නේ? තමුන්නාත්සෙ මගේ කොට්ඨාශයට ගිය වෙලාවේදී දෙණියක අවුරුදු 20ක් වැඩ කළ ගොවියෙක් තමුන්නාත්සෙ ඉදිරිපිටට පැමිණුනා. ඔහු එතරම් කාලයක් වැඩ කරගෙන ආ දෙණියෙන් ඉවත් වන ලෙස ඒ ගමේ ගම්මුලාදැනියා දන්වා තිබෙන බව ඔහු තමුන්නාත්සෙට කියා සිටි අවස්ථාවේ තමුන්නාත්සෙ කිව්වා, ඒක වැරදි බව. තමුන් අදත් ගම්මුලාදැනියා කියනවා, ඉවත් වන්නට යකියා. තමුන්නාත්සෙටත් වඩා ලොකුයි, ඒ ප්‍රදේශයේ ගම්මුලාදැනියා. සමහර ගම්මුලාදැනින් ඇමතිවරයාගෙ නියෝගයක් වත් ගණන් ගන්නේ නැහැ. මේවා ගැන දෙපාර්ත

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

මේන්තුව මේ විධියේ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරන විට තමුන්නාන්සෙල බලාපොරොත්තු වන අදහස් ඉෂ්ට වන්නෙ කොහොමද ?

සමග ආශ්‍රය කරමින් කරුණාවෙන් කටයුතු කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වුණා.

ගිය මාසයේ 25 වැනිදා තමුන්නාන්සෙ ගිහිල්ලා එතන තේ fපැක්ටරියක් විවෘත කළා. තේ fපැක්ටරිය ආරම්භ කළේ කොහොමද ? දැනටමත් පාඩුලු පටන් ගන්නෙ පාඩුවෙන්. මොකක්ද මේකට හේතුව? fපැක්ටරිය භාරව නිලධාරියෙක් නැහැ. උනත්තමිබි පිල්ලෙ මහත්මයා විසිටිං සුපිරින්ටෙන්ඩන්ට් හැටියට දැමිමට තමුන්නාන්සෙගෙ ඉඩම් කොමසාරිස්වරයා ගෙන් අහන්න, උන්නැහේ ඒ පැක්ටරියට වග කියන්නට බැරිය කියල නියෙ නවා. මෙන්න මේවා ගැන විකක් පරීක්ෂා කරන්නට ඕනැ. මේ තරම් විශාල මුදලක් වැය කරලා, වැඩිලි සංයුක්ත මණ්ඩලයේ පාලනය යටතේ ගෙන යනවා නම්, මේ පැක්ටරියෙන් ලාභ ලැබෙන විධියට වැඩ කරන්නට පුළුවන්. මේ පැක්ටරියෙන් අලාභ වුණොත් තමුන්නාන්සෙන්, තමුන්නාන්සෙගෙ දෙපාර්තමේන්තුවත් ඒකට වග කියන්නට ඕනැ. මේ තරම් හොදට ගොවි ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියට ගෙන ආ වැඩ පිළිවෙලක්, අවසානයේදි පැක්ටරිය දමා තේ නිෂ්පාදනය කරන්නට යාමේදි, අලාභ විමට ඉඩ දුන්නොත් ඒකට සම්පූර්ණයෙන්ම වග කිව යුත්තේ තමුන්නාන්සෙගෙ අමාත්‍යාංශය බවයි, මම කියන්නෙ.

තමුන් මේ තත්වය නොවෙයි අද තමුන්නාන්සෙගෙ චන්ද්‍රිකා වැව ව්‍යාපාරයේ තියෙන්නෙ. මාතර දිස්ත්‍රික්කයෙනුත් හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයෙනුත් මේ චන්ද්‍රිකා වැව ප්‍රදේශයට මිනිසුන් පිටත් කළා. මා හිතන පිළිවෙලට ඒ ව්‍යාපාරයට මාතර දිස්ත්‍රික්කයෙන් කට්ටිකරුවන් 285 දෙනෙක් පිටත් කළා. ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ උදවිය යන වෙලාවෙ ඔවුන් සතුව තිබුණු දේපලත් විකුණලා අපේ කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයාගෙ ඒ අලුත් ගොවි ජනපද ව්‍යාපාරය යටතේ මඩින් අක්කර 3 කුයි, ගොඩින් අක්කර 2 කුයි ලබා ගන්නට බලා ගෙන ගියා. තමුන් සිදු වී තිබෙන්නෙ කුමක්ද? අපි මේ ගරු සභාවෙදි සැම දාම කියා තිබෙන දෙයක් තමයි, එවැනි ප්‍රදේශ වලට මහජනයා පිටත් කරන්නට පෙර ඔවුන්ට වාසය කරන්නට සුදුසු තත්ත්ව

පූ. හා. 11.30

මි ලඟට මම අපේ මිත්‍ර දෙණියායේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙ (සුමනපාල දහනායක මයා.) කොට්ඨාශයේ තිබෙන දැරංගල උස්බිම් ජනපදයේ තේ වගා කිරීමේ ව්‍යාපාරය සම්බන්ධව වචනයක් දෙකක් කියන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කරන අවස්ථාවේදි, මේ රටේ සිටි විශාල තේ වතු හිමියන් කීවේ මොකක්ද? දුප්පත් මිනිසුන්ට තේ වචන්නට බැරිය කියලයි කිව්වෙ. දුප්පත් මිනිහට තේ වළවල් කපන්නට පුළුවන් නම් තේ පැළ හිටවන්නට පුළුවන් නම්, තේ ඉඩමේ කානු කපන්නට පුළුවන් නම්, පැක්ටරියේ තේ හදන්නට පුළුවන් නම්, තේ වචන්නට බැරිය කියන්නෙ ඇයි? ඒ අය කිව්වා, දුප්පත් මිනිසුන්ට තේ වචන්නට බැරිය කියා. තමුන් විශාල සටනක් කරලා උස් බිම් ජනපද ව්‍යාපාරය යටතේ දැරංගල, කළුබෝවිටියන, ආදි ප්‍රදේශවල තේ වැවිමට ඉඩම් දුන්නා. ඒ ඉඩම්වල පදිංචි වන උදවියට වෛද්‍ය පහසුකම් සැලසුවා. නිවාස පහසුකම් සැලසුවා. ඒ නිසා ඒ උදවිය එහි පදිංචියට ගිහිල්ලා ඉතාමත් සන්තෝෂයෙන් එහි වැඩ ආරම්භ කළා. අද ඔවුන් ඉතාමත් දියුණු තත්ත්වයක ඉන්නවා. තමුන්නාන්සෙගෙ අමාත්‍යාංශය යටතෙ ආඩම්බරයෙන් කථා කරන්නට පුළුවන් වැඩ පිළිවෙලක් තමයි, දැරංගල කළුබෝවිටියන, තියෙන්නෙ. ඒ ජනපද වාසින් අද ඉතාමත් හොද ආදායම් තත්ත්වයක් ඇතිව ජීවත් වෙනවා. ඊට හේතුව කුමක්ද? මේ ක්‍රමය භාර දීල තිබුණේ මාතර දිසාපතිතුමාටයි. ලොකු පණ්ඩිතයන්ට නොවෙයි; විශේෂඥයන්ට නොවෙයි. මාතර දිසාපතිවරයාත් උප දිසා පතිවරයාත් අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ එහි හිටපු අය නිසා විශේෂ උනන්දුවක් ඇතිව මේ කටයුත්ත කළ බව මම පොද් ගලිකව දන්නවා. අද ඉන්න උප දිසාපති වරයා සතියකට දවස් දෙකක්, තුනක් ගිහිල්ලා මේ ස්ථානය පරීක්ෂා කරලා, නිතරම ගොවීන්ට උපදෙස් දීලා ගොවීන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[පරිසි වික්‍රමසිංහ මයා.]

බව. මේ උදවිය ගියා. ඔවුන්ට පදිංචි වන්නට තැනක් නැහැ. ඔවුන්ගේ ලමයින් යවන්නට පාසලාවක් නැහැ. ඔවුන්ට වෛද්‍ය පහසුකම් නැහැ. වතුර කළයක් අරගෙන එන්නට හැතැපීම දෙක, තුන, හතර, පයින් යන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා අද ඔවුන් ඉතා අමාරු තත්ත්වයකයි ඉන්නේ. ඔවුන්ට අල්ලපු අත්තත් නැහැ, පය ගහපු අත්තත් නැහැ. ගමේ නිබෙන ඉඩම් ටික විකුණා වන්දිකා වැටට ගියා. දැන් එහෙත් නැහැ, මෙහෙත් නැහැ. බොහෝ අය දවස් ගණන් නිස්සේ මාතරට පැමිණ මේ ගැන පැමිණිලි කරනවා. දැන් අර හය මසකට දෙන ආධාරයක් කපනවා. මොවුන් ජීවත් වන්නේ කොහොමද කියා මම තමුත්තාන්සේගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා. නියම ජල සම්පාදන ක්‍රමයක් නැති නිසා මඩ ඉඩම් වගා කරන්න බැහැ. අර ගොඩ ඉඩම් අක්කර දෙකෙන් ලැබෙන ආදායමින් දරුවන් හත් අට දෙනා සිටින පවුලක් ජීවත් වන්න ඕනෑ. ඒ ගොඩ ඉඩම් අක්කර දෙකෙන් ලැබෙන ආදායමින් පවුලක් ජීවත් වන්නේ කොහොමද කියා තමුත්තාන්සේ කල්පනා කර බලන්න. ඒ නිසා ඒ වන්දිකා වැටට පිටත් කළ පිරිස අද ඉතා කනගාටුදායක තත්ත්වයකයි ජීවත් වන්නේ. වන්දිකා වැට යෝජනා ක්‍රමය ආරම්භ කළ අලුතම අරමම මුලින් කී නිලධාරියා පරණ පුරුදු වැඩ පිළිවෙල අනුගමනය කළා. මම මීට වඩා වන්දිකා වැට ජනපද යෝජනා ක්‍රමය ගැන කියන්නේ නැහැ. මීට පසුව කථා කරන ඒ ප්‍රදේශයේ මන්ත්‍රීවරු තවත් විස්තර මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරාවි. මම මේ ගැන විස්තරයක් කළේ මගේ කොට්ඨාශයෙනුත්, එනම් මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ වැසියනුත්, වන්දිකා වැටට ගිය නිසයි.

ඊළඟට, ඔය කෘෂිකම් අමාත්‍යාංශයට අයත් අක්කර 1,500 ක පමණ කපු බීජ මධ්‍යස්ථානයක් විරවිල නිබෙනවා. මේ මධ්‍යස්ථානයේ කම්කරුවන් 20 දෙනෙක්ද, ට්‍රැක්ටර් ක්‍රියාකරුවන් 2 දෙනෙක්ද, වරක්ටර් යුනිට් එකේ 10 දෙනෙක්ද, ලිපිකරුවන් 1 කෙනෙක්ද, ගබඩාකරුවන් 2 දෙනෙක්ද, ලොරි රියදුරන් එක් කෙනෙක්ද, කන්ඩක්ටර්වරුන් එක් කෙනෙක්ද, ඔවර්සියර්වරුන් එක් කෙනෙක්ද, සේවය

කරනවා. එහෙත් රජයට මේ කිසිවකු ගෙන් වත් ගත පහක ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ නිලධාරීන් හා සේවකයන් විශ්‍රාම ගියා මෙන් නිකම්ම කාලය ගත කරනවා. මෙතන කිරි පට්ටිය කුත් තිබෙනවා. මේ කිරි පට්ටියේ ගවයින්ට වත් අක්කර 1,500 කින් යුක්තවූ ඉඩමෙන් ආහාර ලබා ගන්න බැහැ. ඒක නිකම්ම පිට්ටනියක්. තමුත් මෙය පවත්වන්නේ ආදායම් කිරි පට්ටියක් හැටියට නොවෙයි. කපු සකස් කිරීම සඳහා ගෙන්වන ලද ඉතා වටිනා යන්ත්‍රයකුත් තිබෙනවා. මාස හතරකට පමණ වරක් පේරාදෙණියෙන් විශේෂඥයෙක් පැමිණ මේ යන්ත්‍රය පරීක්ෂා කරනවා. මේ ගමන්වලට, පේරාදෙණියේ සිට විරවිලට එන ගමන්වලට ඒ විශේෂඥයාට වෙනත් සමග බඩා යනාදී ගමන් විය දම් දෙනවා. ඔහු මාස හතරකට වරක් එනවා. එහෙත් යන්ත්‍රය දිරාපත් වෙනවා. මේවා කාගේ මුදල්ද? ඒ වාගේම අර කොට්ටාවේ මන්ත්‍රීවරයා (රොබට් ගුණවර්ධන මයා.) කීවා වගේ ට්‍රැක්ටර් ආදී අනෙකුත් යන්ත්‍ර ගණනක් අවිටට වෙලෙනවා, වැස්සට තෙමෙනවා. මෙහි සිද්ධ වන්නේ විශාල හානියක්. තමුත්තාන්සේට ලැබෙන වාර්තාවලට මේවා ඇතුළත් වෙනවාය කියා අපට සිතන්නට බැහැ. මේ ස්ථානයේ සිටින මේ නිලධාරීන්ගෙන් හා සේවකයන්ගෙන් කිසිම වැඩක් සිද්ධ වෙනවාද? ඇයි මේ නිකම් නිලධාරීන්ට පඩි ගෙවන්නේ? මේ සේවකයන්ට ඒ ස්ථානයේ වැඩක් නැත්නම් වැඩක් ගන්න පුළුවන් ස්ථානයකට දමන්න ඕනෑ. රජයේ මුදල් නිරපරාදේ අහක යන්නේ මෙහෙමයි.

ඊළඟට ඉතාමත්ම වැදගත් ප්‍රශ්නයක් තමයි, මේ කුඹුරු පණත. මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ කුඹුරු පණත ක්‍රියාත්මක වී තිබෙනවා. ඒ ගැන මම වැඩි විස්තරයක් කරන්න යන්නේ නැහැ. කුඹුරු පණත ආරම්භ කළදා සිටම මේ රටේ එක්තරා පිරිසක් එය සුණුවිසුණු කිරීමට උත්සාහ කළා. මේ පණත කඩා කප්පල් කිරීමට රජමල්වන්නේ පෙළපාලියකුත් ගියා තමුත්තාන්සේට මතක ඇති. එහෙත් කෙසේ හෝ මේ කුඹුරු පණත මේ ගරු සභාවෙන් සම්මත වී එය ක්‍රියාත්මක කරන්නට සූදානම් වුණා. එය දැනට ක්‍රියාත්මක වන එක් ප්‍රදේශයක් තමයි, මාතර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

දිස්ත්‍රික්කය. මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ කුඹුරු පණත ක්‍රියාත්මක කිරීමට සූදානම් වන අවස්ථාවේදී විජේනායක කියා මහත්මයෙක් එහි ගොවි ජන සේවා කොමසාරිස් හැටියට සේවය කළා.

මෙම නිලධාරියා ගොවීන් සමග අත් වැල් බැඳගෙන ඉතා උනන්දුවෙන් කට යුතු කළා. නමුත් ඊට පසුව සිදු වී තිබෙන දෙය මා මොහොතකින් කියන්නම්. කුඹුරු පණත යටතේ ගොවි කාරක සභා පත් කළ අවස්ථාවේදී කුඹුරු පණත කඩාකප්පල් කරන්න නොයෙක් අන්දමින් වැයම් කොට බැරිව සිටි උදවිය මෙම කාරක සභා වලට ඇතුල් වුණා. නමුත් කවුද මේ තත්ත්වයට වගකිව යුත්තෝ? ගොවීන් ගෙ ජන්ද ලැයිස්තු පිළියෙල කළ උදවියයි මේ තත්ත්වයට වගකිව යුත්තෝ. ජීවිතයේදී කවරදවත් කුඹුරකට නොබැසපු උදවිය ගොවීන් හැටියට මෙම ලැයිස්තුවේ ලියා පදිංචි කර තිබෙනවා. ඒ නිසා මෙම ලැයිස්තු වහාම සංශෝධනය කළ යුතු බව කියන්න ඕනෑ. මෙම තත්ත්වය ඇති වන්නට ප්‍රධාන හේතුව වූයේ මෙම ලැයිස්තු පිළියෙල කළ නිලධාරියාගේ වරදයි. මෙම ලැයිස්තු පිළියෙල කළ අවස්ථාවේදී ඒ පළාතේ පළාත් පාලන ආයතන වල උන් නියෝජිතයින් ගෙන් හෝ ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති නිලධාරීන්ගෙන් හෝ වෙන අන් කවර සංවිධානයකින් හෝ විමසන්නේ නැතිව තමන්ගේ හිතු මතයටම මේවා පිළියෙල කළ නිසයි, වෙල් විද්‍යානවරු ආදී නිලධාරීන් පිළියෙල කළ ලැයිස්තු අනුව කටයුතු කළ නිසයි, මේ තත්ත්වයට මුහුණ පාන්න සිදු වී තිබෙන්නේ. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් දැන් සිදු වී තිබෙන්නේ, ගොවීන් නොවන අයගේ නම්ද ලැයිස්තුවේ තිබෙන නිසා, මේ අයන් ගොවි මණ්ඩලවලට ඇතුල් වී මේවා කඩාකප්පල් කර දැමීමට කටයුතු කිරීමයි. මේ අයගෙන් සමහරෙක් ලේකම් වරුන් වශයෙන්ද පත් වී සිටිනවා. ගරු පාලක ලේකම්ලා නොවෙයි, ලේකම්වරුන් වශයෙන් පත්වීම් ලබාගෙන සිටිනවා. මාතර දිස්ත්‍රික්කය තුළ පමණක් කුඹුරු වල වැඩ කරමින් සිටි ගොවීන් දහස් ගණනක් අද දින කුඹුරු හිමියන් විසින් තම කුඹුරුවලින් තෙරපා දමා තිබෙනවා. ඒවා

සම්බන්ධයෙන් පැමිණිලි එවන්න තමුත් නාත්සේලා පෝරම කොළ පිළියෙල කර තිබෙනවා. මේවා පළාතේ සිටින ප්‍රාදේශීය සහකාර ගොවිජන නිලධාරී තැනට යැවීම එම නිලධාරියා ඒවා සකස් කර කොමසාරිස්තුමාට යවන්න ඕනෑ. මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ සිටින ගොවීන්ගේ පැමිණිලි රාශියක් මෙම ප්‍රාදේශීය නිලධාරියාට ලැබී තිබෙන නමුත් ඒ මහතාට සිංහල භාෂාවෙන් කථා කරන්නවත් බැරි නිසා මේවා ගැන කිසි පරීක්ෂණයක් නොකර ගොඩ ගැසී තිබෙනවා. ඒ හෙයින් මෙම අවතාරය, මෙම හොල්මන, මේ ස්ථානයෙන් ඉවත් කර දැමීමෙන් කුඹුරු පණතට තමුන්නාත්සේලා විශාල සේවයක් කළා වන බව මා පැහැදිලිවම කියන්න කැමතියි.

අද දින මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ පැන නැග තිබෙන තවත් කනගාටුදායක සිද්ධියක් ගැනද මා කරුණු විස්තර කර දිය යුතුව තිබෙනවා. කුඹුරුවල අවුරුදු 15-20 යනාදී වශයෙන් වැඩ කළ ගොවීන් එම කුඹුරු වලින් පන්නා දැමීමට කඩු, කිරිවිටි, තුවක්කු ආදිය සපයා දී අරක්කු, කසිප්පු ආදිය දී මැරවරයින් එවන්න කුඹුරු හිමියන් පටන් ගෙන තිබෙනවා. මෙවැනි සිද්ධීන් ගණනාවක්ම ඇති වී තිබෙනවා. මගේ මේ ප්‍රකාශයේ ඇත්ත නැත්ත ඒ පළාතේ පොලිසිවලින් විමසුවහොත් දැනගන්න ලැබේවි. මේ සිද්ධීන් ගැන පොලිසියට පැමිණිලි කළාම පොලිසිය කියන්නේ “ඔවා ගැන ක්‍රියාකරන්න පොලිසියට බලයක් නැහැ” කියායි. අනෙක් අතට මේවා ගැන නිලධාරියාට පැමිණිලි කළාම එයා නිකම් බකමුණෙක් වාගේ “හුම්, හුම්” කියනවා.

මේ විධියට ගොවීන්ව කුඹුරුවලින් පන්නා දැමීමට ගෙන යන බලවත් ව්‍යාපාරය තව තවත් උග්‍ර වෙගය ගියොත් වැඩි කලක් යන්න කලින් මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ විශාල කෝලහලයක් සිදු වනවා නියතයි. විශාල ලේ වැගිරීමක්, ‘යුද්ධයක්’, ඇති වනවා නියතයි. ඒ හෙයින් මේ විධියට ක්‍රියා කරන කුඹුරු හිමියන්ට විරුද්ධව කටයුතු කරන්න පුළුවන් වන අන්දමට පොලිසියට වගකීම් භාරය පවරන්නය කියා මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීමට දෙපාර්ත

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.]

මේත්තුවට බලය දීමෙන් ඇති වැඩේ මොකක්ද? මෙය නියම අන්දමට ක්‍රියාත්මක කරන්න නම් ඊට අවශ්‍ය ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්න ඕනැ. එදා කෙලින්ම රජමල් වත්තේදී තෙරපා දැමූ උදවියයි දැන් මේ ගොවි කාරක සභාවලට ඇතුල් වී ගොවීන්ට තෙරපන්න වැයම් කරන්නේ. මේ නිසා ඒ පළාතේ ඉතා භයානක තත්ත්වයකුයි පැන නැගී තිබෙන්නේ. ඒ හෙයින් රටේ සාමය ආරක්ෂා වන අන්දමට වහාම රජය ක්‍රියා කළ යුතුව තිබෙනවා.

ප්‍ර. භා. 11.45

අපේ පළාතේ ගොවි මණ්ඩලවලින් කොමසාරිස්වරයාට ලියුම් පෙත්සම් ආදිය එව්වාම කොමසාරිස්වරයා ඒවා මාතර සහ කාර කොමසාරිස්වරයාට යවනවා. නමුත් ඒ ගොවි මණ්ඩලවලට පිළිතුරක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මාතර කාර්යාලයේ සමහර විට පයිල් පිටින්ම ඒ ලියුම් නැති වෙනවා. උත්තරයක් නම් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ විධියට කටයුතු කෙරෙන විට කුඹුරු හිමියන් එලෙස වැඩ කිරීම පුද්ගලයන් නොවෙයි.

කුඹුරු පණත යටතේ පත් කරන ලද පාලක ලේකම්වරු රාශියක් අද රටේ සිටිනවා. මේ අය 1958-59 කාලයේදී කුඹුරු පණත ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ප්‍රථම යෙන්ම ඉදිරිපත් වූ පිරිසයි. නමුත් අදත් ඔවුන්ගේ තත්ත්වය අස්ථිරයි. ඔවුන්ට වැටුපක් ලැබෙන්නේ නැහැ. පාලක ලේකම් කියන නම වෙනස් කරන්න වුව මනායයි ඇමතිතුමා කල්පනා කරනවාලු. නම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි, ඔවුන්ට තිබෙන්නේ. කුස පිළිබඳ ප්‍රශ්නයකුයි. ඔවුන්ට පාලක ලේකම් කිව්වත්, පාලක සුපිරිත්වැන්ඩන්ට් කිව්වත් එකයි. එසේ කිව්වාට ඔවුන් අකමති වෙන්නේ නැහැ. නමුත් ඔවුන් ඉල්ලන්නේ එය නොවෙයි. පඩිය. හැම ගොවි මණ්ඩලයකටම පාලක ලේකම් කෙනකු බැගින් පත් කරන්න ඕන. එසේ කළොත් රක්ෂා විරහිත ප්‍රශ්නයන් විසඳෙනවා ඇති. මේ පාලක ලේකම්වරු 1959 අප්‍රේල් මාසයේ සිට අද වන තුරුත් වැඩ කරන්නේ වැටුපක් නැතිවයි. ඔවුන්ට ජීවත් වන්න සිදු වී තිබෙන්නේ අක්කර බඳ්දෙනුයි. අක්කර බඳ්ද එකතු කර ගැනීමට තිබෙන අමාරුව

දන්නේ පාලක ලේකම්වරුන් ගොවි මණ්ඩල සාමාජිකයන් පමණයි. ඇතැම් පාලක ලේකම්වරු පළාතේ අය නොවෙයි. පිට පළාත්වල අයයි. ඒ නිසා නැවතීමට නිවාස සොයා ගැනීමටද ඔවුන්ට සිදු වෙනවා. මේ පාලක ලේකම්වරු මුල් අවස්ථාවේදී කුඹුරු පනත ක්‍රියාත්මක කරන්න ඉදිරිපත් වූ අය බව ඇමතිතුමා සිහි තබා ගත යුතුයි. ඇතැම් අය කුඹුරු පනත ක්‍රියාත්මක කිරීමට කටයුතු කළේ ජීවිත පරිත්‍යාගයෙනුයි. නිව්තිගල ගුණසිරි නමැති පාලක ලේකම්වරයා කුඹුරු පනත ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ජීවිතය පරිත්‍යාග කළා. ඒ වැඩට ගොස් ඔහු මැරුණි කැවා. ඒ නිසා කුඹුරු පනත ක්‍රියාත්මක කිරීමට ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන් කටයුතු කරන ඒ පාලක ලේකම්වරුන්ට වැටුපක් දෙන මෙන් ඇමතිතුමාගෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා. මේ පිළිබඳව ඉක්මනින්ම තීරණයක් ගන්නා හැටියටද මම ඉල්ලා සිටිනවා.

දැන් කුඹුරු බෙදීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. හම්බන්තොට එක ක්‍රමයක්, මාතර කොටසක එක ක්‍රමයක්, මොරටක එක ක්‍රමයක්, යන විධියට බෙදා තිබෙනවා. මෙසේ බෙදන විට සලකා බැලිය යුතු කරුණු කීපයක් තිබෙනවා. ගංවතුරට යට වන කුඹුරු තිබෙනවා. ඒවා පිළිබඳව එක් ක්‍රමයක් අනුගමනය කළ යුතුයි. එක කරළක් පමණක් වැඩ කරන කුඹුරු තිබෙනවා. යල මහ දෙකම වැඩ කරන කුඹුරු තිබෙනවා. මහ පමණක් වැඩ කරන කුඹුරු තිබෙනවා. ගංවතුරට යට වන කුඹුරු තිබෙනවා. යට නොවන කුඹුරු තිබෙනවා. ඒ නිසා එවැනි ප්‍රදේශවල බෙදීම් සාධාරණව කළ යුතු බව තමුත් නාත්තේගේ සැලකිල්ලට යොමු කරවනවා. මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ කුඹුරු පනත සම්බන්ධව මා මීට වඩා කපා කරන්ට යන්නේ නැහැ.

මිලිගට ජන්ද කොට්ඨාශ ගොවිපොලවල් ගැන කල්පනා කර බලමු. ගරු ඇමතිතුමා මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ ගොවි පල පරීක්ෂා කිරීමට ගියා. ගොවිපල සඳහා අක්කර 25 ක බිමක් ලබා ගෙන දැන් ගොවිපලේ කටයුතු කරගෙන යනවා. නමුත් මේ ගොවිපලවලින් නියම ප්‍රයෝජනයක් ඒ ගොවීන්ට ලැබෙන්නේ නම්, වුව මනා කරන වෙලාවේදී ආධාර ඉල්ලූ විට ප්‍රමාද නොකර ඒ ආධාර දෙන්න ඕනැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

ජන්ද කොටසක ගොවිපලවල් තවමත් ලදැරූ අවස්ථාවක තිබෙන නිසා මා ඒ ගැන මීට වඩා කියන්නේ නැහැ.

සැල්වීනියා නැති කිරීම සඳහා මෙම අමාත්‍යාංශය ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ අනුව සැල්වීනියා නැති කරන්නට පුළුවන්ය කියා ගරු ඇමතිතුමා කල්පනා කරනවාද? මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ සැල්වීනියා වද කිරීම සඳහා ටික කලකට පෙර ව්‍යාපාරයක් ගෙන ගියා. සැල්වීනියා වද කිරීමට ඉසින බෙහෙත් තෙල් සපයන්නේ ෂෙල් කොම්පැනියයි. ෂෙල් කොම්පැනිය තෙල් ගෙන්වා දෙපාර්තමේන්තුවට දෙනවා. දෙපාර්තමේන්තුව ඒ තෙල් බෙදා හරිනවා. මාතර ප්‍රදේශයේ වෙල්යායක එක කොණක සිට තෙල් ගසන්නට පටන් ගත්තා. ටිකක් දුර තෙල් ගසා ගෙන යන කොට තෙල් ඉවර වුණා. සැල්වීනියා වද කිරීමේ ව්‍යාපාරය එයින් නැවතුණා. බාගයක් දුර තෙල් ගසා ගෙන ගියාට පසු ඇති වුණු වර්ෂාව නිසා පහළ කුඹුරු සැල්වීනියා වලින් යට වුණා. උඩ කොටසෙහි ටික කලක් යන තුරු සැල්වීනියා නැවුම් තිබී නැවත ඇති වුණා. දැන් නැවත සැල්වීනියා වද කිරීම මුල සිටම පටන් ගත්තයි, වෙලා තියෙන්නේ. බාගයක් දුර තෙල් ගසා ගෙන යන විට තෙල් ඉවර වුණොත් නැවත හය මාසයකින් විතර ඒ කටයුත්ත පටන් ගන්න විට තෙල් ගසන ලද උඩ කොටසෙහින් නැවත සැල්වීනියා වැටිලා. ඒ නිසා මුල සිටම නැවත පටන් ගන්න වෙනවා. සැල්වීනියා වද කිරීමට ෂෙල් කොම්පැනියට වුවමනා කරන්නේ නැහැ. තෙල් විකුණා ගැනීමට වුවමනා නිසා සැල්වීනියා ඇති වෙනවාට ෂෙල් කොම්පැනිය කැමතියි. රජයේ ආයතනයක් මගින් මේ තෙල් ගෙන්වන්නට බැරිද? සැල්වීනියා වද කරන තෙල් ගෙන්වීමේ වරප්‍රසාදය ෂෙල් කොම්පැනියටම දී තිබෙන්නේ ඇයි? පිදුරුතලාගල කන්ද වැනි සැල්වීනියා කඳු, වෙල අද්දර ගොඩ ගසා තිබෙනු තමුත් තාත්සේ දකින්නට ඇති. පසුගියදා ඒ සැල්වීනියා කඳුවල පිංතූර පුවත් පත් වල පළවුණා. වෙලේ කොටසකට පමණක් සැල්වීනියා වද කිරීමේ තෙල් ඉස්සෙත් ඉන් පහළ කොටස වගා කරන්නට ගොවීන්ට බැරි වෙනවා. පහළ කොටසෙහි සැල්වීනියා ගොඩ ගැසී වගා කරන්නට බැරි කරන්නට තිබෙනවා.

යක් ඇති වෙනවා. එසේ ගොඩගැසුණු සැල්වීනියා මහා කඳු වගේ ගොඩකර තිබෙනවා ගරු ඇමතිතුමා දකින්නට ඇති. තෙල් ගසනවා නම් එක වර සම්පූර්ණ වෙල් යායටම තෙල් ගසන්න ඕනැ. කොටසකට විතරක් තෙල් ගැසුවොත් අනෙක් කොටස වැඩ කරන ගොවීන්ට විශාල කරදරයකට මුහුණ පාන්නට වෙනවා.

වී කොටන්න බැරි යයි කියමින් වී මෝල් කාරයන් ස්ටුයික් කරන්නට යන බවට ඊයේ පෙරේදා ප්‍රවෘත්තියක් පළ වී තිබුණා. මේක මහ විපත්තියක් නේද? නොයෙකුත් අයබදු පනවමින් ජනතාවගෙන් ලබා ගන්නා සල්ලි යොදවා රට සංවර්ධනය කරනවා නම් ජනතාව සතුටු වෙනවා ඇති. නමුත් හිඟුරක්ගොඩ වී ටික මාතරට ගෙන ඒම සඳහා ඊල් ගාස්තු ගෙවනවා. ඊළඟට මාතර සිට මෝල් කරා ඒ වී ටික ගෙන යාමට ලොරි කුලී ගෙවනවා. වී කෙටුවාට පසු හාල් ටික ස්ටෝරුවට ගෙන ඒම සඳහා නැවත කුලී ගෙවනවා. හාල් බුසලක් කෙටීමට ශත නිස් හත හමාර ගණනෙන් ගෙවනවා. එසේ කොට වැලිත් සමග මිශ්‍ර වූ හාල් ටික නැවත මුදල් දීල හිඟුරක්ගොඩට ගෙනිහින් ජනතාවට බෙදා දෙනව. අපෙන් අය කර ගන්න මුදල් වලින් නේද මේව කරන්නේ? මේ විධියට කටයුතු කරමින් එක්තරා කොටසක යක් ආරක්ෂා කරන්නේ මොකද? හිඟුරක්ගොඩ, අනුරාධපුරය, ගල්ඔය ඉඳල මාතරට ගෙනවිත්—එසේ ගෙන ඒමට රජයේ මුදලින් ලොරි කුලී එහෙමත් ගෙවනවා—මෝල් හිමියන්ට නිස් හත හමාර ගාණේ දීල හරිගස්සාගෙන ආපසු අනුරාධපුරයට, හිඟුරක්ගොඩට එහෙම ගෙනියනව. අනුරාධපුර, හිඟුරක්ගොඩ ප්‍රදේශවල සමුපකාර ව්‍යාපාර මගින් වී මෝල් දෙන්න කියල ඉල්ලා සිටියා, අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

හාල් මෝල් දැන් හදාගෙන යනව; සමුපකාර හාල් මෝල් සහ ආණ්ඩුවේ හාල් මෝල් තවම ඉවර නැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ගිය අවුරුද්දෙන් දුන්නේ ඔය උත්තරය යි. වි මෝල් සවි කරන්න ඔය තරම් වෙලා වක් යනවද? ඒ සදහා මෙව්වර ලක්ෂ ගණනක් වෙන් කළාය කියා ප්‍රකාස කරන්න. මම දෙන්නම් කොන්නාත්තරු වන් දෙන්නෙක් මාස දෙක තුනකින් ලංකාවේ හැම තැනම මෝල් ඇති කරන්න.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගිය අවුරුද්දෙයි මුදල් වෙන් කළේ. කලින් වෙන් කරල තිබුණේ නෑ.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ඔය තරම් වෙලා යනවද ඔකට. ජපන් හලර්, අශ්ව බල 18 එන්ජින්, සවි කරල පොළොවට සිමෙන්ති ටිකක් දාල වැඩ පටන් ගෙන මහජනයාට හාල් ටික දෙන්න හුඟක් වෙලා යනවද? කොහොමටත් ආණ්ඩුවේ තක්සේරුවට වැඩියෙන් මෝල් හිමියන්ට හාල් ලැබෙනව. තමුත් නාත්සෙ සියයට පණස් එකයි කීවාට මෝල් හිමියන්ට සියයට පණස් හතරක් වත් ලැබෙනව.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මුලින් ගෙව්වෙ සියයට පණහයි. දැන් පණස් එක කරලා. ඒකයි මේ අරගලය. [බාබා කිරීම්.] මෝල් හිමිය අරගෙන තියෙන්නෙ සියයට පණස් එකයි. මාතර දිස්ත්‍රික්කයට හුඟක් වි අරගෙන ගියා. 1960 අවුරුද්දේ මා කීව්ව ලක්ෂ හැටක් විතර ගියා කියල, දුම්රිය ගාස්තු එහෙම. අපි ඒක අඩු කළා. ඒ කියන්නෙ වි තියෙන ප්‍රදේශවල — මඩකලපුව, අනුරාධපුරය, පොළොන්නරුව ආදි ප්‍රදේශවල—හාල් මෝල් හදන්න යෝජනා කරල මුදල් පාස් කළා. මෝල් හදන්න මිනිපෙ සමාගමට භාර දුන්න. සමාගම හැදුවේ නෑ. ඒක හාස්

සෙ ආණ්ඩුව හදන්න පටන් ගත්ත. එම නිසයි පරක්කු වුණේ. ඒ අය ස්ථිර වශ යෙන්ම එම කායතීය කරන්න බැරිය කිව්ව හොම ආණ්ඩුව බාර ගත්ත හදන්න. දැන් කරගෙන යනව.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

අපේ ප්‍රශ්නය මේකයි. අපට වුවමනා කරන්නෙ මේ රටේ මහජන මුදල් ආරක්ෂා වන විධියට, වියදම අඩු වන විධියට, ප්‍රයෝජනවත් වන විධියට, වැඩ කරන්නයි. මා මෙම කාරණය ගිය අවුරුද්දෙන් කීව්ව. ඊට පෙර අවුරුද්දෙන් කීව්ව. අද වන තුරු විසදල නෑ. මාතර සිටින මෝල් හිමියන් ටික දෙනෙක් උද්ඝෝෂනය කරනව අපේ රක්ෂා නැති වෙනවා කියල. එතකොට ඔවුන්ට ආරක්ෂා කරන්න—

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

දැන් උද්ඝෝෂණය තියෙන්නෙ අනුරාධ පුරය ආදි වි තිබෙන ප්‍රදේශවලයි. ඒ අය ටයි සියයට පණහ පණස් එක කළේ. ගාල්ල, මාතර සහ හම්බන්තොට ආදි දිස්ත්‍රික්කවල සියයට පණස් එකයි දෙන්නෙ. අනික් ප්‍රදේශවල සියයට පණහයි දුන්නෙ. පණස් එක කළායින් තමයි මේ අරගලය තියෙන්නෙ.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

රැස්වීම අ. හා. 2 වන තුරු තාවකාලිකව අත් හිටවනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත් සිටුවන ලදින්, අ. හා. 2 ට නැවත පත්වන ලදි.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ගරු සභාපතිතුමනි, දිවා භෝජනය සදහා රැස්වීම තාවකාලිකව අත්සිටුවන අවස්ථාවේ මා කියමින් සිටියේ සහතික මිල යෝජනා ක්‍රමය යටතේ වි කෙටිම පිළිබඳව පළාත්වලින් රජයේ වියද

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

මින් වී ගෙනැවිත් දී ඒවා කෙටිම සඳහා බ්‍රසලකට ගත 37 ½ බැගින් පෞද්ගලික වී මෝල් හිමියන්ට ගෙවීම නිසා අවුරුදු පතා ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මුදලක් පාඩු විදීමට මේ රජය ඉදිරි කාලයේදීත් බලාපොරොත්තු වෙනවාද? මේ වැඩ පිළිවෙළ නැවැත්වීමට දැන් කාලය පැමිණ තිබෙනවා. ඒ වෙනුවට සමුපකාර ක්‍රමයට හෝ රජය මගින් වී නිපදවන පළාත්වලම පිහිටුවනු ලබන වී මෝල්වලින් හෝ වී කෙටීමට බලාපොරොත්තු වන බව ගරු ඇමතිතුමා ගිය අවුරුද්දෙන් ඊට පෙරත් ප්‍රකාශ කළා. ඒ අනුව ක්‍රියා කළේ නැත්තේ මේ ක්‍රමය තව දුරටත් පවත්වාගෙන යාමට ගරු ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වන නිසා දැයි මා අහනවා. රජයට මුදල් නැතිලු. මේ ක්‍රමයෙන් රජයට පාඩු වෙනවලු. සංවර්ධන වැඩ කරන්නට මුදලත් නැතිලු. එහෙම නම් පුද්ගලයින් අතළොස්සකට මුදල් ගරා ගැනීමට ඉඩ හැර තිබෙන්නේ ඇයි? එදා බස් මුදලාලිලා කොටසක් මේ රටේ බිහි කළාක් මෙන් වී මෝල් හිමියන් කොටසකුත් බිහි කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක්ද මේ?

හැම දෙයක් සඳහාම ගාස්තු ගෙවීම නිසා රජයට ලක්ෂ ගණන් පොඩි වන බව ම. මුලින්ම කියා තිබෙනවා. ඇයි මෙය බිස් නස් ව්‍යාපාරයක් හැටියට ගෙන යන්නේ නැත්තේ? නිපදවන්නන්ගෙන් රුපියල් දොළහ බැගින් වී බ්‍රසල ගන්නවා. රජයේ වියදමෙන් අද්දවා වී මෝල් හිමියන්ට දී වී කොටවනවා. ඇයි මේ පොඩිවට මේ ව්‍යාපාරය ගෙන යන්නේ?

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

හාල් විකුණන්නේ සේරුව ගත 25 බැගි
නිසි.

පරිසර විකූලය.හ මය.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)
(Mr. Percy Wickremasinghe)

තමන්ගේ වියදමින් ලොරිවලින් හෝ
දුම්රියෙන් හෝ වී ගෙන ගොස් කොටන
එක මෝල් හිමියන්ට කරන්න ඉඩ
දෙන්න. ඒ කොටන හාල් ටික යම්කිසි
නියමිත මිලක් ගෙවා තුළින් තැන්පො

ගන්න. එතකොට කවදාවත් රජයට පාඩු වක් වෙන්නේ නැහැ. ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මුදලක් පාඩු වන එක මකා ගැනීමටයි, අපට වුවමනා කරන්නේ. මධ්‍යම පංක්තියෙනුත්, දුප්පත් පංක්තියෙනුත් මේ තරම් බදු මුදල් අය කරගෙන අතළොස්සක් ආරක්ෂා කිරීමට යන මේ වැඩ පිළිවෙළ මොකක්ද කියා මහජනයා කල්පනා කරනවා. එපමණක් නොවෙයි, තමුන්නාන්සේලා ගන්නා වි අද මෝල්වලට දෙන හැටි බලන්න. රුපියල් 5,000ක—10,000ක මෝලක් ආරම්භ කර ඇති සුළුමෝල් හිමියකුට දෙන්නේ සතියකට වි බ්‍රසල් 100 යි එම මනුෂ්‍යයාගේ මෝල ගෙන යන්න විධියක් නැහැ. එක පැයක් වැඩ කරන්නත් වැඩ නැහැ. තමුත් අනෙක් මෝල් හිමියන්ට කරගන්නත් බැරි තරමටත් දෙනවා. මෙහි කිසිම සාධාරණයක් නැහැ. මේ ක්‍රමය නවත්වන්න ඕනැ. එය නැති නොකොළොත් කිසිම දිනක මේ අලාභය මකන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. දැන් අනුරාධපුරේ මෝල් හිමියන්ට සියයට 51 ක් දෙන්න කී නිසා ඔවුන් වැඩ වර්ජනයක යෙදී සිටිනවාය කියා ඇමතිතුමා කියන්න යෙදුණා. තමුන්නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුවේ වි මෝල්වලින් සියයට කීයක් ලැබෙනවාද?

කි. පෙල් වන් පියසිංහ මයා. (වත්තල)

(திரு. டி. செல்டன் ஜயசிங்ஹ—வத்தலை)
(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Wattala)
நலம் பேசி வருக.

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මය.

(திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ஷ)
(Mr. Lakshman Rajapaksa)

අම්බලන්තොට සියයට 49 ක්වත් ලැබී
නැහැ.

පරිසර විකෘතිකරණ මය.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)
(Mr. Percy Wickremasinghe)

නිසංසමහාරාමයේ මන්ත්‍රිතුමා කියනවා,
සියයට 49 ක් වත් ලැබී නැත කියා. එම
නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් ස්ථිර ක්‍රියා
මාලියක් යොදන්න ඕනැ.

ඊ ළඟට එ' වායෝ ඇති වන දූෂණ නවත්වන්න ඕනෑ. දහසියත් සමග හාල් යන බව තමුන්නාන්සේ දන්නවාද ? දහසිය ලොරි මෙහෙන් පටවා යනවා. එ'

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[පරිසි වික්‍රමසිංහ මයා.]

දහසිය මිලට ගැනීමට යම් යම් කොන්ත්‍රාත් කාරයන් ඉන්නවා. මේ දහසිය ලොරි වල හාල් මිටි කියක් තිබෙනවාද? ඔය දූෂණයන් නවත්වන්නේ නැත් නම් ආණ්ඩුවේ මෝල්වලින් ලබන සියයට ප්‍රමාණය නියම ලෙස ලැබෙන්නේ නැහැ. කොහොමද නියම ප්‍රමාණය පෙන්වන්නේ? පොද්ගලික මෝල් හිමියන් පෙන්වුවත්, ආණ්ඩුවේ මෝල් කළමනාකාරව එය පෙන්වන්න විධියක් නැහැ. එයා පෙන්වන්නේ අර ප්‍රමාණයට අඩුවයි. ඒ සඳහා අර දූෂණ නවත්වන්න ඕනැ. නමුත් නාන්සේලාගේ ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් මිලට ගන්නා විටික නැවත ගිහින් දෙන්නේ නමුත් නාන්සේලාගේ දෙපාර්තමේන්තුවේ අර ස්ටෝර් කීපර් මහත්මයාටයි. නමුත් නාන්සේ දන්නවාද ඒ ස්ටෝර් කීපර් මහත්මයා අතරත්, ඇතැම් සමුපකාර සමිතිවල සිටින කළමනාකාරවරුන් අතරත්, විශාල ජාවාරමක් තිබෙන බව. වි ගෝනි සියයක් නොහොත් බ්‍රසල් 300 ක් ස්ටෝරුවට යවන අවස්ථාවේදී ගෝනි 90 යි යවන්නේ. ඒ කියන්නේ බ්‍රසල් 270 යි. ඒ යවන වි ගෝනි 90 එතෙක්දී බ්‍රසල් 300 කට මතිනවා. නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම තිබෙන්නේ බ්‍රසල් 270 යි. ඒ යන කොට හිස් ගෝනි 10 කුත් අරගෙනයි යන්නේ. ඒ අනුව ස්ටෝරුවේ කළමනාකාරයා හිස් ගෝනි සියයක් ආපසු දෙනවා. බ්‍රසල් 12 ගණනේ අර බ්‍රසල් 30 ට ලැබෙන වැඩි පුර මුදල ස්ටෝර් කීපරුයි කළමනාකාරයා බෙදා ගන්නවා. ඒ නිසා තමයි දිසාපතිවරයා “සි එල්” කාර්වල යන කොට ස්ටෝර් කීපර් “4 ශ්‍රී” කාර්වල යන්නේ. මේ අයගේ වත්කම් එළිදරව් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක්වත් යොදා නැත්තේ ඇයි? එතකොටත් මේ දූෂණ නැවතේවි. මේ දූෂණයන්ගේ සම්පූර්ණ වගකීම ඇත්තේ මහජනයා මතයි. ඒ නිසයි අපේ හිතට මේ තරම් අමාරු. ගෝනි අනුව සියයට ගණින දෙපාර්තමේන්තුව තමයි මේක. මේ කාරණා ගැන මම හොඳින් දන්න නිසයි නමුත් නාන්සේ ඉදිරියට ගෙනෙන්නේ. නමුත් නාන්සේලාගේ නිලධාරීන්ට කිවම ඒ අය පොතේ හැටියට කපා කරන්ට බොහොම

දක්වයි. නමුත් ක්‍රියාවේ යොදවන්නේ නැහැ. මේවා මැඩ පවත්වන්නට කටයුතු කරන්නේ නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ හැටියට නම් මේ කටයුතු කරන්ට පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ. මෙවැනි දූෂණ ක්‍රියා මැඩ පවත්වන තුරු අපේ ප්‍රශ්න විසඳාගන්ට පුළුවන් වෙන්නෙත් නැහැ. නමුත් නාන්සේලා ප්‍රචාරය කරනවා: ආහාර වැඩි වැඩියෙන් වගා කරන්නලු; පිටරිත් ආහාර ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීම අඩු කිරීමේ කාලය එළඹී තිබෙනවාලු. පසුගිය දවස්වල හාල් භාගයක් කපන්ට ඕනැය කියා විශාල කලබලයකුත් කළා. එහෙම තත්ත්වයක් තිබෙන වෙලාවේදී මේ දූෂණ ක්‍රියා නැවැත්වීමට පියවර ගන්නවා නම් අද මතු වි තිබෙන අනිකුත් බරපතල ප්‍රශ්න අපට පහසුවෙන් විසඳාගන්ට පුළුවන් වෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. එසේ නැතුව නම් ඒ ප්‍රශ්න කවදාවත් විසඳන්ට ඉඩ ලැබෙන්නේ නැහැ.

අ. භා. 2.15

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ ඇමතිතුමා ගිය වර්ෂයේදී ප්‍රකාශ කළා වි ගබඩා එක් එක් ප්‍රදේශවල පිහිටුවනවාය කියා. නමුත් අනිකුත් කටයුතු කරනවාය කීවා වාගේ එයත් වචනවලට පමණක් සීමා වෙලා තිබෙනවා. ඒ කටයුතු ප්‍රමාද වුණා වැඩියි. ප්‍රමාද වි හෝ මෙය කරන්ට කල්පනා කළොත් හොඳයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ සමගම තවත් එකක් මතක් කරන්ට තිබෙනවා. අද කරගෙන යන අන්දමට, ගම්බද ප්‍රදේශ වලින් සමුපකාර සමිති මගින් වි එකතු කර වි කෙටීම සඳහා වෙනත් ප්‍රදේශයකට යවන්නේ නැතුව, ඒ වෙනුවට ගමේම වි මෝල් පිහිටුවා ගමේ සමුපකාර සමිති මගින් මහජනයා අතර බෙදා දෙන්නට කටයුතු යොදන්ට බැරි මන්ද? එසේ කරන්නේ නැතුව මේ විධියට අමතර වියදම් දරන්නේ මොනවටද? මම එක් අවස්ථාවකදී දන්නවා, සමුපකාර කඩයට වි ගෙනැවිත් භාර දුන් ගෝනිවල එක්තරා සලකුනක් කළා. ඉන් පස්සෙ ඒ වි කෙටීම සඳහා මොල් හිමියාට යවනු ලැබුවා. නැවත ස්ටෝරුවට ගෙනැවිත් සහල් පාරිභෝගිකයාට බෙදා දුන්නා. නමුත් සමුපකාර කඩයට ලබාගත් වි නැවත සහල් බවට සර්වර්තනය කරලයි ඒ ගමටම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

විකුණුවේ. එසේ නම් ඇයි ඒ ගමේම විකොටා පාරිභෝගිකයාට දෙන්නට බැරි? එහෙම නැති නම් හාල් වෙනුවට වි බෙදා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කළොත් ඒකත් වරදක් නැහැ. මොකද, අද බෙදා දෙන සහල්වල වැඩි කොටසක්ම තිබෙන්නෙ වැලි සහ ගල්. මම දන්නවා, මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ සමුපකාර කඩවලින් බෙදා දෙන සහල්වල හරියට වැලි තියෙනවා. බත් කටෙන් කටට වැලි. මම දන්නෙ නැහැ මේ වැලි වුවමනා කමින්ම දමනවාද කියන්න. නමුත් මේ වැලි තියෙන සහල් බෙදා දෙනවාට වැඩිය වි බෙදා දෙනවා නම් හොඳ නේද? මගේ කල්පනාවෙ හැටියට මේ සහල්වලට වැඩි යෙන් වැලි ගල් එකතු වෙන්නෙ ස්ටෝර් වලදි. අද ජනතාවට ඔය අන්දමින් කරදර හිරිහැර විදින්නට සිදු වී තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊළඟට අස්වැන්න වැඩි කර ගැනීම ගැන ඇමතිතුමා කථා කරනවා. නොයෙකුත් උපදෙස් දෙනවා. නමුත් තාත්සෙලාගෙ ප්‍රතිපත්තියත් ඒකලු. එසේ නම් සැල්වීනියා නැති කිරීමට ඡෙල් කොමිෂනියට භාර දී තිබෙන්නෙ ඇයි? අද සැල්වීනියා නාශක ප්‍රශ්නය රදා පවතින්නෙ ඡෙල් කොමිෂනිය අතේයි. යම් විධියකින් තෙල් නැහැයි කීවොත්, එදාට ඒ වැඩ පිළිවෙලත් අවසානයයි. ඒ වගේම බවර් කොමිෂනියත්, මුසාජ් කොමිෂනියත්, කොමර්ෂල් කොමිෂනියත් අතෙයි අපේ අස්වැන්න වැඩි කිරීමේ ප්‍රශ්නය රදා තිබෙන්නෙ. යම් විධියකින් මේ කොමිෂනි පෝර දෙන්නට නොහැකි කීවොත් එදාට අපේ අස්වැන්න වැඩි කර හමාරයි. ගරු සභාපතිතුමනි. හැමදාම මේ ප්‍රශ්න මේ ආකාරයෙන් විසඳන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. මේ රටට අවශ්‍ය පෝර නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කළ යුතුයි. පෝර ගෙන්වීම තනිකරම සමාගම් කීපයකට පමණක් නොපැවරිය යුතුය, කියා අප නොයෙක් අවස්ථාවලදී කියා තිබෙනවා. මෙය ප්‍රමාද නොකර ඉක්මනින්ම විසඳිය යුතු ප්‍රශ්නයක් බව මතක් කරන්න ඕනැ. මන්ද, ලබන කන්නයේදී, මේ කොමිෂනි කීවොත් අපට පෝර දෙන්නට බැහැ, අප ගෙන්වන්නෙ නැහැයි කියා, නමුත් තාත්සෙලා පරමාර්ථය ඉෂ්ට වෙනවද? ස්ථිර ප්‍රතිපත්තිය ස්ථිර වෙනවද?

පසුගිය වර්ෂයේදී අපේ අස්වැන්න වැඩි වී ඇති බව වාර්තාවලින් පෙනුණු කර තිබෙනවා. එම නිසා හාල් ගෙන්වීම අඩු කර තිබෙනවාය කියාද පෙන්වා දී තිබෙනවා. නමුත් මේ රටේ සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන් ගෙන යන රට බංකොලොත් කිරීමේ ව්‍යාපාරයට මේ පෝර ප්‍රශ්නයද ලොකු ආයුධයක් වෙන්නට පුළුවන් කම තිබෙනවා. දැනට තිබෙන වැදගත්ම කාරණය වන මේ රටේ අස්වැන්න වැඩි කිරීමට ඇති ප්‍රබලම මාර්ගය වන පෝර ගෙන්වීම සහ පෝර බෙදා හැරීම අද පැවරී තිබෙන්නෙ පෞද්ගලික කොමිෂනි තුනකටයි. සැල්වීනියා නැති කිරීමට වුවමනා කරන තෙල් ගෙන්වීම තිබෙන්නේ ඡෙල් කොමිෂනිය අතේයි. මේ කොමිෂනි එක්වුණොත් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව ඇණහිටවන්න පුළුවන්. ඒකයි තත්ත්වය. ඒ වගේමයි මේ පෝර බෙදාහැරීමේදීත්. නොයෙක් නොයෙක් වර්ගවල පෝර ගෙන්වා බෙදා දෙනවා. දැන් මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩි අස්වැන්නක් ලබාගැනීම පිණිස X 4 වි පාවිච්චි කරන්නය කියා කෘෂිකර්ම ව්‍යාප්ත නිලධාරීතුමා හැම තැනම ප්‍රචාරය කරගෙන යනවා. මොකද? X 501 වි වර්ගය වගා කළ අයට වැඩි හරියක් බොල් වුණා. එහෙම වෙන්න හේතුව මේකයි. බොල් නැති කිරීමට වුවමනා කරන පෝර නියම වෙලාවට නොලැබී ගියා. ඒකයි හේතුව. නමුත් X 4 වි වැපිරීමෙන් ඒ පළාත්වල ගොවීන්ට විශාල කරදරයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. එයට හේතුව: ඒ පළාත්වල ගොයම් පැහීම කරන්නේ ට්‍රැක්ටර්වලින් නොවෙයි; ගොවීන් විසින්මයි. නමුත් X 4 වි මනුෂ්‍යයාට පාගන්නට අමාරුයි. ඒ සඳහා ට්‍රැක්ටර් යෙදවීමට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා සමුපකාර සමිති මගින් ට්‍රැක්ටර් ලබා ගැනීමට වැඩ පිළිවෙලක් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඇති කරන්නට ඕනැ. එවිට ඒ මගින් ගොවීන්ට ට්‍රැක්ටර් ලබා ගන්නට පුළුවන් වේවි. තැත්නම් X 4 වි වැපිරීමෙන් වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණත්, ඒවා මනුෂ්‍යයන්ට පාගා ගන්න බැරි නිසා, ඒ සඳහා ගොවීන් උනන්දු කරන්න බැහැ. ඒ සමගම ඒ වි වර්ගවලට අවශ්‍ය පෝර නියම වෙලාවට ලැබෙන්න ඕනැ. මඩට වුවමනා කරන පෝර වැපුරා වාට සිසුවා ලැබුණොට පළක් නැහැ. ඒ කට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[පරිසි වික්‍රමසිංහ මයා.]

යුත්ත දෙපාර්තමේන්තු ගණනාවක් සමග කරන්ට සිදු වී තිබෙන නිසා, මේ ප්‍රශ්නයට මේ අන්දමින් මුහුණ පෑමට සිදුවී තිබෙනවා. ඒක කොහොම වුවත් කරදරයට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ අර අහිංසක ගොවියාටයි.

අස්වැන්න සහතික කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කිරීම මාතර දිස්ත්‍රික්කයේත් නොයෙක් නොයෙක් පළාත්වල ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ සඳහා ප්‍රචාරක රැස්වීම් තබාගෙන යනවා. මේ අවස්ථාවේදී ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, මේ අස්වැන්න සහතික කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල පුළුන් තරම් ඉක්මණින් ක්‍රියාත්මක කරන්න ය කියා. ප්‍රචාරක රැස්වීම් තැබුවත් එය එතනින් නවතින්ට පුළුවන්. අස්වැන්න සහතික ක්‍රමයක් මේ පළාතට විශේෂයෙන්ම අවශ්‍ය ඇයි? ජල ගැල්මෙන් කුඹුරු යටවෙනවා. ඒ වගේම අහස් දියෙන් පමණක් වැඩ කරන කුඹුරු තිබෙනවා. නොයෙක් විට ඒවායින් පාඩු විදින්නට සිදු වෙනවා. එහෙමෙ වුණාම අර ඉඩම් හිමියා හෝ වෙන කෙනෙක් හෝ පිහිට වෙන්නේ නැහැ. තිබෙන එකම ආධාරය අස්වැන්න සහතික කිරීම පමණයි. ඒ නිසා ඒ අස්වැන්න සහතික කිරීම කරන්න තිබුණේ කුඹුරු පණත ක්‍රියාත්මක කළ අවස්ථාවේමයි. දැනුත් ප්‍රමාද වී වැඩියි. මේ වී ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් මා ප්‍රකාශ කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ එපමණයි.

ගරු ඇමතිතුමා සමග මගේ කොටසාශයේ සංචාරය කරන අවස්ථාවේදී එක තැනකට මම ඇමතිතුමා එක්කරගෙන ගියා. නිල්වලා ගඟ යෝජනා ක්‍රමයේ බැම්මේ එක කොටසක් පමණක් බැඳ අවසාන නොකර තිබෙනවා. ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මුදලක් වියදම් කර එක කොටසක් පමණක් බැඳ ඉතිරි කර තිබෙනවා. තව තිබෙන්නේ බඹ ගණනයි. හැතැප්මක් පමණ කළ වැඩේ තව බඹ ගණනයි තිබෙන්නේ. එයින් අක්කර දහස් ගණනක් වැඩ කරන්න පුළුවන්. මා එය ඇමතිතුමාට පෙන්නවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් ඇමතිතුමා ගත් ක්‍රියා මාර්ගය කුමක්ද කියා අහනවා. ඒ කටයුත්ත සම්පූර්ණ කරනවාද කියා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් දැන ගන්ට කැමතියි. එය අක්කර හාර පන්දහකට බලපාන ප්‍රශ්නයක්. නිල්වලා ගඟ යෝජනා ක්‍රමය අපි

රුදු ගණනක සිට අත් හිටලා. කිසිම වැඩක් කෙරෙන්නෙ නැහැ. මට ආරංචියි කොයි බඳ බැම්මක් කැඩීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මේ වැඩ පිළිවෙළ නැවැත්තුවාය කියා. ඒ පිළිබඳ තත්ත්වය අපට ප්‍රකාශ කරනවා නම් එය ඉතා ප්‍රයෝජනවත් වන බව ගරු ඇමතිතුමාට මා මතක් කරන්ට සතුටුයි.

ඊළඟට, සෑම මහජන රැස්වීමකමත්, මේ ගරු සභාවෙන්, ගම්සභාවලත්, තරග සභාවලත් මතු වන වැදගත් ප්‍රශ්නයක් ගැන මතක් කරන්ට කැමතියි. එය නම් ඉඩම් අත්කර ගැනීමේ ආඥාපනතයි. එය අධිරාජ්‍යවාදී කාලයේ බිහි කළ පනතක්. ඉඩමක් ගන්ට ගියාම තිබෙන කරදර හිරිහැර කොපමණද කියා කියන්ට බැහැ. තමුත්තාත්සෙදන්නවා ඇති, ඡන්ද ගොවිපොළවල් ආරම්භ කරන්ට ගිය අවස්ථාවේදී අපි වැඩි වශයෙන්ම කැමති වුණේ ඒවා රජයේ ඉඩම්වල පිහිටුවීමටයි. හේතුව පෞද්ගලික ඉඩම් ඒ සඳහා ගන්ට ගියා නම් ඉඩම් ආඥාපනත හරස් වන නිසයි. නමුත් මේ ඉඩම් අත්කරගැනීමේ ආඥාපනත සමහර ඇමතිවරුන්ට ඉතා ඉක්මනින් ඉඩම් පවරා ගැනීමට ප්‍රයෝජනවත් වී තිබෙනව. එහෙත් සාමාන්‍ය මහජනයාට හරස් වෙනව. ඒකයි, ඒකෙ තිබෙන කනගාටුදායක තත්ත්වය. අපි ඉල්ලා සිටිනව, මේ ආඥා පනත පොදු මහජනතාවගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා සකස් කරන්ට ය කියා. අවශ්‍ය කටයුත්තක් සඳහා යම්කිසි පෞද්ගලික ඉඩමක් රජයට අත්කර ගන්ට වුවමනා වුණොත් ඒ ඉඩම වහාම ඒ සඳහා ලබාගැනීමට පුළුවන් හැටියට ඒ ඉඩම් අත්කර ගැනීමේ ආඥාව සකස් කරන්න ඕනැ. එය වහාම කළ යුත්තක්. වෂීයක් පාසා ඒ ගැන කිව්වත් තව මත් එය කෙරී නැහැ.

සභාපතිතුමනි, ඊළඟ කාරණය සුළු වාරි මාර්ග කටයුතුයි. සුළු වාරි මාර්ග කටයුතු දැන් භාර දී තිබෙන්නේ ඒ ඒ පළාත්වල සහකාර ගොවිජන සේවා කොමසාරිස්වරුන්ටයි. එදා කෙරුණේ දිසාපතිවරුන්ගේ කවිවේරි මාර්ගයෙන්. මා මුලින් සඳහන් කළා වගේ සුළු වාරි මාර්ග ක්‍රම ගැන කිසිම අවබෝධයක් නැති, පුහුණුවක් නොලැබූ, හාපුරා කියා විභාගයක් පාස් කළ පුද්ගලයෙක් දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානියෙක් හැටියට පත් කළාම කොහොමද, සුළු වාරි මාර්ග කටයුතු කෙරෙන්නෙ? අද මාතර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

දිස්ත්‍රික්කයේ සුළු වාරි මාර්ග කටයුතු අත්හිටලා ඇයි? නිලධාරියා දන්නේ නැහැ, ඇතිකව්වලට දාන ලැලි ටික බුස්සෙ ඉඳල මාතරට ගෙන්වා ගන්නේ කොහොමද කියා. ඉතින් කොහොමද වැඩ කරන්නේ? පස්සෙ මම ගිහින් කිව්වා, “දිසාපතිතුමා ගෙන් ලොරියක් ඉල්ලගෙන බුස්සට පිටත් කර ලැලි ටික ගෙන්වන්න” කියා. මෙන්තර ඊට පසුව දා ලැලි ටික ගෙන්වුවා. ඒ ලැලි ගෙනෙන තුරු ඇතිකව්වලට කෙහෙල් කොටත් ගහන්ටයි ගොවීන්ට සිද්ධ වුණේ. ඇතිකව්වලට ගැහැව්වෙ කෙහෙල් කොටත්. ඒ වගේම සුළු වාරිමාර්ග කටයුතු කිරීමට ගොවි කාරක සභාවල් ඇති කර තිබෙනවා. ඒ “කල්ටිවේෂන් කොමිටි” හෙවත් ගොවි කාරක සභාවල ඉන්නේ හොඳට ඉංග්‍රීසි ඉගෙන ගත්ත කලිසන් ඇන්ද උදවිය නොව සාමාන්‍ය ගොවීන් බව තමුන් තාන්සෙ දන්නවා. ඒ උදවිය ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවට යම්කිසි පැමිණිල්ලක් කළාම ඔවුන් පරණ ගොවීන් නිසා උසස් නිලධාරීන් ඒවා ගැන සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. ගොවි කාරක සභාවේ සිටින ගොඩේ මිනිස්සු එවන පැමිණිලි ගැන සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. නමුත් කලින් වෙල් මුළා දැනින්ට දී තිබුණු බල තල සියල්ලම දන් දී තිබෙන්නේ මේ ගොවි කාරක සභාවලටයි. ඒ ගොවි කාරක සභා මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ කවරදාකවත් වෙල් මුළාදැනින් නොකළ තරම් උසස් අන්දමට ඇළ වෙලිවල වැඩ කළා. නමුත් රජයෙන් ඔවුන්ට ලැබිය යුතු සහයෝගය සහකාර ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවලින් ඔවුන්ට ලැබුණේ නැහැ. ඒකයි කනගාටුදායක. නියම වෙලාවට ලැලි ටික, නියම වෙලාවට කොන්ක්‍රීට් පයිප්ප ආදිය ඒ ගොවි කාරක සභාවලට ලැබුණා නම් නමුත්තාන්සේගේ අස් වැන්න වැඩ කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය ඉදිරියට ගෙන යන්නට පුළුවන්. ඒ සුළු වාරි මාර්ග ක්‍රම එහෙම තිබෙද්දී අනික් වැඩ සම්බන්ධයෙන් කල්පනා කර බලමු.

නමුත්තාන්සෙගෙ වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ එක ප්‍රධානියෙක් තංගල්ලෙන්, තවත් ප්‍රධානියෙක් ගාල්ලෙන් ඉන්නවා. මාතරට කවුද ඉන්නේ? වාරි මාර්ග සම්බන්ධ පැමිණිල්ලක් තිබෙනවා නම් ගාල්ලට හෝ තංගල්ලට දැනුම් දෙන්න

ඕනෑ. මාසයකට වරක් දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා මණ්ඩලයේ රැස්වීමට නිලධාරියෙක් ඇවිත් වාර්තාවක් දෙනවා ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරගෙන යනවාය කියා. අවුරුද්ද අන්තිම වන තුරුත් ක්‍රියා කරගෙන යනවා. අපි ඉදිරිපත් කරන කරුණු ගැන කටයුතු කර අවසානයක් නැහැ. ඒ ගැන කිසිම සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. මාතරට වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරියෙක් වුවමනායි. නිලධාරියෙක් මාතරට පත් කිරීම අපහසු කාර්යක් නොවෙයි. අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන වැඩ කියා කරවා ගන්නට පිළිවෙළක් නැහැ. වුවමනා වැඩක් කර ගන්නට සාමාන්‍ය මහජනයාට ගාල්ලට හෝ තංගල්ලට යන්නට බැහැ. ඒ ප්‍රදේශයේ වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධාන වැඩ බොහෝ දුරට ප්‍රමාද වන්නේ මෙන්තර මේ හේතුව නිසයි. මාස දෙකකට වරක් සම්බන්ධතා මණ්ඩලයේ රැස්වීම්වලදී සාකච්ඡා කිරීමෙන් පමණක් අපට සැහීමට පත් වන්නට බැහැ.

පූ. භා. 2.30

තමුත්තාන්සේගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ කැල දෙපාර්තමේන්තුවකුත් තියෙනවා. ඒක කැල ම දෙපාර්තමේන්තුවක්. තමුත්තාන්සේ එදා ගියා මගේ කොට්ඨාශයේ ජන්ද ගොවිපළ බලන්නට. එතනින් එහා තහනම් කැලේ තියෙන්නේ. එදා ඒ කැලය ගම්මුලාදැනින්ට භාරව තියෙන කාලයේ දිත් හොරෙන් ලී කැපුවා තමයි, නමුත් මෙහෙම සෙල්ලමක් වුණේ නැහැ. අද රුදවල් දෙකේ කියත් කුට්ටම් කැලේ තියා ගෙන ලී ඉරණවා. කාගේ අනුදානම ඇති වද ඒවා කරන්නේ? කැල නිලධාරියාගේ අනුදානම ඇතිවයි, ඒවා කරන්නේ. ගම් මුලාදැනින්ට භාරව තියෙන කාලයේ ලියක් කැපුවත් කැපුවේ බොහොම බයෙන්. ලී කැපුවත්, පාරට ගත්තේ බොහොම බයෙන්. තමුත්තාන්සේ හෙට මගේ කොට්ඨාශයට එන්න. තමුත්තාන්සේට මොනවාද ඕනෑ ලී? මෙව්වර දිග, මෙව්වර පළල ලී මේ තරම් ඕනෑය කියා තමුත්තාන්සේ කියනවා නම් කැල දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරියාගේ බ්‍රෝකර් කෙනෙක් ලවා රජයේ මුද්‍රාවත් ගස්සලා තමුත්තාන්සේට ඒ ලී ගෙන්වලා දෙන්නම්. ඒ සිල් එකත් ඒ අය ලග තියෙනවා. ඒ සිල් එකත් ගහලයි, ලී ගෙනත්

[පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.]
දෙන්නෙ. කිසි කෙනකුට ගෙනෙන්නට
බය වන්නට වුවමනා නැහැ. කිසි කෙනෙ
කුට පාරේදී අල්ලන්ඩත් බැහැ.

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා. (හගුරන්කෙත)
(திரு. எம். டி. பண்டா—ஹங்குரங்கெத்த)
(Mr. M. D. Banda—Hanguranketa)
සිල් එක දිලද?

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.
(திரு. பேர்ணி விசுவநாதன்)
(Mr. Percy Wickremasinghe)

නැහැ, ඒ ගොල්ලෝ සිල් එක හදාගෙන
නියෙනවා. කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිල
ධාරීන් රජයේ සිල් එක හදාගෙන ඒ ගොල්
ලන්ගේ බ්‍රෝකර්ලට—කැලයෙන් ජීවත්
වන අයට—ඒක දිලා නියෙනවා. ඕනෑ තර
මක් ලී අරගෙන එන්නට පුළුවන්.
බොහොම ලේසියි. කිසි බයක් නැතිව ලොරි
ගණන් ගෙනත් දෙනවා. අල්ලන්නට
බැහැ. වැදගම්මකට ඇති එක ගහක්වත්
දෑන් ඒ කැලෑවේ නැහැ. ඔක්කොම අතුරු
දහන් වෙලා. ඒ කැලේට යන පාර, මා
පදිංචිව ඉන්න ස්ථානය ලිහින් යන නිසයි,
මම මේ කාරණාව දන්නෙ. ඊට නිදා ගත්
ඩත් බැහැ, ලොරි යනවා. එතන නියෙන
ගම් සභා පාර තහනම් පාරක්. ඒ පාරේ
ලොරි යන්නට බැහැ. නමුත් කදත් පට
වලා ඊට උඩහට, පහළට ලොරි යනවා. අපි
කොයි තරම් පැමිණිලි කළත් වැඩක් නැහැ.
ගාල්ලේ ඉන්න කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවේ
නිලධාරියා එතන ඉන්න නිලධාරියාට
විරුද්ධව කොළඹ ඉන්න උසස් නිලධාරි
යාට පැමිණිල්ලක් කළාද, නැද්ද කියා
බලන්න. මේ විධියට වැඩ කෙරෙන විට
අපේ කැලෑ ඉතිරි වේය කියා මම කවදාවත්
හිතන්නෙ නැහැ. කැලෑ ආරක්ෂක දෙපාර්
මේන්තුවය, කැලෑ ආරක්ෂක නිලධාරියාය
කියලයි කියන්නේ. නමුත් කැලේ ආරක්ෂා
වෙන්නෙ නැහැ, කැලේ විනාශ වෙනවා.
එපමණක් නොවෙයි, පොලිසියත් සමග
හවුල් වෙලා කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිල
ධාරීන් වැඩේ ගෙන යන්නෙ. ඔක්කොම
එකට සංවිධාන වෙලා වැඩේ කරන්නෙ;
කැලේ විනාශ කරන්නෙ. අද ඒ ප්‍රදේශයේ
එක වටිනා ගහක්වත් නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, කොන්ත්‍රාත්කාරයෝ
කොහොමද? කොන්ත්‍රාත්කාරයන්ට ලී
කැපීමට අවසර දෙනවා. ගස් 10 ක් ලකුණ

කළොත් කියක් කපනවද? කැලේ ගස්
50 ක් විතර කපනවා. අපි මේවා දන්න
නිසයි, කියන්නෙ. මේ ගරු සභාවේදී
කියන්නේ මේවා නවත්වන්නට ඕනෑ
නිසයි. සිවිල් සර්විස් විභාගය පාස් කරපු
දිසාපතිවරයෙක් මාතර ඉන්නවා. කැලෑ
නිලධාරියාට යටයි, ඒ දිසාපතිවරයා. ස්ටෝර්
කීපර්වරුන්ගේ තත්ත්වයට දිසාපතිවරයාට
වත් වැඩ කරන්න බැහැ. මම හිතන්නෙ ඒ
තත්ත්වයට වැඩ කරන්න ඇමතිවරයාටවත්
බැරි වෙයි. ඔවුන්ට ඒ තරමට මුදල් තිබේ
නවා. ඔවුන් නිකම් මුදල් විසි කරනවා.
ආණ්ඩුවේ කැලෑ සම්බන්ධයෙන් ගෙන යන
මේ ව්‍යාපාර මට දැනුම් දුන්නෙ කැලෑ නිල
ධාරියකුට බ්‍රෝකර්කම් කරන කෙනෙකුයි.
අද කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ
බොහොම භයානක තත්ත්වයකට වැටී
තිබෙනවා. හැබැයි, බට කර්මාන්තයෙන්
ජීවත් වන දුප්පත් ගැමියෙක් ආණ්ඩුවේ
කැලෑවකින් බට ලියක් කපා ගත්තොත්,
වහාම ඔහු උසාවිය ඉදිරියට පමුණුවනවා.
දුප්පත් ගැමියෙක් තමාගෙ පොල් අතු වහ
ලට පරාලයක් කපා ගත්තොත් වහාම
ඔහුට විරුඬව නඩු දමනවා. එහෙත් අර මා
මුලින් සඳහන් කළ විශාල හොර ජාවාරම්
වලට ඉඩ දෙනවා. මේකයි අද තත්ත්වය.
කැලෑ නිලධාරීන් අද ඉතා උසස් තත්ත්ව
යක වැජඹෙනවා. මේවා ගැන විශේෂ
පරීක්ෂණයක් පවත්වන්න ඕනෑ. එසේ
නොකළොත් අපේ කැලෑ ටික ඉවර වෙවි.
මීට වඩා මම මේ ගැන කියන්න අදහස්
කරන්නෙ නැහැ.

අවසාන වශයෙන් මම එක ඉල්ලීමක්
කරනවා. මම මුලින් සඳහන් කළ කාරණය
සම්බන්ධවයි ඒ. ගම් පළල් කිරීමේ
යෝජනා ක්‍රමය යටතේ ගම්මුත්තට ඉඩම්
දෙනවා. ඒ ඉඩම් දෙන විට ගෙයක් සාදා
ගැනීම සඳහා රුපියල් 700 ක් දුන්නා. දැන්
රුපියල් 1,000 ක් දෙනවා. ඒ ගණන රුපි
යල් 300 කින් වැඩි කළා. අර රුපියල් 700
ගත් අය තමන්ගේ ගෙවල වහල සවිරව
සාදා ගන්නවා නම් ඉතුරු රුපියල් 300
ගෙවනවාය කිව්වා. එහෙත් මෙතන අවුලක්
තිබෙනවා. අර රුපියල් 700 ලබා ගත් උද
විය තමන්ගේ ගෙවල ස්වීර වහලවල් සැදී
මට පටන් ගෙන ඉතිරි මුදලත් දිසාපති
වරයාගෙන් ඉල්ලා සිටියා. ඒ මුදල කොටස
කට ලැබුණා; කොටසකට ලැබුණෙ නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

රිට දිසාපතිවරයා වරදකරුවෙක් නොවෙයි. දිසාපතිවරයාට යථා තිබුණේ සීමිත මුදල් ප්‍රමාණයක්. ගරු සභාපතිතුමනි, මේකට දොස් කියන්නේ කාටද? ඒ ඉතිරි මුදල ඉල්ලා මේ පළාත් වාසින් මන්ත්‍රීවරයා හමු වෙනවා. ඇමතිතුමාට දිවුරුම් පෙන්සම් එව නවා. එම නිසා ඒ පළාත් වාසින්ට ගෙවීමට තිබෙන ඉතිරි රුපියල් 300 ගෙවන මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. මේ ගෙවල් සෑදීමට මුදල් දීමේ දී ඒ මුදල් ගෙවන්නෙ කොටස් වශයෙන්. ඒකයි සිරිත. දුප්පත් ගැමියන්ට මුදල් ලබා ගන්න නම් ඉඩම් කට්ටි භාරව සිටින ඔවර්සියර් වරුන් සමග හොඳ හිත තබා ගන්න ඕනෑ. නැත්නම් ඔවුන්ට මුදල් තබා මුදල් ඉල්ලුම් කරුවන්ගේ ලැයිස්තුවටත් නම ඇතුල් කර ගන්න ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඔවර්සියර් වරු රජ කරනවා. මේ තත්ත්වය වහාම නැති කරන්න ඕනෑ. ඔවර්සියර්වරුන්ට මෙසේ ක්‍රියා කිරීමට ඉඩ නොදී පහසුවෙන් ගෙවල් සාදා ගැනීමට මුදල් ලබාගත හැකි ක්‍රමයක් සලස්වන්න ඕනෑ. මේ සම්බන්ධව මන්ත්‍රීවරයා හෝ කවුරුත් හෝ කරුණු ඉදිරිපත් කළාම, ඒ ගැන විශේෂ සැලකිල්ලකින් සොයා බලන්න ඕනෑ. ගරු සභා පතිතුමනි, ගෙයක් සාදා ගැනීමට රුපියල් දාහක මුදලක් ලබා ගැනීමේදී ඔවර්සියර් ටත් ගම්මුලාදැනියාටත් සියයට ගණනක් දෙන්න සිදු වෙනවා කියාත් මට දැනගත්ට ලැබී තිබෙනවා. කරුණු මෙසේ නම් අර දුප්පත් මනුෂ්‍යයාට ගේ සාදා ගැනීමට රුපියල් දාහෙන් කියද ඉතුරු වන්නෙ? මෙයින් සිදු වන්නෙ රජයේ සැලැස්ම අනුව ගේ සාදා ගැනීම ප්‍රමාද වන එකයි. සමහර විට ඔවර්සියර්ට හා මුලාදැනියාට අර සියයට ගණන ගෙවීමට යම් කෙනෙක් අකමැති වුණොත් කවදාවත් ඔහුගෙ නම ආධාර මුදල් අපේක්ෂා කරන්නගෙ ලැයිස්තුවකට ඇතුළත් කරගන්න ලැබෙන්නෙ නැහැ.

තමුත්තාන්සේගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන සමහර දෙපාර්තමේන්තු දූෂණයෙන් දූෂිත වෙලා තිබෙන බව කණගාටුවෙන් වුවද මේ ගරු සභාවේ අපට කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ආදායමට වඩා වියදම් වන බවත්, විශාල වශයෙන් මුදල් නාස්ති වන බවත් අවුරුදු පතා අප මෙම ගරු සභාවේදී

පෙන්වා දී තිබෙනවා. ඒ නිසා මෙම දෙපාර්තමේන්තුවල පවතින හොර මැරකම් නවතා දැමීමට දැන් කාලය එළඹ තිබෙන බව පැහැදිලිවම කියන්න ඕනෑ. දෙපාර්තමේන්තුවල නිලධාරීන් සපයන වාර්තාවන් අනුවම නොගොසින් ගරු ඇමතිතුමාද උනන්දුවක් දක්වා වැඩ කරන හැටියට මා උදෙසාම ඉල්ලා සිටිනවා. දෙපාර්තමේන්තුවල පවතින දූෂණ කටයුතු නවතා දමා දැන් දැන්ම ක්‍රියා කළොත් සමහර විට තමුත්තාන්සේගේ පරමාර්ථයන් ඉටු කර ගන්න පුළුවන් වේවි. නැත්නම් කවර දාවත් ආණ්ඩුව බලා පොරොත්තු වන වැඩ කරන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නෙ නැහැ. එසේ නොකළොත් හාල් සේරු බාගෙ ප්‍රශ්නය යළිත් මතු වී ඉතා කණගාටුදායක තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්න සිදු වේවි. තමුත්තාන්සේගේ අතේ තමයි දැන් ගොවිකම්, ඉඩම්, ඉරිගේෂන්, පවර්, මුදල් ආදි සියල්ලක්ම තිබෙන්නෙ. කොටින්ම කියනවා නම් තමුත්තාන්සේගෙ අතේ තමයි ආණ්ඩුවේ භාගයක් දැන් තියෙන්නෙ. ඒ හෙයින් මේ ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් දැනට වඩා උනන්දුවකින් කටයුතු කරන්නය කියා ඉල්ලා සිටිමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

අ. හා. 2.45

ඒ. ටී. දුරයප්පා මයා. (යාපනය)

(திரு. ஏ. டி. துரையப்பா—யாழ்ப்பாணம்)

(Mr. A. T. Durayappah—(Jaffna))

Mr. Chairman, I would like to make my comments regarding the better working of some of the departments under this Ministry.

Let me first take the Department of Fisheries. One fails to understand why the Government has not taken any interest in developing the fishing industry. I am sure the Government is aware that there is plenty of fish which could be caught by developing the fishing industry. It is an industry for which the Government needs no capital. There is plenty of fish in the ocean, and the Government does not have to spend money to catch the fish. I would ask the Hon. Minister to throw away all the reports of the experts and, in the coming year at least, get started with plans to develop this industry. As much as there is fish in the sea, there is money in that industry. We can save about

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1962-63

—කාරක සභාව

[දුරයථ පා මයා.]

Rs. 80 or 90 million if this industry is developed. I do hope that this Government will make an earnest start. Never mind spending a few million rupees and investing on trawlers and other equipment.

I am, in fact, only making suggestions to the Ministry concerned. I do not want to criticize or find fault with anyone.

Another point I would like to mention is that we should encourage the educated young fishermen. I am glad that the Government has started a training school in Negombo. I ask the Government why it has not established more training schools in central places. There could be one in Jaffna for the North and the East. As it is, it is impossible for an educated young boy from the North to go all the way to the training school at Negombo. I would ask the Hon. Minister to take this matter up and see whether he could establish a training school in the North for the benefit of the boys from the North and the East.

Next, I would like to raise the question of the living conditions of the fishermen in the Island. Their living conditions are worse than the normal conditions in which a human being should live. They have no houses to live in. Four or five families live together in a small hut. To relieve this congestion I would ask the Hon. Minister—I am restricting myself to my electorate—whether he would kindly explore the possibility of acquiring land for housing these fishermen. There is plenty of land available for acquisition, and I hope the Hon. Minister will take this matter up immediately.

අ. නා. 2.45

The other difficulty which fishermen in the North are undergoing at present is the frequent thefts of nets. I have brought this matter up earlier and, in fact, I have discussed it with the Hon. Minister. I am glad that the Hon. Minister has taken some action on this matter and we were informed that a boat of the department will be sent to Jaffna to

patrol the seas by night with the help of the police. This boat has not however come yet. I remind the Hon. Minister about this matter so that a launch or a boat will be sent as early as possible.

I would also ask the Hon. Minister whether he could open up a Milk Board stall in my area. I am informed that the authorities had been to Jaffna to find out a place to acquire land for this purpose but that was a few months ago but still we have not heard anything about the establishment of a Milk Board stall.

Coming to the Electrical Department, I would once again remind the Hon. Minister about the electricity system and the supply of electricity in Jaffna. I am sure he is aware of the position. The Jaffna Municipal Council has applied for a loan of Rs. 5 lakhs for the improvement of the electricity system. But the reply is always that the council is in arrears of its payments. I would like to inform the Hon. Minister that the council has the money in reserve and that the money will only be paid if the Government is going to improve the electricity system of the council. This matter is long overdue. In spite of the council taking this matter up every month with the department concerned nothing has happened, and there has been no remedy or reply. I would, therefore, once again ask the Hon. Minister to personally look into the matter and grant this loan of Rs. 5 lakhs so as to enable the Jaffna Municipal Council to improve the electricity system there.

I will next come on to the various difficulties undergone by the fishermen in my electorate. I have already taken this matter up with the young and new Director of Fisheries. I am glad that he has already moved in the matter and he will soon see that the salt store in Jaffna near the Fisheries Office is opened. At present the salt store is far away from Jaffna town. It would be better if the Fisheries office which is now situated in Jaffna Town is shifted to some other place because originally that place had been set apart for the fishermen to dry their fish. As a result of that

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

office being opened there the fishermen have no place where they can dry their fish. I have taken this matter up with the Director of Fisheries and I would like to ask the Hon. Minister to move in this matter and see that the Fisheries Office is shifted away to some other place and the whole place made available to them to dry fish.

I think I have made some useful suggestions to the Hon. Minister. He has an ocean of departments under him and one cannot blame him for any shortcomings. I hope the new Director who has the assistance of an experienced Deputy Director of Fisheries would take all my suggestions and see what he could do to develop and improve the fishing industry.

ඒ. රත්නායක මයා. (වත්තේගම)

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க—வத்தேகம)

(Mr. A. Ratnayake—Wattegama)

සභාපතිතුමනි, අපේ පළාත්වල වැඩි දෙනෙක් ජීවත් වන්නේ ගොවි කර්මාන්ත යෙනුයි. ඒ නිසා මේ වැය ශීර්ෂය සම්බන්ධයෙන් වචන කීපයක් කළ යුතු මයි. මට පළමුවෙන්ම සංවේගය පළ කරන්න සිදු වී තිබෙනවා, ගොවිකම් ඇමතිතුමා පිට වගකීම් සහ වැඩ රාශියක් පටවා තිබීම ගැන. මම හිතනවා එතුමා පිට දෙපාර්තමේන්තු 40 ක් පමණ තිබෙනවාය කියා. [බාධා කිරීමක්] එතුමා දන්නෙත් නැහැ, කොයි තරම් දෙපාර්තමේන්තු තිබෙනවාද කියා. මිනිපෙ මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ඩබ්ලිව්. තෙන්නකෝන් මයා.) කියනවා, 29 ක් ය කියා. දැන් එතුමාට මුදල් ඇමතිකමත් බාර දීල. අපේ පළාතෙ කෙනෙකු කී කළාවක් මට මතක් වුණා. මුදල් නැති නම් මුදල් ඇමති කෙනෙක් මොනවාටදැයි ඔහු ඇහුවා. ඒ කෙසේ වෙතත්, ගොවි කර්මාන්තයට පමණක් ඇමතිවරයකු පත් කළ යුතුයයි මම අදහස් කරනවා. ඒ වැඩේ ඒ තරම් වගකිය යුතු එකක්.

ගොවි කර්මාන්තය සඳහා විශාල මුදලක් වැය කරනවා. රුපියල් 4,68,00,000 ක් වැය කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා, ලබන අවුරුද්දේ. මේ කෝටි හතරහමාරකටත් වැඩි මුදල යෙදවීමෙන් මොන ප්‍රයෝජනද මහජනයාට ලැබෙන්නේ? අපේ පළාත්වල

සුළු වාරිමාර්ග කටයුතුවත් කෙරෙන්නේ නැහැ. ලොකු වාරිමාර්ග කටයුතුවලට පමණයි, මුදල් වියදම් කරන්නේ. මගේ දැනුමෙ හැටියට නම් ගොවි කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කිසිම වැඩක් සිද්ධ වෙනවාය කියන්න බැහැ. නිලධාරීන්ගේ දෝෂයක් නිසාද, එහෙම නැත්නම් පළාතේ මන්ත්‍රීවරයාගේ දෝෂයක් නිසාද එහෙම වෙන්නේ කියන එක ගැනත් මට දැනුමක් නැහැ. මට තේරෙන හැටියට නම් මේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ගොවියන්ට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැති තරමයි. විශාල මුදලක් වියදම් වුණත් ලැබෙන ප්‍රයෝජනයක් නැති නිසා මේක එහෙම පිටින්ම වසා දමා ඒ මුදල බෙදා දෙනවා නම් රුපියල් කෝටි හතරකටත් වැඩියෙන් නාස්ති කරනවාට වඩා හොඳයි. එතකොට එක්කෙනාට රුපියල් හතරක් වත් ලැබේවි. ඒ මුදල පින් පඩියක් හැටියට හිතාගෙන ගෙව්වත් කමක් නැහැ. ඒ මුදලින් සතියේ හාල් ටිකවත් ගත්තට පුළුවන් වෙයි.

ගොවියන් ගැනත් ගොවි කර්මාන්තය ගැනත් නොයෙක් අදහස් මේ ගරු සභාවේ දී ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙක් අදහස් ප්‍රකාශ කළා. මගේ ජීවිතයේ මුල් හරියේ අවුරුදු 15 ක් පමණ ගොවි ජීවිතය සම්බන්ධයෙන් මා ගත කර තිබෙනවා. අව්ව වැස්ස, ලෙඩ දුක්, අඩුපාඩු ආදිය ගැන නොබලා, මඩ තිබෙනවාය කියා සලකන්නේ නැතුව, අප්‍රමාණ දුක් විඳින ගොවියන් වෙත අනුකම්පා කරන ලෙස ඒ කාලෙ හිටත් මම කියනවා. ඒ අය කරන වැඩ ගැන කල්පනා කළොත්, වැඩ කරන එක දවසකට වැටුප් හැටියට සලකා බැලුවොත්, ලැබෙන ආදායම අනුව නම් එක දවසකට ගත 15 ක් 20 ක් වැටෙන්නෙත් නැති තරමයි. ඒ විධියටයි ඒ කාලෙ තිබුණේ. අලුත් නීතිරීතිවලින් ඒ අයට යම් සහනයක් ලැබෙනවා නම් ඒ ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා.

ගොවියන් හැටියට සලකනු ලබන විශාල පිරිසක් අපේ පළාතේ ඉන්නවා. ඕනෑම ආකෘති පත්‍රයක් පුරවන විට රක්ෂාව මොකක්ද කියන කොටසේ ඒ අය ලියන්නේ ගොවිතැන කියලයි. එහෙම වුණාට ඒ හැම දෙනාම ගොවිතැනේ යෙදී සිටින්නේ නැහැ. ගම්බද බොහෝ දෙනෙක් ඉඩම් හිමියන් නැත්නම් කුඹුරු හිමියන්

මේ අයගෙන් සමහරු අදේට දෙනව. මෙතන වැඩ දෙනෙක් ඉන්නෙ කුඹුරු හිමියෝ. මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ සියයට අනූ දෙකක් ඉන්නෙ අක්කර එක හමාරට වැඩිය නැති අයයි. ඊට අඩුයි. මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයෙන් පැමිණි මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක් මෙහි සිටිනවා. අපේ මේ තෙන්න කෝන් මන්ත්‍රීතුමාටවත් තියෙනවද මන් ද. [බාධා කිරීමක්.] ඒත් නැ. මා දන්න තරමින් අක්කර දහයක් කුඹුරු තියන අය නැ. හම්බන්තොට සියයට දහ තුනක් ඉන්නවලු. මඩකලපුවෙ සියයට එකොළහයි ලු. අපේ පළාතෙ, මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ සියයට අනූ දෙකක්ම ඉන්නෙ අක්කර එක හමාරෙන් පල්ලෙහා අය. ගරු සභාපතිතුමා දන්නවා ඇතිනෙ තමුන්නාන්සෙගෙ ගම් පොළ පළාතෙ තිබෙන තත්ත්වය ගැන.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

මාලිගාවට අයිති ඉඩම් මේ ගනයට වැටෙන්නේ නැ. ඒව පුද්ගලික ඉඩම්හැටියට ගන්න බැ. ඒ පල්ලිහකින් හම්බ වෙන ඒ ප්‍රමාණය කොච්චරද? වෙනත් රටවල නම් වැඩිය ලැබෙනව ඇති. අවුරුද්දකට බ්‍රසල් විසි හතක් විතර ලැබෙනව. එක වාරෙකට බ්‍රසල් දහ තුනක් ලැබුණ නම් අදේට හම්බ වෙන්නෙ දහ තුනෙන් බාගයයි. ඕකට තේද ජනසතු කරල තට්ටු කරල දුම්මෙ.

අ. හා. 3

හතක් හම්බ වෙන අයගෙන් බ්‍රසල් දෙකක් අහකට ගන්න එකේ යුතුකමක් තියෙනවද? සියාතුගෙන් හොරකම් කරල ජේම්ස්ට දුන්න වාගෙ වැඩක් මේක. මා කියන්නෙ, ජේම්ස්ට දුන්න එකට වරදක් නොවෙයි. මා කියන්නෙ මුල් අයිතිකාරයාටත් සැහෙන වන්දියක්වත් දිය යුතුය කියන එකයි. අද ලංකාවෙ වී කුඹුරුවල වටිනාකම සියයට පණහකින් විතර බැහැල. ඒ තරමටම අස්වැන්න අඩු වෙලා. ආදායම නැ. බොහෝ ඇත්තෝ ඉන්නවා, ඒ කියන්නෙ වැන්දඹු ස්ත්‍රීන් පවා ඉන්නවා, තමන් ගෙ පවුල් එවැනි සුළු කුඹුරකින් ආරක්ෂා කරගන්න අය. එම නිසා මෙම කුඹුරු පනත ක්‍රියාවේ යෙදවීමේදී කල්පනා කර බලා සැහෙන විධියෙ වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්න ඕනැ. ඩඩ්ලි සේනානායක මහතා කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටින කාලයේදී, මේ පණත මුලින්ම ගෙනාවෙ. කුඹුරු හිමියන්ගේ කිව්වම කොයි තත්ත්වයක ඉන්න ඇත්තන්ද කියන එක ගැන කල්පනාව ඇතිව තිති ඇති කරන්නාය කියල මම එදාත් කිව්වා, සියයට අනුවක් කිව්වම ලක්ෂ ගණනක් වෙනවා. මේ කරුණු ගැන අපේ ගොවිකම් ඇමතිතුමා කල්පනා කරනවා ඇතැයි කියා මා විශ්වාස කරනවා.

මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ කුඹුරු වල තත්ත්වය අසතුටුදායකයි. නියගක් ආවාම ඒක සීමා රහිත කාලයක් පවතිනවා. ඒ වගේම වැස්සක් පටන් ගත් තාම හැමදා නියං ගසා ගෙන යන තරමට වහිනවා; ගංවතුර ඇති වෙනවා. මේ නිසා එහි කුඹුරු බොහොමයක් පාළුවට ගොස් පවතිනවා. මේ කුඹුරුවලට ආධාර දී නැවතත් එහි වී ගොවිතැන නගා සිටුවන ලෙස

මතක් කරන්ට කැමතියි. මෙය මතක් කරන්නේ ඉතාමත් වැදගත් කරුණක් වශයෙනුයි. ඒ ගැන දැනටත් යම් යම් කටයුතු කරනත් ඒවා ප්‍රමාණවත් නැහැ.

දැනට අවුරුදු හයකට හතකට පමණ පෙර මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ පවුල් සිය ගණන් ගොවිජනපදවලට පදිංචියට ගියා. නමුත් දැන් නම් එවැනි තත්ත්වයක් නැහැ. දැන් ඒ ප්‍රදේශයෙන් ගොවිජනපදවලට පවුල් කැඳවා ගන්නේ නැහැ. එසේ වී ඇත්තේ දැන් ගොවිජනපද නැති නිසාදැයි මා දන්නේ නැහැ. දැන් ගොවිජනපද ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන් නැති වී ගොස් තිබෙන නිසාදැයි මා දන්නේ නැහැ.

වලවේ, කැලණි ආදී ව්‍යාපාර ගැන අපත් සතුවත් බලාපොරොත්තු වෙනවා. නමුත් මා නම් ඉතාමත් ඕනෑකමින් බලාපොරොත්තු වූ කාරණයක් නම් මහවැලිගඟ ව්‍යාපාරයයි. දැන් ඒ ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන් තවත්වා දමා තිබෙනවාදැයි මා දන්නේ නැහැ. මේ තුන් අවුරුදු සැලැස්මට ඒක අඩංගු නැද්ද? දැන් ඒ පිළිබඳ තත්ත්වය මොකක්ද?

මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයට විදුලි බල යසපයා දීමේ ක්‍රමයක් 1955 දී තරම තුබුණා. වැලිගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ පිළිබඳ ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි කාලයේදී මහනුවර, කුණ්ඩසාලේ හරහා තෙල්දෙනියටත්, තෙල්දෙනියෙන් මඩවලට හා පොල්ගොල්ලටත් ආදී හැම තැනටම, වැදගත් ආයතන තිබෙන හැම තැනටම, විදුලි එළිය ලබා දීමට ක්‍රමයක් සකස් කර ගෙන ගියා. කුණ්ඩසාලේ විද්‍යා ස්ථාන කීපයක් තිබෙනවා. පොල්ගොල්ලෙන් ඒ විධියයි. සමුපකාර මහා විද්‍යාලය තිබෙන්නේ පොල්ගොල්ලෙයි. ඒ සෑම වැදගත් ස්ථානයක්ම වට කරමින් විදුලි බලය ලබා දීමට 1955 දී පමණ සකස් කර තුබුණු ක්‍රමය ක්‍රියාවේ යෙදී නැහැ. මේ ගැනත් ඇමතිතුමා කල්පනා කර බලනවා ඇතැයිද, මේ කරුණු සියල්ලටම පිළිතුරු ලැබේයයි බලාපොරොත්තු වෙමින්ද මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

සී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න මයා. (මහී
යංගන)
(திரு. சி. பி. ஜே. செனவிரத்ன—
மஹியங்கன)
(Mr. C. P. J. Seneviratne—Mahiyan-
gana)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඉතා වැදගත්
අමාත්‍යාංශයක වැය ශීඝ්‍රී යටතේ සාකච්ඡා
කෙරෙද්දී ඒ පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා මේ
ගරු සභාවේ සිටීම ගැන ප්‍රශංසා කළ යුතුයි.
ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය ලබා දෙන කාලයේදී
සිංහල දරුවන්ට, “රටක මව් දයා—ගොවි
කම වේය දනු ශ්‍රියා” යනුවෙන් කවි පද
දෙකක් කියා දෙනවා. විශේෂයෙන් කෘෂි
කර්මාන්තයෙන් ජීවත් වීමට බලාපො-
රොත්තු වන ජනකායක් සිටින අපේ රටේ
දැන් කෘෂිකර්මාන්තය පිළිබඳ දියුණුව
හීන වී තිබෙනවා නම් එසේ වී තිබෙන්නේ
මක් නිසාද, කෘෂිකාර්මික දියුණුවක් සලසා
ගැනීමට මොනවා කළ යුතුද ආදී කරුණු
ගැන සාකච්ඡා කිරීම මේ රටේ නියෝජිත
යන් වශයෙන් මෙහි පැමිණි සිටින අපට
අයත් වැදගත් කාරණයක්. විශේෂ
යෙන්ම ලංකාවේ ජාතික ආදායමෙන් සිය
යට 55 ක් ලැබෙන්නේ කෘෂිකර්මයෙනුයි.
ඒ වාගේම කම්කරු ජනතාවගෙන් සියයට
57 ක් යෙදී සිටින්නේ කෘෂිකර්මය දියුණු
කිරීම සඳහායි. නමුත් මේ රටට කෘෂිකර්ම
යෙන් ලැබෙන සියයට 55 මදි බව මේ රටේ
ජනතාවට අද ඔප්පු වී තිබෙනවා. එසේ
නම් ඒ ආදායම සියයට 55 කට වඩා වැඩි
කර ගන්නේ කෙසේද කියා බලන්න
ඕනෑ. රජයේ වර්තමාන කෙටි කාලීන
පොත අනුව අපට පේනවා විශේෂයෙන්
වාරි මාර්ග කටයුතු සඳහා නුදුරු අතීතයේදී
යම් කිසි මුදලක් වැය කළාද, ඒ මුදලෙන්
බලාපොරොත්තු වූ පරිදි ආදායමක් නොලැ-
බෙන බව. ඒ බව මේ පොතෙන්ම පිළිගෙන
තිබෙනවා. වර්ෂ 1956 සිට අද වන තුරු වර්ෂ
6 ක් තිස්සේ වාරි මාර්ග කටයුතු සඳහා විය-
දම් කළ මුදල්වලින් බලාපොරොත්තු වූ
පිළිවෙළේ ආදායමක් නොලැබුණාය කියා
තමුත්තාත්සේලාම පිළිගැනීම අපේ සත්-
ත්‍යයට කරුණක්.

සභාපතිතුමනි, වියළි කලාපයේ තිබෙන
යෝධ වාරි මාර්ග ව්‍යාපාර සහ ජනපද ක්‍රම
ගැන මා පළමුවෙන් කරුණු ස්වල්පයක්
ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා.
මේ 95 වන වැය ශීඝ්‍රී යටතේ අද

රු. 4,68,00,000 ක පමණ මුදලක් වියදම්
කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. පසු ගිය
වර්ෂයේ 6,37,00,000 ක මුදලක් වියදම් කර
තිබෙනවා. ඒ අනුව මේ වර්ෂයේ වියදම් කිරී-
මට බලාපොරොත්තු වන මුදල පසු ගිය වර්-
ෂයේ මුදලට වඩා 1,69,00,000කින් පමණ
අඩුයි. එයින් අපට පෙනෙන්නේ කෘෂිකර්-
මය දියුණු කෙරෙනවා වෙනුවට ක්‍රම
ක්‍රමයෙන් දුර්වල තත්ත්වයට යන
බවයි. කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමට
අදහස් කරනවා නම් මේ තරම් මුදලක් අඩු
කර තිබෙන්නේ මොන හේතුවක් නිසා
දැයි මට නම් වැටහෙන්නේ නැහැ. අඩු වශ-
යෙන් තමුත්තාත්සේ ඉදිරිපත් කර
තිබෙන කෙටි කාලීන සැලැස්ම අනුවත්
ක්‍රියා කරන්නේ කෙසේද කියා අපි දැන
ගන්න සතුටුයි. දැනට කරගෙන යනු ලබන
සංවර්ධන කටයුතු තමුත්තාත්සේලා කර
ගෙන යන්න බලාපොරොත්තු වෙනවාද?

තමුත්තාත්සේගේ ගොවි කර්මාන්ත
අමාත්‍යාංශය යටතේ දෙපාර්තමේන්තු
11 ක් තිබෙනවා. ඒ දෙපාර්තමේන්තු
11 ම ගෙන බලන විට ඒ වෙනුවෙන් පසු
ගිය වර්ෂයේ කළ වියදමට වඩා මේ වර්ෂයේ
වියදම රුපියල් 4,08,00,000කින් පමණ අඩු
බව පේනවා. එතකොට මොන දේවල්
අතින්ද මේ දුර්වල වීගෙන යන්නේ?
ගොවි තැන දියුණු තත්ත්වයකට ගෙන
ඒමට තමුත්තාත්සේලා අදහස් කරන්නේ
කෙසේද කියා අපි දැනගන්න කැම-
තියි. 1960 සිට අද වන තුරු පැවති අයවැය
විවාදවලදී, මේ ගොවිකම් අමාත්‍යාංශය ගැන
සාකච්ඡා වෙන අවස්ථාවේදී, අපි මෙය
බොහෝසෙයින් විවේචනය කර තිබෙනවා.
ගොවි කර්මාන්තය දියුණු කිරීමට අදාළ
වන දෙපාර්තමේන්තු 11 අතරෙන් මෙම
කොළඹ නගරයේ තබාගැනීමට වුවමනාම
කාර්යාංශ හැර අනෙක් සෑම එකක්ම
අවස්ථානුකූලව ගමේ ගොඩ පිටිසරට
ගෙන ගොස් ක්‍රියාවේ යෙදවීමට තමුත්-
තාත්සේලාගේ රජය මෙතෙක් දුරට කිසි
යම් සැලැස්මක් ඇති කර නැති නිසයි,
ගොවි කර්මාන්තය අද මෙවැනි තත්ත්වය
කට පත් වී තිබෙන්නේ. විශේෂයෙන්ම
ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවත්,
වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවත්, ගොවි ජන සේවා
දෙපාර්තමේන්තුවත්, ගොවි කර්මාන්ත
දෙපාර්තමේන්තුවත්, කෘෂිකර්ම දෙපාර්ත-
මේන්තුවත්, ඔය කියන දෙපාර්තමේන්තු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

සියල්ලක්ම අපේ රටේ ගොවිතැන දියුණු කිරීම සඳහා අදාළවන දෙපාර්තමේන්තුවයි. රට සංවර්ධනය කිරීමෙහිලා තමුන් තාත්සේලා කෙටි කාලීන සැලැස්මක් මෙන් අදහසක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එනම්, මින් ඉදිරියට මේ දෙපාර්තමේන්තුව අතර යම්කිසි සම්බන්ධතාවයක් ඇති කර ප්‍රාදේශීය ඒජන්ත වරුන්ගේ මූලිකත්වය යටතේ දෙපාර්තමේන්තුව නිලධාරීන්ගේ සාකච්ඡාවක් ඇති කර, යම්කිසි සැලැස්මක් ඇති කරන්නට යනවාය කියා. එය නියම අන්දමින් ක්‍රියාත්මක කරන්නට පුළුවන් නම් අප ඇත්තෙන්ම සතුටු වෙනවා. නමුත් මේ වැඩ පිළිවෙලට අවහිර වන කරුණු තමුන් තාත්සේට පෙන්වා දීම අපේ යුතුකමක් වශයෙන් මේ අවස්ථාවේදී මම සලකනවා.

අ. භා. 3.15

ගරු සභාපතිතුමනි, එදත් අදත් ඉදිරියටත් අප විරුද්ධයි, තමුන් තාත්සේලාගේ පවුල් පදිංචි කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියට. කල් ඇතුළු පවුල් පදිංචි කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය නිසා තමයි පසුගිය වර්ෂ හය තිස්සේම වාරිමාර්ග ව්‍යාපාරයේ කිසියම්ම දියුණුවක් ඇති වුණේ නැත්තේ. මේ රටේ පොදු ජනතාවගේ මුදල් රුපියල් කෝටි ගණනක් පස්වලට යට කර කාබාසිනියා කර දැමීමා හැරෙන්නට, වැය කළ මුදල් වලින් සංවර්ධනයක් වුණේ නැහැ. මක්නිසාද? මිනිසුන් පදිංචි කළා හැරෙන්නට ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කළේ නැති නිසයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, 1956 අවුරුද්දට පෙර එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආණ්ඩු කරන කාලයේදී යම් වාරිමාර්ග ව්‍යාපාරයක් පටන් ගත්තා නම් එසේ පටන් ගත්තා නම් එසේ පටන් ගත්තේ අවුරුදු තුනක් ගතවීමට පෙර සියළුම වැඩ කටයුතු නිමාවට පත් කරන අදහසිනුයි. උදාහරණයක් වශයෙන් කියනවා නම්—මා හොඳින්ම දන්නවා ඒ අවස්ථාවේදී අප හැම දෙනාම එකතුව එකට වැඩ කළ නිසා—බත්මැඩිල්ල ව්‍යාපාරය, මාපාකඩ වැව ව්‍යාපාරය, සොරබොර වැව ව්‍යාපාරය ඔය ආදී ව්‍යාපාර ආරම්භ කළේ අවුරුදු තුනක සැලැස්මක් යටතේයි. තුන් අවුරුදු කාලය අවසන්වීමේදී වාරිමාර්ග පහසුකම්, ගොවිජන වැසියන්ට පදිංචිවීම සඳහා ගෙවල්, පාසැල්, ජලය, අවශ්‍ය පාරවල් ආදී

සියළුම පහසුකම් අවුරුදු තුනක් ඇතුළතදී සපයා අවසානයේදී ගොවියන් ඒ පළාත් වල පදිංචි කළේ. එපමණක් නොවෙයි, එසේ පදිංචි කිරීමෙන් අනතුරුව මාස හයක් යනතුරු මාසයකට රුපියල් තිහ බැගින් ආධාර මුදලක් රජය මගින් දී ඔවුන්ගේ වගාවෙන් මුදලක් ලබාගන්නා තුරු ඒ අන්දමට කටයුතු කළා.

1956 අවුරුද්දෙන් පසුව ගොවි ජනපද වල පවුල් කලින් පදිංචි කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය තමුන් තාත්සේ අනුගමනය කළා. සමහර විට ඒ අවස්ථාවේදී එසේ කරන්නට ඇත්තේ හොඳ අදහසින් වෙන්ට පුළුවනි. නමුත් මේ කරුණු නිසා අද අපට ඔප්පුවී ගොස් තිබෙනවා, ඔවුනි ප්‍රතිපත්තියක් ඇති කළේ දේශපාලන වාසිය සඳහා බව. ඒ මක්නිසාද? තමුන් තාත්සේලාට එවිට පුළුවන් කම ලැබෙනවා, අප වන්දිකා වැව ව්‍යාපාරයේ පවුල් 500ක් පදිංචි කර තිබෙනවාය, බදුලුඔය ව්‍යාපාරයේ පවුල් 410ක් පදිංචි කර තිබෙනවාය, හුලංදාව ව්‍යාපාරයේ පවුල් 275ක් පදිංචි කර තිබෙනවාය, ඇටිමොල වැව ව්‍යාපාරයේ පවුල් 350 ක පදිංචි කර තිබෙනවාය, කවුඩුල්ල ව්‍යාපාරයේ පවුල් 960ක් පදිංචි කර තිබෙනවාය, ඔන්න ඔය ආදී වශයෙන් කියන්නට. මිනිසේ මන්ත්‍රිතුමා (ආර්. ඩබ්ලිව්. තෙන්නකෝන් මයා.) කියනවා, මිනිසේ ව්‍යාපාරයේ පවුල් 1,500ක් පදිංචි කළාය කියා. ගරු සභාපතිතුමනි, ඔය අන්දමට පත්‍රවල ප්‍රසිද්ධ කිරීමෙන් දේශපාලන වාසියක් බලාපොරොත්තුවෙන් අනුගමනය කළ ප්‍රතිපත්තියට පහර ගැසුවේ කවිද? පහර ගැසුවේ තමුන් තාත්සේ යටතේ තිබෙන වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවයි. තමුන් තාත්සේගේ කල්තියා පදිංචි කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියට මුවා වී වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව මහජනතාවගේ මුදල් කාබාසිනියා කර දැමීමා. දිනෙන් දිනම වර්ධනය වීම මත තමුන් තාත්සේ බලාපොරොත්තුවුණා. වාරිමාර්ග පහසුකම් ලැබිය කියා. නමුත් අන්තිමට මොකද වුණේ? ඔය මා විසින් නම් කළ ව්‍යාපාරවලට අද වනතුරු නිසි ලෙස වාරිමාර්ග පහසුකම් ලැබී නැහැ. බදුලුඔය ව්‍යාපාරය ගැන කල්පනා කර බලමු. පවුල් 410ක් ඉන්නවා; 1958 සිට අද වන තුරු වතුර කළලක්වත් නැ. 1958 දී ඔය පවුල් තෝරා ගත්තා අවස්ථාවේදී, එක පවුලක 5 දෙනෙක් හිටියා. අද, 1962 දී ඔය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[සෙනෙවිරත්න මයා.]

එක පවුලක 10 දෙනෙකුටත් වැඩිය ඉන්නවා. නමුත් මාස 2කට හෝ තුනකට පසුව රුපියල් 30ක පාරිතෝෂික මුදලක් ඒ අයට යැපෙන්නට දෙනවා. එයින් ඔය ගොවීන්ට යැපෙන්නට පුළුවන්ද, ගරු සභාපති තුමනි? පසුගිය හය වර්ෂයේදී තමුත් නාන්සේලාගේ රජය විසින් ඒ වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ මුදල් හරි පිළිවෙළට වියදම් කර, ඒවායේ නිසි අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන ගියා නම් ඇත්තෙන්ම ඔය ගොවීන් රුපියල් 30 නොවෙයි, සත යක්වත් බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ඔවුන් ස්වයංපෝෂිතයි. එපමණක් නොවෙයි, කල්පනා කර බලන්න, සභාපති තුමනි, 1956 ට පෙර නිසි ලෙස වාරිමාර්ග පහසුකම් තිබුණු ව්‍යාපාරයක් වන බත් මැඩිල්ල ව්‍යාපාරය වැනි ඒවාත්, ඒවායේ තරක අන්දමේ වාරිමාර්ග වැඩ පිළිවෙළ නිසා අද අඩපණ වී තිබෙනවා. විශේෂ යෙන් ගරු ඇමතිතුමාගේ දැන ගැනීම පිණිස එකක් කියන්නමි. 1961 කේ යලටත්, මේ වර්ෂයේ යලටත්, කුඹුරු අඟලක් වත් වැඩ කර ගත්ට මේ ගොවීන්ට පුළුවන්කම තිබුණේ නැහැ. ප්‍රධාන ඇලේ නියර ආරක්ෂා නොකළ නිසා ඉතාමත්ම දරුණු තත්ත්වයකට මුහුණපෑමට ගොවීන්ට සිදු වී තිබෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති.රු. ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුත් ගණන් ලේඛනය අනුව යල-මහ වැඩ කරනවාලු.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(ති.රු. සෙනෙවිරත්න)

(Mr. Seneviratne)

මා පසුගිය සතියේ බදුල්ලේ ඒජන්ත තුමාට ලියමනක් ලියා ඉල්ලා සිටියා, මේ බත්මැඩිල්ලේ ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළ ගැන සොයා බැලීමට පරීක්ෂණයක් ඕනෑය කියා. මේ අවස්ථාවේදී එයම ගරු ඇමති තුමාගෙනුත් ඉල්ලා සිටින්නට කැමතියි. අපි මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නේ ඇමති තුමා සමග තරගකට හෝ පුද්ගලික වෛර යකට නොවෙයි. අද රටේ තිබෙන අමාරුව අපි දන්නවා. ගොවීන් විදින දුක දන්නවා. අපේ ජාතික ධනය මේ රටේ සිටින කීප දෙනෙකුගේ අතට පමණක් යැමේ තත්ත්වයක් තිබෙනවා.

වය අපි දන්නවා. වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ හොඳ නිලධාරීන් ඉන්නවා. දේශප්‍රේමී, වැඩ කරන්නට පුළුවන්, හොඳ අදහස් තිබෙන අය ඉන්නවා. ඒ වගේම තරක අයත් ඉන්නවා. ඒ අය කවුරුන්ද කියා සොයා නොබලන්නේ ඇයි? 1960 සිට අද වනතුරු දස වරකටත් වඩා මේ ගරු සභාවේදී ඔය වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ දේවල් ගැන මා කියන්න ඇති. නුමුත් ඒ හැම දේකටම තමුත් නාන්සේ කන් දුන්නේ බිරි අලියාට විණා ගායනා කරන්නා වගේ. දැන් අන්තිම තත්ත්වයට ඇවිත් තිබෙනවා. ඉතාම කණගාටුදායක කරුණක්. අද තත්ත්වය කියන්නමි. බලන්න අද මහියංගනයේ උඩ කොටියාගේ වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ කටයුතු ගැන. මා ඉතාමත්ම සන්තෝෂයි. ඒ ප්‍රදේශයේ සිටින වාරිමාර්ග ඉංජිනේරුවරුන්ට මා ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ. ඉතාම ලක්ෂණ වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යනවා. ඒ පිළිවෙළට අනික් ප්‍රදේශවලත් වැඩ කරන්න බැරි ඇයි? මේ නිලධාරීන් ගෙන් එක පක්ෂයක් ඉන්නවා, මේ වැඩ කටයුතු හරි පිළිවෙළට ගෙනයන්නට මහ ජනයාට හෝ පළාතේ මන්ත්‍රීවරයාට සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන්නේ නැති නමුත් තවත් පක්ෂයක් ඉන්නවා, ඒ අය ඊට හාත්පසින්ම විරුද්ධයි. රටට ආදරයක් ඇති, දේශප්‍රේමී කොටසකුත් ඉන්නවා, හොඳින් වැඩ කරන්නට පුළුවන්. එහෙම නම් ආණ්ඩුව මුදල් පරිහානියකට මුහුණ පා සිටින මේ අවස්ථාවේදී අර නිලධාරීන්ට විරුද්ධව දැඩි පියවරක් ගන්නයි, තමුත් නාන්සේට තිබෙන්නේ. ඒ උදවිය අපි දන්නවා. බත්මැඩිල්ල ව්‍යාපාරයේ මේ අවුරුද්දේත් ගිය අවුරුද්දේත් යල් කන්නය වැඩ කරන්න බැරි වූ නිසා වූ පාඩුම මම කියන්නමි. ගිය අවුරුද්දේත් මේ අවුරුද්දේත් අක්කර 1,000 ක් පමණ වැඩ කරන්න බැරි වුණා. එක අක්කරයකින් වී බුසල් 40 ක් පමණ ගන්නවා. අක්කරයකට වී බුසල් 2 ක් වැපිරිය හැකියි එතකොට අක්කරයකින් වී බුසල් 40 ක් එනවා. අක්කරයකින් වී බුසල් 40 ගණනේ අක්කර 1,000 න් වී බුසල් 40,000 ක් එක කන්නයකදී නැති වී ගියා. දෙකන්නයට වී බුසල් 80,000 යි. වී බුසල් 80,000 නැති වීමෙන් රුපියල් 9,60,000 ක මේ රටේ ජාතික ධනයක් නැති වුණා. ඒ රුපියල්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

9,60,000 කැව මිනිසා සොයා බලා ඔහුට අවිච්ඡි කරන්ට ඕනෑ. එමෙන්ම මා තමුන් නාන්සේට ප්‍රශංසා කරන්ට කැමතියි, මා ඉදිරිපත් කළ අදහසක් ගැන ක්‍රියා කිරීම ගැන. 1960 දී මා ඉදිරිපත් කළ අදහසක් අනුව 1961 දී සොරබොර වැවේ පිටවන ඉස්සීමට කරුණු සොයා බලන්ට වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ මානක පිරිසක් යැව්ව. අන්තිමේදී එයින් ඇති වූ තත්ත්වය කුමක්ද? රුපියල් 2,000 ක වියදමකින් පිටවන උස්සන්ට පුළුවන් බව තීරණය වී තිබෙනවා. ඒ රුපියල් 2,000 න් අපට ලැබෙන ප්‍රතිඵලය මොකක්ද? වතුර අක්කර අඩි 2,000 ක් ලැබෙනවා. එක කුඹුරු අක්කරයකට වතුර අඩි 4 ගණනේ දැමීමත් අපට කුඹුරු අක්කර 500 ක ගොවිතැන් කරන්ට පුළුවන්කම ලැබෙනවා. ඒ අනුව අක්කරයකට වියදම් වෙන්නේ රුපියල් 4 යි. එවැනි දේවලට අපේ ප්‍රශංසාව හා ආශීර්වාදය තමුන්නාන්සෙලාට ලැබෙනවා.

තමුන්නාන්සෙලාගේ රජය ගෙන යන මේ වැඩ පිළිවෙළ නිසා මේ රට මුහුණ පා තිබෙන මුදල් පරිහාණිය අනුව යෝධ වාරි මාර්ග ආරම්භ නොකරන බව තමුන්නාන්සෙලා කියනවා. තමුන්නාන්සෙලාගේ කෙටි කාලීන සැලැස්මෙන් කියා තිබෙනවා, ලබන වර්ෂයේදීත් නුදුරු අනාගතයේදීත් යෝධ වාරිමාර්ග කටයුතු අළුතෙන් පටන් ගන්නේ නැත කියා. මේ රටට ආදරයක් ඇති පුද්ගලයෙක් හැටියට මම සුළු වශයෙන් වත් ඊට එකඟ වන්නේ නැහැ, මා සම්පූර්ණයෙන්ම ඊට විරුද්ධයි. එහෙත් මගේ විරුද්ධ වීමෙන් වැඩක් නැහැ. තමුන්නාන්සෙලා ගෙන යන්නේ ඒ වැඩ පිළිවෙළයි.

අද මහියංගන ප්‍රදේශයේ ලොකු ගල් ඔයෙන් මහවැලි ගඟට ගලා යන වතුරත්, උමා ඔයෙන් මහවැලි ගඟට ගලා යන වතුරත්, දියබාන ඔයෙන් මහවැලි ගඟට ගලා යන වතුරත් නවත්වාගන්ට සැලැස්මවල් හදා ඉවරයි. තමුන් මුදල් නැති නිසා ඒ වැඩ පටන් ගන්ට බැහැ. හොඳයි, එහෙම නම් තමුන්නාන්සෙලා සුළු වාරිමාර්ග දියුණු කිරීමට උදව් දෙනවාද? තමුන්නාන්සෙලා ඔළුව නම් වනනවා. ඔළුව වැනීම ගැන මම බොහොම සන්තෝෂයි. පසුගිය වර්ෂයේ ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව මගින් උඟවේ ආසන අටකට රුපියල් 20,000

බැගින් මුදල් ලැබුණා. මා දැන් කරුණු පෙන්වා දෙන්නම්. මහියංගන ආසනයට රුපියල් 20,000 ක් දී බදුල්ල ආසනයටත් රුපියල් 20,000 ක් දීම විචිළිවක්. එතැනින් පෙනී යන්නේ ඒකත් දේශපාලන වාසියක් සඳහා කරන දෙයක් විනා අවංකව මේ රටේ කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමේ අදහසින් කරන දෙයක් නොවන බවයි. බදුල්ලේ තිබෙන වාරිමාර්ග මොනවාද, මහියංගනයේ තිබෙන වාරිමාර්ග මොනවාද ඒ ආසනවල වාරිමාර්ග අතර ඇති පරතරය විශාලයි. මුළු උඟව පළාතේ ඇති ආසන 10 න්ම මහියංගනය, බිබිලේ, මොණරාගල කියන ආසන තුනෙන් තමයි, මුළු උඟව සවයංපෝෂිත කරන්ට පුළුවන්. මේ රටේ කෘෂිකර්මය දියුණු කරන්ට අවංකවම අදහස් කරනවා නම්, ඒ ආසනවලට හැකි තරම් සුළු වාරිමාර්ග දියුණු කරන්ට මුදල් දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. රුපියල් 20,000 ක් බදුල්ලට අවුරුදු 10 කට ඇති. සෑම ආසනයකම සුළු වාරිමාර්ග දියුණු කරන්ට රුපියල් 20,000 බැගින් දීමෙන් වැඩක් නැහැ. සුළු මුදලකින් ඒ වගේ දස ගුණයක් සියක් ගුණයක් කෘෂිකර්මය දියුණු කළ හැකි ස්ථාන මහියංගනය, බිබිලේ, මොණරාගල, වැනි ආසනවල තිබෙන බව මා ඔප්පු කරන්නම්.

සභාපතිතුමනි, බිත්තෑන්න කෝරළයේ පමණක් සුළු වාරි මාර්ග ක්‍රම 24ක් තිබෙනවා. ඒවා පිළිබඳ සටහනක් මා හදවාගෙන තිබෙනවා. මේ 24ට වියදම් වෙන්නේ රුපියල් 1,32,000 යි. ඒ සුළු වාරිමාර්ග ක්‍රම 24 ඇතුළත අක්කර 795ක් අස්වද්දන්ට පුළුවනි. අස්වද්දන්න ඒ අනුව වියදම් වෙන්නේ අක්කරයකට රුපියල් 200 කට කිට්ටු ගණනකුයි. මෙය ප්‍රමුඛ ලැයිස්තු වලත් ඇතුළත් වී තිබෙන තමුන් ආණ්ඩු වට මුදල් නැහැ. බලන්න සභාපතිතුමනි, රුපියල් 18,000 ක් 20,000 ක් විතර වියදම් කරනවා, කොලනි ව්‍යාපාරයක අක්කර පහක ඉඩමක ගෙයක් සාදා දෙන්න. බොහොම හොඳයි, පුළුවන් නම්. ඉදිරියට එය කරන්ට බැරි බව අපට පෙනී යනවා. යෝධ වාරිමාර්ග ව්‍යාපාරයක අක්කරයක් සාදන්න රුපියල් 4,000ක් වියදම් වෙනවා. රුපියල් සියයකින් අපට මේක කරන්නට පුළුවන් නම් ඇයි මෙයින් නිසි ප්‍රතිඵලය රජය නොගන්නේ කියන ප්‍රශ්නයයි, අපි අහන්නේ. මේ අවස්ථාවේදී රජයට මුදල්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[සෙනෙට්‍රින් මයා.]

තැනි බව අපි පිළිගන්නවා. රජයේ ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද කියා අපි දන්නවා. අපට ඊට විරුද්ධව යන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. එහෙම නම් මේ මුහුණ පා තිබෙන තත්ත්වය අනුව රට බේරා ගැනීම සඳහා සුළු වාරි මාර්ග ක්‍රම දියුණු කිරීමටත් පියවරක් ගන්නට ඕනැ.

අ. හා. 3.30

ගරු සභාපතිතුමනි, වාරිමාගී දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඇතැම් ව්‍යාපාරවල ජනපද වාසීන්ට දෙන කොන්ත්‍රාත් පිළිබඳව වචන ස්වල්පයක් කියන්නට ඕනැ. ජනපද වාසීන්ට ඔවුන්ගේම සංවර්ධන වැඩවල යෙදී යම්කිසි ආදායමක් ලබා ගැනීමට අවස්ථාව දීම ඉතාමත්ම කාලෝචිත බව, එය ඉතා උසස් පියවරක් බව මම සතුටින් පිළිගන්නවා. නමුත් අද වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවත් සමග ඒ ජනපද වාසීන්ට ඒ කටයුත්ත හරියාකාර කරගෙන යන්නට බැහැ. කට්ටියකට 25 ක්, 30 ක් එකතු කර ඒ නායකයාට භාර දෙනවා, මෙන්න, පළමු වැනි දම්වැලේ ඉඳලා දහ වැනි දම්වැලට උඹ පස් කපන්නට ඕනැ. මේක කළාම උඹට හම්බ වෙන්නේ රුපියල් 5,000 යි කියා. නමුත් ඒ පළමු වැනි දම්වැලේ සිට දහවැනි දම්වැලට පස් සත අඩි කියක් තිබෙනවාද කියා කිසිම දවසක කියන්නෙ නැහැ. ඇයි අර සුළු නිලධාරීන්ට කියන්නට බැරි, මෙන්න මේකයි, නුඹලාට පස් කපන්නට තිබෙන සැලැස්ම, මේ ඇල අහවල් තැනට කපලා ඉවර වුණාම පස් සත අඩි 500 ක් කැපෙනවා, පස් සත අඩි සියයට රුපියල් 6 ගණනේ උඹලාට ලැබෙන මුදල මෙව්වරයි කියා? එහෙම කිව්වොත් අර ගොවීන්ට යම් කිසි සැලැස්මක් අනුව වැඩ කරගෙන යම් කිසි ආදායමක් බලාපොරොත්තු වන්නට පුළුවන්. නමුත් අද ගොවියාට වන්නේ මොකක්ද? අර ක්‍රමය කියා දෙන්නෙ තැනි නිසා ගොවියා ගිහින් අර ඇල කපනවා. කපලා ඉවර වෙලා ගණන් බැලුවම, උදේ සිට රෑ වන තෙක් පස් කපලත් දවසකට ඔහුට ලැබිලා තියෙන්නේ ශත 35 යි, තැත්නම් 40 යි. එක තැනක නොවෙයි, හැම තැනම තියෙන්නේ ඔය තත්ත්වයයි. ඒ නිසා වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව ගෙන යන මේ ප්‍රතිපත්තිය ගැන අපේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. මේවා වන්නේ වාරිමාර්ග

දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධාන නිලධාරීන් ගෙන්වත්, අර ඉංජිනේරු මහත්වරුන් ගෙන්වත් නොවෙයි. උඩ සිට පහළටම දූෂණ ක්‍රමය තිබෙන නිසා යම් යම් සුළු නිලධාරීන්ගෙන් මේවා සිදු වන්නෙ. මේවා හරි ගැස්වීමට අපි අවංකව උත්සාහ කරනවා. නමුත් අපට කිසිම සහයෝගයක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. මොකක්ද, මේ සහයෝගය ලැබෙන්නෙ තැනි කාරණය? පසුගිය දැවුරුද්ද තුළ ඔය ප්‍රදේශවල තිබෙන ඔය දූෂණ තැනි කර රටේ ගොවි ජනතාවගේත්, කම්කරු ජනතාවගේත් සහයෝගය දිනාගෙන ඔය වැඩ ටික කිරීමට ගරු ඇමතිතුමා ගත්තේ මොන පියවරක්ද කියා මම අහනවා. තමුත්තාත්සේ අපගේ ආසනයකට ආවෙ නැහැ; අප සමග සාකච්ඡාවක් කළේ නැහැ; අපේ අඩුපාඩුකම් මොනවාද, මේවායේ තියෙන වැරදි මොනවාද, මේ වැරදි හරිගස්සන්නට යෝජනා කරන පියවරවල් මොනවාද කියා අපෙන් ඇහුවෙ නැහැ. එහෙම ඇහුවා නම් ඔවා නවත්වන්නට අපි සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙනවා. නමුත් අද දකුණත කරන දේ වමත දන්නේ තැනි තත්ත්වයකුයි තියෙන්නේ. ඒ නිසා දූෂණය වැඩි වී, ගොවියාගේ නිදහස හීන වී ගොස් අදත් ඔහු නොදියුණු තත්ත්වයක ඉන්නවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව ගැන බලමු. අද තමුත්තාත්සේගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන දෙපාර්තමේන්තුවලින් වැදගත් වැඩ කොටසක් කෙරෙන්නේ ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පමණයි. සැම වර්ෂයක් තුළම ඔවුන්ගේ සැලැස්ම නියම කාල සීමාව තුළදී සම්පූර්ණ කර අවසාන කරනවා. ඒ අතර වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ සැලැස්ම අවුරුදු 4 ක් 5 ක් යල් පැනලා. ඒ වුණත් ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අද පාඩු බව තමුත්තාත්සේගේ කෙටි කාලීන සැලැස්මෙන් තමුත්තාත්සේ පිළිගෙන තිබෙනවා. අපිත් ඒක පිළි ගන්නවා. මොකක්ද මේකට හේතුව? විශේෂයෙන් වියළි කලාපයේ, දොළොස් මාසයෙන් අට මාසයක් පමණයි, වැඩ කරන්නට පුළුවන්. ඒ කාල සීමාවේදී අවශ්‍ය බඩු බාහිරාදිය ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඒක එක කරුණක් අනික් කරුණ, කාල ප්‍රදේශ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

වලට යන්නට පාරක් තැනිකමයි. වර්ෂාව තිබෙන භාර, පස් මාසය තිස්සේ ලොරි ධාවනය කරන්නට බැහැ, පාරවල් තරක තිසා. පාරවල්වල ලොරි ධාවනය කරන්න බැරි තිසා මොකද වන්නේ? ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ කමිකරුවන්ට වමි කාලයේදී නිකම් සිටීමටයි සිදුවන්නේ. වමි කාලයේදී කමිකරුවන්ට වුවමනා බඩු භාණ්ඩ සහ අවි ආයුධ ඒ ප්‍රදේශවලට යවන්න බැරි වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම වමි කාලයේදී ඒ සංවර්ධන ප්‍රදේශවල කිසිම වැඩක් කෙරෙන්නේ නැහැ. එහෙත් දිනපතා කමිකරුවන්ට “ස්ටැන්ඩ් බයි චේප්ස්” ගෙවන්න ඕනැ. කමිකරුවන්ට ගෙවන පඩි මුදලින් සියයට විසි පහක් නිකරුණේ ගෙවන මුදලක්. අපි දන්නවා, කමිකරුවන්ට රජයෙන් රක්ෂාව සපයන්න ඕනැ. ඒක රජයේ යතුකමක්. එහෙත් මේ වැඩ පිළිවෙලවල් නිසා තමයි අද රට මෙවැනි තත්ත්වයකට මුහුණ පා සිටින්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒක කමිකරුවන්ගේ වරද නොවෙයි. තමුන්නාන් සේගේ සැලැස්මේ වරදයි. සංවර්ධන ව්‍යාපාරවලට ස්ථිර පාරවල් ඇති කළහොත්, ඒ සංවර්ධන වැඩ කරන කාලසීමාවට පමණක් නොව ඊට පසුව ඒ සංවර්ධන ව්‍යාපාර අවසන් වූ පසු, ඒවායේ පදිංචි වන ජනයාටත් පොදුවේ මුද්‍ර රටටත් ඒ පාරවල් ප්‍රයෝජන වත් වෙනවා. එහෙත් ඒ ගැන බලන්නේ නැහැ. තරක පාරවල් නිසා අබලන් වූ සොරබොර ව්‍යාපාරයේ ලොරි අලුත්වැඩියා කිරීමට මසකට රුපියල් විසිදාහක් වැය කළ බව මම දන්නවා. එහෙත් දුර දිග බලා කල් පතා කර සැතපුම් දෙකක ස්ථිර පාරක් තැනුවා නම් මාසයක් පාසා රුපියල් විසිදාහ බැගින් වියදම් කරන්න සිදුවෙනවාද? තමුන්නාන්සේ කල්පතා කරන්නේ ඒ වෙලාවට යන වියදම ගැන පමණයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. ඇමතිතුමා මේ කාරණය වරක් පිළිගත්තේ නැහැ. එහෙත් මේ වරවත් මෙය පිළිගන්නා මෙන් මම ඉතා බැහැ පත්ව ඉල්ලා සිටිනවා. තමුන්නාන්සේ කියනවා, ගොවි ජනපද ව්‍යාපාරවලින් කෝටි ගණනක් රජයට ණය තිබෙනවාය කියා. ඒක ඇත්ත. එහෙත් අපි අවංකව කල්පතා කර බලමු, මේ ණයගැතිභාවය

ඇති වුණේ කොහොමද කියා. මෙසේ විමට කරුණු තුනක් තිබෙනවා. එකක් නම්, වමි 1956 දී සහ ඉන්පසු කාලයේදී පළාත් ඒජන්තවරු ඉඩම් කොමසාරිස්වරුන්ගේ මාගියෙන් ගොවීන්ගෙන් බද්දක් ඉල්ලා සිටියා. එහෙත් ගොවීන් ඊට විරුද්ධව නැගී සිටියා. ඒ අවස්ථාවේදී තමුන්නාන්සේත් ඉදිරිපත් වී ගොවීන්ට කීවා, මේ මුදල ගෙවන්න එපාය කියා. මෙය ප්‍රදේශයක් ගානේ පැතිර ගියා. ඔහොම අවුරුදු දෙකක් තුනක් යනවිට, මුදල් ඇමති වරයා ඉඩම් කොමසාරිස්වරයා සමග මේ ගැන සාකච්ඡා කළා. ඒ අවස්ථාවේදී මේ මුදල් වහාම අය කළ යුතුය කියා තීරණය කළා. අවුරුදු දෙකේ තුනේ බදු මුදල් එක වර අය කරන්න සිදු වුණා. ඒක එකක්. අනෙක් කාරණය, වමි 1957 දී වියලි කලාපයේ දරුණු නියඟක් ඇති වුණා. ඒ නියඟ නිසා ගොවීන්ගේ අක්කර දහස් ගණනක ඉඩම් පාලු වී ගියා. ඊළඟට වමි 1958 දී ඇති වූ මහා ගංවතුර නිසා ගොවීන් සතුව තිබුණු සියලුම ඉඩම් සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වී ගියා. මේ කරුණු නිසා දුප්පත් ගොවියාට එදා මුහුණ පාන්නට වූ අමාරුවෙන් තවමත් එතෙර වන්න බැරිව සිටිනවා. දිනෙන් දින මේ ගොවීන් මුදලාලිලාට, කළුකඩකාරයාට ණයගැති වෙනවා.

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. ජී. ජී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

නියඟ, ගංවතුර ආදිය නිසා අමාරුවූ අවුරුදුවලට බද්දක් ගන්නේ නැහැ. ඒ අවුරුදුවලට නියමිත බද්ද අස් කරනවා.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(කිරු. සෙනෙවිරත්න)

(Mr. Seneviratne)

මම බොහොම සන්තෝෂයි ඒ කාරණය දැනගන්නට ලැබීම ගැන.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අස් කරන්න යනවා. අස් කළේ නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

දිස්ත්‍රික්ක කීපයක්ම ඒ අමාරු අවුරුදු වල බද්දෙන් නිදහස් කරන්න යනවා.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

එහෙත් මහියංගනය, හිඟුරක්ගොඩ ආදී පෙදෙස්වල අවුරුදු දෙකේ තුනේ හිඟ මුදල් ගොවීන්ගෙන් ඉල්ලුවා.

ඒජන්තතුමා මොකක්ද කළේ? ගොයම් කපන්න දෙන්න බැරිය කියා පොලීසිය එව්වා. මේ පිළිබඳව මට විශාල සටනක් ගෙනයන්න සිදු වුණා. පොලීසියට වැඩෙන් එහා පැත්තට යන්නයයි මම කීව්වා. ඒ සමඟම මම එවකට සිටි ඒජන්තතුමාට ලියුමක් යැව්වා, 1961 ට පෙර 1959 ත් 1960 ත් බදු ගෙවන්නයයි ගොවීන්ට යවන ලද ලියුම්වල කොපියක් මට එවන්නය කියා. නමුත් තවමත් මට කොපියක් ලැබුණේ නැහැ. එයින් පෙනෙනවා, ඒ වර්ෂවල බදු ගෙවන්න නොකියා වර්ෂ තුනකම ඒවා එකතු කොට එක වර ඉල්ලූ බව. ගරු ඇමතිතුමා මේවා ගැන සොයා බලන්න ඕන.

බත්මැඩිල්ල, සොරබොර වැව, ආදී ව්‍යාපාරවල ගොවීන් අද මුහුණ පා සිටින්නේ ඉතාමත් කනගාටුදායක තත්ත්වයකටයි. අපි කියන කරුණු ගැන ඇමතිතුමා සැලකිල්ල දැක්විය යුතුයි. ඒවාට ගරු කරන්නේ නැතිව මේ විධියට බදු ඉල්ලා ගොවීන් බිය ගන්වා ඔවුන්ගේ හරක බාන, ගෙදර දොරේ තිබෙන පුටුව නැතිනම් ආදි ආදී ඔහුට අයත් දේපල විකිණෙන තැනට වැඩ කළාම ගොවියාට තම වැඩ කටයුතු කරගෙන ජීවත් වන්න පුළුවන්ද? යළිට තබා මහටවත් ගොවි තැන් කරන්න බැරිව සිටින අවස්ථාවේ ඔහු රටට ණය වන තැනට කටයුතු යෙදු නොත් අපට අවංකවම බලාපොරොත්තු වන්න පුළුවන්ද? ගොවියා රටේ ආදායම වැඩි කිරීම පිණිස වැඩ කරාවිය කියා? එහෙම නම් අපි ගොවියාටත් තැනක් දෙමු.

උඩරට ප්‍රදේශවල ගොවි ජනපදවල කුඹුරු පණත ක්‍රියාවේ යෙදෙන්නේ නැහැ. අද ගොවි ජනපදවල රාජ්‍යය කරන්නේ කවුද? කොලනි නිලධාරි මහත්මයායි. ඔහු ගොවි ජනපද වැසියන් එක එක පුද්ගලයින් හැටියට ගෙන කටයුතු කරනවා. මෙය විශාල උවදුරක් වී තිබෙනවා. ඒ නිසා මෙන්න මේ විධියේ පියවරක් ගන්නා මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා. ගොවි ජනපද තුළ ගොවි සමිති ඇතිකොට ඒවා ලියාපදිංචි කොට ගොවි ජනපදවාසීන්ටත් ඒ සමිතිවල යම් කිසි අයිතිවාසිකමක් දෙමු. එවිට ඔවුන්ට ඇවිත් ඔවුන්ගේ පොදු ප්‍රශ්න ගැන එකට සාකච්ඡා කොට තම තමන්ගේ අඩුපාඩු කමිදු මග හරවා ගන්න පුළුවනි. එවැන් තක් නොමැති නිසයි, ඒ ගොවීන් ආශාව කින් උද්ගෝගයකින් යුතුව වැඩ කිරීමට පෙළඹෙන්නෙ නැත්තේ. දැන් ඒ ගොවි ජනපදවල ගොවීන්ට තැනක් ඇත්තේ නැහැ. කිරිවත්තගේ කුඹුර කැඩීගෙන ගිහින් නම් කිරිවත්ත ඒ බව ඒජන්ත තුමාට දන්වන්න ඕන, කොලනි නිලධාරියා මාර්ගයෙනුයි. ඒ නිසා මෙවැනි යම් කිසි සංවිධානයක් තිබෙනවා නම් ගොවියාටත් ලෙහෙසියි, අපටත් ලෙහෙසියි. වැඩන් හොදින් කෙරේවි. ගොවි සමිති ඇති කළ හොත් ඉන් ගොවියාට විශාල සහනයක් ඇති වන බව නිසැකයි.

කුඹුරුපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.) කීව්වා, එල්. ඩී. ඩී. කට්ටි කරුවන් අද මුහුණ පා සිටින තත්ත්වය පිළිබඳව. ඒ කරුණු මම සම්පූර්ණයෙන්ම අනුමත කරනවා. අපේ ප්‍රදේශවල එල්.ඩී.ඩී. කට්ටිකරුවන් ඉතා කරදර තත්ත්වයකට මුහුණ පා සිටිනවා. ඒ නිසා අපේ රටේ ගොවිතැන නඟා සිටුවීමට අපි අදහස් කරනවා නම්, ඒ සඳහා ගොවියාගේ සහාය බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්, අපි අවංක වම ගොවියාට තැනක් දෙමු. සමහර විට මම කියන දේට මේ සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් සිනහ වන්න පුළුවනි. අපි හරි විධියට නම් හොඳ ගොවියාට සම්මාන දිය යුතුයි. ඔවුන්ට කෝරළ සංගම් ආදියේ තැනක් දිය යුතුයි. ඇතැම් රැස්වීම්වලට හොඳ ගොවීන් කැඳවා ඔවුන්ගේ අදහස් හා උප දෙස් ලබා ගත යුතුයි. දැන් කෙරෙන්නේ මොකක්ද? නිලධාරීන් දෙතුන් දෙනෙක් ඇවිත් යනවා. සමහර විට ගණපුරණයවත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ඇත්තේ නැහැ. කොළඹ ව්‍යාපාරවලට “කල්ටිවේෂන් කොමිටි” ජලය දෙනවා. ඒජන්තතුමාත් වාරි මාර්ග ඉංජිනේරු වාත් එනවා. නිලධාරීන් ආවත් බොහෝ විට ගණපුරණයක් නැත කියා රැස්වීමක් වත් පවත්වන්නේ නැතුව යනවා. ගොවීන් ගේ අදහසුත් විමසන්න ඕනෑ. ඒ අය සමග සාකච්ඡා කරන්න ඕනෑ. එසේ කළායිත් පස්සෙ රජයේ අදහස දැමීමත් කමක් නැහැ. රජයේ තීරණය ඒකමතික වුවත් කමක් නැහැ. එහෙත් එය දෙන්න ඕනෑ කරන්නේ ගොවීන් එක්ක සාකච්ඡාවක් කිරීමෙන් පසුවයි. එයින් නිලධාරීන්ට අප හාසයක් වෙන්නේ නැහැ. පසුගිය සතියේ හාල් හුණ්ඩු දෙකක් කපන්නයි හැදුවේ. නියම විධියට වැඩ කරතොත් තමුත්තාත් සෙට අපි සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙනවා.

අ. හා. 3.45

කෙටි කාලීන සැලැස්මේ ඉඩම් කොමසාරිස්තුමා යෝජනා කර තිබෙනවා, ගොවි ජනපදවල ඉඩම් කට්ටියකට වියදම් කර තිබෙන මුදලින් සියයට 70 ක් අය කර ඉඩම් ගොවීන්ට අයිතිකර දෙන්න. එය වැදගත් කාරණයක්. ඊට අඩුවෙන් දුන්නත් මේ අවස්ථාවේ රජයට විශාල මුදලක් ලබා ගන්නට පුළුවනි. නමුත් මේ ගොවීන් ගේ ආදායම් තත්ත්වයට වැඩි ආදායම් ලැබෙන අයට මේවා මිල දී ගන්නට බැරි වන පිළිවෙලටත්, මෙම ඉඩම් මිට වඩා අඩු කොටස්වලට කැඩීමට බැරි වන පිළිවෙලටත් පණත් සංශෝධනයක් කර සියයට 75 මුදල එක වර ගෙවන්නට බැරි අයට පහසු ක්‍රමයකට ගෙවන්නට සකස් කරනවා නම් හොඳයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

කොටස් වශයෙන් ගන්නට තමයි අදහස් කරන්නේ.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

ඒක බොහොම හොඳ ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට මා පෞද්ගලිකව පිළිගන්නවා.

ගොඩ ඉඩම්වල තේ වගාව ගැනත් කියන්න ඕනෑ. මා නියෝජනය කරන මහි යංගන කොට්ඨාශයෙන් අඩකට එය අදාළ වෙනවා. උඟව ප්‍රදේශයට එය බොහොම හොඳ දෙයක්. ඉඩම් සංවර්ධන ක්‍රමය යටතේ අක්කර 2 බැගින් වැව්මට එයින් ඉඩ ලැබෙනවා. මේ සඳහා වුවමනා කරන තේ ඇට සැපයීමට කොන්ත්‍රාත්තුව දී තිබෙන්නේ කඩුගන්නාව පැත්තේ කෙනෙ කුටයි. කොන්ත්‍රාත්කාරයා කවුද කියන්න මම දන්නේ නැහැ. තේ ඇට වෙන් ගණනක් ලැබෙනවා. ඒවා සපයන්නේ කප් පාදු කළු, කොළ කඩාපු ගස්වලිනුයි. තේ ඇට ලබා ගැනීමටම වෙන් කරන ලද විශාල තේ වතු යායක් කඩුගන්නාවේ නැහැ. ඒ නිසා හොඳ තේ ඇට ලැබෙන්නේ නැහැ. බොහෝ විට ලැබෙන්නේ වෙනා තේ බව පෙනෙනවා. ගුරුතලාව වන්නෙන්, මහියං ගනේ රෝස්බරි වන්නෙන්, එවැනි වෙනත් තැන්වලත් තේ ඇට ලබා ගන්නට පුළුවන් තැන් තිබෙනවා. දැන් කෙරෙන විධියට ඉදිරියටත් වැඩ කරගෙන ගියොත් අනාගතයේදී මොන විධියේ තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්නට වෙයිද? මේක ජාතික අපරාධයක්. හොඳ තේ ඇට සපයන්නට පුළුවන් අය ඕනෑ තරම් ඉන්න බව මා දන්නවා. පහසු මිලට හොඳ තේ ඇට ලබා ගන්නට ඕනෑ. දැන් නම් ඉඩම් කොමසාරිස්වරයා කරන්නේ රුපියල් 300 බැගින් තේ ඇට ලබා ගෙන ඒවා දවස් ගණනක් පුස් කකා කොහේ හරි තබා ගෙන එවන එකයි. ඒ ඇටවලින් සියයට 50ක් පමණයි පැළ වෙන්නේ. රුපියල් 250 බැගින් වුණත් දෙන්නට බලාපොරොත්තු අය ඉන්නවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ටෙන්ඩර් ක්‍රමයටයි නේ ඇට ගන්නෙ.

We call for tenders.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

That is not the thing. Big estate owners will not respond to a call for tenders but they will, if you contact them directly or by other means, for instance through the Government Agent, be too happy to help you.

ඩබ්ලිව්. පී. ජී. ආරියදාස මයා.

(කර්මාන්ත, ස්වදේශ හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டப்ளியு. பி. ஜி. அரியதாசு—கைத் தொழில், உள்நாட்டு, கலாச்சார விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. W. P. G. Ariyadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries, Home and Cultural Affairs)

I quite agree.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

ඒ ඒ ප්‍රදේශයට සරිලන ඇට ඒ ඒ ප්‍රදේශයෙන් ලබාගන්න පුළුවනි. උච පළාතේ තේ වතුවලට කඩුගන්නාව පැත්තෙන් තේ ඇට ගෙන යන්න ඕනෑ නැහැ. උච පළාතට වුවමනා තේ ඇට උච පළාතෙන්ම හොයා ගන්න පුළුවනි. නමුත් අද කෙරෙන්නේ ඊට වෙනස් දෙයක්. මේ තත්ත්වය ගැන විශේෂයෙන් සලකා බැලිය යුතුයි. වැඩි මිලට තේ ඇට ගන්නවා. නමුත් ඒවා හොඳ තේ ඇට නොවෙයි. චීන හා වෙනත් වර්ගවල තේ පැලයි, ඒ තේ ඇටවලින් ලැබෙන්නෙ. නමුත් රුපියල් 250 බැගින් හොඳ තේ ඇට ගන්නට පුළුවනි. සමහර විට ඊටත් වඩා අඩුවෙන් ගන්නට පුළුවනි. ඒ නිසා එසේ ගැනීමෙන් ලාභයක් වෙනවා පමණක් නොව හොඳ තේ පැල ලබා ගන්නත් පුළුවනි. ඇමතිතුමා මේ තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර බලන්න.

ඊළඟට කැල දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්නට අදහස් කරනවා. ඉඩම් සංවර්ධනය සඳහා අවුරුද්දකට කැල අක්කර දහස් ගණනක් කැපෙනවා. කපන ලද කැලවල තිබෙන ලී ඉරවිම සඳහා 1956 දී මේ ගරු ඇමතිතුමා වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීම ගැන මා සන්නේෂ වෙනවා. කැලේ කැපුවාට පසු ලී එළියට අද්දවා ගත යුත්තේ අලින් ලවායි. නමුත් කොට හා මුල් තිබෙන කපන ලද කැලවට යන්නට අලින් බයයි. එම නිසා කැලව කපා ඉවර වුණාට පසු ලී පිටට අද්දවා ගැනීම බොහෝම අසීරුයි. අවුරුදු 13 ක් තිස්සේ මේ පිළිබඳව කටයුතු කර තිබෙන නිසා මා මේ කරුණු හොඳින් දන්නවා. කැලව කපන්නට පෙර වුවමනා කරන ලී අලින් ලවා කැලවෙන් පිටට අද්දවා ගත යුතුයි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

හොඳට දන්නෙ ලී කොන්නාත් කරන හින්ද වෙන්ට ඇති.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

නැ, කොන්නාත් කරල නොවෙයි.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා. (හක්මන)

(திரு. ராய் ராஜபக்சு—ஹக்மண)

(Mr. Roy Rajapakse—Hakmana)

එහෙම නම් හොරෙන් ඉරල වෙන්ට ඇති.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

එහෙමත් නැ. කැල දෙපාර්තමේන්තුව මගින් වට අඩි 5 ට වැඩි ගස් කැපීමේ ප්‍රතිපත්තියක් දැන් අනුගමනය කරනවා. වට අඩි 5 ට අඩු ගස් කපන්නේ ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව මගිනුයි. නමුත් ඒකත් සිදු වන්නේ සියයට 10 ක් තරමයි. මා විසින් අවුරුදු 12 ක් තිස්සේ පාලනය කරනු ලබන සේවා මුක්තයින්නේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

කම්කරු සමිතියක් තිබෙනවා. මේ වට 5 ට අඩු ලී ඉරිම සඳහාම අප පදවියේ ඇති මොල වැව ව්‍යාපාරයෙහි ලී මෝල් දෙකක් පිහිටුවා තිබෙනවා. අප ලී ඉරා දෙන්නේ ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවටයි. අප දෙන ලී සණ අඩියක් රුපියල් 4.50 ක් වෙනවා. නමුත් ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලී සණ අඩියක් ගන්නේ රුපියල් 8.50 ගණනේයි. කොලනි ගෙයකට ලී සණ අඩි 45 ක් වුවමනායි හිතමු. ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව ඒ ලී සණ අඩි 45 අපෙන් ගන්නවා නම්, කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ගන්නවාට වඩා රුපියල් 180 ක ලාභයක් ලැබෙනවා නේද? එතකොට එක කොලනි ගෙයකින් අණ්ඩුවට රුපියල් 180 ක ඉතිරියක් ඇති වෙනවා. එම නිසා සමුපකාර සමිතිවලට උදව් දීමක් වශයෙන් මේ විධියට සුළු ලී මෝල් ඇති කළහොත් බොහොම හොඳයි. අපේ ලී මෝලකට නම් රුපියල් 2,000 ක් පමණ වියදම් වී තිබෙනවා. අඩි 5 කට වැඩි වට ප්‍රමාණයක් නැති ගස්වලින් පිට ලැලි ඉතිරි වෙනවා වැඩියි. ඒ බව ඒ වෙළඳාම කරන අය දන්නවා ඇති. පිට ලැලි වැඩිපුර අපතේ නොයෑම සඳහා අප සමිතිය කරන්නේ හැකි පමණ අඟලේ ඊප්ප ඉරිමයි. දැන් දෙපාර්තමේන්තුවට ඒ තරම් ඊප්ප ප්‍රමාණයක් පාවිච්චි කළ නොහැකිව නැව් ගණනක් පිරවිය හැකි ඊප්ප ප්‍රමාණයක් අවි වට වෙලෙමින්, වැස්සට තෙමෙමින්, ඉතිරි වී තිබෙනවා. මේ රටේ පෞද්ගලික ලී මෝල් වලත් සමුපකාර ලී මෝල්වලත් රජයේ ලී මෝල්වලත් යන ආදී වශයෙන් වියලි කලාපයේ තිබෙන සෑම ලී මෝලකම වාගේ නැව් ගණන් තාස්ති වන ඊප්ප කරුණා කර කොළඹට ගෙන්වා පුද්ගලික වෙළෙන්දන්ටවත් විකුණන්න.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ලී මෝල්වල පිටපල මාස දෙක තුනකට සැරයක් වෙන්දේසියෙ දමනව. එහෙම නැති නම් ඒක කරන්න මා කැමතියි.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

වෙන්දේසි කරනව සුළු ප්‍රමාණයක්. අනික් පිටපල සුළු කර්මාන්ත සංයුක්ත මණ්ඩලයට යවනව. ඒක බොහොම හොඳ වැඩක්. මම කිව්වෙ පිටපල ගැන නොවෙයි, ඊප්ප ගැනයි. අඟලේ ඊප්ප නැව් ගණන් අපේ ලී මෝල්වලත් ආණ්ඩුවෙ ලී මෝල් වලත් තියෙනව. ඒව අපරාදෙ වෙලෙනව. කොළඹ කොස් ඊප්ප අඩියක් ශත 15යි. ඕකයි තත්ත්වය. අරෙහෙ ඊප්ප දිරාපත් වෙනව. මේවා සුළු කරුණු වගේ පෙනුණට ඉතා වැදගත් කරුණු.

වර්ෂ 1956 ට පසු කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව කනගාටුදායක වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන ගොස් තිබෙනව. ඒ ගැන වචන ස්වල්පයක් කියන්න කැමතියි. ගරු ඇමතිතුමා ඊට කරුණාකර සවන් දෙනවා ඇතැයි මා සිතනව. මා ලග ලිපියක් තිබෙනවා. මා දැන් එය කියවනවා.

පුත්තලම, අනුරාධපුරය, නිකවැරටිය, කරුණෑගල දඹුල්ල, මැල්සිරිපුර, නාලල පමණක් නොව මුළු ලංකාවේම ලී කඳන් සහ ඉරාපු ලී ද ගොඩ ගසා දිරා පත් වී තිබේ. ඝන අඩි ලක්ෂ 15 ක් පමණ කරුණෑගල කොට්ඨාශයේ පමණක් දිරාපත් වෙමින් තිබේ. ඉඩම් උප ඇමතිවරයාගෙ කොට්ඨාශයේ මහලක්වැව, පොල්වත්තේ, ඝන අඩි හය දහස් තිබේ. 1960 අප්‍රේල් 2 වන දා මේවා ගැන කොන්ත්‍රාත්කරුවන් සමග කැලෑ ආරක්ෂක ප්‍රධාන නිලධාරී තැන සාකච්ඡාවක් කළ නමුත් අද වනතුරු කිසිවක් කර නැත. 1956ත් පෙර මාස දෙකකට වරක් මෙවැනි ලී වෙන්දේසි කර රජයට විශාල මුදල් සම්භාරයක් ලබා ගෙන ඇත.

මා කියවූ ලිපිය අනුව ඔය කරුණෑගල ප්‍රදේශයේ පමණක් ඝන අඩි 15 ලක්ෂයක් තිබෙන බව පෙන්වා, තෙමී තෙමී වේලි වේලි. අඩියක් රුපියල ගානෙ වික්කන් රුපියල් ලක්ෂ 15 ක් ලැබෙනව. ඒ කියන්නෙ රුපියල් කෝටි එකහමාරක්. හාල්වලින් ගන්න කෝටි දහයෙන් එක හමාරක් ඒකෙන්ම බේරෙනව. කොන්ත්‍රාත්කරුවන් අතින් හොඳ ලී මෙන්ම තරක ලීත් කැපෙනව. තරක ලී තමයි තැන් තැන්වල අසින් කරන්නෙ. නමුත් මේ ලී, කොන්ත්‍රාත්කරුවන් ගන්න බලා ගෙන ඉන්නවා. ඇයි ගරු ඇමතිතුමනි, මේ ලී වෙන්දේසි නොකරන්නේ? මොකක්ද මේ කරන අපරාධය. කොන්ත්‍රාත්කරුවන් ට හෝ කාට හෝ වෙවා මේවා වෙන්දේසි

වරප්‍රසාද

වරප්‍රසාද

[සෙනෙට්‍රින් මයා.]

වන්නේ ලාංකිකයන්ටයි, එසේ කළොත්. ලාංකිකයන් කවදාවත් මේවා ඉන්දියාවට ගෙනියන්නේ නැහැ.

1955 දී අපේ සමිතිය කොළඹ නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කිරීමට එන අවස්ථාවෙදී ඉරාපු කොස් ඝන අඩියක් රුපියල් 7.50 යි. අද රුපියල් 12 යි; රුපියල් 10 ටත් වැඩියි. නමුත් ඝන අඩි ලක්ෂ ගණන් අරෙහෙ දිරාපත් වෙනව. මේ විධියට හොඳ බුරුන, හල්මිල්ල, මිල්ල, ආදී වර්ගවල ලී විනාශ වෙනව.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒ ගොඩ ගහල නියෙන තැන්වල. අනික් තැන්වල සේරම පිටිවුව.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

රැස්වීම අ. හා. 6.30 වනතුරු තාවකාලික ව අත් සිටුවනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව, තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන්, අ. හා. 6.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

වරප්‍රසාද : ඇමෙරිකානු සාමදූත

පිරිස පිළිබඳ ප්‍රකාශය

சிறப்புரிமை : ஐக்கிய அமெரிக்க சமாதானத்

தாதுக்குழு பற்றிய அறிக்கை

PRIVILEGE : STATEMENT REGARDING
UNITED STATES PEACE CORPS

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Mr. Chairman, I must thank you for permitting me, when I saw you during the recess, to raise a certain matter here which has come to our notice. I think it is necessary that this matter should be raised as early as possible as the matter concerns the Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence and External Affairs. I saw him soon after I saw you and gave him notice that I intended to raise this matter because I do not like to raise a matter concerning any other Member if that Member is not present.

The matter which I wish to raise and bring to your attention is this : it is whether or not the Parliamentary Secretary to the Prime Minister and the Minister of Defence and External Affairs has misled and misdirected this House on 31st August 1962 by uttering in this House a statement, on a matter of public importance, that is untrue both in fact and in spirit.

Mr. Chairman, you will recall that on the 31st of August 1962 we debated in Committee the Votes of the Ministry of Defence and External Affairs. During the course of that Debate, the question of the arrival in Ceylon of the United States Peace Corps was raised. I raised the matter myself and made a speech in which I made certain charges against the Government.

I stated that by inviting the Peace Corps here the Government was permitting the forces of neo-colonialism to establish another bridge-head in Ceylon and I went on to make a number of other remarks. The content of my remarks is not relevant to the matter that I am raising, nor is the question of whether the Peace Corps should be here or not relevant to this matter.

You will recall that on the occasion when I first raised this matter, I asked the question whether it would be appropriate to raise the matter of the Peace Corps under the Votes of Ministry of Defence and External Affairs. The Parliamentary Secretary then stated that this is a matter that should be raised under the Votes of the Minister of Finance. Subsequently, he saw me, corrected his statement and later publicly corrected himself in the House.

I should like to draw your attention to column 1013 of the Uncorrected HANSARD of the 31st August 1962. In the course of his intervention correcting the earlier statement that he had made to the effect that the Peace Corps was not a matter which concerns the Ministry of Defence and External Affairs, the hon. Parliamen-

වරප්‍රසාද

වරප්‍රසාද

tary Secretary made the following statement:

"The truth of the matter in regard to the Peace Corps negotiation is that the negotiations have not yet been finalized."

සහ පරික්ෂා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! This is a matter of Privilege. I think I cannot deal with it in Committee. The House resumes now.

රිට අනුකූලව මන්ත්‍රි මණ්ඩලය එක්රැස් විය.

කෙනමන^p මග.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

May I continue ?

കഥാസംഗ്രഹം

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Yes.

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

At column 1013 of the Uncorrected HANSARD of 31st August 1962, the hon. Parliamentary Secretary states :

The truth of the matter in regard to the Peace Corps negotiation is that the negotiations have not been finalized. The agreement has not yet been signed. The agreement has been requested by the Ministry of Education. It has been examined by the Economic Affairs Division of the Treasury. The general terms have been approved by them. It has been sent to the Ministry of Defence and External Affairs for negotiation. The document has still not been signed. That is the factual position. The signing will be done by the Ministry of Defence and External Affairs if, in due course, the Government decides upon entering into an agreement in that form.

The obvious effect of this statement was to give the impression to the House that the matter of the Peace Corps was still an open one and that the Government had not yet come to a final decision on whether to accept them or not. This is obviously the impression that I had for I immediately proceeded to say, at column 1014:

The statement just made by the hon. Parliamentary Secretary makes it more important that I should intervene now on this matter before a final decision is reached by the Government.

The hon. Parliamentary Secretary again made reference to this question in the course of his reply to the Debate on the Votes of the Ministry of Defence and External Affairs. I refer you to column 1112 of HANSARD of 31st August 1962. The hon. Parliamentary Secretary dealt with the question raised by myself and the hon. Member for Akuressa that the Peace Corps were political agents sent here for subversive purposes by the United States of America. This is what he says:

I am not concerned at this stage about these allegations and I should like to make it quite clear that I do not, in any way in reference to what I propose to say hereafter, accept anything of what the hon. Member for Akuressa or the hon. Second Member for Colombo Central have said on the subject of subversion.

Now this is the important point:

But in regard to the usefulness of members of the Peace Corps I do agree that that is a question which the Government must very seriously consider, and certainly in the negotiations which will take place by the Ministry of Defence and External Affairs this question will be gone into and will be considered carefully along with the requests made by the Hon. Minister of Education and the Hon. Minister of Health.

All these statements taken together amount to an information to the House that whether the Peace Corps would be accepted or not by the Government was still an open matter, which had not still been finalized.

It would appear that this is completely contrary to facts. The statement of the hon. Parliamentary Secretary was made on August 31st. The Peace Corps arrived here yesterday, 6th September. In order to have arrived here from the United States of America they must have left America on the 4th of this month at the least.

I should now like to bring it to your notice, Sir, and the notice of this House that, even while the hon. Parliamentary Secretary was assuring this House on August 31st that the matter was still under consideration and had not yet been finalized, the Peace Corps had been under training in the United States of America for three months. They were getting ready to emplane for

වරප්‍රසාද

වරප්‍රසාද

[කෙනමත් මයා.]

Ceylon. The Government of Ceylon, acting through the Ministry and the Department of Education, had already arranged accommodation for them in various parts of the Island. Schools to which these so-called Peace Corps personnel were to be assigned had been got ready. And visas had been issued to them.

It is extremely curious that, if this matter had not been finalized, if the negotiations had not been completed, if an agreement had not been signed, these Peace Corps people should be able to come here in the matter of a few days.

There are three possibilities. The first possibility is that an agreement was signed between August 31 and September 4. As far as I am aware, no such agreement has been signed, nor have any negotiations been completed or finalized between the 31st August, when the Parliamentary Secretary made the statement to us in this House, and either 4th September when the Peace Corps people left the U. S. A. or 6th September when they arrived in Ceylon.

What is the other possibility? The other possibility is that these Peace Corps people are illegal immigrants. How did they come here if negotiations have not yet been finalized nor an agreement been signed? Are they gatecrashers forcing themselves upon us? They could not have come here without visas issued by the Government and the Ministry of External Affairs. If they did so, they are illegal immigrants and gatecrashers, in which case the hon. Member for Mirigama (Mr. Wijayabahu Wijasingha), who went to meet them, should be charged for assisting illegal immigrants! But I do not want to make any such charge, whatever may be my differences with him. I do not want to drag his conduct into this question of Privilege.

The point I want to make is that it is difficult for us to assume that these people have come here illegally without notice, and without the consent and permission of the Government of Ceylon.

Therefore we are left with the third possibility, namely that the Parliamentary Secretary has made a statement that is contrary to the truth and thereby misled the House.

I draw your attention once again to this matter. The statement I read out was made in the course of a statement by the hon. Parliamentary Secretary correcting an earlier mistake. It was while he was correcting an earlier misstatement he made to the House, namely that his Ministry had nothing to do with the negotiations, over the Peace Corps, that he made this other incorrect statement that I quoted. I presume that he had verified the position before he spoke and that, having verified the position from his officials, he stated here what was supposed to be the true position and what now apparently turns out to be not the true position.

I wish to submit that it is a very serious matter to mislead and misdirect this House. It is a breach of Privilege or is tantamount to a breach of Privilege. As you know, in the House of Commons and other Parliaments of that sort—we ourselves follow the precedents of the House of Commons—the misleading of the House and the making of statements which are not correct in fact or which tend to mislead and give a wrong impression to the House, are certainly matters that are most strongly deplored and dealt with as a breach of Privilege. It is worse when such statements come from the Government. Hon. Members must be satisfied when they get a statement from a Member of the Government or on behalf of the Government, that the statement is factually correct and that it is presented in such a way as to give a correct impression as to the true state of affairs. It is only after that that hon. Members of this House can proceed to debate the question. It is very easy in the course of debate, when awkward questions arise, to make statements that are incorrect, but it should not be forgotten that the House proceeds to debate matters on the basis that these statements are true. Parliament cannot function

வரலாறு

without such an elementary respect for truth. It is perfectly clear from reading HANSARD that all of us proceeded to debate the question of the Peace Corps on the basis that it was still an open question. I have read my remarks. There are also the remarks of the hon. Member for Kottawa who intervened by means of an interjection and asked the Government not to bring these people here. Other hon. Members also referred to this matter, some for and some against.

The question at issue now is not whether we are for or against the Peace Corps being brought here. I have stated my views on this matter and it is not necessary to state them again. The real issue is that we should be for the correct facts being placed before the House and against any position where correct facts are not stated to the House.

I do not think this House can accept the position where Ministers or persons acting for Ministers can make statements which are not patently in accordance with the facts or where matters are so presented that the logical conclusion that can be drawn from all those statements is a state of affairs that is contrary to the facts. Otherwise, Sir, if we do not take this position where will this House come to? We will come to a position that we can ask a question and a Minister can give us totally incorrect or false replies and there is no remedy as far as this House is concerned. Therefore, I bring this matter to your attention and I ask you, Sir, to look into this matter to see whether there has been a breach of Privilege of this House.

එඩ්මන්ඩ් සමරக்கොඩි මහ. (බුලත් සිංහල)

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி—புலாத்திங் ஹல)

(Mr. Edmund Samarakkody—Bulathsinhala)

Permit me, Sir—

කමානයකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please! There is to be no Debate on this matter.

வரலாறு

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මහ. අමතැනිගේන් රාජකරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේන් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—பிரதம அமைச்சரதும் பாதுகாப்பு வெளி விவகார அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence and External Affairs)

I think, Sir, when a question of breach of Privilege is raised and you have permitted it to be raised now on the Floor of this House, as an act of courtesy to the hon. Member whose conduct is in question, that hon. Member should be allowed to make a statement at the first possible opportunity, regardless of whatever Order or action you propose to make or take upon the allegation made by the hon. Member who raised the point of Privilege.

I am not raising this as a question of defence at this stage, because if you choose to take action on a breach of Privilege, the moment for presenting a defence is sometime later. Well, indeed, it looks as if I have come dressed ready to make a defence. I can assure you, Sir, it is purely accidental. I have not embraced any such *kalu coat samaja vadaya* or any thing of that sort. But none the less it so happened that I have come from some other place where I had gone for a completely different purpose, where the General Council of Advocates were meeting to protest against some unjust taxation by a Finance Minister.

Be that as it may, I should like to take this opportunity to say that in principle I entirely agree with the position adopted by the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) when he says it is an essential thing that this House must be given complete and correct answers of statements on the Floor of this House by hon. Members and, in particular, by persons holding responsible positions in the Government. He is perfectly right and

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

certainly it is a matter to be deplored. I do not think it requires precedents from the House of Commons to prove it. But I think it is perfectly correct that we cannot have a situation in which incorrect statements are going to be made on the Floor of the House by anybody, least of all by Members of the Government or persons representing persons in the Government.

Having said that much, I should like to state that I have never consciously at any stage misled hon. Members of this House or made statements which are inaccurate or likely to mislead anybody. Indeed, I think hon. Members will bear me out, particularly the hon. Second Member for Colombo Central, that even where it is possible to avoid answering a question I have generally made my answers as full and complete as possible as to disclose the maximum amount of information.

Now to come to the particular question of the Peace Corps, I must state that I never intended to mislead anybody, not even the hon. Second Member for Colombo Central or the hon. Member for Akuressa who raised this question. I appreciate that for political reasons they thought it was undesirable that the Peace Corps should come to Ceylon as agents of subversion or anything else. That is not material to this question. At that stage I thought the problem really belonged to the Hon. Finance Minister because I thought the economic division of the Treasury was responsible for this negotiation, and I said so. When I discovered that that position was not factually correct I met the hon. Second Member for Colombo Central in the Opposition Lobby and told him that I thought I had made an incorrect statement in regard to the appropriate Votes, and suggested that I should bring the matter up again. I must say that he is perfectly correct in saying that I had an opportunity at that stage to consult the officials, particularly the Permanent Secretary who was in the

officials box on that day; and it was in pursuance of the information that I received that I made the statement, which I believe to be perfectly true. I am extremely sorry that it has misled anybody, but the position I want to take up is this.

Two Ministries of the Government had requested the Peace Corps to train personnel, etc. I believe they were the Ministry of Health and the Ministry of Education. I believe that the Economic Division of the Treasury which had been consulted had approved the arrangements, but the signature to the document was a matter for the Ministry of Defence and External Affairs, and in fact the document had not been signed. If my use of the word "negotiations" had created a wrong impression that the matter was an open question in the sense in which the hon. Second Member for Colombo Central had interpreted it, all I can say is that I myself regret it. I did not intend by the use of the word "negotiations" to create any such impression.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I do not want to disturb the hon. Parliamentary Secretary, but may I be permitted to ask a question?

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Certainly.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I thank him for allowing me to interrupt him. I drew his attention also to column 1112 of HANSARD. He said it was not an open question just now. But there he said that the Government was going to consider the usefulness—

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I will come to that. I have not forgotten the passages read by the hon. Second Member for Colombo Central.

வரலாறு

வரலாறு

சே. ஸார். சீவரீமன மன. (தருன
கோலி பரமன மன்றி)

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்புத்
தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo
South)

If it is not signed will they go
back ?

பி. ஸார். வசீ மனேவரனாக மன.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

If the Government of Ceylon is
not prepared to sign an agreement I
suppose they will have to go back.

சே. ஸார். சீவரீமன மன.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Will the hon. Member for Mirigama
see them off ?

பி. ஸார். வசீ மனேவரனாக மன.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I take it, not only the hon. Member
for Mirigama but even the hon. First
Member for Colombo South also will
see them off. But may I say this ?
To this moment I have no reason to
believe that the statements of fact
made by me are incorrect. I am
extremely sorry about any impres-
sion that had been gathered. I do
think that the question of usefulness
of these persons would be something
that the Government would take into
account. I take it that the Ministry
of Education thinks they are useful,
and so does the Ministry of Health.
Government does not consider them
as subversive. The hon. Member for
Mirigama thinks they are welcome.
I sincerely hope and trust that the
hon. Member for Mirigama will leave
the Peace Corps girls in peace—
[Interruption]. I have no reason to
believe that any of the statements
that I made are inaccurate ; but I
undertake to see that a full state-
ment of these facts is furnished to
this honourable Assembly at the first
possible opportunity on Monday
morning. And meanwhile, I should
like to state this. Just in case that

anything I have said factually should
have led to a wrong impression I
should like to express my sincere
apologies to you and to all hon.
Members of this House.

பி.மனேவரீ வரனேவரீ மன.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I rise to a point of Order—

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

பி.மனேவரீ வரனேவரீ மன.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

A point of Order, Sir.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please ! Please sit down.

பி.மனேவரீ வரனேவரீ மன.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I am rising to a point of Order.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

What is your point of Order ?

பி.மனேவரீ வரனேவரீ மன.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

My point of Order is this. A
question of Privilege was raised by
an hon. Member of this House, and
other hon. Members are also interest-
ed in that question. If it is your
position that this matter should not
be open for Debate, you have allow-
ed another hon. Member to make a
speech or make some comments on
the same matter. All I ask you,
therefore, is to give me an opportu-

வரலாறு

வரலாறு

nity of assisting you. I am not trying to engage in a Debate. I sincerely feel that what I have to say will help you to come to a decision.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

I am very thankful to the hon. Member for trying to assist me, but I have already decided that the hon. Member concerned has given an explanation. As he has done so, I think no further action is called for.

பி.இ.எம். சமரக்கொடி

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I regret very much.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The House will now go into Committee.

தனித் தனிவரையில் அது காரணமாக இருக்கலாம்.

கெனமன்

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Mr. Chairman, I rise to a point of Order. May I request you to resume your seat as Mr. Speaker, because my point of Order affects you as Mr. Speaker and not as Chairman of Committee.

பி.இ.எம். சமரக்கொடி

(திரு. எட்மன். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

We did not follow what you said. A matter of Privilege has been raised and, I think, it is your duty to go into that matter. You cannot close the issue, because the House must be satisfied. You must either say that there is no breach of Privilege or go into the question. True the hon. Parliamentary Secretary has apologized, but has there been a breach of Privilege or not?

சபாநாயகர்

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Member has explained.

பி.இ.எம். சமரக்கொடி

(திரு. எட்மன். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

He may have given an explanation, but that does not end the question of Privilege.

கெனமன்

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I do not think you ought to hear me in Committee. I do not want you to close this matter because I do not think your statement is in Order.

பி.இ.எம். சமரக்கொடி

(திரு. எட்மன். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I do not think it is possible for you to close the question of the breach of Privilege unless the House is satisfied.

கெனமன்

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I wish to raise certain matters of Order—not to debate. We cannot raise them with you as Chairman of Committee. We must raise them with you as Mr. Speaker.

சபாநாயகர்

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

If you have anything to raise with me on this question you can bring it up in my Chambers.

கெனமன்

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

No, Sir! You must go deeply into this question. I want to raise a point of Order that you cannot close the question in that way. And I want to raise it with Mr. Speaker. How can

வரலாறு

வரலாறு

[கேள்விகள் மூலம்]

I raise it with you as Chairman of Committee when we are in Committee?

சபாபதிநாடு

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Parliamentary Secretary has given an explanation. He has apologized to the House and has undertaken to place fuller information before the House on Monday.

ஜி. எப். டி. டியஸ் பண்டாரநாயக்க மூலம்.

(திரு. எப். டி. டியஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

May I be permitted to say a word?

ஜி. எஸ். ஜெ. ஆர். ஜயவர்தன மூலம்.

(திரு. ஜெ. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

If you allow the hon. Parliamentary Secretary to speak you must then go back to your Chair.

சபாபதிநாடு

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

If it is a new point he can raise it now.

ஜி. எஸ். ஜெ. ஆர். ஜயவர்தன மூலம்.

(திரு. ஜெ. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

May be a new point of his. The Parliamentary Secretary has some new point to mention.

ஜி. எப். டி. டியஸ் பண்டாரநாயக்க மூலம்.

(திரு. எப். டி. டியஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I wish to tell you about the agreement with the Peace Corps.

கேள்விகள் மூலம்.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

If it is the position, Mr. Chairman, that the matter is still open and will be considered by Mr. Speaker, I have nothing further to say. Then

the matter can be pursued elsewhere. I felt that Mr. Speaker had stated that in view of the apology tendered by the hon. Parliamentary Secretary, the matter is closed. Surely, the matter can be closed only if Mr. Speaker is satisfied that there is no breach of Privilege, and for that the matter should be gone into further because a breach of Privilege exists independent of the intention of the hon. Parliamentary Secretary. Whether an hon. Member has no intention whatever—

சபாபதிநாடு

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! If you have anything further to say, you can see me in my Chambers.

கேள்விகள் மூலம்.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

But I am sorry I have to address Mr. Chairman in Committee and not Mr. Speaker. I am discussing a matter of Privilege now. It is not enough, I submit, for a person to say "I did not know that what I said was right or wrong. I think it is right, but I will let you know later."

The point is that something is stated categorically as a factual position. Irrespective of the apology, or irrespective of the intentions of any hon. Member, does the objective effect of those statements amount to a breach of Privilege or not? It is my point of Order that Mr. Speaker cannot close the matter by saying that the hon. Parliamentary Secretary has apologized and that is the end of the matter. He can only close the matter by saying there is a breach of Privilege, and recommending a certain course of action. That is the only way it can be done.

டீட்டி ஸேனானாயக்க மூலம் (டீட்டி)

(திரு. டட்ளி ஸேனானாயக்க—டீட்டி)

(Mr. Dudley Senanayake—Dedigama)

I want to make a submission. I could not hear your Ruling. I understand you said that since the hon. Member has apologized, the matter is closed.

வரலாறு

வரலாறு

சி. எஸ். டி. டியாஸ் பண்டாரநாயக்க மஹோதயர்.

(திரு. எப். ஆர். டியாஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I would respectfully submit—

பேரவைத் தலைவர்.

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please ! The House will now resume.

மன்றத் தீர்மானம் யதிக் தன் ருத் தீர்மானம்
கொடுக்கப்படும் இலக்கணம் தீர்.

கேள்விகள் மஹோதயர்.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I do not wish to repeat what I said to Mr. Chairman, but I wish to say to you, Mr. Speaker, that you must dispose of the question of whether there has been a breach of Privilege or not or else reserve your Order and go into the matter further. It is only after that that you can recommend to the House what action if any, should be taken. I submit that it is not in order for you at this stage, without giving your Order in regard to the question of the breach of Privilege or without considering the matter further, to say that the matter is closed.

சி. எஸ். டி. டியாஸ் பண்டாரநாயக்க மஹோதயர்.

(திரு. எப். ஆர். டியாஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

May I say that I respectfully agree with the statement of the hon. Second Member for Colombo Central. If there is a question of a breach of Privilege I think in fairness to me that, before the matter is closed, I should be heard in my defence. Indeed I have not yet so far even sought to be heard in my defence. All that I have stated were the facts as known to me for the consideration of hon. Members of the House ; and, I have taken the first opportunity, in case I have unintentionally or otherwise made a statement which is not in accord with the facts, to apologize for it. That does not mean that I admit

that there is anything factually incorrect in the statement made by me. I have not said so. All I have said is that according to the facts as known to me I have cause to believe that what I stated was correct. In those circumstances it will be very hard on me as the person who is supposed to have committed the breach of Privilege, if you were to declare the matter closed without having given me an opportunity of being heard in my defence.

கேள்விகள் மஹோதயர்.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Quite right !

சி. எஸ். டி. டியாஸ் பண்டாரநாயக்க மஹோதயர்.

(திரு. எப். ஆர். டியாஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I do not wish merely because I have taken this opportunity to make a statement that that statement should be considered as my formal defence. I would hate to be in the position of somebody being "warned and discharged". Indeed, I would much prefer to receive an honourable acquittal at your hands. All I seek is, I think, the same thing that hon. Members of the Opposition benches are asking for.

I have, in the meanwhile, got a few further facts—

பெரெட் டி. சமரக்கொடி மஹோதயர்.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

You cannot go into the facts now.

சி. எஸ். டி. டியாஸ் பண்டாரநாயக்க மஹோதயர்.

(திரு. எப். ஆர். டியாஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I am entitled to make a statement of the facts—

பெரெட் டி. சமரக்கொடி மஹோதயர்.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

In that case you must allow other hon. Members also to make—

வரலாறு

வரலாறு

கேனமன் மொ.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

On a point of Order, Sir. He said the agreement had not yet been signed.

ஃப். ஃர். டியஸ் பண்டாரநாயக்க மொ.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

But the Peace Corps has been provisionally permitted to come into the country pending the signing of the agreement.

ஃலாட்ஸ் ஃன். ஃம். பெரேரா

(டொக்டர் என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Has the agreement been signed ?

ஃப். ஃர். டியஸ் பண்டாரநாயக்க மொ.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

The agreement has not been signed.

கேனமன் மொ.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Are you sure that the accuracy of that statement too will not be challenged ?

ஃப். ஃர். டியஸ் பண்டாரநாயக்க மொ.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

The accuracy of any statement can be challenged. Anybody can challenge the accuracy of any statement. Nobody is seeking to shut out anybody from challenging the accuracy of the statement. Certainly not me. I have already promised hon. Members that a full statement of the facts will be made on Monday morning. You can in the meanwhile make any Order you want in regard to the question of Privilege. When you call upon me for my formal defence I shall make my defence in the appropriate form and in the appropriate manner and I shall certainly not avoid meeting a charge or making a charge when

such a charge has to be met or made. To that extent I am unlike other hon. Members of the House. I am not like those who keep information to themselves or like to avoid making charges when charges have to be made.

டிட்லி சேனநாயக்க மொ.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

That is also a breach of Privilege.

வேலுலாட்ச ரீ. ஃம். ஃ. நானாதன்

(நல் லூர்)

(டொக்டர் ஈ. எம். ஃ. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Why does he say : "unlike other hon. Members"—[Interruption.]

கலாநாயக்க மொ.

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

வேலுலாட்ச நானாதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

It is a reflection on other hon. Members to say that he alone—

கலாநாயக்க மொ.

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

வேலுலாட்ச நானாதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

That is a very insulting remark. Besides he has got some further information ; he said that they were allowed to enter provisionally. Who granted this provisional permission ? What are the provisions ?

டிட்லி. டானாயக்க மொ.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

What do you mean by provisional ?

வரலாறு

வரலாறு

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

I think we will go into the matter—
[Interruption].

விலி சேனநாயகர்

(திரு. டட்ளி சேனநாயகர்)

(Mr. Dudley Senanayake)

The hon. Member must withdraw
that.

சே. ஈ. ஜெ. ஆர். ஜயவர்தன

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

The hon. Member said that he is
not like other hon. Members of the
House and complimented himself.
He must withdraw that. You must
ask him to withdraw that.

விலி

(திரு. பண்டா)

(Mr. Banda)

It is a reflection on the House.

ரோய் ராஜபக்ஷ

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

He said, "other members of the
family".

சே. ஈ. ஜெ. ஆர். ஜயவர்தன

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

He must withdraw those words.

விலி. தகநாயகர்

(திரு. டப்ளியு. தகநாயகர்)

(Mr. W. Dahanayake)

He commits a blunder and insults
the others.

ரோய் ராஜபக்ஷ

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

There are four hon. Members on
their feet at the same time.

விலி சேனநாயகர்

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

From the outset I wanted to inter-
vene in order to assist you. What I
wanted to say was this: I was my-
self present on that occasion and it
was my intention to participate in
that Debate on the question of this
Peace Corps, but on the statement
made by the hon. Parliamentary Sec-
retary I thought it was not necessary
to intervene at that stage.

There was no question of any
impression. It was a categorical posi-
tion taken by the Government on the
question of the Peace Corps coming
to this country. It is not a question
of there being any agreement or no
agreement. The question was that
no member of the Peace Corps was
coming into this country and it was
on that categorical statement that I
as an hon. Member of this House did
not get up to speak.

ஃப். ஈ. டியஸ் பண்டாரநாயகர்

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயகர்)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I did not say so.

ஃ. விலி. மகன்-மகன் (மகன்
புலி தேவன் மன்றத்)

(ஜனாப் ஏ. எச். மாக்கன் மாக்கர்—மட்டக்
களப்பு இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. A. H. Macan Markar—Second
Batticaloa)

I would like to correct the state-
ment that was made by the hon.
Member for Bulathsinhala (Mr.
Edmund Samarakkody).

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please!

மகன்-மகன்

(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)

(Mr. Macan Markar)

Why should I only submit to the
Order? I do not like to be discri-
minated against. I was one of the

வெள்ளையர்

hon. Members who raised this issue with other hon. Members and I must have an opportunity of making my comments also. You have allowed the decadent aristocrat from Bulathsinhala to speak ; then why not me ?

එඩ්මන්ඩ් සමරக்கොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

The hon. Second Member for Batticaloa must withdraw his remarks.

මැකන්-මැකර් මයා.

(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)

(Mr. Macan Markar)

I am sorry—[Interruption]—The hon. Member for Bulathsinhala is not a decadent aristocrat.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I rise to a point of Order. It is your duty at this stage either to reserve your Order or to make your Order now. We cannot have any further Debate on the question until that is done. May I respectfully submit that that is what you have to do now.

ඩබ්ලිව්. දහනாயக்க මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

What about withdrawing those remarks ?

කමානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

You do not allow me to do anything.

The hon. Parliamentary Secretary has made a statement regarding hon. Members. I ask him to withdraw that.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I did not make any statement to insult any other hon. Member, but I am certainly prepared to withdraw the compliment I have showered on myself.

வெள்ளையர்

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

What does he mean by that ?

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I was told that I had showered a compliment on myself. I have not insulted any hon. Member. I am prepared to withdraw the compliment I have showered on myself.

ඩබ්ලිව්. දහනாயக்க මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Look at the way he is treating you.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Then you better name him.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

Name the hon. Member for Galle.

කමානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

I think after all the hon. Parliamentary Secretary has explained the position.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(டொக்டர் என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

No. I do not want you to close the matter. I think the whole matter must be considered by you. The hon. Parliamentary Secretary himself says he wants an opportunity to make a full statement explaining his own position in fairness to him.

කමානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

We will have the inquiry on Monday.

The House will now go into Committee.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

රිට අනුකූලව නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය කාරක සභාවට පරිවර්තනය විය.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

ඉන්දු කිංදු මණ්ඩලය, 1962-63

APPROPRIATION BILL, 1962-63

(කාරක සභාවෙහිදී)

සෙනෙවිරත්න මයා.

(කි.ප්‍ර. සෙනෙවිරත්න)

(Mr. Seneviratne)

ගරු සභාපතිතුමනි, තේ පානය සඳහා විසිර යද්දී මා කපා කරමින් සිටියේ කැල දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රතිපත්ති ගැනයි. මා ඒ අවස්ථාවේදී කීවා. කුරුණෑගල ප්‍රදේශයේ ඇති කැල දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් ශාඛාවේ, ලී සහ අඩි පහළොස් ලක්ෂයක් පමණ අවටට වෙලෙමින්, වැස්සට තෙමෙමින්, අවුරුදු දෙකක තුනක පමණ කාලයක් තිස්සේ දිරා යමින් තිබෙන බව. එය කොන්ත්‍රාත් කරුවන් ලවා කැල දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් කැලවලින් කපන ලද ලී තොගයක් බව මට දැනගත්ව ලැබුණා. සාමාන්‍යයෙන් මෙසේ කපා ගෙනෙන ලද ලී තෝරා එයින් ප්‍රයෝජනයට නුසුදුසු යයි හැඟෙන ලී අයින් කර දැමීම සිරිතක්. මේ සහ අඩි පහළොස් ලක්ෂයක් පමණ වන ලී තොගයද එසේ අයින් කර දමන ලද ඒවායි. සාමාන්‍යයෙන් මෙයට පෙර අවස්ථාවලදී නම් පුරුද්දක් වශයෙන් කරගෙන ආවේ, මෙබඳු ලී තොගයක් තිබුණාම එය වෙන්දේසියේ විකුණා දැමීමයි. නමුත් මේ ලී තොගය වර්ෂ දෙකක පමණ කාලයක් තිස්සේ දිරමින් පවතිනවා. කර තිබෙන මේ අපරාධය ගැන අප කවුරුත් කනගාටු වෙනවා. ඒවාගේම ලී මෝල්වල ඉරන ලී වලින් ඉතුරු වන හරියෙන් කපා ගන්නා ලද ඊස්ප—අඟල් එකේ සහ අඟල් දෙකේ ඊස්ප—විශාල තොගයක් කිසිම වැඩකට නොගෙන ඒ මෝල් අසලම දිරාපත් වෙමින් පවතින බව පෙනී යනවා. මේවා සුළු කරුණු සේ පෙනී ගියත්, සුළු වෙන් වුවත් අපේ ජාතික ධනය නැති කිරීමට අදාළවන කරුණු සේ සලකන්නට ඕනෑ. ඇත්ත වශයෙන් මේ ගැන යම්කිසි ප්‍රතිපත්තියක් ඇමතිතුමා අනුගමනය කරන්නට ඕනෑ බව මා තරයේ ම කියා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මට ලිපියක් ලැබී තිබෙනවා, ඇමතිතුමා යටතේ පවතින කැල දෙපාර්තමේන්තුව ගත් පියවරක් ගැන. මේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් එක්තරා කොන්ත්‍රාත් කරුවකුට ලිපියක් යවා තිබෙනවා, රයිගම් කෝරළේ කැලවලින් විදුලි කණු දෙසියක් කපා දෙන්නට කිය. එපමණක් නොවෙයි, එක විදුලි කණුවක් සඳහා බලාපොරොත්තු වන මුදලත් දන්වා එවන ලෙසත්, ඒ ගැන ඉක්මනින් පියවරක් ගන්නා ලෙසත්, ඔහුට දන්වා යවා තිබෙනවා. ඉන් පසුව කැල දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නිලධාරීන් සමග ගොස් සලකුණු කොට ඒවා කපා සකස් කිරීම සඳහා විශාල වියදමක් දරා තිබියදී තවත් නියෝගයක් කැල දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඔහුට ලැබී තිබෙනවා. එසේ දන්වා තිබෙන්නේ ඒ කටයුත්ත ඔහුට දෙන්නට බැරිය, ටෙන්ඩර් කැඳවා අඩුම ටෙන්ඩර්කරුට ඒ කටයුත්ත පවරන්නට ඕනෑය කියායි. එය හොඳ ප්‍රතිපත්තියක් බව අප පිළිගන්නවා. මේ සඳහා ටෙන්ඩර් කැඳවන ලදුව, ටෙන්ඩර්කරුවන් දෙදෙනෙකු ඉදිරිපත් වුණා. මෙයින් අඩුම ටෙන්ඩරය අර පළමුවෙන් කොන්ත්‍රාත් ගත් පුද්ගලයාගේ බව පෙනී ගියා. එහෙත් අඩු ටෙන්ඩරය ඉදිරිපත් කළ ඒ කොන්ත්‍රාත් කරුවාට ඒ කොන්ත්‍රාත්තුව දීමට තීරණයක් මේ වනතෙක් අරගෙන නැහැ. එසේ විදුලි කණු සැපයීමේ කොන්ත්‍රාත්තුව දීම ප්‍රමාද කිරීමට හේතුව මොකක්ද කියා මා තමුත්තාත්තේගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, මෙයින් මුල් පියවර ගෙන තිබෙන්නේ මේ අවුරුද්දේ අප්‍රියෙල් මාසයේ 15 වැනිදායි. නමුත් අද වනතුරුත් අඩුවෙන් ටෙන්ඩරය දැමූ ඒ කොන්ත්‍රාත්කරුවාට ඒ කටයුත්ත පවරා නැහැ. මෙයින් පැහැදිලිවම අපට පෙනී යන්නේ ඇතැම් අවස්ථාවලදී කැල දෙපාර්තමේන්තුවේ දූෂණ ක්‍රියා සිදු වන බවයි. ඇත්තෙන්ම රජයේ සෑම දෙපාර්තමේන්තුවකම මුල සිට අග දක්වා, උඩ සිට පහත දක්වා, දූෂණ ක්‍රියා සිදු වන බව දැන් පැහැදිලිවම පෙනී යන කරුණක්. ගරු සභාපතිතුමනි, වර්තමාන රජයේ විවිධ දෙපාර්තමේන්තුවල පවතින මෙබඳු දූෂණ ක්‍රියා වැළැක්වීමට කටයුතු කරන තුරු, අද මේ රට මුහුණ පා තිබෙන ආර්ථික පරිහාණිය වළක්වා ගැනීමට කිසිසේත් ප්‍රථමත්

වෙත්තේ නැහැ. කෙසේ වුණත් මා බලා පොරොන්තු වෙනවා, හැකි පමණ මේ අන් දමේ වැරදි ක්‍රියා අඩු කරගෙන, අර මා කලින් සඳහන් කළාක් මෙන් දෙපාර්තමේන්තුව මගින් කොන්ත්‍රාත් කරුවන් අමාරුවේ දමන්නේ නැතුව, කට යුතු කිරීමට නිසි ක්‍රියා මාර්ග යොදනු ඇත කියා.

රීද්‍රිගට ගරු ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් වචන ස්වල්පයක් කිය යුතුව තිබෙනවා. අද රජයේ ඇතැම් ගොවිපළවල් මගින් ගම්වල ගොවීන්ට කුකුළු පැටවුන් දීමේ ව්‍යාපාරයක් තිබෙනවා. නමුත් ඒ ව්‍යාපාරය සතුටුදායක මදි. මක්නිසාද කිය තොත්, නුදුරු අතීතයේදී කුකුලන් ඇති කිරීම ඉතාම උදෙසාගිමත්ව ගම්වල කර ගෙන ගියා. නමුත් ගම්වැසියන් බලා පොරොන්තු වන තරමට රජයේ ගොවිපළ වල්වලින් කුකුළු පැටව් ලැබෙන්නේ නැහැ. එම නිසා අද ඇතැම් පෞද්ගලික ව්‍යාපාරික සිත් ගොවීන්ට කුකුලන් මිලයට දීමට ව්‍යාපාර ඇති කර තිබෙනවා. මා ඊට විරුද්ධ නැහැ. අවශ්‍යතාව අනුව පෞද් ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ගේ ඉදිරියට ඇවිත් ඒ අඩුපාඩු සම්පූර්ණ කිරීම හොඳයි. නමුත් මේ මෑතකදී කුරුණෑගල ප්‍රදේශයේ කුකුලන් ඇති කරන කීප දෙනෙකුගෙන් මට දැනගන්න ලැබුණා, ඇතැම් පෞද් ගලික ව්‍යාපාරිකයින්ගෙන් ගන්න කුකුළු පැටවුන් නියම පිළිවෙලේ හොඳ එවුන් නොවන බව. මා හිතන හැටියට අද කෘෂි කර්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් දෙන කිකිළියන් අඩු වශයෙන් සති 24ක දිවත් බිත්තර දමනවා. නමුත් මේ පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයින්ගෙන් ගන්න කිකිළියන් ගෙන් බොහෝවිට සති 32 කින්වත් බිත්තර ලැබෙන්නේ නැත කියා අපට රපෝර්තු ලැබී තිබෙනවා. එහෙම නම්, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව මේ ගැන සොයා බැලීම යුතුකමක්. අර පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයාගේ ව්‍යාපාරය කඩා දමන්න හෝ නැති කරන්න මා කියන්නේ නැහැ. නමුත් දුප්පත් ගොවියා ආරක්‍ෂා කිරීම සඳහා කටයුතු කිරීම රජයේ යුතුකමක්. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් ඉන්නවා; පශු වෛද්‍යවරුන් ඉන්නවා. ඒ

අය මගින් මේ පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයින් ගේ ස්ථානවල සිටින කුකුළු පැටවුන් පිළිබඳව පරීක්ෂා කරවා බලා අර දුප්පත් ගොවියා ආරක්‍ෂා කිරීමට පියවරක් ගත යුතුය කියන එකයි මගේ අදහස.

අනික් කාරණය නම් දොඩම් වගාවයි. මීට මාසයකට පමණ පෙර රාජාසන කථා වේ ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදයේදී දොඩම් වගාව ගැන යමක් කී විට, ගරු බිබිලේ මන්ත්‍රීතුමා (සී. ඇම්. ගුණසේකර මහතා) ඊට විරුද්ධව පිළිතුරු දෙමින් කිව්වා, “බිබිලේ රජයේ ගොවිපළේ දොඩම් ඕනෑ තරම් තිබෙනවා” කියා. මීට සති දෙකකට පමණ පෙර මා බිබිලේ ගොවිපළට ගියා. ඇත්තෙන්ම එක දොඩම් ගහක්වත් බිබිලේ ගොවිපළේ නැහැ. බිබිලේ ගොවිපළේ දොඩම්වලට සෑදී තිබුණ වසිරස් රෝගය ගැන පර්යේෂණ කරනවා. එයින් ප්‍රතිඵල ලැබෙන්න තව අවුරුදු පහක් හෝ හයක් යාවි. එහි දොඩම් පැල සිටුවා, පැළවුණාට පසුව, ඒවාට අර වසිරස් රෝගය බෝකර, ඊට බෙහෙත් යොදා, එයින් ලැබෙන ප්‍රතිඵල අනුවයි, වසිරස් රෝගයට මොන බෙහෙත පාවිච්චි කළ යුතුද කියා තීරණය කරන්නට පුළුවන් වන්නේ. ඒ නිසා වසිරස් රෝග යට බෙහෙත් සොයාගැනීමට, බිබිලේ ඒ ගෙනයන පර්යේෂණයේ ප්‍රතිඵල ලැබෙන්නේ තව අවුරුදු හතරකින් හෝ පහකින්. එම නිසා දොඩම් වගාව ඉතාම භයානක තත්ත්වයකයි අද තිබෙන්නේ. බිබිලේ ප්‍රදේශයේ ගොවීන් අද දොඩම් වචන්නේ නැහැ. දොඩම් වචන්නේ නැත්තේ වසිරස් රෝගයට බයේ. බිබි ලෙන් එහා මොනරාගල ප්‍රදේශයෙන්, අනික් පැත්තෙන් මහියංගනය දක්වාත් ටික ටික දොඩම් වැවීම කරගෙන ගොස් තිබෙනවා. නමුත් මේ වසිරස් රෝගය නැවැත්වීමට කටයුතු නොකළොත්, ඒ ප්‍රදේශවලටත් මේ වසිරස් රෝගය බෝ වෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. අන්න ඒ නිසා තමයි, එදා රාජාසන කථා විවාදයේදී මා කියා ගියේ—දොඩම් යුෂ මිරිකන්නට යන්න එකක් නොවෙයි, 10ක් හැදුවත් අපි සන්තෝෂයි—අපට අවශ්‍ය දොඩම් ප්‍රමාණය අපම සපයා ගත යුතුය කියා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[සෙනෙට් රත්න මයා.]

අ. භා. 7.30

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊළඟට පෙන්වා දිය යුතු තවත් වැදගත් කරුණක් තිබේ නම්, රජයේ කෙටි කාලීන සංවර්ධන සැලැස්මේ භයානක කරුණු දෙකක් තුනක් තිබෙනවා. ඒ කරුණු ගැන මේ අවස්ථාවේදී අපේ සම්පූර්ණ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරනවා. ඒවායින් එකක් මෙයයි. ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් සිටින කම්කරුවන්ගෙන් වැඩ ගැනීම ලාභ කටයුත්තක් නොවේය කියා මේ සැලැස්ම අනුව ඒ දෙපාර්තමේන්තුවල සේවකයන්ගෙන් කොටසක් අස් කර වෙනත් වැඩ වල යොදවන්නට යන බව සඳහන් කර තිබෙනවා. මීට සතියකට පමණ පෙර මේ ප්‍රශ්නය මේ ගරු සභාවේ පැන නැගූ අවස්ථාවේ ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා පිළිතුරු වශයෙන් කිව්වේ, ඔවුන්ට වගා කරන්නට ඉඩම් දෙන බවයි. නමුත් කනගාටු කියන්න, ඒ අන්දමට අස් කරන කම්කරුවන්ට රක්ෂා ලබා දෙන්න ගොවි ජනපද දියුණු කිරීම යටතේ යම්කිසි මුදලක් වෙන් කර තිබෙන බවක් මේ වැය ශීර්ෂවලින් පෙනෙන්නේ නැහැ. අනාගත වර්ෂයේදී තවුන්නාන්සෙලා කර ගෙන යන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මේ වර්ෂයේ පටන්ගෙන තිබුණු ගොවි ජනපදවල වැඩ පමණයි. අළුත් ගොවි ජනපද ව්‍යාපාර පටන් නොගෙන, තිබුණු ඒවායේ වැඩ කටයුතු පමණක් ඉදිරියට කර ගෙන යන්නට අදහස් කරනවා නම් කම්කරුවන් දහස් ගණනකට ඉඩම් ලැබෙන්නේ කොහොමද?

පසුගිය අවුරුද්දේ අගෝස්තු මාසය අවසානයේදී වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ කම්කරුවන් 500ක් පමණ උන් හිටි හැටියේ අස් කළා. ඒ කම්කරුවන් සියලු දෙනාම වගේ ඒ දෙපාර්තමේන්තුවල අවුරුදු අට දහය සේවය කළ උදවිය. මා මෙම ප්‍රශ්නය මේ ගරු සභාවේදී පැන නැගූ අවස්ථාවේදී කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා ඊට පිළිතුරු වශයෙන් පොරොන්දු වුණා, වහාම ඒ කම්කරුවන් දෙපාර්තමේන්තුවට බඳවා ගැනීමට නියෝග කරනවාය කියා. මා එය ඉතා සන්තෝෂයෙන් පිළිගත්තා. ඊට දෙවනුව පෞද්ගලිකවත් හමු වී කැණු කී විට ගරු ඇමතිතුමා ඔහුගේ

ස්ථාවර ලේකම්තුමාට දුර කථන යන්ත්‍රයෙන් දැන්වුවා, වහාම ඒ අය සේවයට බඳවා ගන්න කටයුතු කරන්නාය කියා. නමුත් ඒ කම්කරුවන් පත් සියයක් පමණ දෙනාට තවමත් රක්ෂා ලැබුණේ නැහැ. අල්ල, පදවිය, මහියංගනය, ආදී ප්‍රදේශවල ඒ කම්කරුවන් ඉතා දුකසේ අද ජීවත් වෙනවා. ඉතා කනගාටුදායකයි ගරු සභාපතිතුමනි, “පදවියේ ගොවි ජනපදයක් තිබෙනවා. වරෙල්ල රක්ෂාව දෙන්න” කියා හැතැපීම සිය ගණනක් ඔවුන් ගෙන්වාගෙන දවසට රුපියල් තාවකාලික පඩියට කැමති නම් වැඩ කර පල්ල කියා ඒ පුහුණු කම්කරුවන්ට කිව්වා. වර්ෂ 10ක් පමණ සේවය කළ වඩු කාර්මිකයන් මේසන්වරුන් ආදී ඒ පුහුණු කාර්මිකයන්ට කිව්වා ඒ මුදලට වැඩ කරන්නාය කියා. දවසට රුපියල් හත අටක පඩියක් කලින් ඔවුන්ට ලැබුණා. ඒ සියලු දෙනාම පඩි මදි නිසා රක්ෂා භාර නොගෙන ආපසු ගියා. අද ඒ කම්කරුවන් පත් සිය ගණන තැනින් තැන රස්තියදු වෙමින් මහියංගනයේත්, පදවිය ජනපදයේත්, අල්ලේත් ඉන්නවා.

ඊනියා සමාජවාදයක් මේ රටේ ඇති කරනවායයි බොරු පොරොන්දු දී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජය 1956 වර්ෂයේ සිට කම්කරුවන් නොමග හැරියා නම්, ඒ කම්කරුවන්ට අද තේරී තිබෙනවා, ඔවුන්ට අද භූමි පාත්‍ර පාත්‍රට සිදු වී තිබෙන තත්ත්වය කුමක්ද කියා. අපගේ විවේචන වලට පිළිතුරු දෙමින් ඇතැම් ඇමතිවරු කියනවා, එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ රට පාලනය කළ කාලයේදී කම්කරුවන්ගේ වේතනය අඩුය, අද කම්කරුවන්ගේ වේතනය වැඩිය, කම්කරුවන්ට අද උසස් තත්ත්වයක් ලැබී තිබෙනවාය, කියා. මා කියන්නට කැමතියි. එදා කම්කරුවෙකුට යම්කිසි වේතනයක් ලැබුණද, ඒ වේතනයෙන් එදා රටේ පැවති බඩු මිල අනුව, රටේ පැවති ආර්ථික තත්ත්වය අනුව, ඔහුට ඉතා සන්තෝෂයෙන් ලක්ෂණට ජීවත් වෙන්නට පුළුවන්කම තිබුණු බව. අද ශීඝ්‍රයෙන් ඉහළ යන ජීවන වියදම් තත්ත්වය නිසා තමුන්නාන්සෙලාගේ රජය විසින් පොඩි ලමයින්ට සිති බෝල දෙන්න වගේ ඔවුන්ට රුපියල් 17.50ක් දුන්නත්, ඔවුන් අද හිඟමනට වැටී සිටී

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

නව. අද ලැබෙන වැටුපෙන් ඔවුන්ට ජීවත් වන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. කම්කරුවන්ගේ විනයන් ආත්ම ගෞරවයන් නැති වුණා. රජය ඔවුන්ට බොරු පොරොන්දු දුන්නා. වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කම්කරුවන් අස් කිරීමට කර තිබෙන යෝජනාව ගැන මා මේ අවස්ථාවේදී මගේ සම්පූර්ණ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ අය අස්නොකරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ කම්කරුවන් තමන්ගේ වැඩ කොටස කරන්නෙ කැල ප්‍රදේශවල ඉතා දුක් කරදර විඳිමින්. ඔවුන් අස් කරන්නට යන්නේ ඔවුන්ගේ වරදක් නිසා නොව තමුන් නාන්සෙලාගෙ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් රජයේත් සැලැස්මවල අඩුපාඩුකම් නිසයි. ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම කෙටි කාලීන සැලැස්ම අනුව තමුන් නාන්සෙල අදහස් කරන්නෙ මේ කම්කරුවන් අස් කරන්නට බව අපට හොඳ හැටි පෙනවා. අපේ විරුද්ධත්වය කොතෙක් ප්‍රකාශ කළත් තමුන් නාන්සෙලා ඒ පියවර ගත් නව ඇති. එම නිසා එසේ කිරීමට අදහස් කරනවා නම් මෙම පුහුණු කම්කරුවන් මේ රටේ සංවර්ධනය සඳහා වෙනත් ක්‍රමය කින් යොදවන්නය කියා මම ඉල්ලනවා. අද විශේෂයෙන් රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව, මේ රටේ මුදල් කාබාසිතියා කරන දෙපාර්තමේන්තුවක් බව තමුන් නාන්සෙ දන්නවා ඇති. ඒ නිසා ඒ දෙපාර්තමේන්තුව තමුන් නාන්සෙ යටතටත් ගෙන, අර ඉතා උසස් තත්ත්වයක පුහුණුවක් ලබා ඇත්තාවූ කම්කරුවන් ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවයට යොදවා රටේ සංවර්ධන වැඩ කරන ලෙස මම විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඔන්න ඔය තත්ත්වයටයි, අද රටේ කම්කරුවන් මුහුණ පා තිබෙන්නෙ. 1956 දී සමාජවාදී විප්ලවයක් මේ රටේ ඇති වුණා.

සභාපතිතුමා,

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

කම්කරුවන් සම්බන්ධයෙන් කම්කරු ඇමතිතුමාගෙ ශීඝ්‍ර යටතේ කථා කරන්න පුළුවනි.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

සභාපතිතුමනි, මම කථා කරන්නෙ ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ සහ වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ කම්කරුවන් ගැනයි. එය මේ රටේ ගොවිතැන දියුණු කිරීමට අදාළ වන පිටකොන්දයි. තමුන් නාන්සෙල සමාජ වාදය අනුව ඒ කම්කරුවන්ට සංග්‍රහ කිරීමට අදහස් කෙළේ නම් මෙතුවක් කල් තිස්සේ එක දවසක්වත් තමුන් නාන්සෙල ඒ කම්කරුවන් එක ස්ථානයකට රැස් කර “මෙන්න සහෝදරවරුනි, ලබන අවුරුද්දේ අපි ක්‍රියාත්මක කරන්න බලාපොරොත්තු වන සැලැස්ම; මේ සැලැස්ම අනුව අපි ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ; අපේ අද මුදල් තත්ත්වය මේ විධියයි; එම නිසා එක එක කම්කරු මහත්මයා මේ මේ වැඩ කොටස කරන්න ඕනෑය; ඒ සඳහා සහයෝගය අපට දෙන්නය” කියා තමුන් නාන්සෙල ඉල්ලුවාද? නැහැ. ඇත්තෙන්ම සමාජවාදය අනුගමනය කරනවා නම් මසකට වරක් බැරි නම් යටත් පිරිසෙයින් තුන් මසකට වරක්වත් ඔය කම්කරුවන් එක්රැස් කර රජය අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද; ඉදිරි මාස ගණනෙදී රජය කරන්න යන්නෙ මොකක්ද; රජයේ අදහස මොකක්ද; ආදී කරුණු පෙන්වා දී ඒ අයගෙ සහයෝගය පතන්න ඕනෑ. එසේ නොකර වමට තැබූ අඩිය දකුණට තබන ප්‍රතිපත්තියක් දැන් ගෙන යනවා.

ඒ වාගේම ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවත් කම්කරුවන්ට තම ආත්ම ගෞරවය රැකගෙන කටයුතු කර ගැනීමට ඉඩ සලසා දී නැහැ. යම් කිසි ගොවිපලක් දියුණු කිරීම පිණිස කම්කරුවන් තුන් හාර සියයක් කැලවකට ගොස් දමනවා. ඔවුන්ට හවස් වේලාවට ගිහින් ඉන්නය කියා අඩි 20ක් පළල අඩි 60 ක් දිග ශාලාවක් පිළියෙල කර දෙනවා. මේ තරම් කුඩා ශාලාවක තුන් සියයක් දෙනා ඉන්න නම්, එකිනෙකාගේ ඇඟ උඩ නැගී ඉන්න ඕනෑ නොවේද? ඇත්තෙන්ම මීට වඩා ලක්ෂණ පිළිවෙලට ආත්ම ගෞරවය රැක ගැනීමට පුළුවන් පිළිවෙළේ ක්‍රමයක් ඔවුන්ට ඇති කර දෙන්න ඕනෑ. තමන්ගේ වැඩ පල අවසාන වී තම විවේක කාලය ගත කිරීමට යම් කිසි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[සෙනෙට්‍රන්ත මයා.]

පිළිවෙලක් ඇති කර සහයෝගය ඉල්ලුවා නම්, එය ලැබෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. ඒ නිසා රජයේ කෙටි කාලීන සැලැස්ම අනුව කම්කරුවන් ගැන කරන්නට යන වැඩ පිළිවෙළ ගැන අපේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරනවා.

සභාපතිතුමනි, මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති දෙපාර්තමේන්තු සෑම එකක් ගැනම වාගේ මම කරුණු ඉදිරිපත් කළා. මගේ කථාව අවසාන කරන්න කලින් ඒ ගැන සුළු සාරාංශයක් ඉදිරිපත් කිරීමට මම අද හස් කරනවා. මේ රටේ අනාගත දියුණුව සඳහා රජය ක්‍රියාත්මක කිරීමට අදහස් කරන කෙටි කාලීන සැලැස්ම නිසි පරිදි ක්‍රියාත්මක කිරීමට කම්කරුවාගේ සහයෝගය මෙන්ම ගොවියාගේ සහයෝගයත් ලබා ගැනීම අවශ්‍ය බව මම දැන් පෙන්වා දුන්නා. එම නිසා ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී වාරිමාගී දෙපාර්තමේන්තුව, කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව, ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව, මානව දෙපාර්තමේන්තුව, ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව, ආදී දෙපාර්තමේන්තු අතරේ යම්කිසි සමගියක් සහයෝගයක් ඇතිව, ඒ නිලධාරීන්ගේ සම්පූර්ණ සහයෝගයත් අපේක්ෂා කර අර වැඩ කරන ගොවියාගේත් කම්කරුවාගේත් සහයෝගය රජයට ඉල්ලා සිටියොත්, ඒ සමගම ඒ ඒ ප්‍රදේශවල මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සහයෝගයත් රජයට ඉල්ලා සිටියොත්, එය නිසි පිළිවෙළට ලැබෙනවා ඇති. එම නිසා මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, අඩු වශයෙන් තුන් මාසයකට වරක්වත් වාරිමාගී හා කෘෂිකම් වැඩ පිළිබඳව ඒ ඒ ප්‍රදේශවල දෙපාර්තමේන්තුවල නිලධාරීන් හා ඒ ඒ ප්‍රදේශවල නිබේන ගොවි සමිතිවල නියෝජිතයන්, වෙල් මුලා දැනිවරුන්, කොලනි නිලධාරීවරුන්, උප ඒජන්තවරුන් සහ මේ රජය මෙනෙක් කල් අනුගමනය නොකළ ප්‍රතිපත්තියක් වුවත් ඩී. ආර්. ඩී. මහත්වරුන් කැඳවා ඒ ඒ ප්‍රදේශවල ඇති අඩුපාඩු මොනවාද කියා සාකච්ඡා කර ඒ අඩුපාඩු නැති කර ගැනීමට කළ යුතු දේ සම්බන්ධයෙන් සමාලෝචනයක් කරන ලෙස. මම ඒ ඉල්ලීම ගරු ඇමතිතුමාට බැගෑපත්ව ඉදිරිපත් කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව ගැන කරුණක් කියන්නට තිබෙනවා. අද සමුපකාර සමිති විසින් විගබඩාවලට වි ගිහින් දුන් විට, ඒ වි ගබඩා ලැබෙන වවුචරය අරගෙන කච්චේරියට ගියාම බොහෝ අවස්ථාවල සති තුන හතර ඒ මුදල් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒක හැමදුම සිදුවන දෙයක්. මේ ප්‍රශ්නය මන්ත්‍රීවරුන් වන අපට ඉදිරිපත් වුණාම අපි ගිහින් මේ ගැන ක්‍රියා කරනවා. එතකොට කියනවා, “හා හා, ඒක හරි; දැන් ඒක අරිනවා” කියා ඒක විතරක් ඒ වෙලාවට අරිනවා. නමුත් නැවතත් සිදු වන්නේ අර පරණ විධියටමයි. ඒ නිසා දුප්පත් සමිතිවලට සියට හතරමාර ගණනේ බැංකුවෙන් ණයට ගන්නට සිදු වෙනවා, ඊ ළඟ වි තොගය ගන්නට. කරුණා කර මේ තත්ත්වය නවත්වන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු ඇමතිතුමා කඹුරුපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.) පිළිතුරු දෙමින්, වි මෝලක් ඇති කරගෙන යාම ගැන කිව්වා. දැනට වර්ෂ 3 කට පෙර බදුල්ලේ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කොමිටියෙන් තීරණයක් කර තිබුණා, මයිසංගන යේ බත්මැඩිල්ලට නුදුරුව වි මෝලක් පිහිටුවීමට. නමුත් දැනට හය මාසයකට පෙර බදුල්ලේ කච්චේරියේ ඇතිවූ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කොමිටියකදී දේශපාලන බලපෑම් උඩ මේ යෝජිත වි මෝල වැලිමඩ පාලුගමට ගැනීම අවශ්‍යය කියා තීරණය කළා. ඕනෑ දිනාවකට ගත්තට මට කමක් නැහැ. මගේ ආසනයේ නැතුවට මට කමක් නැහැ. නමුත් මෙන්න මේ කරුණ අනුව අවංකව මේ ගැන කල්පනා කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අද මුළු උඟවෙන්ම වි නිපදවන්නේ මයිසංගනයේත්, බිබිලේත්, මොනරාගලත් බව මම කලින් කිව්වා. මොනරාගල ඉඳලා පාලුගමට හැතැප්ම 90 ක් නියෙනවා; මයිසංගනයේ ඉඳලා හැතැප්ම 60 ක් නියෙනවා; බිබිලේ ඉඳලා හැතැප්ම 70 ක් නියෙනවා. ඒ නිසා මයිසංගනයේත්, බිබිලේත්, මොනරාගලත් නිපදවන වි, ලොරි කුලී ගෙවා ගෙන යන්නට වෙනව, වැලිමඩට. ගරු සභාපතිතුමනි, වැලිමඩ කොච්චර කල් වි කොටන්න පුළුවන්ද? අවුරුද්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

දකට අට මාසයයි වී කොටන්න පුළුවන්. අනික් හාර මාසයේ වහිනවා. එපමණක් නොවෙයි, අර අට මාසය තුළත් සම්පූර්ණ යෙන්ම වී කොටන්න බැහැ. ශීත සෘතුව ඇති ඒ ප්‍රදේශයේ අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට අවිට ලැබෙන්නේ නැති නිසා. මේ රටට මුදල් අමාරුය කියනවා. මොකක්ද මේ කරන්ට හදන වැඩේ? මේ ගැන සඳහන් කිරීම ගැන වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් මම සමාව ඉල්ලනවා. මේක දේශ පාලන ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි, ආර්ථික ප්‍රශ්නයක්. වැලිමඩට වුවමනා නම් ගිහින් දා ගන්නවට කරන්න දෙයක් නැ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ශ්‍රී. ඒ. ඒ. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

වැලිමඩ තෝරාගෙන තියෙන්නේ මෙන්න මේ කාරණය නිසයි. ඒ ප්‍රදේශයේ තියෙන සමුපකාර සමිතිවලින් හාල් මෝල කරන්ට පුළුවන් ඉතාම දක්ෂ සමිතිය හැටියට පිළිගෙන තිබෙන්නේ වැලිමඩ සමිතියයි. ඒක ගරු මන්ත්‍රීවරයා නිසාවත්, ගරු මන්ත්‍රීවරිය නිසාවත් තීරණය කළ දෙයක් නොවෙයි.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(ශ්‍රී. සෙනෙවිරත්න)

(Mr. Seneviratne)

නැහැ, නැහැ, මම එහෙම කිව්වෙ නැහැ. මගේ අදහසත් ඒක නොවෙයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ශ්‍රී. ඒ. ඒ. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

නමුත් ඒ ප්‍රදේශයේ තියෙන වී කොටන්න එක මෝල මදි වෙනවා. තවත් මෝලක් මිනිපේත් හයි කරගෙන යනවා. නමුත් මයිසංගනයේ සොරබොර සමිතියට පුළුවන්කමක් තිබෙනවා නම්, ඉල්ලනවා නම්, අපට ඒක බොහොම සන්තෝෂයෙන් දෙන්නට පුළුවන්.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(ශ්‍රී. සෙනෙවිරත්න)

(Mr. Seneviratne)

සොරබොර නොවෙයි, බත් මැඩිල්ලේ. අවුරුදු 3 ක් තිස්සෙ තීරණය කරල තිබුණු එක.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ශ්‍රී. ඩී. ඒ. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

ඇයි ඔක්කම්පිටියෙ මෝල නැද්ද?

සෙනෙවිරත්න මයා.

(ශ්‍රී. සෙනෙවිරත්න)

(Mr. Seneviratne)

නැහැ, ඔක්කම්පිටියෙ මෝලක් නැහැ. මුළු උච්චම තියෙන්නේ වී මෝල් දෙකයි. එකක් මයිසංගනයෙ තියෙනවා. ඒක අද පෞද්ගලික මෝලක්. නමුත් කලින් සමුපකාර සමිතියක එකක්. තව එකක් තියෙනවා බුත්තල. ඒ සුළු මෝල් දෙක විතරයි තියෙන්නේ. එහෙත් මම කියන්නේ වී ලොරිවල පටවා සැතපුම් සිය ගණන් ගෙන ගොස් කොටාගෙන ඒවා නැවතත් ආපසු එහා මෙහා ගෙන යනවාට වඩා දොළොස් මාසය තිස්සේම වී වේලා ගත හැකි ප්‍රදේශවල වී මෝල් නොපිහිටුවන එකයි. එසේ නොකිරීම නිසා රුපියල් දහස් ගණනක් අපතෙ යනවා.

අ. හා. 7.45

ගරු සභාපතිතුමනි, මම මුලින් සඳහන් කළ බත්මැඩිල්ලේ තත්ත්වය ගැන නැවතත් මම තමුන්නාත්සෙගෙ සැලකිල්ල යොමු කරවනවා. අද බත්මැඩිල්ලේ ගොවීන් බොහෝ දුක් විදිනවා. ඒ ගොවීන්ට සිදු වෙලා තිබෙන්නේ විශාල අපරාධයක්. මේ ගැන සම්පූර්ණ පරීක්ෂණයක් පවත්වන්න ඕනැ. මේ ගැන විභාගයක් අවශ්‍යයයි. එබඳු විභාගයකදී මමත් බත්මැඩිල්ලේ ගොවීන්ගේ සාක්ෂි දීමට පැමිණෙනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ශ්‍රී. ඒ. ඒ. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊයේ සවස මේ කාරණය ගැන මට දැනගන්ට ලැබුණා. මේ ඇළ කැඩී තිබෙන්නේ මැයි මාසයේයි. එහෙත් ගිය අවුරුද්දේ යල වැඩ කළාය කියා දෙපාර්තමේන්තුව වාර්තා කර තිබෙනවා. මේ කැඩුණු ඇළ ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම සඳහා මුදලක් අනුමත කර තිබෙනවා. අනෙක් මාස කන්නයට පෙර ඇළේ වැඩ නිම කරන්ට පුළුවන් වෙයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

ගිය අවුරුද්දේ යල වැඩ කළාය කියන කථාව සත්‍ය නැහැ. ප්‍රධාන ඇළ කැඩුණු නිසා යල කාල සීමාව ගොවිතැන් කරන්න එපාය කියා වාරිමාගී දෙපාර්තමේන්තුව ඉල්ලීමක් කළා. බදුල්ලේ කච්චේරියේදී නියෝජ්‍ය ඉඩම් කොමසාරිස්වරයා ඉදිරිපිට දී ගොවීන් තීරණය කළා, යල කාලසීමාවේදී ගොවිතැන් වැඩ නොකරන්න. ඔවුන් එසේ කළේ මගේ ඉල්ලීම පිටයි. ඒ නිසා වර්ෂ 1961 හා 1962 කාලසීමාවන්හි ගොවිතැන් වැඩ කළේ නැහැ. ක්‍රමක්‍රමයෙන් වතුර කාන්දු වෙව් තිබුණු ඇළ බැම්ම එක වරම කැඩී ගියා. මේ ඇළවල් නඩත්තු කිරීම සඳහා වාරිමාගී දෙපාර්තමේන්තුව මගින් “මේන්ටනන්ස් ඔවර්සියර්” වරුන් පත් කර තිබෙනවා. මේ ඔවර්සියර්වරුන් මොකද කරන්නේ? වාරිමාගී දෙපාර්තමේන්තුව මගින් මුදල් අපතේ යවන එක් මාගියක් තමයි, මේ ඔවර්සියර්වරුන් පත් කිරීම.

මහියංගන උප කොටසේම කම්කරුවන් තිස් දෙනෙක් සිටිනවා. මේ කම්කරුවන් පත් කර තිබෙන්නේ මහියංගන උප කොටසේ ඇළවල් නඩත්තු කිරීමේ කටයුතු වල යෙදවීමටයි. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන්ම මේ කම්කරුවන්ගේ සේවය අවශ්‍ය වන්නේ අවුරුද්දෙන් හය මාසයක් තුළ පමණයි. මෙහිදී මම මේ කම්කරුවන්ට විරුද්ධව කථා කරනවාය කියා වරදවා තේරුම් ගන්නට පුළුවනි. එහෙත් එය කම්කරුවන්ගේ වරද නොවෙයි. ගොවිතැන් කරන හය මාසය තුළදී හැර ඇළවල් නඩත්තු කිරීමේ කටයුතු සඳහා සිටින කම්කරුවන්ගේ සේවය අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මේ කම්කරුවන්ගේ සේවය අපතේ යා නොදී වෙනත් තැන්වල සේවය සඳහා යෙදවිය යුතුයි. ලංකාවේ තිබෙන සියලුම ඇළවල් නඩත්තු කිරීම ගොවීන් ලවාම කරවීමට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න ඕනැ. මෙවැනි වැඩ පිළිවෙළවලින් තමයි, මුදල් අපතේ යා නොදී ඉතිරි කර ගැනීමට පුළුවන් වන්නේ. මහියංගන උප කොටස ගැන පමණක් බැලුවොත් අපතේ යන මුදල විශාල නොවන්නට පුළුවනි. එහෙත් මෙවැනි ව්‍යාපාර පණහක් හැටක් ගැන කල්පනා කර බැලුවොත් රුපියල් අටයන් කරනවා.

ලක්ෂ ගණනක් අපතේ යනු පෙනී යනවා. ඒ නිසා මේ මුදල් ඉතිරි කර ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්න ඕනැ. මේ යල් කන්නය වැඩ නොකිරීම නිසා බත්මැඩිල්ලේ ගොවීන් අද ඉතාම දුඃඛදායක තත්ත්වයක සිටින බව මම නැවතත් ඇමති තුමාට මතක් කරනවා. තත්ත්වය මෙසේම පැවතුනහොත් ඉදිරියට එක කන්නයක්වත් වැඩ කිරීමට වතුර ලබා ගැනීමට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. ඒ හෙයින් මා මේ රජයෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ නිලධාරීන්ගේ වැරදි නිසා අමාරුවේ වැටී සිටින ගොවීන් බේරා ගන්න ලෙසයි. බදුල්ලේ සිටින වාරි මාර්ග නිලධාරීන් වෙත පළාතකට යවන්න. ඒ වෙනුවට වෙන පිරිසක් එහාට යවන්න. මහියංගන ප්‍රදේශයේ සිටින නිලධාරීන්ට හොඳින් වැඩ කරන නිසා ප්‍රශංසා කළා. ඔව් ගරු සභාපතිතුමනි, වැරදි තිබෙන තැන වැරදි මා පෙන්වනවා. ඔය විධියට කටයුතු කර අපේ රට දියුණු කරන්න බැහැ. ගොවි කර්මාන්තය නියම ලෙස දියුණු කරන්න නම් එය දියුණු කිරීමට අදාළ සෑම කරුණක්ම සමාලෝචනය කර සවිර වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළ යුතුයි. එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් අනුව වැඩ කටයුතු කරගෙන නොගියොත් රට හරියාකාර ලෙස කවරදා වත් දියුණු කරගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ හෙයින් නියම වැඩ පිළිවෙළක් අනුව වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්න බලා පොරොත්තු වනවා නම්, ඒ සම්බන්ධයෙන් ගොවීන්ගේ සහ කම්කරුවන්ගේ සහාය ප්‍රාප්ත කරනවා නම්, සියලු දෙනාගේම සහාය ඇත්තෙන්ම රජයට ලැබෙනවා ඇති. ඒ ගැන කිසි අවිශ්වාසයක් නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, අද සවස තුනේ සිට මා කළ කථාවෙන් මෙම අමාත්‍යාංශයන් එහි යටතේ තිබෙන දෙපාර්තමේන්තුන් තදින්ම විවේචනය කළේ ඉදිරියේදී හෝ මෙම දෙපාර්තමේන්තු යම්කිසි ප්‍රතිපත්ති සමූහයක් අනුව වැඩ කටයුතු කර ගෙන යනවා නම් ඊට සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන බලවත් ආශාවෙනුයි. ඒ එහෙයින් අද මා ඉදිරිපත් කළ කරුණු කෙරෙහි ගරු ඇමතිතුමාගේ විශේෂ සැලකිල්ල යොමු වේවිය කියා විශ්වාස කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

பிசுபீசன கெபிபிபன் பன, 1962-63

—காரக ககாவ

வேலையாபீச காகனாதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Mr. Chairman, late last night you made a very wise Ruling that we generally discuss the policy of the Ministry of Agriculture, Land, Irrigation and Power under Head 95 and thereafter, under the other Heads, 96 to 109, we briefly pinpoint our views or criticisms or thoughts in respect of the other departments under this Ministry. I will, therefore, be very brief.

The Minister in charge of this Ministry, if I may say so, is a very, very important person. He controls not only Irrigation, Power, Lands and Agriculture but also Finance for the nonce. So that as I have told him he has got double powers. One power comes from water and electricity. The other is the power of money. But he lacks the third power, the dictatorial or political power that accrues to a man who is in charge of the army, navy, air force and the police. That power may well overcome him some day unless he is careful.

But there is one important matter to which he must address his mind and categorically inform this House on, namely, where do we stand as regards the Budget?

கே. பி. பி. ராசரத்ன மக. (வெலிமடை)

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன—வெலிமடை)

(Mr. K. M. P. Rajaratna—Welimada)

There is no Budget now.

வேலையாபீச காகனாதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

We are told that there is a "De Silva Plan" based on agriculture, land, irrigation and power, by which he is going to fill the gap. As far as we know there is an amount of Rs. 125 million which is unfinanced. We heard some rumours—some are fantastic rumours, they say—that there is a De Silva Plan. We have not yet been informed about it. So before we go further with the

Debate I want him to tell us categorically—perhaps, on the next day—how the Ministry of Agriculture, Land, Irrigation and Power is going to finance the Budget, to find the money. We must be specifically told about the De Silva Plan. Otherwise, there is no way of going further with the Debate. We are suspended between heaven and earth as far as the Budget is concerned.

I understood from the press that the De Silva Plan was going to be a plan of extensive cultivation of food and subsidiary foodstuffs within a short time so that we could save on foreign exchange by the amount of food that we produce here. We have also heard through the press—we want his confirmation—that he was going to buy up every grain of paddy that is grown in this country and distribute it through the rationing system to the people of this country so that they may have their full two measures of rice per week. If that is so, another problem arises. Where is he going to find the money?

Already we have a gap of Rs. 500 million which they hope to bridge halfway up to Rs. 350 million and leave another Rs. 125 or Rs. 150 million unfinanced. If we are going to spend money in purchasing all the rice available through the Guaranteed Price Scheme, the amount of money required will be very much more. How is he going to find the extra money? That is a question he will have to answer.

There is a further implication. Even if we take it for granted that the de Silva Plan is going to succeed, we will be faced with the problem that, by going to have extensive cultivation, we will be creating a land of beggars. What does extensive cultivation mean? It means that our people will be dependent on rice production for their living, since we are now producing at the rate of 20 to 25 bushels—

பிசுர்ப்பன கெடுபிசுர்ப்பன, 1962-63

—காரக கலா

கரு. கி. பி. டி. சிலுவா

(கெளரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The average is 38.7 from the last Maha.

வேலையாட்சி நானாதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I think that is a very optimistic assessment. But the point is this. Unless we produce on an average 60 or 70 bushels, we will be a nation of people living at substratum level so far as living standards are concerned. The reason is that, if paddy production is maintained below that level, people will not get a good return and therefore their standard of living will be very low. Of course, the position can be artificially kept up by raising the price of paddy, as we are doing under the G. P. S. An artificially raised price on paddy will no doubt benefit the standard of living of the cultivator, but ultimately such a policy will land the country in bankruptcy.

What we want is intensification of paddy production in our country and we should also have concentrated production of subsidiary foodstuffs in small well planned plots. In the case of extensive cultivation of paddy, the whole scheme will have to be dependent on a Government subsidy which is four times the price that is obtaining in the world market today for rice. In terms of the G. P. S. the country will have to pay Rs. 12 for a bushel of paddy. In the result it would mean that we will really have to pay Rs. 24 for a bushel of rice—bushel which can be bought for Rs. 6 in the open world market—

கரு. கி. பி. டி. சிலுவா

(கெளரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Paddy is Rs. 6.

வேலையாட்சி நானாதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

The country has to pay Rs. 12 for a bushel of paddy. But as I pointed out earlier, we will be only raising

the standard of living of a section, the cultivators, while the country will plunge into bankruptcy. Paddy producers will have a fair status of living but that is not the whole picture, the standard of living will go down generally as paddy production is continued on an extensive basis.

We are faced with this problem. I am glad to hear from the Hon. Minister that the rate of production has been raised to 38.5 on an average—I hear that it is somewhere between 20 and 25 bushels—but, unless you bring the rate somewhere near 70 bushels, paddy production will not be an economic crop. We must watch out. As I said, we are paying nearly four times the value of rice produced in other countries for rice produced here.

I would now like to refer to another matter, namely, flood water protection. Every town and every village in Ceylon gets flooded after a small shower of rain. That is because no proper assessments have been made. There has been no efficient land surveying done in relation to control of flood waters. Even in Colombo town certain parts get flooded after one night's shower of rain.

வேலையாட்சி விக்ரம். பி. டி. சிலுவா

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சிலுவா)

(Dr. W. D. de Silva)

I have been telling the Minister that for the last two years nothing has been done about it!

டி. ஓ. 8.

வேலையாட்சி நானாதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Take a constituency like mine in Jaffna, Nallur and also Kokuvil—both areas get flooded after a good shower of rain in a day. These are yearly and bi-yearly occurrences. The Government has to give flood victims Rs. 50 or so each as compensation—

விசேஷ கௌரவ சபை, 1962-63

—காரைக்காலம்

செ. சி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That is because in Jaffna you have blocked all the drainage lines. They have been covered.

வேலையாட்சி நானாதன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

This is happening all over the country, not only in Nallur. What has been happening is this. There have been real water channels constructed by the Dutch and even by the ancient Kings but the Government, without making proper allowances for the flow of water and so on, has gone and built roads, railways and other projects and blocked up all the outlets through which the rain waters could drain off the land. Floods are due to this so-called modernization that is being undertaken by the P. W. D., the Irrigation Department, the Railway Department and so on. Another reason behind flood is the haphazard way in which housing schemes are carried out. For instance, there are certain areas in Colombo which are low lying. They act as sort of reservoirs where the excess water collects and thus flooding is prevented. Such low lying land has been used for house building and the water that would normally accumulate there floods the surrounding areas. There must be real well thought out schemes, especially where new towns, new workshops and other projects are coming up. Some solution should be found. Otherwise, as I pointed out, every year the Government will be called upon to pay as compensation Rs. 50 to Rs. 100 per family to flood victims, which is not in the best interests of the country. All this money can easily be saved if only the Government and the authorities make proper assessments and base their schemes on sound scientific lines taking all the factors into consideration. A scheme must be worked out and a survey made.

Then there is the question of the Government entering the field of tea planting.

செ. சி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That is not a new thing. We have always been doing it.

வேலையாட்சி நானாதன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I am glad the Hon. Minister pleads that he has already done it.

செ. சி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Not I, but the Government.

வேலையாட்சி நானாதன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Statistics show that the world production of tea has increased vastly. Last year 600 million pounds of tea were produced in excess of the world's consumption, and, for the first time, various big buyers and brokers have begun to stockpile tea, in the same way that rubber was stockpiled at one time. By stockpiling tea they hold this country to ransom. At any time they can refuse to buy our tea or knock down our prices, thus bringing us to our knees economically.

What is necessary is that we must reduce the production of low-grown tea, which has no sale in the market. Instead, we must produce more and more high-grown tea, which will always have a ready sale in the market because it is used for the purpose of blending. At a time when there is a glut of tea, I do not know why the Government is wasting so much money in running huge departments and on capital expenditure. What is necessary is some kind of tea control. Ceylon should join with other South-East Asian countries and form a union with a view to bringing about a scheme of tea control. Ceylon's high-grown tea will be always at a premium, but certainly not her low-grown tea. This is a venture on which the Government is

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය නානාදත්]

wasting money, and its efforts in that direction are not in the best interests of the country, although it may be possible to find employment for a few S. L. F. P. men as directors of corporations. From the national point of view, however, the venture will be a foolish and useless one which will have evil consequences on the national economy in the long run.

As I said before, I do not want to go into details of the various items because I want to abide by the Ruling you, Mr. Chairman, have given that under this Head we would briefly examine the general policy of the Government.

The last speaker referred to fruit-growing. I believe the Hon. Minister is particularly interested in growing oranges. It appears that the Government's efforts to grow oranges have met with disaster owing to some kind of virus.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

It is called *tristeza*.

වෛද්‍යාචාර්ය නානාදත්

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Triste means sad. *Triste* state means sad state. So the Government's effort to grow oranges is in a sad state. That is the state not only in regard to the Government's effort to grow oranges but in regard to everything else.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The hon. Member has spelt the word wrongly. It is spelt T-R-I-S-T-E-Z-A.

වෛද්‍යාචාර්ය නානාදත්

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

The spelling may be anything, but the Government is going wrong.

The people themselves are growing oranges, and we find oranges in the market. I do not, therefore, understand why the Government has allowed oranges to come into the country. The Government banned the import of oranges, grapes and apples. The one fruit, out of these three, that grows in Ceylon is the orange, but the Government has now permitted the importation of oranges to compete with locally grown oranges. This is not in the interests of orange growing in this country. But curiously enough, grapes which are not grown here, at least on a commercial basis, and apples which are not grown at all practically, have been banned. It is not that I am asking that they should be allowed to be imported; they are luxuries which we can very well do without. They say that patients in the hospitals want grapes, but I do not think it is necessary. What happens really is that the doctors, nurses and their friends eat up the grapes!

The other day a big merchant came and saw me on this question of imports of grapes. He said, "There is big money in this; you get round your Friend, the Minister, and take an import permit for grapes. They have allowed permits for importing oranges." I said, "As far as we are concerned we do not engage in this type of thing. You have come to the wrong man. Perhaps you can get hold of some S. L. F. P. man for this job. Our political philosophy does not lend itself to this type of activity."

I have a few comments to make on the Forest Department. We have considerable forest wealth. Can the Minister tell us whether the department is working at a profit or at a loss? I have no doubt that it is working at a loss. Why? The department is run on wrong lines. There is no sense at all in its working. We have an official called "Conservator of Forests", but every officer in the department must be a conservator in effect. The forest wealth must be exploited without causing harm or injury to it. This

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

must be done scientifically. We can preserve our forests and yet make them pay. There is a point of maximum exploitation; beyond that point exploitation of forests is injurious and harmful to the country.

The Northern Province was one of the richest forest areas at one time. It is today almost completely denuded of forests. I am not blaming the present Minister for this. This has happened because of the wrong forest policy of the late Mr. D. S. Senanayake, although I greatly respect his memory. When the military wanted timber during the war, the late Mr. Senanayake allowed timber to be cut indiscriminately in the Northern Province. I do not know whether the province will ever recover its forest wealth. What was allowed to be left by the late Mr. Senanayake is now being robbed by contractors who are hand in glove with the officers of the department. The forest areas of the Northern Province require complete rest for another ten of fifteen years, and there must be reafforestation wherever possible. Reafforestation is not always easy or successful; it is natural forest growth that we require. But where the forests are badly denuded as in the Northern Province there has to be a vigorous campaign of reafforestation.

I want to say here and now that while our forests in the Northern Province have been completely denuded, the vandals have turned their eyes now to the Eastern Province, where forests are being denuded rapidly and indiscriminately.

For this state of affairs I blame the present Conservator, a Civil Servant, who is just a connoisseur rather than a conservator. He is a lazy man who is sitting in his office in Colombo. Can the Minister tell us whether this man has ever gone to the forests and camped there for a few days? Has he ever done any survey other than along the road?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I think I must correct that position. This gentleman spends a good amount of time in the jungle and I know that he works pretty late in the office when he is in Colombo.

කන්දියා මය. (කයිට්ස්)

(திரு. கந்தையா—கன்காவற்றுறை)

(Mr. Kandiah—Kayts)

But why do you have a Civil Servant as the Conservator of Forests?

ඩී. පී. ආර්. ගුනවර්ධන මය.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

And one of the most inefficient Civil Servants.

කන්දියා මය.

(திரு. கந்தையா)

(Mr. Kandiah)

Sir, for once we agree.

வேதநாதன் நானையன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

He has never gone into the forest. He just goes up and down the main road and may be he sees a few monkeys but he has not gone and camped inside the forest. There are a very few other officers who will go and camp inside the forest. They come there and stay with the D. F. O. or the R. F. O. and draw batta while they are entertained by those officers. [Interruption]. The hon. Member for Yatiyantota says that there is not a single qualified man in the Forest Department. Why can you not get a qualified man? Even if you pay him a handsome salary it will be fully worth it; a man who can do what is necessary to resuscitate our dying forests and see that the wealth of the forests is properly exploited and properly conserved.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය නානාදත්]

I also wish to raise a question with regard to contractors. The same men get the contracts and, I understand, it is the Conservator of Forests who selects these contractors; he has got a monopoly in selecting these contractors. Most of these contractors are unworthy of being called citizens of this country because they are destroying our national wealth and making huge sums of money with the connivance of the other staff officers. I know that the headman who lives close to my house, the headman of Kandamadar, is a contractor and that man brings truckloads of timber from the forest. Perhaps, he gets a licence or a permit for timber but he brings double and treble that amount and he is able to do that because he is in with the Government Agent and the police.—[Interruption]. I am not sure; it is either the headman or his brother who is a contractor. He was a very good friend of Colonel Udugama because he used to go and tell him that so-and-so is a Federalist and should be caught. The only way for a Tamil traitor to curry favour with the Government is for him to go and tell them that so-and-so is doing such-and-such a thing while he is the very man who is breaking every rule. Whether a person happens to be mayor or chairman of a local government body, there are such people who have either earned money illegally or spent money illegally against whom there are various audit queries; they are the persons who run about garlanding Ministers because in that way they can continue their depredations with the support of the Government by posing as the supporters of the S. L. F. P. in Jaffna. I say this to the Government, if a man is prepared to go to that extent to be good to you, if he is prepared to run down people who are prepared to stand up for what is right, he is a thorough rogue who only wants to please you to get what he wants. During the time of the Emergency this headman was able to bring as much timber as he wanted

because he was in the good books of the officials.

අ. භා. 8.15

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Order, please! The hon. Member for Kayts will now take the Chair.

අනතුරුව සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් කසිවස් මන්ත්‍රී වි. ඒ. කන්දසිය මහතා මූලාසනාරූඪ විය.

වෛද්‍යාචාර්ය නානාදත්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Another thing about our Conservator of Forests is that he ordered all all the timber depots in the Northern and the Eastern Provinces to be closed down. The people in Jaffna had to protest very energetically and I protested to the Minister also, and as a result one or two depots have been left open. He wanted every depot to be closed down.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Are you sure of that fact?

වෛද්‍යාචාර්ය නානාදත්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Yes. He had ordered those depots to be closed and it may be that after an appeal to you that order was rescinded; but some of the depots have been closed and a few are left open. Even today if a man wants timber to build a house or to buy timber for furniture, he has to apply to the D. R. O. and convince the D. R. O. that his application is legitimate; then he has to go to the D. F. O. and obtain his sanction; and thereafter send his application to Colombo through the Government Agent. Even then he has to send a number of reminders to Colombo and those reminders are simply filed. Finally he has to come down to Colombo and interview somebody and he has to take whatever timber that he is allowed.

The sawn timber that is sent to the Northern Province is poor quality timber. Formerly they were taken

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

from the depot at Talawa near Anuradhapura. Today timber from the Talawa depot cannot be obtained in the Northern Province. People there have to pay more and take logs and get them sawn in Jaffna.

Why is this differentiation, what is this discrimination, what is the justice of it and what is the meaning of it? Is this conservation or is it some form of communal reservation that the Conservator of Forests is indulging in?

I will tell you about the uneconomic methods adopted in the Government saw mills. We have got some of the biggest and best saw mills you can get in the whole world, I suppose. There are mills at Medawachchiya, near Anuradhapura, and Minneriya. Are those mills working at a profit or loss? They are not working at a profit—firstly because the wood has to be brought from the Eastern Province.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

That is not correct. There are plenty of jungles and wood forests in those areas.

වෛද්‍යාචාර්ය නානාදන්

(ඩොක්ටර් நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Your biggest source of wood today is the Eastern Province. The wood has to be brought to Minneriya and so on.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Those mills get supplies of timber from our colonization schemes. For instance, the mill at Embilipitiya works on the timber obtained in that area from the Walawe-ganga Scheme; then the mill at Medawachchiya from the timber obtained from the proposed Malwatu-oya Scheme and Padaviya; and Minneriya from the timber obtained from the Kawaduluwewa scheme.

වෛද්‍යාචාර්ය නානාදන්

(ඩොක්ටර් நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

What I want to say is that there are no saw mills in the Eastern Province where a large amount of timber is even today being exploited by the Government. That timber has to be brought down in logs by lorry or by train, which is a very expensive item. When the timber is sawn here, there is a wastage of wood—which is thrown away. If the sawing is done at source, then only the refuse is thrown away—

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

There is a big saw mill at Gal Oya, in Amparai. It is not correct to say that there are no saw mills in those areas where you find timber. The allocation of saw mills is not done on a communal basis. There is no discrimination shown in this matter. We propose to open up a large extent of land, and saw mills will be established there.

වෛද්‍යාචාර්ය නානාදන්

(ඩොක්ටර් நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I thank the Hon. Minister for his explanation. But the *idee fixe* in his mind is only colonization. What about the large amount of wood in the forests that you exploit, where there are no colonies?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

A saw mill is not a plaything even for the hon. Member for Nallur. Where there is timber, we certainly have a saw mill.

වෛද්‍යාචාර්ය නානාදන්

(ඩොක්ටර් நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I said, and I repeat, that a large section of forest land in the Northern Province require complete rest.

விசேஷக் கௌரவப் பணம், 1962-63

—காரக கலாவ

இலங்கைத் தலைவர்

(தலைமை வகிக்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

கௌரவ மந்திரியவர்கள் ஒன்று சொன்னால் அதை நீங்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

வேதநாதன் தலைவர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

ஆம் ஐயா!

I told the Hon. Minister that the largest source of timber is in the Eastern Province, and he has got to transport the timber for miles through road and jungle tracks in lorries or other vehicles at very great expense. I also referred to the unnecessary waste of wood which may be cut off in the process of sawing, and said that it would be very useful if the saw mills were located in a strategic place. But the saw mills are only in colonization areas which are also Sinhalese areas.

ஹெ. சி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

There are saw mills in Mankulam, in places like Mottankattakulam and Udayarkattakulam.

வேதநாதன் தலைவர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

For God's sake, conserve as much wood as possible. Please see that the wood is available and not denied to us; that there is no undue delay or discrimination, and no trouble created, in the matter of supplying timber to those who want it for their purposes.

It is a great shame that our forests are not being properly conserved. Really, they are being exploited. They are being conserved not for the nation but for the colonies by the Conservator who is not a conservator in the real sense of the term. The Government has no business to entrust him with such a wealthy part of our national economy.

A word about fisheries. The Hon. Minister made an announcement some time back that he proposed to open training schools in Negombo, Colombo, Galle and so on.

ஹெ. சி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Only in Negombo.

வேதநாதன் தலைவர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

You have started only the Negombo school. But you mentioned the other places also in your statement.

ஹெ. சி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

In Kankasanturai.

வேதநாதன் தலைவர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

The largest fishing areas are in the Eastern Province and near Point Pedro. There are also other fishing banks along the coast from Mannar downwards. There has not been a proper survey of the fishing banks, the seasons and the places where people should fish, nor has there been promulgated any scheme for the opening up of training schools for boys to be taught modern methods of fishing and to manage modern fishing craft.

I am indebted to the Hon. Minister for the information that there is a possibility of getting from West Germany and from the United Kingdom large fishing mother-craft which can go many miles out to sea. The satellite craft can then be sent out to do the fishing, and when the fish is brought in, it can either be tinned or made into dry fish. I was also told that there is a possibility of the Government purchasing them over a period of years or of a company being formed with foreign

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

people holding one-third share, and the Government and the public holding a one-third share each.

If that is so, may I tell the Hon. Minister that we should prepare ourselves for utilizing these vessels as soon as we could. This can only be done if we train our educated youth; they are the best people. The motors and the machinery on the mothercraft would need intelligent handling. These youths will also be the best people to operate the satellite boats for fishing. Of course, we must also take into the scheme the real descendants of fishermen who, though they may not be very much educated, are born in the trade and can quickly pick it up.

Now, there are no training schools opened in the Northern and Eastern Provinces where the best fishing banks lie. If the Hon. Minister comes to Jaffna—and I will invite him one day—I will take him to Pedro Bank which is about 22 miles from Pedro. There you can throw a line and pick up fish as if you are picking up currency notes which the Government will have to print very soon to fill up the gap in our Budget.

No effort has been made to undertake a fisheries survey of the seas and to give proper directions to the fishermen as to where and how they can catch fish.

Then, Sir, we have a large amount of inland water lakes where we can rear fish, and cultivate fish. There are the various lagoons in Negombo, Puttalam, and also along the sea coast around Batticaloa, and in various other places. There is such a big fishing trade being carried on in certain parts of Newfoundland and Canada—

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

We are breeding fish in the Minneriya Tank.

අ. භා. 8.30

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්

(දොරාදර් නාගනාදන්)

(Dr. Naganathan)

Are you rearing fish on a scientific basis? Are you preventing them from being destroyed by dynamiters and other marauders? Are you allowing them to grow to a certain size before they are fished?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Yes.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්

(දොරාදර් නාගනාදන්)

(Dr. Naganathan)

Is the Government doing it on a systematic basis.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Gourami and tilapia, two varieties of imported fish have been introduced in the inland waters of Ceylon. It has been going on for a long time.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්

(දොරාදර් නාගනාදන්)

(Dr. Naganathan)

It is not being done on a commercial or scientific basis by the Government.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

We are breeding on a commercial basis.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්

(දොරාදර් නාගනාදන්)

(Dr. Naganathan)

Breeding on a commercial basis? They are breeding on a natural basis, the propagation of the species; that is how they are breeding.

விசேஷக் கெடுதல்கள் பண்ண, 1962-63

—காரக கலாவ

வேலையாடீய் கிளிபி. டி. டி. சிலா

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. டி. சிலா)

(Dr. W. D. de Silva)

Accidental breeding.

வேலையாடீய் கிளிபி. டி. டி. சிலா

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

There is no real attention paid to the art and craft of inland fish breeding. It could easily be done. We have the necessary inland waters, the roads border them, refrigeration plants would not be necessary, and transport would be no problem. The fish could be transported to the nearest town for sale.

There is then the question of electrical power. A large sum of money is utilized for the Electrical Department. I remember there was an investigation carried out on water power and electrification by a very eminent Norwegian expert, an expert lent to us by the U. N. O., and the Report that he submitted to the Planning Council and the Ministry is evidently not available. I would like to point out that his services were subsequently lent to India and his advice has been accepted almost in toto by that country.

ஹெ. டி. டி. சிலா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The Report has not been submitted.

வேலையாடீய் கிளிபி. டி. டி. சிலா

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

But we were told by the hon. Member for Akuressa (Dr. Wickremasinghe) that the Report was submitted. He will produce the Report—I think he said “Pfeifer’s Report”—in due course and he will prove to the House that it had been submitted to the Government and the Planning Department. It is surprising that this Government has been so negligent about this Report, a most valuable contribution made by perhaps one of the best experts in the world, whose

advice has been sought for and accepted by India subsequent to his visit to this country, so negligent as to say that they have not seen it. It shows that there is some mistake somewhere, or that some people in the department or in the planning section have certain interests which they think may be spoilt if this Report sees the light of day, and have, therefore, shelved it.

I must next draw the Hon. Minister’s attention to the rates charged for electricity. You cannot plan progress, you cannot think of lowering the cost of living or of the advancement of the country unless and until you lower the cost of the electricity supplied to the people. Unfortunately the rate of production is very high; I think it is about seven cents a unit. According to Mr. Pfeifer, I think, it could be produced at 3.4 cents per unit, which is slightly less than half your rate per unit if your scheme is accepted. Not only is our electricity produced at double cost but it is supplied to the consumers, especially the towns of Colombo and Jaffna, at a very high rate.

Colombo is being exploited and my good Friend the Hon. Minister and his department are making a large profit at the expense of the consumers in the City of Colombo. They are not allowing any kind of rebate even after making unconscionable profits over a long period of time.

In Jaffna, the Government has been supplying electricity to the Jaffna Municipality at a highly unconscionable rate without any kind of written contract, so much so that the Municipality has been losing on the transaction. While other local bodies are able to make a profit—some local authorities make a modest profit, some others a good profit—from the sale of electricity the Jaffna Municipal Council is faced with continuous losses owing to the high rate charged and the large leakage that is taking place due to wrong or bad electric fittings and so on. I think, the subject of electricity to Jaffna requires adjustment. It is a matter which can be settled in five

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

minutes. I told the Hon. Minister that I am prepared to bring down the Mayor of Jaffna and the Commissioner and sit down and discuss with him and his experts the whole question. In that way in five to ten minutes the whole problem can be solved. What is legitimately due by the Jaffna Municipal Council, will be paid immediately in order that the people of the Jaffna municipal area get better lighting. Just now the lighting is very dim. During the Kandasamy Kovil Festival, because extra lighting was given to the temple, the rest of Jaffna was in semi-darkness. As I said before, the lights on the roads especially are like glow-worms. Why should the people pay a higher rate for very inefficient and unsatisfactory lighting? Surely, you must give them better satisfaction. When you give an article, it must be worth the money. The electricity supplied to Jaffna is of such low voltage that wireless sets do not work properly, refrigerators go out of order and various other electrical appliances get fused because of the sudden drop in the voltage. Machines get spoilt and the lights in the hospital and doctors' houses go out off and on. The voltage drops to 100 or 80 or even less than that when it should be 230 volts. How can the Government sell electricity of such inferior and insufficient quality to Jaffna and at the same time charge rates which are higher than what they charge in other towns? That is a great injustice. It can be adjusted.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

We are putting up a plant in Chunakam which is going to cost about Rs. 3 million.

වෛද්‍යාචාර්ය නානාදත්ත

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I am very glad. I hope it will be expedited, and now that he is the Minister of Finance I hope he will give it priority. I hope his promise will be kept.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

It is not a promise. I said it is being done.

වෛද්‍යාචාර්ය නානාදත්ත

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I am very happy to get that assurance from him.

I have one more point and that is in regard to colonization schemes. My good friend, the hon. Member for Mahiyangana made a very good point. He said that the colonization schemes were a tremendous economic failure as far as he could see, that a very large sum of public money was being donated to a comparatively few lucky persons and that they have not yet produced a sufficient return even after a long period of time. Surely, that money could be better utilized for land development or food production than on these so-called colonization schemes. For one thing, the wrong kind of colonists have been chosen. Most of them are inefficient and unsatisfactory. The land which is given to them to till is virgin soil and is like a plantain which is peeled. It does not call for much effort to do so. But when it requires a little labour on their part to produce anything they run away from the land or hand it over to somebody else. This is the type of people who have been selected for the colonization schemes.

In regard to the scheme which is pending at Varakanthai in the Mutur district, there are three villages there, Muslim and Tamil villages. It is a majority Muslim area. Now, bordering these three villages there is a big plot of land, 1,500 acres in extent, which is to be given to 500 allottees on the basis of three acres each. There are over 1,500 applications from the villagers who belong to these three villages. The land is really part of their villages. The scheme is really a village expansion scheme, but the Minister is obsessed with his colonization theory and says that he will set aside only a small

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවාරිය නාගනාදන්]

portion of that land for village expansion. He says that the land must be earmarked for the children of colonists. That seems to be his attitude. His notion is that although large sums of money have been spent and all facilities given to colonists, the children and the grand-children of these very colonists must be further colonized. In other words a never ending series of colonization schemes is going to be the policy of the Minister.

The question we would like to ask is this: What about the villagers who have to live and see to it that their children and the coming generations have some means of living off the land? Their children have no place to go to. Why cannot this land be given to them? They will definitely be better colonists, better cultivators, better producers, than some of these other people who are brought in from outside areas. The children of villagers and the villagers have a love for their land. In the particular instance I referred to earlier, as in the case of other villagers, all their interests are confined to the three villages they live in. Why does the Minister refuse to consider their future and their claims to this plot of land?

Where the land available forms the boundaries and borders of already established villages, it is far better to give the land out on a village expansion basis than to permit colonization in the same area. If the land to be given is situated elsewhere, then I can understand colonization being undertaken. But in the case of land that can be logically and conveniently utilized for extension of villages already existing, it is completely wrong in principle to use such land for colonization schemes. In such cases the proper procedure must be village expansion. Certainly, if there are no villages you have to have colonization. But where villages are concerned, it would be wrong to restrict their expansion. In villages also there is great need for more land because of pressure of population and so on.

I am not talking from any communal point of view. I am talking from a purely economic and scientific point of view. Wherever you can expand under village expansion schemes it is suicidal, it is wrong, it is unscientific, it is irrational to have colonization schemes. I would request the Hon. Minister to re-examine the position in respect of this area, and other areas also, and see that preference is given to village expansion where conditions obviously demand it, where there is no other land to which villagers can go to, where there is a growing population, where villagers have proved themselves to be good cultivators and so on. There is no purpose in having colonization schemes where villages already exist.

I have almost done. I hope the Hon. Minister will kindly take all the observations I have made in the best of spirits. I have offered him constructive criticisms. If I may pay him a small tribute, he is a man who has devoted his life and energy to matters like power production, land settlement, land cultivation and so on. He has made all this his life work. If you happen to drop in at his home, or meet him anywhere, he will start producing maps, charts and so on and will begin to explain, with feeling, all his life work. Even with a little bit of commonsense, a little bit of science, a little bit of philosophy is necessary. While wishing him the best of luck, I would once again ask him to tell us now—he must inform the House today; he can speak again if he wishes—what the position of the Budget is. Where do we stand? We are suspended in mid-air, between heaven and earth. What is the real emphasis, the real significance of the so-called “De Silva Plan”? How are you going to find the money, internally as well as externally, for the continuation of our prosperity and happiness?

விசேஷக் கௌரவப் பணம், 1962-63

—காரக கலாவ

**பி. க்வேன்டின் ப்ரநாநாடி மஹ. (தீவ
வூ)**

(திரு. ரி. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ—
நீர்கொழும்பு)

(Mr. T. Quentin Fernando—Negombo)

Mr. Chairman, I propose to lay stress on a few matters of importance from my point of view. I consider that the coconut and fishing industries are of some importance. Rubber and tea are subsidized at a very large extent. In the case of tea, the subsidy is Rs. 2,500 an acre; in the case of rubber, it is Rs. 1,500 an acre. In regard to the coconut industry what I would like to stress is this. What is the rehabilitation scheme that is proposed or before the House in regard to this important industry—coconut? We have only this subsidy allowed to the coconut industry—

டி. ஹ. 8.45

இலகநாருக மன்தி

(தலைமை வகிக்கும் அங்கத்தவர்)

The Presiding Member)

Order, please! Mr. Speaker will now take the Chair.

பீவ ஈதுகூலவ இலகநாருக ரு மன்திதும
இலகநாயென் ஓவன் ப்ரயென், கபாநாயகதும
இலகநாருக விச.

க்வேன்டின் ப்ரநாநாடி மஹ.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Quentin Fernando)

Lands to the extent of 20 acres and less get a subsidy of only 50 per cent. for fertilizers while lands over 20 acres get 33½ per cent. for fertilizers. That is the only subsidy that you have in the way of manure for coconut lands. The other subsidy is with regard to coconut plants. They levy a charge of 30 cents for a coconut plant. Besides these two subsidies we do not get any kind of assistance for coconuts. It is a great hardship to the poor people who own lands of very small extents, say 50 acres downwards, to carry out their plantations without Government assistance. There should be a better scheme laid down by Government with regard to the coconut industry. I say that the subsidy that is being

allowed is very, very inadequate. There should, at least, be some kind of subsidy allowed for cultivating the land; for instance, for the use of a tractor for ploughing the lands. The charge that is levied for tractor ploughing is about Rs. 25 to Rs. 30 per acre. I would, therefore, suggest that some kind of subsidy be allowed to coconut land owners. The Hon. Minister can fix the limit or extent and then subsidize or make an allowance of, say one-third of the cost of the tractor ploughing to be borne by Government. In such an event, there is at least some kind of help or assistance being given to owners of lands of say 50 acres and downwards, the middle class man or the peasant.

I do not propose that the Government should undertake to give any kind of help to big land owners because it is an impossibility. But if there is a limit of, say, 50 acres and downwards, it will be of some great assistance to the poor people who own such lands. That is all I would like to say on the question of assistance to people who own coconut lands.

I now come to the fishing industry. As hon. Members are aware, Rs. 90 million goes out of this country on imports of fish, dried fish and other fish products. This money can be allowed to remain in this country if the fishing industry is assisted to a greater extent. This is the only industry that has been neglected by the Government. If as much as Rs. 90 million goes out of this country every year on imports of fish—money which can be retained in this country—the only remedy is to improve the fishing industry.

Let us see what is happening now. A mechanized boat costs Rs. 17,500. The present proposal of the Government is that the poor fisherman who wants to purchase a boat has to deposit a sum of Rs. 1,000 in cash, and the balance has to be paid in monthly instalments over a period of five years. I say that the poor fisherman cannot afford to deposit Rs. 1,000

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ක්වෙන්ටන් ප්‍රකාන්ද මයා.]

before he purchases a boat. What happens is that a *mudalali* intervenes, pays the Rs. 1,000, and makes a profit on the transaction.

I am completely opposed to the rule or regulation laid down by the Hon. Minister recently, requiring a fisherman to make an initial deposit of Rs. 1,000. It would be far better to do away with that requirement and to give him the boat outright, as was done before. How is he going to pay even the instalments? No assistance whatsoever is given to the fisherman, unlike in the case of those who own rubber and tea, where a subsidy of Rs. 2,500 per acre of tea, or Rs. 1,500 per acre of rubber, is given. There is no subsidy for coconut, but I have just suggested what should be done in that respect. In the case of fishing, as I said, there is no subsidy or assistance whatsoever. The Government sells a mechanized boat for Rs. 17,500 and expects the poor fisherman to repay that money completely with interest over a period of five years. Where is the incentive to catch more fish and to save the Rs. 90 million going out of the country every year?

My suggestion is this: If the Government says that a mechanized boat costs Rs. 17,500, let the Government waive one-third of this amount and recover only the balance two-thirds from the fisherman by way of monthly instalments. Under the old scheme, the period of payment was limited to three years and the fisherman was expected to pay about Rs. 500 per month. There are implications which the Government does not understand. For instance, when the boat goes out of order the fisherman is expected to repair it. He has sometimes to pay something like Rs. 1,000 for the repairs, while the boat is laid up for a number of weeks during which the fisherman is helpless and cannot go out to sea. On top of the monthly instalment of Rs. 500, he has to incur an expenditure of Rs. 1,000 or more on repairs! After the boat is repaired, it goes out of order again at the end of another year or so.

I am glad that the Government has undertaken to open a training school to train young men in repair work. That school is to be established in Negombo, but the Government has not done so as yet.

I would like to say that on the purchase of a mechanized boat a fisherman has to pay instalments of Rs. 500 a month and, in addition, incur a further expenditure of Rs. 1,000 or more on repairs to the boat. So there is no encouragement at all, and fishermen become completely frustrated. There is no inducement at all to take to fishing. The result is that we are unable to catch the fish we need for our consumption, and no attempt is made to save the Rs. 90 million which goes out of the country.

There is another thing that I would like to point out, and that is in regard to the construction of the locally made boats. The quality of the timber used is very poor. The timber gets rotten in next to no time. Additional expenditure has to be incurred on repairing such boats. The engines that are fitted on to these mechanized boats are of poor quality. The Government should make it a point when they fix engines to these boats to see that the engines are of a high quality which will not require repairs every now and again.

Then I find that there was a Vote for salt in the Estimates for 1961-62 of Rs. 270,000, that is for salting and curing of fish and so on. I cannot understand how they have forgotten that vote altogether in the 1962-63 Estimates. No money has been provided for salt for the curing and salting of fish in the 1962-63 Estimates. I wonder whether the Hon. Minister has purposely omitted that Vote or whether he thinks that we will have more salt produced in Ceylon hereafter. We have got the assurance of the Salt Commissioner that we will be producing plenty of salt in 1962-63 and we will not have to import salt hereafter. Anyway I would invite the Hon. Minister to look into that matter and provide the necessary funds on that item. It is most astonishing

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

that Rs. 270,000 has been voted for salt in the 1961-62 Estimates but not a single cent has been provided for this in the 1962-63 Estimates. Whether that is an omission or whether it has been purposefully done I do not know. I would ask the Hon. Minister to look into that.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

That is one instance where the Ministry said it had made the provision and the Treasury had deleted it without the knowledge of the Minister. This is the information I read in the newspapers; is that correct?

ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Quentin Fernando)

If it is due to an omission I would ask the Hon. Minister to make the provision. Surely there must be something wrong if this has not been provided for in the 1962-63 Estimates.

With regard to poultry I have a suggestion to make to the Hon. Minister. We import eggs to a very large extent. The idea of this Government is to stop the importation of eggs. I would suggest this remedy. There are about 25,000 houses within the Municipality of Colombo, not taking into account shanties. If you provide poultry cages, build them at Government expense, and if you distribute them to these people at cost price they will readily take them.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

We had better ask the Minister of Education who is always talking of *kukul kuduwas* to do that

අ. හා. 9

ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Quentin Fernando)

If you build 250,000 cages at Government expense and sell them at a nominal price to the householders in Colombo you will get all the eggs you want. That is the simple remedy. And you could extend that same assistance to the people in the outstations in the various parts of the Island. There are people who do not want to go to the extent of building a cage, that is for the deep-litter system. That is a system where you build cages of different sizes to accommodate 50, 25 or 15 hens. This has been mentioned to me by a gentleman in Colombo and that is why I wish to propagate this scheme through the Ministry. If that is done you can be sure of all the eggs that are required.

A word about home gardens. This is a matter in which I have been taking a personal interest for quite some time. Even during the time I was in the Judicial Service I had my own poultry yard wherever I was in residence, and I have never been accustomed to buying vegetables in the market because I have always grown my own vegetables. This is easily done if a man takes a little interest in it. I have always tried to impress on the villagers the need for and the possibility of growing their own vegetables, but they seem to be too lazy to do it. But if you provide vegetable seeds free I think even the poor people will take an interest in growing their own vegetables. It is really the question of money that worries them. They cannot afford to pay for vegetable seeds. I suggest that the Government should distribute seeds free and get the D. R. Os to exercise some supervision over the home gardens in their

areas.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මයා.]

The last point I wish to make is on the subject of the electricity tariff. We have been promised a reduction of electricity charges all these years but nothing has been done. We now pay much more than ever before. Cannot the Minister at least waive the surcharge? That would give some relief to every body who consumes current. The present tariff has no meaning. You charge six cents per unit of electricity; then there is a fixed charge, and on top of that a surcharge. Is the Electricity Department meant to be a profit-making concern? I would appeal to the Minister to give serious consideration to this question and see that as a first step at least the surcharge is waived.

පී. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා. (නුවරඑළිය)

(திரு. ரி. விவியம் பொருண்டோ—நுவரெலிய)

(Mr. T. William Fernando—Nuwara Eliya)

ගරු සභාපතිතුමනි, මා නැගී සිටියේ උඩරට ප්‍රදේශය සඳහා ගොවි ජනපද ව්‍යාපාරයක් ඇති කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පිළිබඳව කරුණු විකක් ප්‍රකාශ කරන්නටයි. දැන් උඩරට වතුකරයෙන් දේශීය ජනතාව ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඇත් වී ගෙන යනවා. ඒ බව කීප විටක්ම මා මේ ගරු සභාවෙහිදී සඳහන් කළා. උඩරට සිංහල ජනතාවට ඉඩම් නැති වීම නිසා දිනෙන් දිනම ඔවුන් වියලි ප්‍රදේශයට ගමන් කරනවා. දැනට ජනපද ව්‍යාපාර වැඩි වශයෙන් පිහිටුවා තිබෙන්නේ පොළොන්නරුව, හිඟුරක් ගොඩ, ගල්ඔය ආදී ප්‍රදේශවලයි. උඩරට ජනතාව වැඩි වශයෙන් එහි ගොස් පදිංචි කරවනවා. මේ කරුණු මා මෙසේ කියන්නේ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් මේ රටේ කොටසක් පුරාණයේ සිට මේ රටේ ජීවත් වන සිංහල ජනතාවට, ස්වදේශීය ජනතාවට නැති වන්නට ඉඩ තිබෙන නිසයි. මේ ක්‍රමය දිගින් දිගටම පැවතුණහොත් සමහර විට අනාගතයේ දී භයානක අවස්ථාවකට මුහුණ පාන්නට සිදු විය හැකියි. ඒ නිසා උඩරට ප්‍රදේශ සඳහා ගොවිජනපදයක් පිහිටුවීමේ අදහස ඉතා සන්තෝෂයෙන් මා මේ අවස්ථාවේදී ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා ඉදිරියේ තබනවා. දැනටත් ඉඩම් ඇමතිතුමා

කිසියම් වැඩ පිළිවෙලක් යොදා තිබෙන බව ඇත්තයි. ඒ වැඩ පිළිවෙල තව විකක් වෙගයෙන් ක්‍රියාවේ යොදන්න. තමන්ට තුබුණු ඉඩම් විකත් විජාතිකයන්ට අයිති වීම නිසා අනාථව, අසරණව සිටින උඩරට දුගී ජනතාව කෙරෙහි අනුකම්පා කොට උඩරට වතුකරය මධ්‍යයේ ගොවිජනපදයක් පිහිටුවන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉතාමත් කරුණාවෙන්, ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ ජනපදය පිහිටුවීමේදී සමහර විට දැනටත් එතුමාගේ පාලනය යටතේ තිබෙන රජයේ ඉඩම්ද මීට ආතුලත් වන්නට පුළුවනි. ඒ වගේම තේ වතුවලින් ඉඩම් ලබා ගන්නට සිදු විය හැකියි. ඇතැම් ප්‍රදේශවල රජයේ ඉඩම් නැහැ. කැල නැහැ. ඒ නිසා තේ වතුවලින් ඉඩම් ප්‍රමාණයක් ගන්නට සිදු වෙන්නට පුළුවනි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ සමගම, 1961. 12. 23 දින පවත්වන ලද ගොවිකම් ඉඩම් වාරිමාර්ග හා විදුලිය බලය පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයේ පාර්ලිමේන්තු උපදේශක කාරක සභාවේ රැස්වීමේ වාර්තාවෙන් කොටසක් කියවන්නට කැමතියි. මේ රැස්වීමට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් විශාල පිරිසක් හා දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් විශාල පිරිසක් සහභාගි වුණා. ඒ රැස්වීමේදී මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා.

උඩරට වතුකරයේ තිබෙන මුඩු බිම්වල ලාංකික ජනපද පිහිටුවීමට විධි විධාන යෙදීම

පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් සමඟ සාකච්ඡා කර මංගාවත් යාබද සෑම වත්තකම මුළු විශාලත්වයෙන් සියයට 2 ප්‍රමාණයකට වඩා වැඩි නොවන සේ වගා නොකළ ඉඩම් රජයට අත්පත් කර ගැනීම සඳහා සෑම මැතිවරණ කොට්ඨාශයකම ඇති වතුවල නාම ලේඛනයක් එම වතුවල මුළු විශාලත්වයන්ද සමඟ පිළියෙල කළ යුතුයයි තීරණය විය.

වගා නොකළ ඉඩම් නොමැති නුවරඑළිය වැනි දිස්ත්‍රික්කයන්හි පදිංචි වන මිනිසුන්ට වතුවල රැකියාවලේ ලබාගැනීමට පුළුවන් වන පරිදි අත්පත් කරගැනීම සඳහා ඉඩම් තෝරා ගතයුතුයයි එකඟත්වයට පත් විය. නුවරඑළිය ජන්දදායක කොට්ඨාශයේ වතු අයිතිකරුවන් විසින් රිකිලි පැළ සිටුවීමෙන් තේ නැවත වගා කිරීමට අදහස් කරන ඉඩම් රජයට ලබා ගත යුතුයයිද, ඒ වෙනුවට වතු වැවීම සඳහා රජයේ කැල ඉඩම් දිය යුතුයයිද, නුවරඑළියේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමා යෝජනා කළේය.

උඩරට වතු මධ්‍යයේ තිබෙන කඩ මණ්ඩි වතු අයිතිකරුවන්ගෙන් රජයට ගෙන ඒ ඒ කඩවල පදිංචි ලාංකිකයන්ට ලබා දීමටද එදා තීරණය විය.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

වතු කඩ විවි රජයට අත්කර ගැනීමේ ආඥාපණත යටතේ කටයුතු කිරීම ප්‍රතිඵල බලාපොරොත්තු විය හැකි තත්ත්වයකට පත් වී නැති බව පිළිගැනුණි. පහත නම් සඳහන් වතු කඩ විවි අත්පත් කර ගැනීම සඳහා නුවරඑළිය පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමන් විසින් ගෙනෙන ලද යෝජනා සලකා බැලීමට තීරණය විය: දියාගම, වටගොඩ, ග්ලෙන් ලයින්, වලහ, කිරිමැටිය සහ නානුඔය.

එසේම පහත නම් සඳහන් වතුවලින් ගම් විශාල කිරීම සඳහා ඉඩම් රජයට අත්පත් කරගැනීම් වස් ඔහුගේ යෝජනාවද සලකා බැලීමට තීරණය විය: ආගරපනන, හෝල් බෲක්, මෙරායා බසාර්, පිල්ලි කාල්ටර්, පනන, රොසිටා, කදපොල.

මේ විධියේ තීරණයක් එදා සභාසම්මත වුණා. එදා ඒ සභාවේ වාර්තා හා තීරණ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීන් අතර බෙදා හැරියා. එදාම තීරණයක් වුණා, ලංකාවේ කෘෂිකම් හා ආහාර නිෂ්පාදන වැඩ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් වහාම කොමිෂන් සභාවක් පත් කළ යුතුය කියා. මෙන්ම ඒ පිළිබඳ වාර්තා සටහන:

කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ සටහන් හා කටයුතු තක්සේරු කිරීම සඳහා කාරක සභාවක් පත් කළ යුතුයයි පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා විසින් කර තිබූ යෝජනාව ඔහු රැස්වීමට පැමිණ නොසිටියද ඉදිරියට ගන්නා ලදී. වෘත්තීය සමිති මගින් ඉදිරිපත් කර ඇති නොයෙකුත් මාදිලියේ කරුණු මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ සටහන් හා කටයුතු පදනම් වී ඇති බවත් එම කරුණු සම්බන්ධ තම වාර්තාව සුදුනම් බවත් කෘෂිකම් අධ්‍යක්ෂක සඳහන් කළේය. ගරු ඇමතිතුමා එම වාර්තාව බලාපොරොත්තු වී එය කියවා බලා පසුව මෙවැනි සාකච්ඡාවක් අවශ්‍ය වන්නේදැයි තීරණය කිරීම මැනවැයි ඔහු යෝජනා කළේය. ඒ අයුරින් මෙම යෝජනාව ගැන සලකා බැලීම පසුවට කල් තැබීමට තීරණය විය.

මම ගරු ඇමතිතුමාට ඉතා ගෞරවයෙන් මතක් කර සිටින කාරණය තමයි, උඩරට ගම් සඳහා තේ වතුවලින් අක්කර 10 ක් 15 ක් ගන්න යන කොට දිසාපතිවරුන්ට ඉඩම් කොමසාරිස්වරයාත් තේ වතු වලින් ඉඩම් ගන්නොත් මුළු ආර්ථික පදනමම බිඳ වැටෙනවායයි කියා ඒවාට අත තියන්න වත් එපායයි කියන බව. ඒ ඉඩම් ගන්න එපා නම් ගුවනේ තමයි, හදන්න වෙන්නෙ. උඩරට ගොවි ජනපද ඇති කරන්න නම් තේ වතුවලින් තමයි, ඉඩම් ගන්න වෙන්නෙ. ගොවි ජනපද සඳහා පහසුවෙන් ඉඩම් ලබාගැනීමට ක්‍රමයක් තිබෙනවා.

උඩරට වතුකරය මැදින් ප්‍රසිද්ධ පාරක් තිබෙනවා නම්, එමෙන්ම ඒ පාර දෙපස තේවලින් වැසි තිබෙනවා නම්, එම ඉඩමෙන් කොටසක් වෙන් කරවා ගන්නා පුළුවන්. මේ අන්දමට ජනතා යහපත සඳහා ව්‍යාපාරයක් ඇති කළොත් මාර්ග කැපීම සඳහා වෙන් කරනු ලබන මුදල ඉතිරි කර ගන්න පුළුවන් වේවි. ඒ සඳහා ඉඩම් ලබා ගැනීමට පහසුම ක්‍රමය තමයි මා පෙන්වා දෙන්නෙ.

අ. හා. 9.15

දැනට වගා කර තිබෙන තේ අක්කරය කින් අවුරුද්දකට තේ රාත්තල් 775 ක් ගන්න පුළුවන්. මෙය තමයි ලබා ගන්න පුළුවන් වැඩිම ප්‍රමාණය. “මූල ධන කටයුතු පිළිබඳ වැඩ පිළිවෙළ” නැමති වාර්තාව සැම මන්ත්‍රීවරයෙකුටම බෙදා දී තිබෙනවා. මා මේ කරුණු උපුටා ගන්නෙ එයින්ම. තේ වගාව වැඩි කිරීම පිණිස ගෙන තිබෙන වැඩ පිළිවෙළින් සතුවුදායක ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙනවාය කියාත් එහි කියා තිබෙනවා. එම පොතේ තිබෙන ආකාරයට 1956 පටන් 1961 දක්වා පිළිවෙළින් තේ නිපදවීම මේ රටේ වැඩි වී තිබෙන ආකාරය දැක්වීම පිණිස මා දැන් එම පොතෙන්ම උපුටාගත් කරුණු ස්වල්පයක් දක්වනවා. 1956 දී රාත්තල්, 37 කෝටි 50 ලක්ෂයයි; 1957 දී 39 කෝටි 80 ලක්ෂයයි; 1958 දී 41 කෝටි 30 ලක්ෂයයි; 1959 දී 41 කෝටි 51 ලක්ෂයයි; 1960 දී 43 කෝටි 50 ලක්ෂය දක්වා වැඩි වුණ මේ ගණන 1961 දී 45 කෝටි 50 ලක්ෂය දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා.

මී ලඟට “රිකිලි තේ” සිටුවීමෙන් මෙම අස්වනු ප්‍රමාණය රැක ගන්න පුළුවන් පිළිවෙළද මා දැන් පෙන්වන්නම්. දැන් තිබෙන ඇටවලින් පැළ කරන ලද, ඇටට කුණා වී තිබෙන, තේ අක්කරයකින් අවුරුද්දකට ලබා ගන්න පුළුවන් වැඩිම අස්වනු ප්‍රමාණය තමයි රාත්තල් 775. නමුත් නවීන ක්‍රමය අනුව රිකිලි තේ වවනවා නම් මේ ප්‍රමාණය වැඩි කර ගන්න පුළුවන්. තේ නැවත වගා කිරීම පිණිස දැනට රජයෙන් දෙනු ලබන ආධාර මුදල අක්කරයකට රුපියල් 2,500 යි; නමුත් ලබන වර්ෂයේ සිට මේ ගණන රුපියල් 3,500 දක්වා වැඩි කරන්න යනවා. මේ අළුත් තේවලින් අක්කරයකින් ලබා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.]

ගන්න පුළුවන් අස්වනු ප්‍රමාණය රාත්තල් 2,000 ට වැඩි බව ගණන් බලා තිබෙනවා. ඒ අන්දමට දැනට තිබෙන තේ ඉඩම්වල අළුත් වැවිල්ල දැමීමෙන් පසුව විශාල වශයෙන් අස්වනු ප්‍රමාණය වැඩි වන බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නොවේ.

ඒ නිසා රජයේ වුවමනාවන් සඳහා පාර අද්දරින් අක්කර පණහක් හැටක් ගන්න යන විට වතු අයිතිකරුවන් අදි මදි කළොත් රජයට කියන්න තිබෙන්නේ, තේ අළුතෙන් වගා කිරීම පිණිස රජයෙන් අක්කරයකට රුපියල් 3,500 ක ආධාර මුදලක් ගෙවනවා. ඒ නිසා අප ගන්න බලාපොරොත්තු වන ඉඩම් ප්‍රමාණය වෙනුවට ඒ හා සමාන ඉඩම් ප්‍රමාණයක් මුඩු බිම් ප්‍රදේශයෙන් දෙන්නම්. ආණ්ඩුව ආධාර මුදලකුත් දෙන නිසා රජයට වුවමනා ඉඩම් කැල්ල හාර දි ඒ ප්‍රදේශයට ගොස් එහි වගා කරන්නා කියයි. සමහර විට වතු යායවල් තිබෙන වතු අයිතිකරු වත් “අපේ ඉඩම් මැදින් කොහොමද එහෙම දෙන්නේ” යන තර්කය ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්. ඒකටත් මම කරුණක් කියා දෙන්නම්. සමාගම්වලට අයිතිව තිබෙන වතු යායවල් සම්බන්ධයෙන් තමයි මේ ප්‍රශ්නය වැඩි වශයෙන් ඉදිරිපත් වන්නේ. සමහර විට වතු කීපයකින් ගන්නා විට, එම සමාගමට අයිති වතු තවත් තිබෙන්න පුළුවන්. අන්න ඒ වතු එකතු කර දෙන්න පුළුවනි. එක් වත්ත කින් අක්කර සියය සියය බැගින් වතු දහයකින් අක්කර දහසක් ගන්න බලා පොරොත්තු වෙනවා නම් තේ වගා කිරීමට සුදුසු විශාල ඉඩම් ඕනෑ ප්‍රමාණයක් ඔහිය පැත්තෙන් තිබෙනවා. වැලිමඩ පැත්තෙන් තිබෙනවා. ඔය ක්‍රමයට වගා කිරීම සඳහා පනත්වලින් ඉඩම් අක්කර දාහක් වුණත් දෙන්න පුළුවනි. එසේ කිරීමෙන් විශාල අස්වැන්නක් ලැබෙන අතර ජනපද ව්‍යාපාරයන් ක්‍රමයෙන් දියුණු වෙනවා. ඒ නිසා ආර්ථික පරිහාණියක් ගැන අපට බිය වෙන්න කිසිම වුවමනාවක් නැහැ.

ගැමි ජනතාවට අක්කර කාලක් බැගින් වත් දෙන්න කිව්වම මෙන්න මේ විධියට ඒ අය බිය ගන්වනවා. ඒක බොහොම හොඳට වැඩුණු තේ පඳුරක්. ඒ නිසා ඒ ඉඩම ගන්න බැහැ. ඔන්න ඔය විධියටයි

කියන්නේ. ඊළඟට මොකද කියන්නේ? වුවමනා නම් මෙන්න මුඩු බිම් තිබෙනවා, ඉල්ලුවොත්, දෙන්න පුළුවනි. එහෙම කිව්වට ඒ බිම්වලින් ප්‍රයෝජන ගන්න අමාරුයි. නිවාසයක් හදා ගන්නත් බැහැ; වතුර පොදක් නැහැ; වෙන එකක් තබා කිට්ටුවක මහ පාරක්වත් නැහැ. ඉතින් ඒ විධියේ ප්‍රදේශයකට ගිහිල්ල මහජනයා ලවා දුක් විඳවන්න බැහැ. ඒ නිසා මා සඳහන් කළ ක්‍රමය අනුව වැඩ කිරීමයි සුදුසු. මේ ගැන තව කියතොත් හුඟක් කියන්න පුළුවනි. එසේ කළා කරන්න ගියොත් කාලය යන නිසා වැඩිය කියන්නේ නැහැ.

මා මතක් කළ ක්‍රමය අනුව වැඩ කළොත් දැන් අක්කරයකින් ගන්න අස්වැන්න අක්කර කාලකින් ලබා ගන්න පුළුවන් වේවි. අක්කරයකට 600ක් 700ක් නැත්නම් 750ක් පමණයි දැන් ලැබෙන්නේ. අලුත් රිකිලි ක්‍රමයෙන් දෙනුන්දහක් ගන්න පුළුවනි. ඒ නිසා ප්‍රමාද නොකර උඩරට වතුකර ජනතාවට වාසය කිරීම සඳහා දෙන ආධාරය දෙන මෙන් කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඇතැම් අය පුහු තර්ක ඉදිරිපත් කරනවා. එහෙම පුහු තර්ක වුවමනා නැහැ. නොකෙරෙන වෙදකමට කෝඳුරු තෙල් හත් කළයකුත් තව පොඩ්ඩක් වුවමනාය කියන කතාව වගේ කතා කරන්න වුවමනාවක් නැහැ. අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ දවසින් දවස ගැමි ජනතාවගේ තත්ත්වය පිරිහෙමින් පවතිනවා. ඒ නිසා මා නියෝජනය කරන නුවරඑළිය කොට්ඨාශයේ අසරණ ජනතාව වෙනුවෙන් 1960 මාර්තු මාසයේ සිට මේ දක්වා යම් යම් යෝජනා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. කොයි හැටි වෙතත් තවම අඟලක්වත් ලබා දෙන්න බැරි වුණා. මගේ ඉල්ලීම් හැම එකක්ම ලිපි ගොණුවලට යට වෙලා තිබෙනවා. ඉඩම් කොමසාරිස්තුමා හරියාකාර අපේ ඉල්ලීම් ඉෂ්ට කරන්නේ නැහැ. ගරු ඇමතිතුමා නම් නියෝග තිකුත් කරනවා බොහොම කරුණාවෙන්. එහෙත් එතුමා දෙන නියෝග නියම විධියට පිළිගන්නේ නැහැ. ඒ නිසා සාධාරණයක් ඉටු වන්නේ නැහැ. අගනුවරට වී මහේශාකාශ ලෙස ජීවත් වන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

අයට ජනතාවගේ දුක හරියට පෙනෙන්නේ නැහැ. වතුකරයේ පමණක් නොවෙයි, ගම්වලත් ඉතා දුකසේ ජීවත් වන අය බොහොම ඉන්නවා. ඒ අය කෙරෙහි අනුකම්පාවක් දයාවක් පෙන්වන්නට ඕනැ. තමන්ගේ දරුවන්ට දයාවක් දක්වනවා නම් අසරණ ජනතාවටත් ඒ හා සමාන දයාවක් දැක්විය යුතුයි. කළු ගල් වැනි ලයක් පෙන්වන්නට තරකයි දුක් විදින අසරණ ජනයාට. තමන් වාසනාවන්ත ලෙස ජීවත් වන්නේ, පංකා යට සැපසේ වැඩ කරන්නේ, සැලුන් රථවලින් යන්න එන්නේ, මහජනයා වෙනුවෙන් සේවය කිරීමට දෙන වැටුපෙන් බව කල්පනා කරන්නට ඕනැ. ඒ නිසා කාර්යාලවල සැපසේ ජීවත් වන්නට හොඳ වැටුප් ලැබෙන්නේ ජනතාවගේ ශුභසිද්ධිය සඳහා මිට වඩා හොඳින් වැඩ කිරීමට බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

උඩරට ප්‍රදේශයේ වතුකරයේ ලයින්වල ඉන්න සිංහලයන් ඉඩම්වල පදිංචි කරන්නට හොඳ නැහැ කියනවා ඇතැම් අය. අවුරුදු 2,500ක පැරණි ඉතිහාසයක් තිබෙන ලාංකික ජනතාවගෙන් විශාල පිරිසක් අද ඉඩම් අගලක්වත් නැතිව වතුකරයේ ලයින්වල දුකසේ ජීවත් වෙනවා. ඇතැම් අය එවැනි දුක් සහිත දිවියකට ගොදුරු වී සිටින්නේ මුඩුබිම් පනත අනුව ඔවුන් සතුව තිබුණු ඉඩම් ගිල ගත් නිසයි. ඉතින් ඒ අය සදහටම ඒ ආකාරයට ලයින්වලම ඉතා දුකසේ සිටිය යුතුද? ජාති හිතෙනි, දේශප්‍රේමී සියලු දෙනාම ඒ අයට ඉඩම් දී යහපත් ජීවිත ගත කරනු දැකීමට සතුටු විය යුතුයි.

වතුවල වැඩ කරන දුප්පත් කම්කරු වන්ගෙ ලමයින් අතර බොහොම දක්ෂ අය ඉන්නවා. උසස් අධ්‍යාපනයක් ලැබීමට සුදුසු බුද්ධියක් ඒ අයට තිබෙනවා. එහෙත් ඒ තත්ත්වයට ගෙන එන්නට අමාරුයි. වතුකරයේ එවැනි අයට දියුණු වීමට අවස්ථාව සලසා නැහැ. නිදහසේ ඉන්න බිම් කැබැල්ලක්වත් ඒ අයට නැහැ. මේ අය හත් අට දෙනා, දහ දොළොස් දෙනා, එක ලයින් කාමරයකට වී දුකසේ ජීවත් වෙනවා නම් ඒ අය විදින දුක ගැන තවත් විස්තර කරන්නට වුවමනා

වක් ඇත්තේ නැහැ. මේ අය කිව්වට ජනපදයක පදිංචි කරවන්නට පුළුවනි. එම නිසා නිලධාරීන් කරන අවහිර ගැන සිතා බලා අපේ මෙම අදහස් ගැනද විමසා බලා මේ ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරනවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. ඔවුන් සදහටම ලැයිත් වල හිර කර නොතැබිය යුතුයි.

උඩරට මේ විධියේ ජනපද ඇති කිරීමෙන් රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නයද මතු වෙනවා. එක එක ඔළුවලින් මේවා ගෙනෙන විට, එකකින් එකකට යන විට, තව තවත් හරස් කපොලු ඇති වෙනවා. රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසදීමට මම මගක් පෙන්වන්නම් අර්තාපල් ආදි අල වර්ග ගෙන්වීම සඳහා කෝටි දෙකක විතර මුදලක් පිටරට ඇදී යනවා. ගිය පාර කිරි ආහාර වෙනුවෙන් රුපියල් හත් කෝටි පහළොස් ලක්ෂයක් විතර ගිහින් තියෙනවා. උඩරට ජනපද ව්‍යාපාරය ඇති කරනවා නම් අල වගා කිරීමෙන්—එම ප්‍රදේශ උස්ව පිහිටා තිබෙන නිසා අල වගාවට සුදුසු—අපේ රටේ ජාතික ධනය ඉතිරි කර ගන්න පුළුවනි. අවශ්‍ය අල වර්ග ආදිය සපයා ගන්න පුළුවනි. ඒ සඳහා සුදුසු බිම් කොටසක් මම ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු කෙරෙව්වා. එතුමාද කරුණුවන්නව නියෝගය දුන්නා. නමුත් මෙතෙක් එය ලැබිලි නැ.

“කොනිකල් හිල්” කියන කැලෑ ප්‍රදේශයයි, ඒ. තේ වතු තුනකට මැදි වූ බිම් කොටසක්, ඒ. කැල්සි වත්ත, මහ එළිය වත්ත, ඩෙස්ටේපාවි වත්ත කියන වතු තුනට මැදිවයි එම කොටස තියෙන්නේ. ඉඩම් නැති ජනතාවට එම බිම් කොටස දුන් නොත් ජීවත් වන්නට පුළුවනි, අල වගා කර ගෙන. ඒ අයට රටට ආහාර කොටසක් දෙන්න පුළුවනි. එම පොළොවේ උපදින අල අත්හදා බැලීම සඳහා මා වරක් ගෙනා විත් ගරු ඇමතිතුමාටත් ඒ වාගේම ඉඩම් සම්බන්ධ නිලධාරියෙක් වූ ශ්‍රීකාන්ත මහතාටත් දුන්නා. ඒ අල පරීක්ෂා කර බැලූ ශ්‍රීකාන්ත මහතා එම ඉඩම් ටික ඉක්මනින් ගන්න වැඩ කරන බව කිව්වා. නමුත් මෙතෙක් අනිකුත් නිලධාරීන්ගෙන් ඊට සහාය ලැබී නැහැ. එම ස්ථානයේ අල නිපදවීම සඳහා වතුර තිබෙනවා. අවට තියෙන්නේ, තේ වතු.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.]

එමෙන්ම කොටගල ටකරමලේ ප්‍රදේශයේත් අල වවන්න පුළුවනි. සශ්‍ය මාරු ක්‍රමය අනුව එවැනි ප්‍රදේශවල වරින් වර මාරුවෙන් මාරුවට බෝග දමන්න පුළුවනි. එම නිසා ඒවායේ ජනපද ව්‍යාපාර ඇති කළොත් ජීවත් වන්න අමාරුවක් නැහැ, මිනිසුන්ට. අල වගා කරන අතර ගවයන් ඇති කර කිරි සපයන්නද පුළුවනි. කිරි නිපදවීමෙන්ද ජීවත් වීම සඳහා රැකීරක්‍ෂා සැපයෙනවා. එසේම සුළු කම්මන්ත ඇති කරන්න පුළුවනි. ඔය ආකාරයට රැකීරක්‍ෂ දියුණු කරන්න පුළුවනි. බිය වන්න දෙයක් නැ. එළවළු වගා කරන්න පුළුවනි. තේ වතුවල වැඩ කටයුතු සඳහා ලාංකිකයන් යවන්න පුළුවනි. එසේ නම් ඇයි මේ ජනපද ක්‍රමය තව තවත් ප්‍රමාද කරන්නේ?

තමන් අත යට සිටින නිලධාරීන්ගෙන් වහාම මේවා ගැන ප්‍රශ්න කර ක්‍රියා කරන්න ඕනැ. මා සිතන හැටියට අපට සදහටම මේ විධියට කතා කර කර සිටින්න බැ. කතාවෙන් අපේ වැඩ ප්‍රමාද වෙනවා. දිනෙන් දින ශීග්‍රයෙන් අපේ රටේ ජනගහනය වැඩි වෙනවා. දිනෙන් දින ප්‍රශ්න මතු වෙනවා. එම නිසා දුප්පත් ජනතාවගේ ශ්‍රමය අපතේ යවන්නේ නැතුව ඔවුන්ගේ ශ්‍රමය එම සාරවත් පොළොව සරු කිරීමට යොදවා ජාතික ධනය ඉතිරි කර ගන්න කල්පනා කරන්න ඕනැ. රටේ ආහාර ප්‍රශ්නය විසදන්න ඕනැ.

එම කරුණු කියන අතර මෙන්න මේ කරුණු ටිකත් පෙන්වා දෙන්න සතුටුයි. අර්තාපල් වගාවෙන් සතුටුදායක ප්‍රතිඵල පෙනී යනවා. මෙය තවත් දියුණු කර ගැනීමට වුවමනා බව මම පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. “1962-63 මූල ධන කටයුතු පිළිබඳ වැඩ පිළිවෙළ” නමැති පොතේ අල වගාව සම්බන්ධයෙන් මෙසේ සඳහන් කර තිබෙනවා :

“ආහාර නිෂ්පාදන දෙපාර්තමේන්තුව විසින්, ව්‍යාප්ති ප්‍රයාසයන් වශයෙන්, 1953-54 වර්ෂයේදී උඩුකිඳ කොට්ඨාශයේ අරඹන ලද අර්තාපල් ගොවිතැන, “ලේ ව බලයිව” හා බැක්ටීරියල් විල් ව” රෝග බෝවීම නිසා අසාර්ථක වූ අතර, උඩුකිඳ කොට්ඨාශයේ අර්තාපල් වවන්නන්ගේ සංගම් 14 කින් අය විය යුතු වූ රුපියල් දෙලක්‍ෂයකට ආසන්න මුදලක් පොත් වලින් කපා අස් කර දැමීමට සිදු විය.

1957 වර්ෂයේදී, අර්තාපල් වගාව නැවත පණ ගත් වන ලද්දේ පර්යේෂණාත්මක ප්‍රායාසයක් වශයෙනි. මුදු මට්ටමෙන් අඩි 6,000 ක් ඉක්ම වූ උස් බිම් වල “බැක්ටීරියල් විල් ව” රෝගය කොහෙත්ම නැතුවා සේ පෙනී ගිය බැවින්, මුදු මට්ටමෙන් ඊට වඩා උස් බිම්වල, අලුතින් අර්තාපල් නිෂ්පාදන මධ්‍යස්ථාන තවයක් ආරම්භ කිරීමට 1958 වර්ෂයේදී කටයුතු කෙරිණි.”

අ. හා. 9.30

උඩකිඳ අල වවන්නන්ගේ සංගම්වලට රුපියල් දෙලක්‍ෂයකට අධික මුදලක් දී එය අය කර ගැනීමට බැරිව පොත්පත්වලින් කපා හැර තිබෙන බව මා කලින් දැනගෙන සිටියේ නැහැ. මේ පොත කියවීමෙන් පසු වයි ඒ බව දැන ගත්තේ. මේ මුදල් අය කර ගැනීමට ක්‍රමයක් යොදා නොගත්තේ ඇයි? මේ තරම් විශාල මුදලක් මේ විධියට නාස්ති වී යාමට ඉඩ දීම විශාල අපරාධයක්. ඇපයක මාර්ගයෙන් හෝ ඒ අයට දුන් උපකරණවලින් හෝ ඒ මුදල් අය කර ගැනීමට ක්‍රමයක් යොදන්න තිබුණා. උඩුකිඳ අල වගා කිරීම ගැන වැලිමඩ ප්‍රදේශයේ නිතර නිතර උද්ඝෝෂණ ඇති වෙනවා. මේ පොතේ කියන විධියට පෙනෙන්නේ දෙලක්‍ෂ ගණනක් ගත් සංගම් තවත් සැරයක් මුදල් ගන්න වැඩ පිළිවෙළක් යොදන විධියයි. ඒ නිසා මේ මුදල් ආවාට ගියාට දෙන්නේ නැතිව යම් කිසි ඇපයක් හෝ ඒ මුදල් අය කර ගැනීමේ වෙන යම් ක්‍රමයක් ඇතිව හෝ දෙන්න ඕනැ.

1958 සිට 1961 දක්වා අල වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. එයින් 1961දී කුක්ෂිය බීජ මධ්‍යස්ථාන වශයෙන් අක්කර 168ක අල වගා කර තිබෙනවා. බීජ මධ්‍යස්ථාන වශයෙන් අක්කර 341ක වගා කර තිබෙනවා. අලෙවිය සඳහා, ගොවීන් විසින් අක්කර 116ක වගා කර තිබෙනවා. දෙපාර්තමේන්තු මධ්‍යස්ථානවල අල වගා කර තිබෙන්නේ මෙසේයි : 1960 ඔක්තෝබර් මාසයේ අක්කර 45ක වගා කර වොන් 111ක් අස් වැන්න ලැබී තිබෙනවා. 1961 ජනවාරි පෙබරවාරි වලදී අක්කර 93ක වවා වොන් 225ක් ලබාගෙන තිබෙනවා. 1961 අප්‍රියෙල් මැයිවලදී අක්කර 50ක වවා වොන් 93ක් ලබාගෙන තිබෙනවා. 1961 ජූලිවලදී අක්කර 42ක වවා වොන් 121ක් ලබාගෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

තිබෙනවා. 1961 ඔක්තෝබර් නොවැම්බර් වලදී අක්කර 259ක වගා කර වෙන් 476 ලබාගෙන තිබෙනවා. වගා කර ඇති සම්පූර්ණ බිම් ප්‍රමාණය අක්කර 489යි. ලබා ඇති අල අස්වැන්න ප්‍රමාණය වෙන් 1028යි.

මූල ධන කටයුතු පිළිබඳ වැඩ පිළිවෙළ යටතේ ඉදිරි වර්ෂවලදී අල වගා කරන්න බලාපොරොත්තු වන බිම් ප්‍රමාණයන් මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. 1962-63 අක්කර 767යි. 1963-64 අක්කර 1,095යි. 1964-65 අක්කර 1,092යි. මේ ක්‍රමයට අල වගාව දියුණු කරනට දෙපාර්තමේන්තුව අදහස් කරන බව පෙනී යනවා. එම නිසා පිහිටුවනට අදහස් කරන මේ ගොවිපළ වල අල වගාව දියුණු කරනට පුළුවනි. විශේෂයෙන්ම ඒ ගොවීන්ට ඉඩම් බෙදා දෙන වෙලාවේදී ඔවුන්ට කියනට පුළුවනි, එක කන්නයකට අල වගා කරනට ඕනෑය කියා. එම නිසා අළුතින් ජනපද පිහිටුවන විට එක කන්නයකට, ඒ කීවේ ඔක්තෝබර් මාසයට වැටෙන සෘතුවේදී, අල වගා කරනට අනුබල දුන්නොත් එසින් විශාල ආදායමක් ලබාගනට පුළුවන් වෙනවා. එසේ කළොත් ගොවීන්ට ආහාර යට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට අල වගා කරනට පමණක් නොව, රටට උවමනා තරමට අල නිපදවනටත් පුළුවන් වෙනවා. විශේෂයෙන්ම අල වගා කරනට පුළුවන් මෙබඳු උස් බිම්වල නිසා ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළොත් ඒකාන්තයෙන්ම මේ රට අවශ්‍ය අර්තාපල් ප්‍රමාණය මේ රටේම නිපදවාගනට පුළුවන් වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. මේ කාරණය අපේ ඇමතිතුමාට පෙන්වා දෙනට කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අර්තාපල් අල වගාව තව තවත් දියුණු කිරීමට නම් යම් සහනදායක ස්ථිර මිලක් තිබෙන්නට ඕනැ. එසේ ලැබෙන්නා නම් ගොවීන් ඉතාමත් උනන්දුවෙන් අල වගාවේ නිරත වෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ.

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

සථිර මිලක් තිබෙනවා.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. விలిயம் பெர்னாண்டோ)
(Mr. William Fernando)

අපේ ඇමතිතුමා සථිර මිලක් තිබෙන බව ප්‍රකාශ කිරීම ගැන මම සතුටු වෙන අතර එසේ සථිර මිලක් තිබෙන බව අපේ ගොවීන් දන්නවා නම් මෙයට වඩා අල වගාව ගැන උනන්දුවක් දක්වන බව කියනට කැමතියි. එම නිසා මෙයට වඩා හොඳ ප්‍රචාරක වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළොත්, එමගින් ගොවීන් උනන්දු කරනු ලැබුවොත්, ඔවුන්ට අවශ්‍ය උපදෙස් දෙනට සැලැස්සුවොත්, ඔවුන් කිසිම අපහසුවක් නැතුව අල වගාව සඳහා පොළඹ වනට පුළුවනි.

ගරු සභාපතිතුමනි, කුරුදුවත්තේ ජීවත් වන ධනපති උදවියගේ බංගලා රාශියක්ම නුවරඑළිය පළාතෙ තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි ඔවුන් සතු ඉඩම් රාශියක්ම තිබෙනවා. බංගලා අවට ඇති විශාල ඉඩම් වල මල් හැරෙන්නට කිසිවක් වගා කරන්නේ නැතුව නිරපරාදෙ නිකම් තිබෙනවා. මේවායෙ වර්ෂයකට වරක්වත් යම් බෝගයක් වගා කරනවා නම් ඒ සරුසාර පොළොවෙන් ප්‍රයෝජන ගනට පුළුවනි. එම නිසා ඒ උදවිය මේ කටයුත්තට පෙළඹවීම සඳහා, යම් විධියකින් මේ ඉඩම්වල කිසිම බෝගයක් වවන්නේ නැති නම් ඒවා රජයට ලබාගෙන වග කරනවාය, එසේ නැති නම් වගා කිරීම සඳහා බදු දෙනවාය කිවයනට පුළුවනි. එසේ කීවොත් යම්කිසි සුදුසු බෝගයක් වගා කිරීම සඳහා උනන්දු වක් දක්වනට පුළුවනි. එසේ නැතිවුවොත් මේ තරම් සරුසාර බිම්, අල වගාවට පමණක් සුදුසු බිම්, අපතේ යනවා. නියම පල ප්‍රයෝජනයක් අර ගන්නෙ නැහැ.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ராய் ராஜபக்சு)
(Mr. Roy Rajapakse)

මේවා ඔක්කොම් ජනසතු කරනට ඕනැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.

(*திரு. விவியம் பெர்னாண்டோ*)

(Mr. William Fernando)

මුහුදු මට්ටමෙන් අඩි හත් දහස් ගණන කට උස් බිමේ පමණයි රෝග නැතිව අල වගාව සරුවට කරන්ට පුළුවන් වන්නේ. එබඳු පොළොව ප්‍රයෝජනයට නොගෙන අත්හැරීම බලවත් අපරාධයක්. එම නිසා මෙබඳු බිම් හිස්ව තබනවා නම් ඒවා රජ යට ගෙන ක්‍රමවත් අල වගාවක් ඇති කිරීමට වැඩ කටයුතු යොදන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(*திரு. ராய் ராஜபக்ச*)

(Mr. Roy Rajapakse)

අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද ඔව කියනව විතරයි. කොච්චර කිවත් කෙරෙන්නේ නැහැ.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.

(*திரு. விவியம் பெர்னாண்டோ*)

(Mr. William Fernando)

ගරු සභාපතිතුමනි, තේ වතුවලින් ඉඩම් ගැනීමේ ක්‍රමය මා පෙන්නා දුන්නා. ඒ අනුව ඉක්මනින් ඉඩම් ලබාගැනීමේ වැඩපිළිවෙලක් යොදන්ට ඕනෑ. අද වතු අවට ඇති කඩ මණ්ඩි ක්‍රමයෙන් විදේශීය යන් සතු වෙමින් පවතිනවා. ඒ වාගේම උඩරට තිබෙන සරුසර බිම් ක්‍රමක්‍රමයෙන් විජාතිකයින් සතු වේගන යනවා. මම මේ කාරණය කීප වතාවක්ම මේ ගරු සභාවේදී තමුන්නාන්සෙට පෙන්වා දුන්නා. අද උඩරට සියලුම වෙළඳ ව්‍යාපාර පමණක් නොව, දේපල පවා ක්‍රමක්‍රමයෙන් විජාතිකයන් අල්ලා ගන්න නිසා වහාම මේවා ගැන කල්පනා කර බලා, විජාතිකයන් අතට ඒ ඉඩම් යන්ට ඉඩ නොදී ජනපද ව්‍යාපාර ඇති කරන්ට රජය උනන්දු වෙන්න ඕනෑ. එසේ ඉඩම් ලබාගෙන රිකිලි තේ වගා කිරීමට, අල වගා කිරීමට, උඩරට ජනතාව උන්දු කරවන්ට ඕනෑ.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(*திரு. ராய் ராஜபக்ச*)

(Mr. Roy Rajapakse)

තකක්ඩි නිලධාරීන් ඉන්න තුරු වැඩක් කෙරෙන්නේ නැහැ. ඔවුන්ව පන්නල දාන්න ඕන.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.

(*திரு. விவியம் பெர்னாண்டோ*)

(Mr. William Fernando)

විශේෂයෙන් කිරි නිෂ්පාදනය වැඩි දියුණු කිරීමට රජය උනන්දුවක් දක්වන්ට ඕන. මේ රටට අවශ්‍ය කිරි ප්‍රමාණය මේ රටේම නිපදවා ගන්ට පුළුවනි; පිට රටින් කිරි ගෙන්වීම කිසිසේත් අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ. එම නිසා කිරි නිපදවීමට යම්කිසි සහනදායක ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට උනන්දු වන ලෙස රජයෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. දැනට වැඩි වැඩියෙන් වී නිපදවීම සඳහා ගොවීන් පෙළඹවීම පිණිස ආධාර මුදල් දෙනවා නම් ලංකාවේ කිරි සුලභ කිරීම සඳහා, මන්ද පෝෂණයෙන් පෙළෙන දරුවන්ගේ සෞඛ්‍ය රැක දීම සඳහා, කිරි සුලභ කිරීමට, කිරි නිපදවීමට, සහනදායක ක්‍රමයක් ඇති කරන්ට ඕනෑ. දැනට කිරි පයින්ටි එකක් නිපදවන නිෂ්පාදකයාට සත 25ක් ගෙවන අතර, එය අලෙවි කරන තැනැත්තාට සත 20 ක් පමණ වෙන් වී තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ ක්‍රමය නිපදවන්නා අධෛර්ය මත් වන වැඩ පිළිවෙලක්. දැනට නුවර එළියේ කිරි පයින්ටි එකකට ලැබෙන්නේ සත 25 යි, තැන්නම් 30 යි. මා හිතන හැටියට එය අරගෙන සත 45 කට තැන්නම් 50 කට මිලක් බෝඩි එක විකුණනවා. ඒවා බෙදා හැරීමට විශාල මුදලක් වියදම් වන බව එයින් පෙනෙනවා. කිරි නිපදවන්නා ලබන මුදලට වඩා විශාල මුදලක් ඒවා පාරිභෝගිකයාට ගොවීන් දෙන තැන්නම් හුවමාරු කරන තැනැත්තා අර ගන්නවා. ඒ නිසා ඒ ක්‍රමය වෙනස් කර සහනදායක ක්‍රමයක් ඇති කරන්න ඕනෑ.

ලංකාවට පිටරටින් ගෙන්වන කිරි ගැන කල්පනා කර බලමු. කිරි පයින්ටි එකකට සත 35 ක් පමණ මිල වෙනවා. ඒ ටින්වල තිබෙන කිරි පවුඩර්වලින් කිරි පයින්ටි එකක් හදාගන්නවා නම් සත 35 ක් පමණ වෙනවා. ඒ නිසා මේ රටේ නිපදවන කිරි පයින්ටි එකකටත් ඒ මුදල දීම සාධාරණයි. ඒ නිසා පාරිභෝගිකයාට පිරිසිදු කිරි ටිකක් ලබා දීමට නම්, නිපදවන්නට එය දියුණු කර ගන්ට ආධාර මුදලක් යොදවන්න ඕනෑ. සුදුසු නම්, පිළිගැනීමට ක්‍රම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

යක් මා කියන්නම්. පිරිවිත් ගෙන්වන විත් කිරිවලට තැන් නම් පිරි කිරිවලට සුළු වැස් එකක්, සුළු බදු ක්‍රමයක්, ඇති කර එයින් ලැබෙන මුදල මෙරට කිරි නිපදවන්නාට ගෙන්වන්න පුළුවන්. එසේ කළොත් අනාගතයේදී මේ රටේ කිරි සුලබ කරන්න පුළුවන්. නිෂ්පාදකයින් උනන්දු කරවා මේ රටට අවශ්‍ය කිරි ප්‍රමාණය මේ රටේ ම නිපදවන්නට පුළුවනි.

කැලෑ වගාව ගැනත් සඳහන් කරන්න කැමතියි. විශේෂයෙන් ම උඩරට ප්‍රදේශයේ සමහර පළාත් දැනටමත් විනාශ වී ගත යනවා; හෝදා පාළු වී යනවා. පසුගිය කාලයේ ගරු ඇමතිතුමාගේ අදහසක් තිබුණා, ඒ ප්‍රදේශයේ කඩදාසි තැනීමට ගන්න ගස් වර්ගයක් වැටීමට. ඒ ක්‍රමයට අක්කර 5,000ක් පමණ වැටීමට යෝජනා කර තිබුණා. මනුෂ්‍ය වාසයට සුදුසු නැති, තේ වගාවටත් සුදුසු නැති, ඉඩම් තිබෙනවා. එවැනි ප්‍රදේශ සොයා බලා ඒවා කැලෑ කරන්න ඕනෑ. ඒ අනුව දැනට කඩදාසි හැදීම සඳහා පිරිවිත් ගෙන්වා ගන්න ද්‍රව්‍ය මේ රටේම නිපදවා ගන්න පුළුවන් වෙනවා. අවශ්‍ය කරන පයින් කියන ගස් වර්ගය මේ රටේ වවන්නට පුළුවනි. ඒ ගස් වල කඳන් අඹරලා කඩදාසි හැදීමට ගන්න පුළුවනි. මේ රටේ උඩරට ප්‍රදේශයේ දේශගුණය ඒ ගස් වැටීමට හොඳයි. පසුගිය කාලයේ ගරු ඇමතිතුමාට කරුණු කීයා සිටීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මැනදි අක්කර 150ක්, එනම් පිදුරුතලාගල කොටසේ අක්කර 75කුත්, සිංගල්වි කියන කඳු වැටියේ අක්කර 75කුත්, මේ වර්ෂයේ වගා කරනවා. මා හිතන හැටියට වර්ෂයෙන් වර්ෂයට ඔය කඳු වැටි තිබෙන කොටස් කැලෑ කරනවා නම් හොඳයි. ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්නට ඕනෑ.

ඒ වගේම මා කියන්න සතුවයි, අපේ රටට අවශ්‍ය කරන ආහාර මේ රටේම නිපදවා ගැනීම සඳහා දැනට ඇති කුඹුරු වලින් වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගැනීම සඳහා යම්කිසි වැඩ ක්‍රමයක් සකස් කරන්න ඕනෑ. දැනට මේ රටේ තේ නිෂ්පාදනාගාර මගින් කර තිබෙන පර්යේෂණ අනුව ඒවායේ අස්වැන්න වැඩි කරගෙන තිබෙනවා. නොයෙක් විධියේ පෝර යොදා, ටී. ආර්. අයි. එකේ අත්හදාබැලීම් අනුව, ඔවුන්ගේ උපදෙස් අනුව, අද ලංකාවේ තේ නිෂ්පාදනය වැඩි කරගෙන තිබෙනවා. එසේ නම් ඒ ක්‍රමයට අපේ කුඹුරුවල වී වැඩි කර ගැනීමටත් පර්යේෂණ පවත්වා සාර්ථක අත්දැකීම් වැඩ පිළිවෙලක් යොදනවා නම්, අපේ කුඹුරුවලින් දැනට ලැබෙන අස්වැන්න මෙන් දෙගුණයක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. එවැනි ක්‍රමයක් යොදා ගත්තොත්, ආහාර සඳහා පිරිවිත් යන මුදල මේ රටේම ඉතිරි කර ගන්න පුළුවනි. දැනට අපට තිබෙන කුඹුරු විකක් සැල්විනියාවලින් වැසිගෙන යනවා. මේ සැල්විනියා වසංගතය ඉතාම හයානක එකක්. මෙය කෙසේ හෝ වද කරන්න ඕනෑ. එය නිව්ටාවට නැති නොකළොත්, කාශ රෝගය වැළඳුණා වාගේ මුළු ලංකා පොළොවටම මෙය බෝ වී අපේ රට නිසරු බිමක් වෙනවා.

සැල්විනියා වද කිරීම සඳහා අවුරුදු පතා ලක්ෂ ගණනක මුදලක් වැය කරනවා. ඒ ගැන ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙලක් යොදවා සැල්විනියා සංහාරයක් ඇති කරන්නට ඕනෑ. ඒ සඳහා ශ්‍රී ලංකා ජාතික එක්සත් සංවර්ධන පෙරමුණක් ඇති කරන්නට ඕනෑ. රැකී රක්ෂා නැති පිරිස ඕනෑ තරම් සිටින නිසා එවැනි ව්‍යාපාරයක් ඇති කිරීම පහසුයි. ඒ වගේම යුද්ධ හමුදාවන් සිටිනවා. දේශපාලන පක්ෂ හේද, ජාති හේද 'ආදියෙන් තොරව සෑම දේශපාලන පක්ෂය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.]

කම, සෑම ජාතියකම අයට ඇතුළත් වන්නට පුළුවන් අන්දමට ශ්‍රී ලංකා ජාතික එක්සත් සංවර්ධන පෙරමුණක් ඇති කරනවා නම් මෙවැනි උවදුරුවලින් බේරෙන්නට පුළුවන්. විදේශිකයන්ගෙන් පැමිණෙන උවදුරු මෙන්ම ස්වභාව ධර්මයාගෙන් අපට නිතර උවදුරු පැමිණෙනවා. කලින් තිබුණු පෙදෙස් වල පමණක් නොව වෙනත් ප්‍රදේශවලත් දැන් සැල්වීනියා බොහොම තිබෙනවා. සැල්වීනියා තිබෙන ජලාශයක සිටි පක්ෂියෙක් පියාඹා ගොස් තවත් ජලාශයකට බැසීමේදී උගේ ශරීරයේ තිබුණු බීජ ටිකක් ඒ ජලාශයට වැටීමෙන් කල් යාමේදී සැල්වීනියා ඇති වෙනවා. 'අන්තිමේදී එය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩි වෙනවා. පක්ෂීන් තමයි, දැන් සෑම ජලාශයකම වගේ සැල්වීනියා බෝ කර ගෙන යන්නේ. මේ වසංගතය නැති කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඉක්මනින් ඇති කරන්නට ඕනෑ. බෙහෙත් තෙල් ටිකක් ඉහල තාව කාලික වශයෙන් සැල්වීනියා වද කරන්නට කටයුතු කර බැහැ; සම්පූර්ණයෙන්ම ඒවා විනාශ කර දමන්න ඕනෑ. එසේ නැත්නම් අනාගතයේදී අපේ බිම් කොටස සැල්වීනියා වලින් ආක්‍රමණය කර ජාතිය පරිහාණියකට තල්ලු කරන්නට පුළුවන්. මේ රටේ පොළොව ඒ අන්දමේ උවදුරුවලින් ආරක්ෂා කර ගැනීමට යම් වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්නට කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 9.45

සභාපතිතුමනි, හොඳ මාර්ග පහසුකම් තිබෙන පළාත්වල පවා සමහර ඉඩම් කිසිම වගාවක් නොකර අත්හැර දමා තිබෙන බව අපට පෙනී යනවා. කොළඹ අවට ප්‍රදේශ දෙස බැලුවත්, කාලණිය, ගම් පහ ආදී ප්‍රදේශවල ඉතා හොඳ ඉඩම් රාශියක් ඒ අන්දමට අත්හැර දමා තිබෙන බව අපි දුම්රියවල ගමන් කරන විට පෙනෙනවා. ඒ වගුරු බිම් අස් වද්ද, මේ රටේ ආහාර සුලභ කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරනවා නම් ඒ ඉඩම් මේ රටට විශාල ප්‍රයෝජනයක් වෙනවා ඇති. අද රැකී රක්ෂා කාර්යාලවල ලක්ෂ ගණන් දෙනා පෝලිම් ගැසී සිටිනවා. ඔවුන්ට යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් පෙන්වා ජීවත්වීමට ජාතික සංවර්ධන ක්‍රමයක් ඇතිකර දෙන්න කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

සභාපතිතුමනි, ඒ වගෙම අපේ රටේ වහම ඉඩම් තෝම්බුවක් ගත යුතුව තිබෙනවා. දැන් පැමිණ තිබෙන කාලය ඉතා භයානකයි. මා විටින් විට මේ කාරණය කියා සිටින්නේ, අපේ පළාත්වල ඉඩම් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් විජාතිකයන් අතට පත් විගෙන එන නිසයි. කුරුදුවත්තේ ධන පති මහත්වරුන්ගේ නුවරඑළියේ තිබෙන විශාල බංගලා සහිත ඉඩම් බදු ගෙවන්නට සිදු වන නිසා, නගර සභා ටැක්ස් ගෙවන්නට සිදු වන නිසා විකුණාගෙන යනවා. ඒ විකුණන අවස්ථාවලදී වැඩි වශයෙන්ම ඒවා මිලදී ගන්නේ විජාතිකයන්. දැන් මට පෙන්වා දෙන්නට පුළුවන් වත්තක වැඩ කරන සුළු කංකානි කෙනෙක්, එවැනි බංගලා 3ක් මිලදීගෙන තිබෙන බව. විශාල ලක්ෂ පතියන් 3 දෙනෙක් වාසය කළ බංගලා 3ක් එක කංකානියෙකුට වුවමනා කරන්නේ මොන කාරණයකටද? සූරාගත් මුදල්වලට කරන්නට දෙයක් නැතුව ඔය විධියට යට කරනවා. මේ ප්‍රදේශවල කෙසේ වෙතත් උඩරට තිබෙන ඉඩම් කංකානින් අත්පත් කරගෙන අවසානයයි. තව අක්කර ගත්ට තිබෙන්නේ බොහොම ස්වල්පයයි. උඩරට ඉඩම්වලට සිදු වී තිබෙන විනාශය ගැන සොයා බලා වහාම ඒ අන්දමට ඉඩම් ගැනීමට ඇති ඉඩකඩ නවත්වන්නට යම් වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්නට ඕනෑ. මා මීට ඉහතදී මේ ඉඩම් සම්බන්ධව සත් දේශයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ ක්‍රමය අනුව වහාම ඉඩම් තෝම්බුවක් ගැනීමට වැඩ පිළිවෙළක් යොදවන්නට ඕනෑ. මේ ලංකා භූමිය අනාගතයේදී මේ රටේ දේශ ප්‍රේමීන්ට ආරක්ෂා කර තබන්නට ගරු ඇමතිතුමා අදහස් කරනවා නම් මේ ඉඩම් හුවමාරුව වහාම නවත්වා ඉඩම් තෝම්බුවක් ලබා ගත යුතුයි. එසේ කරන අතර එක පුරවැසියෙකුට ගත හැක්කේ ඉඩම් මෙපමණ ප්‍රමාණයක් පමණයි කියා සීමා කරන්න. සීමා රහිතව මේ අන්දමට ඉඩම් හුවමාරු කිරීමට ඉඩ තැබුවොත් අන්තිමේ කරන්නට සිදු වෙන්නේ එකම ප්‍රතිකර්මයයි. එනම් ලංකාවේ තිබෙන සිය එම ඉඩම් ජනසතු කිරීම විතරයි. එම නිසා ඒ තත්ත්වයට එන්නට ඉඩ නොදී, යම් පුද්ගලයකුට රටේ හැම තැනම තිබෙන ඉඩම් අත් පත් කර ගැනීමට පුළුවන් අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් දැනට තිබෙනවා නම් එය නතර කර, එක පුද්ගලයෙකුට වුව

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

මනා නම් එක ගෙයක් පමණක් ලබා ගැනීමට කටයුතු සලස්වන්නට ඕනෑ. කන්කානි කෙනෙක් බංගලා 3ක් ගන්න බව මම කීවිම. ඒ අරගෙන තියෙන්නේ ඔහුට පදිංචි වන්නට නොවෙයි. ඔහුට පුරවැසි කම තිබෙනවාද, නැද්ද කියන්නට මම දන්නේ නැහැ. පුරවැසිකම තිබෙන කෙනකුට වුණත් සීමාවක් නැතිව ඉඩම් ගන්නට දෙන්න හොඳ නැහැ. එසේ ඉඩ දුන්නොත් විජාතිකයන්ට පුළුවන්, නොයෙකුත් ක්‍රමවලින් අක්කර දහස් ගණන් ගන්නට. ඒ නිසා එක පුද්ගලයකුට ගන්නට පුළුවන් අක්කර ගණන මෙව්වරයි කියා නියම කරන්නට ඕනෑ. ඉඩම් තොම්බුව ගන්නා තුරු ඉඩම් හුවමාරු කිරීම තහනම් කරන්නට ඕනෑ. මීට පසුව වත් වහාම නියෝගයක් කරන්නට ඕනෑ, යුරෝපීය මහතූන් තේ වතු මාරු කරනවා නම් ඇමතිතුමාට ඒ බව පෙන්වා දිය යුතු බව. වතු වෙත අයට පවරන්නට ඔවුන්ට ඉඩ දෙන්න හොඳ නැහැ. තේ සංයුක්ත මණ්ඩලයක් තියෙනවා, ඒකටවත් පවරන්නට කියන්න ඕනෑ. එවැනි පිළිවෙලක් නොයෙදුවොත් මුළු උඩ රටම තිබෙන තේ වතු ටික පුරවැසියන් නොවන ඉන්දියානු අය අත් පත් කර ගන්නට පුළුවන්. මේ ප්‍රශ්නයේ බැරෑරුම්කම තමුත්තාත්සේලාට පෙනෙන්නේ නැහැ. තමුත්තාත්සේලාට තෙරෙන්නේ නැහැ. නමුත් උඩරට ඇවිදින මම ඒ ගැන හොඳට දන්නවා. අද එක් කෙනකුට අයිති වන්න හෙට වෙන කොට වෙන කෙනකුට අයිති වෙලා. මේ අනුව තේ අක්කර දහස් ගණන් එක දවසට වෙනස් වෙනවා නම් අනාගතයේදී අපට ඉතිරි වන්නේ මොනවාද? මහා මුහුදයි, සාරයක් නැති ඉඩම් කොටසකුයි විතරයි, අපට ඉතිරි වන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා මේ කරන්නේ ජාති වාදයක් ඇවිස්සීම නොවෙයි. ව්‍යාජ ක්‍රමයක් අනුව විදේශිකයන් මේ රටේ දේ පොළ අත් පත් කරගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යනවා. දිව්ඩ මුත්තේත්‍ර කසාගම් වැනි ව්‍යාපාරවලින් ලැබෙන උපදෙස් අනුව වන්නට ඇති මේ වැඩ පිළිවෙල ගෙන යන්නේ. ඒ නිසා මොන ක්‍රමයකින් හෝ මේ රටේ දේපොළ විදේශිකයන් අතට නොයන විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.) කථාව ආරම්භ කරන්නට බලවත් ආශාවෙන් ඉන්නවා. එතුමාට අද කථාව ආරම්භ කරන්නට ඉඩ දෙන පොරොන්දුව පිටයි, මම කථාව පටන් ගන්නෙ. අද කථාව ආරම්භ කළොත් එතුමාට සඳුදාටත් මුලින්ම වැඩ ආරම්භ කරන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ නිසා මගේ කථාවේ තව විශාල කොටසක් ඉතිරි වී තිබෙන නමුත් පොරොන්දුව අනුව මම එතුමාට වාරය දීමට අදහස් කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, උඩ රට වතුකරයේ තිබෙන වතු විදේශිකයන් අත් පත් කර ගැනීම වහාම තහනම් කරන්නට ඕනෑ. ඒ දේපළ විදේශිකයන් සතු කර ගැනීමට යම් කිසි ක්‍රමයක් තිබෙනවා නම් එය නැති කරන්නට ඕනෑ. ඉඩම් තොම්බුව ගැනීමේ කටයුතු වහාම ආරම්භ කරන්නට ඕනෑ. උතුරේ සිටින ජාති ප්‍රේමීහුත්, දකුණේ සිටින ජාති ප්‍රේමීහුත් එකතු වී මේ රටේ උරුමය ඉන්දියාවෙන් එන පිරිසට ලබා ගන්නට ඉඩ නොදී අපේ අනාගත ජනතාව සඳහා එය ආරක්ෂා කර තබන්නට ඕනෑ. මේ ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කරමින්, පෙරොන්දුව පරිදි ගාල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාට කථාව ආරම්භ කරන්නට ඉඩ දෙමින් මගේ කථාව මෙතෙකින් අවසාන කරනවා.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ගරු සභාපතිතුමනි, මට ඉඩ දීම ගැන නුවරඑළියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.) මම බොහොම ස්තූති කරන්නට කැමතියි. එතුමාට වචනයෙන් ස්තූති කිරීමෙන් පමණක් නවතින්නේ නැතිව මම තව කාරණයක් කියන්නට කැමතියි. නුවරඑළියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ කරුණුවලින් ස්වල්පයක්වත් ක්‍රියාවේ යෙදුවොත් අපේ පටලැවිලි බොහොම යක්ම බේරෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා. එවැනි එක කරුණක් මම මුලින්ම ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. අර්තාපල් වගා කිරීම ගැන වැදගත් අදහස් නුවරඑළියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළා. 1960 වර්ෂයේදී

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63—කාරක සභාව

සුරාබදු ආඥා

[ඛනිලිවී, දහනායක මයා.]

අර්තාපල් ගෙන්වීමට රුපියල් ලක්ෂ 190 ක් අපේ රටින් පිට රට යවා තිබෙනවා. අර්තාපල් වැවීම අත්හදා බැලීමක් වශයෙන් කළ සමහර ප්‍රදේශවල ඉතා හොඳට ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙන බව කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ සන්දේශ වලින් පෙනේවා දී තිබෙනවා. අපේ රටේ අර්තාපල් වගා කිරීම පටන් අරගෙන අවුරුදු කීපයක් වෙනවා. දැනට පොරොන්දු මිල ක්‍රමයටත් අර්තාපල් එකතු කර තිබෙනවා. එම නිසා ඒ ගරා මන්ත්‍රී තුමා කියනවා වාගේම අර්තාපල් වගාව ගැන පමණක් නුවරඑළිය, මස්කෙළිය හා තලවකැලේ වැනි ප්‍රදේශවල නියම විධියේ ක්‍රමයක් ක්‍රියාවේ යෙදවුවහොත් රුපියල් කෝටි දෙකක් අපට ඉතිරි කර ගන්න පුළුවන් වෙනවා. එවිට අර වැදගත් ප්‍රශ්නයක්ව තිබුණු හාල් හුණ්ඩු දෙක කපා දැමීමේ පටලැවිල්ලෙන් බාගයක් මේ අර්තාපල්වලින් පිරිමසා ගන්න පුළුවන් වෙනවා. එම නිසා ඒ නුවරඑළියේ ගරා මන්ත්‍රීතුමා (ටී. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා) ඉදිරිපත් කළ අදහස් ඉතා වටිනා අදහස් හැටියට භාර ගන්නය කියා මම ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරා කෘෂිකර්ම ඇමති තුමා ඉදිරිපිට තිබෙන ප්‍රශ්න අපේ රටේ ඉතාමත්ම වැදගත් ප්‍රශ්නයයි. ඒ නිසා වර්ෂ 1968 වන විට අපේ රට ආහාර අතින් කොපමණ ප්‍රමාණයකට සවයංපෝෂිත වෙනවාද කියා ගරා කෘෂිකර්ම ඇමති තුමා ස්ථිර වශයෙන්ම අපට පැහැදිලි කරන්න ඕනෑ. 1960 වර්ෂයේදී අපේ රටේ වී බුසල් කෝටි 4 ක් නිෂ්පාදනය කළා. ඒ කියන්නේ අපට වුවමනා ප්‍රමාණයෙන් භාගයකුයි අප නිෂ්පාදනය කර තිබෙන්නේ. එහෙත් අපට වුවමනා කරනවා වී බුසල් කෝටි 9 1/2 ක්. 1968 වන විට දස අවුරුදු සැලැස්ම අනුව වී බුසල් කෝටි 8 ක් ලබා ගන්න ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වෙනවා. තව අවුරුදු හයකින් දැන් ලැබෙන කෝටි හතර කෝටි අටක් කර ගන්න ඕනෑ. ගරා සහාපතිතුමනි, දැනට අප නිෂ්පාදනය කරන්නේ වී බුසල් කෝටි 4යි. මේ ගණන කෝටි අට දක්වා වැඩි කරන්නේ කොහොමද? අන්න ඒ ප්‍රශ්නයට අපේ ගරා කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා

ගෙන් පිළිතුරක් ඕනෑ. 1968 වන විට වී බුසල් කෝටි අටක් ලබා ගන්න පුළුවන්ද, බැරිද යන ප්‍රශ්නය අපට පැහැදිලි කරන්න ඕනෑ.

එකල්හි වෙලාව අ. භා. 10 වූයෙන් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ප්‍රගතිය වාර්තා කරනු පිණිස සහාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රගතිය වාර්තා කරයි; නැවත රැස් වීම 1962 ඔක්තෝබර් 10 වන සඳුදා.

සුරාබදු ආඥා

மதுவரிக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழான
கட்டளைகள்

ORDERS UNDER EXCISE ORDINANCE

අ. භා. 10.1

ගරා මෙත්‍රිපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayeke)

I move,

That the following Order made by the Minister of Industries, Home and Cultural Affairs on 16th July, 1962, under Section 22 of the Excise Ordinance (Chapter 52), as amended by Act No. 49 of 1961, published in Government Gazette No. 13,256 of August 10, 1962, and set out in the Schedule hereto be approved :—

SCHEDULE

THE EXCISE ORDINANCE

EXCISE NOTIFICATION No. 502

ORDER

With effect from 25th day of April, 1960, there shall be imposed on processed arrack manufactured in and issued from any licensed manufactory established in Ceylon, a duty at the rates specified in the Schedule hereto on every imperial gallon at issue strength so issued.

Schedule

- An amount equal to the current rate of gross profit recoverable on the sale of the ordinary quality bulk arrack at issue strength by Government to arrack renters converted into an amount for a strength of London proof, and
- an amount equivalent to the rent per gallon of arrack at issue strength arrived at by dividing the aggregate of the amounts paid as rent (purchase money) for all the arrack taverns in the Island for the preceding rent year, by the total quantity of arrack consumed during

ஐரோப்பா ஈஜ

such rent year, converted into an amount for a strength of London proof, and deducting from the quotient the sum of 50 cents, and

(c) an amount of one rupee on every gallon at issue strength being supervisory charges.

This regulation is to provide for a duty on arrack supplied to people like the Ceylon Arrack Refineries who are manufacturing "Mendis Special". Up to now there has been no duty fixed and this question has been waiting since 1959. It is proposed to charge a duty of Rs. 55/10 per gallon to cover the duty on the cost of arrack supplied to people who are manufacturing "Mendis Special".

புனிய விவகார டீன், ஐக்கிய இலங்கை.

சென்னை மாநகராட்சி

(கெளரவ மைத்திரிபால சேனானாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayeke)

I move,

That the following Order made by the Minister of Industries, Home and Cultural Affairs, on August 9, 1962, under Section 22 of the Excise Ordinance (Chapter 52), as amended by Act No. 49 of 1961, published in the *Ceylon Government Gazette Extraordinary* No. 13,257 of August 10, 1962, and set out in the Schedule hereto be approved:—

SCHEDULE

THE EXCISE ORDINANCE

EXCISE NOTIFICATION No. 504

ORDER

With effect from 11th August, 1962, there shall be imposed on bottled toddy, manufactured in and issue from any licensed manufactory established in Ceylon, a duty at the rate of cents five on every bottle of bottled toddy, so issued.

This is a levy of five cents per bottle of manufactured toddy and this Motion is to levy that rate of five cents per bottle of manufactured toddy.

புனிய விவகார டீன், ஐக்கிய இலங்கை.

சென்னை மாநகராட்சி

(திரு. கந்தையா)

(Mr. Kandiah)

சபாநாயகரவர்களே, என்ன அடிப்படையிலே நீங்கள் ஒரு போத்தலுக்கு ஐந்து சதம் என்று வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகின்றேன். ஒரு போத்தல் என்ன விலைக்கு விற்கப்படும் என்கிறீர்கள்?

ஐரோப்பா ஈஜ

சென்னை மாநகராட்சி

(கெளரவ மைத்திரிபால சேனானாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayeke)

ஒரு ரூபா.

கண்டியா மை.

(திரு. கந்தையா)

(Mr. Kandiah)

ஒரு போத்தலை ஒரு ரூபாவுக்கு விற்கும் பொழுது என்ன அடிப்படையில் போத்தலுக்கு ஐந்து சதம் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது? இது ஏதாவதொரு அடிப்படையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது உங்கள் எண்ணப்படி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இதை மாத்திரம் சொல்லி விட்டால் போதும்.

வெலிவி. தகனாயக்க மை.

(திரு. டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Mr. Speaker, there are certain very important questions that have to be raised in connection with this Motion. To begin with, we like to know whether the Government has made any alteration in its excise policy. This is the first time we have bottled toddy. If you have given permission to have bottled toddy to be marketed, why do you not give permission for various other types of liquors also to be placed on the market?

சென்னை மாநகராட்சி

(கெளரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Kassippu !

வெலிவி. தகனாயக்க மை.

(திரு. டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

What we are trying to do is to prevent the sale of *kassippu*. We know it is possible to make a large number of wines in Ceylon. Wines are imported from various other countries. If you look up the Customs returns you will find that various types of liquors are imported

சுருஷ்டி அங்கு

சுருஷ்டி அங்கு

[விலிவி. உதயாசக மலர்.]

from all parts of the world into Ceylon. But it is possible for us, with our very rich and varied vegetables, to manufacture wines that can beat the best wines in the whole world.

If you have given permission for the manufacture and sale of bottled toddy, we ask you why you do not give permission for the manufacture and sale of various other kinds of liquor. I am informed that it is possible to manufacture whiskies in Ceylon, and even brandies. You have given permission for the manufacture of gins in Ceylon. What is your policy? You allow it in one case and do not allow it in another. We want you to be consistent. Also, we want you to have an enlightened policy. We are in a way happy that you have given permission for the manufacture and sale of bottled toddy.

ரோய் ராஜபக்ஷ மலர்.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

Bottled by whom?

விலிவி. உதயாசக மலர்.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Let me touch on that point. The hon. Member for Hakmana has correctly asked, "Bottled by whom?". Of course, while we congratulate the Hon. Minister on the permission that he has given for the manufacture and sale of bottled toddy, we ask him how it came about that a particular individual was given this privilege of bottling toddy. I would have expected the Government to bottle its own toddy, because the Government has—

வேலையாசக மலர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Is it the Government or the Government party led by the hon. Member for Hakmana?

ரோய் ராஜபக்ஷ மலர்.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

What about palmyrah toddy?

விலிவி. உதயாசக மலர்.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I have not forgotten palmyrah toddy. I want palmyrah toddy also to be bottled, because it will be a close rival to the bottled coconut today.

ரோய் ராஜபக்ஷ மலர்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

There is an application already made by Mr. Kandiah of de Soysa Avenue, Mount Lavinia.

விலிவி. உதயாசக மலர்.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

When people who use the bottled coconut toddy say it is good, if they use the palmyrah toddy they will say it is better. But if they use the kitul toddy from Hakmana, they will say it is the best. So, you will have to give the people more permits to bottle palmyrah toddy and to bottle kitul toddy.

ரோய் ராஜபக்ஷ மலர்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

We are not giving a monopoly to anybody. There is an application from Mr. Kandiah for the bottling of palmyrah toddy, and from Mr. Fernando for the bottling of coconut toddy.

விலிவி. உதயாசக மலர்.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

What about kitul toddy?

ரோய் ராஜபக்ஷ மலர்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

Nobody has applied.

සුරාබද්ද ආශ්වා

බබ්ලි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I hope that somebody will apply for permission to bottle kitul toddy.

We would like to know how any particular individual was given the right to manufacture bottled toddy. I said that I would have expected the Government to do it. Why? Because the Government has a factory in which good arrack is manufactured, and it would have been very easy for that factory to have added, as an adjunct to it, the manufacture of bottled toddy. So, I fail to understand why a particular individual was given this right. Were tenders called for? Was there a notice announcing that the Government was prepared to give a licence for the manufacture of toddy? How many applications were received? Was it the lowest tender that was accepted?

We raise these questions because, in the near future, you will have to decide on the granting of similar rights in connection with palmyrah toddy and perhaps kitul toddy.

I would like to raise a third point. What is the use of your having good bottled toddy if you are unable to sell it even in your rest houses? Where will you be selling bottled toddy? The Tourist Bureau might advertise it. They might say: "Come to Lanka and drink the nectar of the Gods; bottled toddy containing yeast", and give a lovely picture of a lady holding out a bottle of Lanka toddy. I want to know whether bottled toddy will be available at the rest houses.

I am raising this matter because I want to point out to the Hon. Minister a fact with which he will agree. The excise laws are completely out of date. They are antediluvian. These excise laws should have been burnt in a heap long ago because they were framed by our colonial masters whose one aim was to introduce the foreign whiskies, brandies and beers into this country. The Englishman wanted to kill whatever indigenous industry there was

in this country and that is why he introduced a system of licensing of trees. If you have a coconut tree in your garden you are not allowed to tap that tree for food. That was what the colonial masters did for us. They killed a valuable industry that there was in the country, they deprived the common man of a very good and nutritious food, and they started selling their liqueurs.

Our colonial masters left us fifteen years ago, but their laws are still with us. Are their laws to abide for ever? Why do you not bring up your excise laws? And now that you have given permission for the manufacture and sale of bottled toddy I ask you, why in the name of reason do you not give permission for the free tapping of trees. That is the plea I want to make.

Prior to 1958, no licence was needed for the tapping of a kitul tree. There are several districts in the Island where the kitul tree is the real support of a poor man and his family. In the districts of Hiniduma and Hakmana and in various other places in Ceylon the main support of the people is the kitul tree. My good Friend from Ruwanwella (Mr. Imbulana) mentions Kitulgala. The very name "Kitulgala" shows that that must have been a place which was flowing with milk and honey—kitul honey.

In 1958, our Government introduced a new law which, it has been pointed out by various Members of Government, is harsh and oppressive. We want that law amended or removed. We want the free and unfettered tapping of kitul trees. Practically every hon. Member from the Southern Province—I speak only for the Southern Province at the moment, but I am sure hon. Members from other provinces will also agree—has the same views on the subject. Practically every hon. Member from the Southern Province has asked that permission be given for the tapping of trees. You do not give permission for the tapping of trees, but you have given a particular person the right to manufacture toddy and to sell it. Where is the consistency in your

சுருஷ்டி பாடி

சுருஷ்டி பாடி

[வினா. உத்தரவுகளைக் கேள்வி.]

policy? Therefore, we ask that you should be consistent in your excise policy. I am sure the Hon. Minister has an intention of changing the excise policy of the country. I understand he intends doing so.

For two years he has had certain difficulties in implementing his own wishes on the matter. I ask him, if he finds any difficulty in deciding on the matter, to place the whole question before a Committee of the House. If the Cabinet cannot decide on the matter, let the House decide. It is such an important matter that it should not be overlooked and ignored from month to month, and from year to year. You must fight the *kassippu* menace. And it is our confirmed view that the only way you can fight the *kassippu* menace is by allowing the people to tap their trees without a licence.

I could not have been of that opinion 5 or 10 years ago. I might then have said that it is not desirable for people to tap their trees freely, but I am of the opinion now, after having seen the large number of deaths that take place from day to day in all our hospitals of those who are addicted to various illicit liquors, that it should be allowed. I am convinced that the only way in which we can fight effectively the *kassippu* menace is by permitting the people to tap their trees without hindrance.

Therefore, while you are introducing bottled toddy into the market, we request you to go into the whole question of our excise policy and so amend it as to suit the conditions that prevail in the country today.

வேலையாடல் துறைமுகம்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I will be very brief.

We congratulate the Hon. Minister for taking the first step towards the elimination of the *kassippu* menace. But, Sir, it may be that the person—or persons I do not know—who has been given a licence for this purpose

was the first person to be able to bottle toddy. It is not so easy to bottle toddy as to keep its nature and its alcoholic content at a fixed level. Not only has the fermentation to be controlled, but also it has to be made palatable.

But there is one danger I would like to warn you against. Toddy, especially, if it is kept long, is a very fine medium for creating germs. The people of Ceylon suffer from a number of water-borne diseases, like amoebiasis and various forms of dysenteries. Unless toddy is completely controlled and properly checked, it can be an excellent medium to further the depredation of water-borne diseases.

So, while I congratulate you on this new policy of allowing bottled toddy, I must also congratulate the person, whoever it is, who has discovered the method of preserving toddy.

சுருஷ்டிபாடி தீர்மானம்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

The C.I.S.I.R.

வேலையாடல் துறைமுகம்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I must warn you that it must be strictly controlled. I want the Minister to kindly note that it must be strictly controlled by medical supervision and that the dread of the spread of water borne diseases is avoided.

Secondly, I must support very strongly the suggestion made by the hon. Member for Galle (Mr. W. Dahanayake) as regards the manufacture of wines and similar products in this country. I know of two or three people personally who can produce very good wines. Some years ago, I forget how long ago it was, a gentleman, who was a patient of mine, was interesting himself in various forms of wines and produced

සුරාබදු ආඥා

good wines, but he had various disadvantages. Firstly, the policy of the Government was not to encourage distillation or the production of such wines; secondly, they objected to wines and said that the wine should come from grapes. Anyway, if the excise laws, as recommended by the hon. Member for Galle, are to be revised and completely re-oriented, then I have no doubt that we can manufacture excellent wine, much better than the wines that are imported, and even export them to the rest of the world.

Thirdly, I must say that if and when bottled palmyrah toddy is manufactured it will compete not with the bottled toddy or coconut toddy or kitul toddy but with champagne and we can prohibit the import of champagne if and when bottled palmyrah toddy is manufactured properly and offered to the market.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(කීරු. ராய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

ගරු කළානායකතුමනි, අප මේ ගැන 1960 දී කළා කළා. 1961 දීත් කළා කළා. 1962 දී නම් කළා නොකර, “කෙහෙල් මල් සමාජවාදය, කළා කරනවා පමණයි, හරියා කාර ක්‍රියා කරන්නේ නැත” යනුවෙන් පමණක් සඳහන් කළා. අප මේ ගරු සභා වේදී ප්‍රකාශ කරන අදහස් ගැන සඞ්චිත ලේකම්වරුන්, දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධාන යන් සොයා බලන්නේ නැද්දැයි මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා. මේ කිතුල් මල් ප්‍රශ්නය මොකක්ද කියා මට නම් තේරෙන්නේ නැහැ. කොහොම වුණත් දැන් මේ නිසා අපට පාරේ බැහැල යන්ට බැරි තත්ත්වයක් තිබෙනවා. මේ කිතුල් මල් මැදීමෙන් තමයි, දුප්පත් පවුල් ගණනාවක්ම ජීවත් වන්නේ. එසේ තිබියදී කිතුල් මල් මදින්නට ඉඩ දෙන්නේ නැත්නම් ඒ දුප්පත් පවුල්වලට ජීවත් වන්නට ක්‍රමයක් නැති වෙනවා. රුකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය උග්‍ර වී තිබෙන අතර මේ නිසා තව

සුරාබදු ආඥා

දුරටත් ඒ තත්ත්වය වැඩි දියුණු වෙනවා. මෙතරම් කලක් ගම්බදට වී හොඳ ජීවිත ගත කළ ගොවි පවුල් ගණනාවකට රක්ෂා නැති වීමෙන් ඉතා අමාරු තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්නට වෙනවා. ඒ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති කරතොත් මේ ආණ්ඩුව සමාජ වාදීය කියා මට නම් කියන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. කිතුල් මැදීමට අවසර පත්‍ර ගත යුතුයයි නියම කෙළේ කුමන අවුරුද්දේද කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා. මේ අවසර පත්‍ර ක්‍රමය ඇති කෙළේ බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුවයයි කිය මින් මේ ආණ්ඩුව කඩාකප්පල් කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් නිලධාරීන් දැන් එක්තරා ප්‍රචාරයක් ගෙන යනවා.

ගරු කළානායකතුමනි, මට එක්තරා සැකයක් තිබෙනවා. එක්සයිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ ගොන් බුරුවන් ටිකක් එකතු වී මේ මේ දේ කරන්නටයයි ගරු ඇමති තුමාට කීවාම, ඇමතිතුමාත් ආණ්ඩුවත් ඊට එකඟ වී ඒ අනුව වැඩ කරනවා; අවසර පත්‍ර නියම කරනවා. මේ විධියට වැඩ කරන විට මහජනයාට පිළිකුල් වන්නේ මේ ආණ්ඩුව නේද? දැන් කිතුල් මලක් මැදීමට අවසර ලැබෙන්නේ මල පුපුරා ගියාට පසුවයි. ගරු ඇමතිතුමා මේ ගැන නොදන්නවා නම් සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් ගම්බද පෙදෙස්වලට යවා ඒ ගැන සෝදිසි කරවන්න. හක්මන කොට්ඨාශයට ආවොත් කිතුල් ගසක් යටටම කැඳවා ගෙන ගොස් මම ඒ කාරණය ඔප්පු කරන්නම්. එම නිසා මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව, බෞද්ධ සමිති, අර සමිති, මේ සමිති කියන දේ ගැන නො අසා ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා කීවා සේ මේ පිළිබඳව සඞ්චිත ප්‍රතිපත්තියක පිහිටවන්නට තමුන්නාන්සේ බිය නම්, සඞ්චිත ප්‍රතිපත්තියක් ගැනීම සඳහා මේ ගරු සභාවෙන් කොමිටියක් පත් කරන්න. කසිප්පු කරදරය නිසා දැන් ජාතිය සුන් වී ගෙන යන බව කවුරුත් දන්නවා. එම නිසා මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව ඔබතුමාට සඞ්චිත තීරණයක් ගන්නට බැරි නම්, මහජනතාවගේ ඡන්දයෙන් තේරී පත්වුණු මහජන නියෝජිතයන්ගෙන් යුත් කාරක සභාවක් පත් කළොත් ජාතියේ දියුණුව සලකා සඞ්චිත තීරණයක් ගන්නවා ඇති.

சுருத்தி அடி

சுருத்தி அடி

சுருத்தி அடி மன்றம்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனானாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayeke)

Mr. Speaker, I did not want to touch on the question of the general policy of the Excise Department at this stage because I thought I would, in moving this Motion, only confine my remarks to the subject matter of the Motion that is before the House.

I want to inform the House that I have submitted a very comprehensive Cabinet Paper on the changes that may be brought about in the excise policy of this country. I can only say that the recommendations in it are very radical. Some of the recommendations, I see, have also been published in the newspapers.

I am not averse to the suggestion made by the hon. Member for Galle earlier, and on a still earlier occasion by the hon. First Member for Colombo South, that a Committee of this House go into the whole question. I have mentioned this to the Hon. Prime Minister and she is not averse to submitting my proposals to a Committee of this House, so that, we could have some sort of unanimity on this question. The Cabinet Paper has been before the Cabinet for the last one month. We have not been able to discuss some of the proposals in it owing to the Sittings of the House. At the very earliest moment I get, I will be placing this matter before the Cabinet and I will certainly make it a point to suggest that a Committee of this House be set up to go into the whole question of excise policy so that we can bring about the necessary changes with a view to getting rid of the *kassippu* menace on the one hand and, on the other hand, of trying to wean away the younger generations from the drinking habit. No doubt support from the hon. Members will be forthcoming and we will be able to evolve a policy which will be acceptable to the majority of the people of this country.

As regards this particular Motion, there was no intention, nor was it decided by my Ministry, to give a monopoly to Mahadevan & Company.

Mahadevan & Co. were the people who made use of the process which has been found by the Ceylon Institute of Scientific and Industrial Research. Since then we have two more applications one from a gentleman named Mr. Kandiah—not the hon. Member for Kayts!—a Mr. S. Kandiah of De Soysa Avenue, Mount Lavinia, who wants to bottle palmyrah toddy, and from another gentleman by the name of Mr. Leo Fernando of Negombo who is also hoping to take on this process of bottling toddy. Therefore, there is no monopoly given to any particular company.

But there is one difficulty at the moment. Under the present laws, toddy, bottled or otherwise, can only be sold at toddy taverns. Perhaps that is why the two gentlemen referred to earlier had been slow to come on to this business. Another advantage that Mahadevan & Company had was this. They had purchased from some private individual in Colombo a beer bottling plant which they converted and are now using it to bottle toddy. So that, anybody who is interested in bottling toddy will naturally have the same concessions and same rights for bottling toddy if they wish to come into the business.—[Interruption].

The hon. Member asks whether it can be sold in rest houses. The only difficulty is that at the moment the laws as such do not permit the sale of toddy in any other place than in toddy taverns. As hon. Members will see, in some of my recommendations, as I said before, I have suggested radical changes, so that it will be possible for bottled toddy to be sold not only at rest houses, but even in restaurants where normally only liquor can be sold—

சுருத்தி அடி மன்றம்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

How many bottles of toddy can a person buy at a time? If necessary the law can be amended.

ஐ.பி.கி.வி. 7

ஐ.பி.கி.வி. 7

ஐ.பி.கி.வி. 7(கௌரவ மைத்திரிபால சேனானாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayeke)

At the moment only two—that is the law that now prevails—from a toddy tavern. I am merely stating the position as it is today. As the law stands today, toddy, bottled or otherwise, can be purchased only at toddy taverns, and a person can transport only two bottles. That is the present law and once we make the changes in the excise policy of this country, I do not see any reason why we should not permit anything more than that.

With regard to the excise duty, I must say that the duty of five cents is charged in addition to the licence fee, the deposits that they have to make and the security of Rs. 500 which they have to pay. As this was the first time that we were introducing bottled toddy I thought that we should decide on a very small rate. We were not sure whether the sales would be successful. In fact, others who were intending to come into the business were watching this process.

I am told that at the moment 5,000 bottles are sold per day. That is only from the two taverns where bottled toddy is now available. I have no doubt that the process will prove to be a success. In fact I am glad to announce that Messrs. Mahadevan & Co. are putting a date on the bottle to say that from such-and-such a date up to such-and-such a date the bottled toddy is fit for consumption.

ஐ.பி.கி.வி. 7(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

Trick of the trade.

ஐ.பி.கி.வி. 7(கௌரவ மைத்திரிபால சேனானாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayeke)

Because the guarantee given by the C. I. S. I. R. is for six months, so it is stated on the bottle that the toddy is fit for consumption until such-and-such a date.

ஐ.பி.கி.வி. 7(திரு. பி. சி. இம்புலான—ரூவான்வல்ல)
(Mr. P. C. Imbulana—Ruwanwella)

That label can be replaced with another.

ஐ.பி.கி.வி. 7(கௌரவ மைத்திரிபால சேனானாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayeke)

Yes; of course, you can adopt all kinds of ruses. But they are taking this precaution and we are also testing sample bottles to guarantee quality. I shall certainly look into the question of getting bottles checked for any water-borne diseases. Those matters will be looked into.

With regard to the question relating to permits for tapping, I am not sure of the date and I, therefore, cannot give an answer off-hand. I have sent instructions however to Government Agents that when they receive an application for tapping they need not wait till they get a report from the headman but to see that the D. R. O. issues the permit straightway. Subsequently, a check should be made so that a man who had made a false claim will be liable to have his licence cancelled. So that, there is no question of the flower being unsuitable for tapping owing to too long a delay.

ஐ.பி.கி.வி. 7(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)
(Mr. Roy Rajapakse)

If the headman or the police have a grievance against a man, they wilfully get him fined Rs. 5.

ஐ.பி.கி.வி. 7(கௌரவ மைத்திரிபால சேனானாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayeke)

I am unable to answer a charge like that without having specific instances brought to my notice. But everything is being done to expedite the issue of permits. The check is made subsequently.

பிரதம விமலா தேவி, கலாசாஸ்திரி.

කල් තැබීම

කල්පනිම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

එකල්හි වෙලාව අ. භා. 10.30 පසු කර තුබුයෙන් කථානායකතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලය කල් තබන ලදී.

මන්නි මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. හා.
10.33 ව, 1962 සැප්තැම්බර් 6 වන දින
සභාසම්මතිය අනුව, 1962 සැප්තැම්බර්
10 වන සඳුදා පූ. හා. 10 වන තෙක් කල්
ගිණියේය.

நேரம் பி. ப. 10.30 மணிக்குப் பிந்திவிடவே,
கௌரவ சபாநாயகர் வினாவின்றிச் சபையை
ஒத்திவைத்தார்.

කල්තැබීම

இதன்படி, 1962, செப்டம்பர் 6 ஆம் தேதிய தீர்மானத்துக் கிணங்க, பி. ப. 10.33 மணிக்கு, 1962, செப்டம்பர் 10 ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை மு. ப. 10 மணி வரை சபை ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

And it being past 10.30 p.m., MR. SPEAKER adjourned the House without Question put.

Adjourned accordingly at 10.33 P.M. until 10 A.M. on Monday, September 10, 1962, pursuant to the Resolution of the House of September 6, 1962.

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

[ගරු සී. පී. ද සිල්වා]
(a) (1) In 1961 no eggs were incubated at Karapincha Farm as there was no incubator but at the district office, Ratnapura 61,360 eggs were incubated. (2) In 1962, from April, 1962 5,315 eggs were incubated at Karapincha Farm after the incubators were transferred from the district office in April, 1962, when electricity became available at the farm. 16,650 eggs were incubated at this district office earlier making a total of 21,965 eggs to date. (b) No chicks were sold from Karapincha Farm in 1961 and

up to April, 1962, for reasons stated in (a) above but 24,878 unsexed chicks at 50 cents each, 1,485 female chicks at Re. 1 each and 997 male chicks at 10 cents each were sold through range officers from the district office. From April, 1962, 11,146 unsexed chicks, 60 female chicks and 30 male chicks were sold, (c) (1) Total egg production in 1961 is 172,111 with a 31.8 per cent. lay. (2) Total egg production up to July 1962 is 60,047 with a 37.5 per cent. lay (1,310 hens were culled this year).

THE
OF
AND
THE

THE
OF
AND
THE

THE
OF
AND
THE

THE
OF
AND
THE

THE
OF
AND
THE

THE
OF
AND
THE

දශක මුදල් : මුදල් වෙත දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අශේධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි. පිටපතක් ගත 30යි. කැපැලෙන් ගත 45යි. මුදල්, කොළඹ හා ප්‍රි මුවදොර, මහලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

1962

“නතා” පணම කොටුத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்; தனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

1962

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00) Half rates for 6 months. Each part 30 cents, by post, 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

1962

ලංකාවේ වාලච්චෙනයෙහි පිහිටි “ ඊස්ටර්න් පෝස්ට් මිලිස් කෝපරේෂන් ” හි තිප්පුවන ලද කඩදාසිවල ලංකානු වුවේ මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රාපිතයි

இலங்கை, வாழைச்சேனை ஈஸ்டர்ன் பேப்பர் மில்ஸ் கோப்பரேஷனல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட காகிதத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon